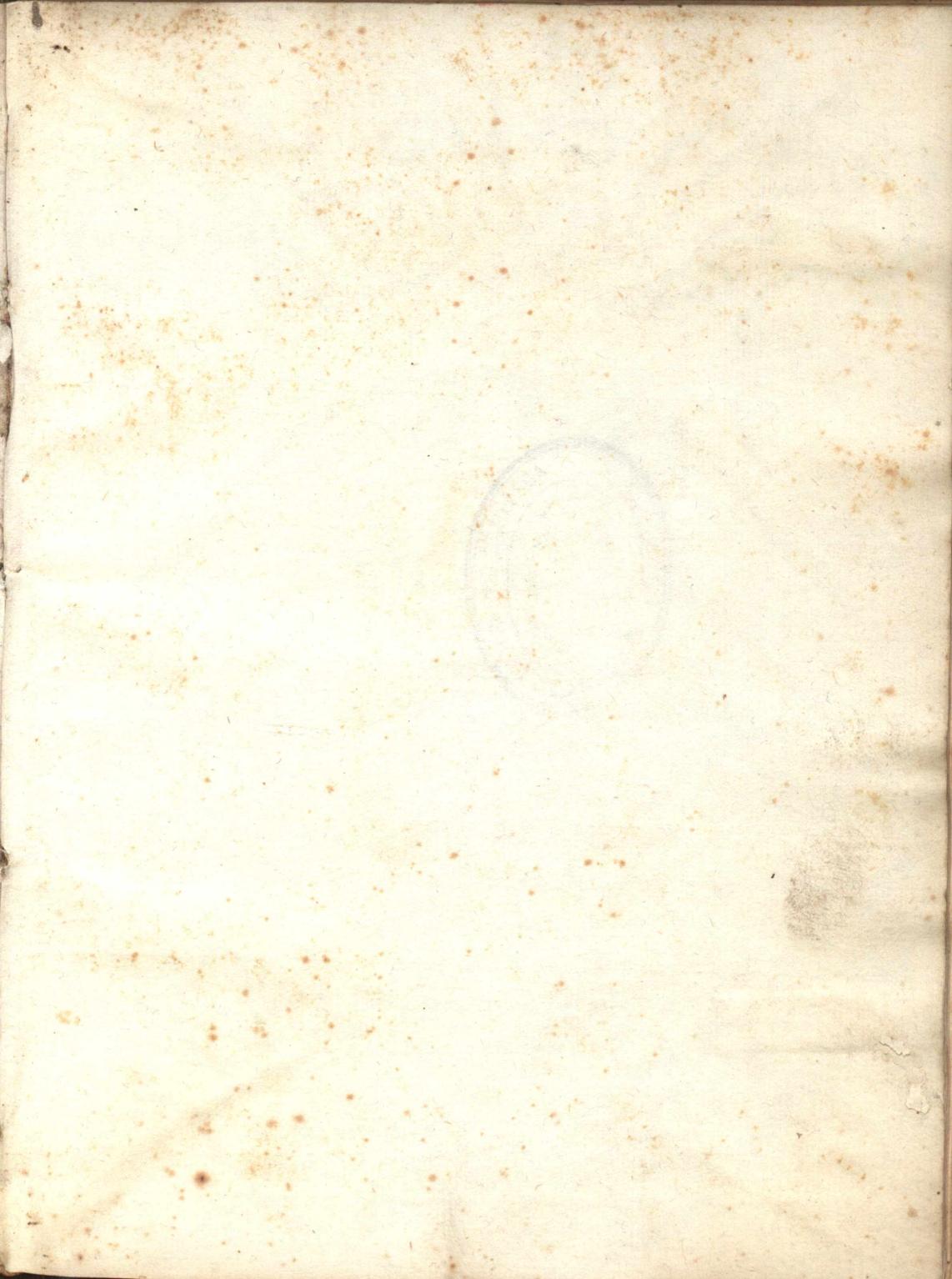
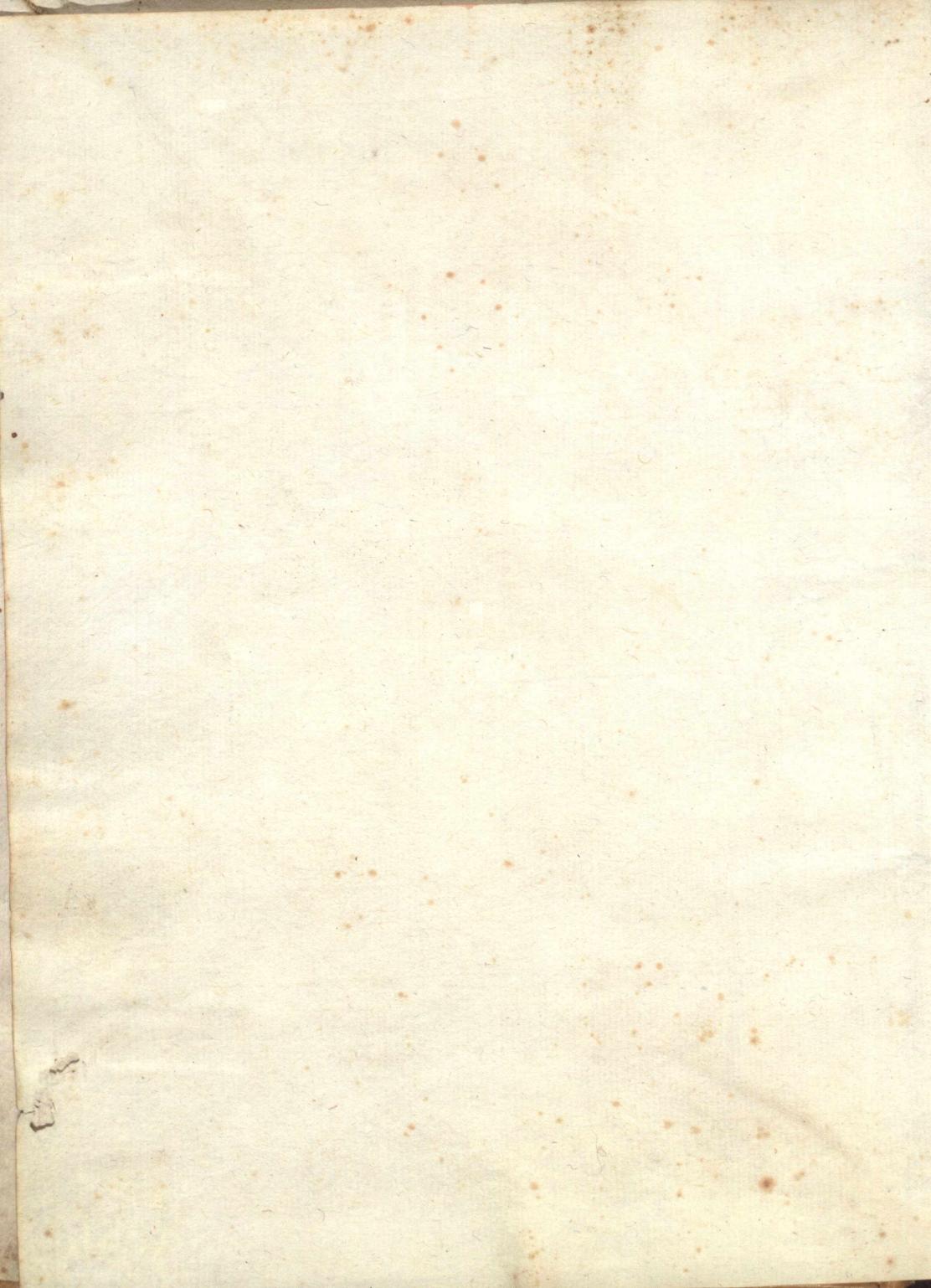


39

Scansione







In Nomine Domini nostri Iesu Christi
Per misericordiam eius
Phoenice per R.H. Donisthorpe Esq.
in hoc sacro libro B.M.A. Londini
anno Singillarii Incunab. et
incunab. primus torn. Non. 1164.
die S. Octobris anno scripti J. J.
Lentamus deo





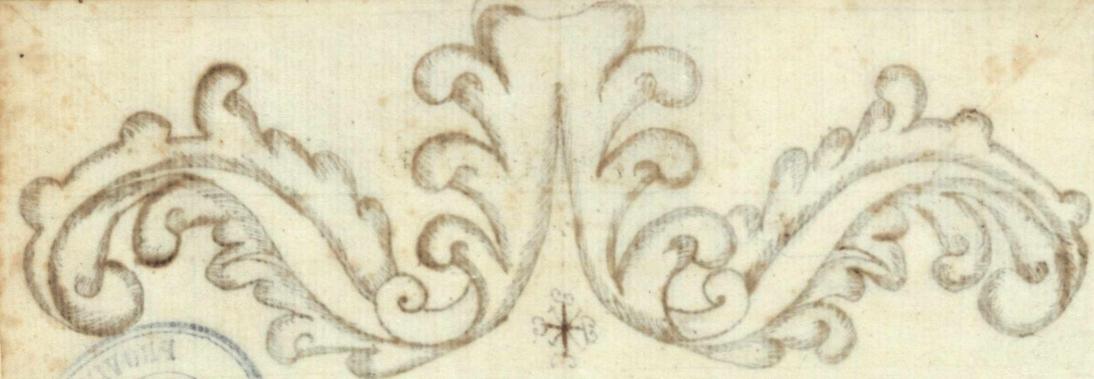
In Nomine Domini,

Vnius in essentia, & in personis tri-
Uni; Incipit Sūmūlistic. seu Lo-
gicæ parvæ præludiū, juxta veriore mentem

Phi, Nri. quod Mariani, Subtilis quod Magistri.

Joannis Duns Scoti, Scholasticorū
Phenicis; per P.F.Dominicum Garcia,
in hoc sacro liseo S.M. à Jesu, hujus Ci-
vitatis Singiliensis Lectorem; cui
innitum ponimus anno Dom. 1764.

die 5. Octobris. quod scripsit Joannes
Emmanuel de Lara.



In Nomine Domini

Venit tu esclavis ex tua beatitudine et
in propria gloriis ammirans. Sece Pro
dico per te bisignum tuum aetere meum
Pm. Nr. 5. M. misericordia. S. p. illa d. M. mis
Iosuie Domus regis. Ecce solis Prog
P. p. u. e. i. e. per P. E. D. domini c. r. u. G. sc. r. i.
in hoc seculo regno S. M. s. Jean. p. m. s. G.
vates. B. n. g. l. p. r. e. s. T. regnatur. e. r.
in. m. i. t. u. r. u. b. o. n. i. u. r. e. s. s. o. o. D. o. o. P. A.
q. d. e. S. O. g. o. p. r. e. d. u. o. l. r. b. e. s. t. o. n. i. e.

Immaculata de P. s. i.

ALOCUTIO.

Iuxta causum; Domino Discipulis peccatis p[ro]i exang[ue] novelis loculus onus, i[n] venitio
finitus Iepus a Patre lumine, i[n] quo Veritas mithibus logica p[ro]ximis (tunc uocat) Ueritatem
& Clauitatem posuisse magnitudinem feciat ut C[on]s[ec]utio; his partis Clawinum q[ui] decumus ab aquila
expedit. Veritas h[ab]et ad alios delectates penitentes, quia Reatu tracte manu ducit. Sed ut i[n]
novicium facilius Culm felix Concepit, provocate Patre lumine, i[n] quo o[mn]is terrenus Sap[ientia]
t[em]p[or]is e[st] tunc Domini, & cuius Sapientes quia: inicuus Sapientie est amor Domini. diversitate a
male, & facite Uozu; quia: i[n] maluola anima n[on] mouit Sapientiam, nec curavit i[n] Corpore Sub
dito peccato. expugnate Uozu firmu, ut sitis nova operacio exsiste Uozu hi Cy auctib[us] suis
figue o[mn]is, q[ui]c[um]q[ue] anima inimicus. hec facite, & Dominu facies erit Uobis q[ui] qua[m]m[us] Sapienti
am, & Uozu intelligens laetari super B[ea]t[us] M[aria] Toto gracie expidere. Regulae clavis obsec
quid presequebini eius q[ui] membrorum esponsi S[an]cti Joseph: nec n[on] Sandus illius P[otes]tas Iosephus
& Anani. Deny & Seraphicu Patre Nostre Sapientie p[ro]p[ter]eas quae adiuu[er]t gaudiu[m] etiama[m] per
discipul[us]q[ue] difficultatis p[re]ceptu[m]: sic q[ui] deceptes C[on]s[ec]utio; Uozu Seraphicu Seraphi, Causa[rum] I[usti]tia
av[er]tu[er]e Savavi. Victoria Repentantia Patrem, nam sibi spudet uideris Codicis ligatus modo lavoratis
t[em]p[or]is allia Ossua Occupatio. Uos bene n[on] quis stendit animu[m] studio, t[em]p[or]is a prime Uobis quadaverit q[ui] gu
ideq[ue] Salu[m]inio scolastico euenerit. fendo n[on] ag[er] studioru[m] t[em]p[or]is, q[ui] sed p[ro]p[ter]eas dis laudis & scienciaru[m] ex
actis C[on]s[ec]utio; ligat[ur] Reducent hic deuotissima & patrua letes, quia se p[ro]thecas episcopis p[ro]p[ter]eas script
as habent quibus plena referunt. Si tecas: deceptu[m] q[ui] legitur Causa[rum] flaminis Uozu illius floribus
illar[um] rapuerit plenari, & gemmibus q[ui] proxima ipsa redit, quia q[ui] ligata plenus abstulerat C[on]s[ec]utio;,
& Causa[rum] pulchra depictione plenum p[ro]cedat. Sic dolentibus aduentu q[ui]d[em] Sapientia, qui eis alonge segu
erant, Uozu q[ui] eius afflictione sic suauitat[er] eius estitudines:

Cordi n[on] Caste ladas quem novus arte,
ut si Casta Cadat tecu Sapientia vadat,

et eis meo. Uobis Uozu canitis ping illius naturam i[n] se uenique. Divi[us] Mater Capite Vigesimo
quinto q[ui] quo e[st] uas p[er]iguria, p[ro]p[ter]eas talitz[us] accepit, & ap[er]tus Dominus talitz[us] i[n]uit, eis deuia
& lenocinas esterioris, u[er]o eis p[er]spice fleuis & extremitat[ibus] decessit. Valete. Et Vobis.

Locus Opere Exordialis prefacio. —

Laudis scolasticis P[otes]tas (causum Discipuli) tenuati labore & nucleogram agredior; qua de re oia

ad illę attingit Suum abbas Vito: n̄ aliqui qui Ueritatem studijs Discipulos etiamen veliunt:
Uocat Soli, quod facit; sed & plura & peccatum omittit. eligendis scilicet Marianis Doct^m
Pacez. Sper spicq; & uir nil expere tetigit; qd Venus & formus facili p̄tis Seguer, n̄ seruat
nova & qd audita accepit; Sed iusta Salutis Iustitia Capite Sexto; Semini q̄que, quod p̄tis
quicq; Virg. Vong, & quod annulli, ut iuueni Ueritate, discuso parvū & breuitate filios meos nec
dimittat. Tertius illius Veritatis qui reprehēdit doctores alieni doctrinā latitudine & velle
recedere: falso enim (aut angelicus Director) apelat Doctor, aut Magister, quia aliter narrat & aenam de
cet. ita capio Virg. proponere Causas, & qd ad nostras Causas pertinet attingit. 1. Scindula sc̄i
veri, postea logiq; deinde sc̄ienc; & post hęc metafysic; de anima Postea, & deniq; de generacione,
& coniugione (si regus afficiat) tantum directi. & ut Claritas appearat & oību, logiq; prout constat in
plures filios operans & tias libras dividat: & 1. de his, que ad 1. expecta trahantur & 2. de his
que ad 2. & 3. de his que ad 3. pertinet agat: licetos & distinctiones, & questiones
querentes & c. dividam.

Para defender.

Sub omnipotē Dei auxilio B.^r Semper B.^r Virginis Marie abbas pecato origini
ab Consepte, & omnijs Sanctorum Capitul. Sapientissimi Patris lectoris, Reverendi
Patris mei Magistri, questio que mihi se ostendit disputanda, inquit: ==

Para Comensar a Riquir.

Sub eadem Correctione adversus predictam Conclusionem, sic argumetos.

Para Comensar a Responder.

Adversus proposuimus Iclatione, sic argumetat Religiosus l. Domini
Condiscipulus Cuius arguimus in forma positu Sic prosedit: ==

Para Acabar la propuesta.

Sic Se havet mea Conclucio aliquantulum provata, & Bestius acu
tissimis argumentis magis ad magis elucida manebit. Dicitur: ==

Sumulare finis.

1. Ante quod ad logg manu deviniamus Sive devenis quod finis hanc Sumulare (ita Vocabus) quia sunt quan Sumulatus logg magna, & est duplex, proximus unus alter & remotus. ^{1^o est illius duplex, ut faciliter percepias difficultates logg magna. 2^o, est dare regulas, ne istius erret in aliqd' Veritatis mediu' sive operamibus.}
2. Quae sunt triplex dicta. 1^o, dicitur simplex apud, & in hinc rei nul' & ea a fixando. 1. negando; unius modi est in hinc quia Conosco lapidis nul' & eo attingendo. 1. negando. 2. Silicet, quis & eo affinet, est magna, nec parvus.
3. 2^o, est utriusq; & Conosco aliquis rei aliquid & ea affixando, 1. negando. ut Conosco, quia Pug Conosco, attingendo est alius. 1. negando est magna. 3^o, est discursus; & est Conosco unius ex alio. scilicet: C. g. Conosco Pug Curare, & pugna: q. movet. Sic conuictus Samulatus de operationibus illius.
- Modus disquendi quadruplices.
4. Sit ergo devenis quod multis argui posse, Silicet, Silogismo, Ennuntiante, Inductione, Exemplo, & Dilectione. Silogismus (pronunc) est oratio tribus ppbus itaq; quare 1^o dicitur maxima, 2^o minima, 3^o vero sequitur, seu Cœa Vocabus.
5. Ascipere exemplum: oī ho ē al eppo ma, quia mihi precedit, quod est hec: sed Pug est ho quia Vocabus quia praedit Cœa, quod est hec: q. Pug est al.
6. Inductione est argumentatio duarum istarum ppbus, quare 1^o dicitur ans ultima vero sequitur patet expte: Pug currit q. movet, & Pug currit dicitur ans, & li q. movet Cœa apellet.
7. Inductione est argumentatio, 3^o qua ex Singulatibus Sificientur, & numeratis fieri universale: Pug est viuulus, Joannes est viuulus, fideus est viuulus q. oī ho est viuulus.
8. Exemplum est argumentatio, 3^o qua ex uno Singulatu fieri alius. Scilicet, q. ei pars Vocabus Solet patet expte: Deus peccavit Magdalene, quia peccata sua ploravit: q. ei mihi parer si peccata mea ploravero.
9. Dilectione est argumentatio aliquid fieri ex diuersis partibus Operatur v.g. Volo provocare Pug devere est Videretur, sic devenis dilectione & sumulare: 1. Pug vult in adiutorium ad celos? si ad fieri Videretur prodigi, ut pene in sanctis t' aveare: 2. ad celos Videretur. Sed nescio nomine necessitate medi: q. sive Pug vadat ad fieri, sive ad celos, ei expediat Videretur excusare.

10 *Cy modi argumētū ex p̄p̄bus Catec̄tis, quā sit p̄p̄ venit explicat. p̄p̄ (qd ad pr̄p̄s) & opacū
Itas Sabbi Copula & pr̄t̄. Sabbi ē id de quo aliquis predicit; pr̄t̄ ē id qd dicit. De Sabbo, De Copula
ē quo aut̄ pr̄t̄ Cy Sabbo.*

11 *Potest explicat. Pius ē ho. Pius ē Sabbi, quā dicitur dicitur ēē: ho ē pr̄t̄, quā dicitur
& Pro: & l' e dicitur Copula, quā unit esthema, Sicut, pr̄t̄ Cy Sabbo. Quatenus hūc notavimus l' qd
licet ponit plura, & quibus unq̄ pr̄t̄ n̄ plura Sabbo, sed unq̄ dicitur, ut potest & hac p̄p̄: Pius Pau-
lus fagor Antonius Sat̄fer; quale Pius Paulus fagor Antonius unq̄ ligat Sabbi facit.*

12 *Reliquae discussiones (sigis p̄p̄s) ad Casus obliquū, adverba, iugaciones et Cetera se
havent respectu p̄ modis unius Cy Sabbo, aut̄ pr̄t̄; quā siḡt cum modificaciones; ut potest & hæc p̄p̄:
Pius Vnde disputat; uīli Leide Schavent p̄ modis unius Cy pr̄t̄.*

13 *2^a nob̄dys ē, qd hūc aliquando pr̄t̄ n̄ explicat & p̄p̄, ou tam p̄p̄ havet sū p̄t̄, qd
Satin sp̄ciale ut potest & hac p̄p̄: Pius amat, que sic Visolint? & panit explicat pr̄t̄. Pius amans
3^a notandum ē qd Copula ut sit talis devet ē modis, unde & hac p̄p̄ ēē Copula l' e primi ē Sabbi
2^a ē Copula, quā ē 2^a unq̄ n̄ Vero l'*

14 *3^a nob̄dys ē qd extrema p̄p̄ n̄ daret aliqdī ex Colocatione materiali, sed ex officia, &
Igitur p̄p̄; alq̄ ita & hac p̄p̄: Pius ho ē l' e locat sit ultimo loco, sūp̄a ē Copula, quā unit extrema
tali p̄p̄.*

15 *Sic ī quatuormodi argui p̄t̄, accipit nre modis arguendi, ut questiones vne
ne excessu positis. Disputare ē duorum munus; defendit, Sicut & arguit, manus ac
gutti ē: arguti sum proponere. Vicerit, Claret, & modeste ē forma Silogismi;
p̄t̄q̄s ē positi, devet especiare paulisper, quo usq̄ arguti Vir ad defenditq̄ Veru
mat?*

16 *Et si negat maior l' ans estatim devet dicere: pr̄ovo monos l' ans: Igitur ac
quoniam, Sic diligunt? & natare devet qd p̄p̄ negata s̄p̄ea devet ēē Ho provacionis sequitur;
& quando diligunt, unq̄ ex m̄bris devet arguit asserere, illud Sicut, quo melius respondit
sp̄gnat.*

17 *Non sit arguit. Vicerit, remodestus, nec ch' plenato ad terzū Capitū ipu-
nat, quia 1^a sc̄lūtū ē, & 2^a ipocritū l' tōmō. Videat. Sedita augeat. Vicerit, modis tem-
eraria manu dextera, ut gravis, Simul q̄ effici modis Cyli. Videat. & sic devet, diligenter
Vera adhæderit arguit ap̄p̄itata: arguit Sicut Leo,*

18 *Munus defensoris ē: argutū tū fideliter vēdere, & obseruare devet modū quo —*
ut arguitur; quia ex mediū p̄tēcū faciliū erit locū argutū vēperēcū. ¶ *2. vēperēcū —*
ne devet dēderē vēry, negare falsū, & dīsguere dūrū. Si ad r̄g n̄ pertinet, dicēt trāscat;
& si aliquo modo p̄p̄ ē p̄sūnū & ex quo negat n̄ th̄t̄ḡ sequit̄, respondēat: om̄ito, &
n̄ permitto; 1^o enī ē dare p̄p̄ ut resa, & negata argutū; & 2^o lat̄ḡ & ut resa gratuato.

19 *Si subly & praty suponit falsū, ut patet i^r hac p̄p̄: Corpus Angelicū ē lucidūm,*
i^r qua suponit Angelicū hancare Corpus, dicat: Cy modestias n̄g Superiorū; & si aliquā magis q̄ng,
ill̄ḡ dīsguere devet quodq̄ id ponit̄ hec vērā: Sequit̄ s̄t̄? & dicat: l. ng. l. dō. l. dī.
quo Sequit̄ maiori & mī: n̄yq̄, dicat: n̄g H̄l. I. requiūcū quia ill̄ḡ p̄p̄ discit̄ H̄o, que
n̄cessario fāct̄ vāone farme, & sic negari n̄ p̄t̄ sub nomine H̄o.

20 *Si aut̄ ē dīsguēd̄ n̄ dīcat dīsguēd̄ Coca, sed i^r requiū: quia Coca ut i^r māt̄r̄*
ipsa tācione, n̄ vērā i^r azione vēritatis, n̄ p̄t̄ dīsguēd̄, sed t̄ḡ negari, v̄, i^r vērā, et mala; l.
dicēt, ut vēnī & vāna. Iadz devet curare dīsguēd̄, ut sit i^r vēp̄sonēcūbūs Substantiæ dīfōrmē
argutū aligatas.

21 *Eriḡ devet ē i^r vēp̄sonēcūbūs modestus, iusta illud adīlectiū wāspatum;*
dīfōr̄s, s̄cūt̄ ob̄s, & n̄yq̄ s̄cūt̄ argutū, s̄cūt̄ dīfōr̄s, Phāry exp̄rat̄ os q̄ estimat̄, ut ab oībās
estimat̄, exp̄rat̄ enī his doct̄rīm̄, haec & Causa male Cōs̄os ē, & novit̄iūm̄ Cēcīa dīnīḡa
re. Iqd̄ obseruare devet, provēcū, qđ apud Dīialectōs q̄bulav̄: Sepe nega vāro, n̄yq̄ i^r inde.
qđ n̄ ad literā, sed grām̄ Saliū devet p̄fēliū, n̄p̄, n̄yq̄ i^r vēre n̄i: op̄zēsas argutū vēdeāri.
exēcute donec aīdaa lectio, t̄p̄sū dīfōr̄s & p̄fēliū vāl̄ p̄fēctionē argutū efficiat̄.

Līver̄ l. Sumulax de atīngt̄būs ad 1^o i^r illūs operaōe
distīcio 1^o de Vōse eiusq̄ divisionibūs q̄. unīca quid Sit
Vōx C. 1^o dīfōr̄ Vōsis ponit̄ & provat̄ur.

22 *Ante quā dīfōr̄ Vōniā ap̄erāmus, s̄cūt̄ devet, qđ dīfōr̄ (pro n̄c) ē orāo esplas ercīḡ vē;*
deq̄ ḡterrogat̄: quid sit Vē? p̄ eius dīfōr̄ vēp̄sonēcūm̄, ut q̄ dīfōr̄ Vōna sit, aliquā hancare
devet dīfōr̄, ex q̄ubā aīcipit 2^o ad quā s̄cūt̄ vēducit̄.

23 *I^o p̄m̄ devet ē Clāxiā Sā dīfōr̄, hoc ē devet dār̄ p̄ Vōse Clāxiā, s̄cūt̄*
magis notā, alias n̄ est explāsio illūs; ex hoc Colḡt̄, dīfōr̄ n̄ devere Phāry dīfōr̄; quia
hīc explās̄ ob̄cār̄, ob̄cār̄, p̄ ob̄cār̄.

24 *Dīfōr̄ devet, Ivenīcū oī & Sōl̄ dīfōr̄; oī, quā alias est dīmīnuta, Sōl̄ quā alias est*

28 Redegit deus q̄d ē illa vox. Cq̄ suo deito, tq̄ affirmativa, q̄q̄ negative. Deniq̄ dicit base
generis proximo & dīpa; ex quib⁹ gen⁹ ē illa vox, p̄ q̄q̄ res deito convenit c̄ alli vices.

29 Dīpa vox ē illa vox p̄ q̄q̄ res deito dicit ab oīn ipsa, dicit generis proximo
quā līet posīt res definit p̄ gen⁹ remota, tamē melius & proprius deito p̄ gen⁹ proxim⁹ dīpa
que sīma; quā sic hāvemus mās, plenq̄ q̄ Iūnū dīpa.

26 Tōly hoc pāct expliq̄ hac dīfīctio: al Vale que p̄ primū ē Clām̄. Sūo deito,
nō p̄ tē; nō magis notis ē, & magis p̄ p̄p̄im⁹ ecīq̄ his p̄ē al Vale que p̄ē tē; p̄t̄es enim
Sub Clām̄. Eī, r̄equestre q̄ deito p̄. Vōces Clām̄.

27 Dēnde tūnīt oī & solū deito; nō nūlū pācte h̄g ē al Vale. Utēmū nō
rat h̄o & dīfīcte; & chīq̄ ē vēxīvūlū Cq̄ illo, tq̄ affirmativa, q̄q̄ negative; affirmativa: ēt̄o: q̄ al Vale,
& dīpa sit: ē al Vale: q̄h̄o. negative: nō tēo: q̄ne al Vale; & dīpa sit: nō ē al Vale: q̄ne tēo.

28 Deniq̄. Nāt generis proximo & dīpa; h̄o: al ē gen⁹; quā p̄ illud h̄o ultim⁹
tūnīt Cq̄ equa, qui nō tēo. h̄i Vale: ē dīpa; & quidq̄ p̄ illud h̄o dīkt ab oī nō ipso.

29 Suposita iq̄ dīfīctis notis, ascendamus ad dīfīctū Vōcū Th̄w. Līpo 2^o & Lāt̄vā
alīz Cp. 1^o. Vōcū dīfīctū. Sed quā cūs deito Vōbī ē Valde Th̄va, quid ideo h̄az Vōcū dīfīctū
statu ex illa deductū: Sonus ab ore ali⁹ p̄alatēs.

30 Probat Vōcūtā hūus dīfīctū: illa deito ē Vōna, Cui p̄t̄et oī dīfīctū Vēte
dīfīctū; Sed ita se hāvet p̄cūlā deito, quā illi tūnīt oī dīfīctū Vēte dīfīctū; q̄ p̄dicta
deito ē Vōna mā, ē ſēta; mī p̄adefit ex ſolūtione argutōrē.

C. 2^o Arguta ſolūtione.

31 Aiquil¹: deito hā nō tūnīt oī deito: q̄ dīp̄ provat ans: deito hā nō tūnīt hā;
Sed hūs ē Vox: q̄ dīp̄ respondet) ſua mā, nō mī. ad hūus argutā & allīus ſonū ſt̄ligētā,
nēcē ē: hāvere notis quāmōdo formet Vox. Sed illa vēlq̄ ūt̄dīq̄ apud Māſtī ſomē ſonōne.

32 Pro nō dīco Vōbī, q̄d hā nō ē Vox, līet p̄ os exēat ſicut nec exēta & allī ſimilitā
eo q̄d hāveat dīfīctū ſomē Vox; expērītū enī, hās formāt, p̄p̄im̄do, p̄utmon̄, & vōlq̄dīq̄dīq̄ organa
vocāt; & Th̄va Vox; Sed pōrū os apēndit, mōdī lingū, dīp̄ ideoḡ p̄ p̄t̄icalq̄: ab ore
remaneat ſit exēlēt a Vōcū Vōs.

33 Aiquil²: deito hā nō tūnīt oī deito: q̄ dīp̄ provat ans: deito hā nō tūnīt,
Vōcū organū, ſitare, &c; Sed hec ſit Vōcū, q̄ dīp̄ respondet) ſuans; ad cuius pravaon̄ mā, ſe
dit, & mī, dīquit. Sed hec ſit Vōcū ſuapāt, & Vōcū ſuapāt, nō; p̄p̄op̄e & metāforā ſu mī.

32 Vos̄ Cuiclibet ḡthumq̄, l̄s̄l̄ d̄c̄ḡ Vos̄. Solq̄ ē metaphorā, b̄ prop̄tē similitudinē q̄q̄ h̄vet
Cq̄ Vos̄ prop̄ia, & vera, & qua loquim̄ p̄s̄q̄; ideoq̄ nōt̄a deſo illis i venire n̄ deſet.

33 Arguit³. Deſo tua i venit alli ſe d̄fato q̄d̄, p̄vrat̄ ans̄. Deſo tua i venit Vos̄ ſe
locutione p̄s̄; Sed h̄c n̄ ē prop̄ia Vos̄. q̄d̄, p̄vrat̄ m̄i ex P̄lo loco ſitato Vos̄ deſet ēē Cūm.
P̄f̄z̄ione aliquid ſicq̄; Sed Vos̄ ſe locutione p̄s̄ ita n̄ ē: q̄d̄.

36 Respondet^{ng} ans̄, Cūus p̄voaonē ſesa mā m̄i negat^d; & ad eius p̄voaonē
n̄ disquid̄ mā: ex P̄lo Vos̄ ſicāva modo humano, p̄famōtoſe & ḡonomastis ſyta, & do; Vos̄
ut Cq̄ aſcp̄a nḡ. q̄d̄ ſesa m̄i, Coea negat^d.

37 Deſo laudita Vos̄ i venit etiā Vos̄. ſe locutione p̄s̄ Cq̄ ſit Vos̄ & p̄p̄at̄ ſe
n̄is ab ore aliis protalus; h̄c n̄ ſit exp̄z̄ione aliquid ſicq̄; hoc enī ſolq̄ ē prop̄ia Vos̄ ſe modo
humano protalus, ḡonomastis, & p̄famōtoſe aſcp̄a, & qua loquit^d & quā deſinat^d P̄lo loco ſitato,
Dclare ab explo nḡ ame ſe deliq̄ ſe p̄f̄z̄t̄ Vos̄. n̄ tam̄ ex p̄f̄z̄ione aliquid ſicq̄; p̄at̄ etiā
i p̄f̄z̄t̄ h̄c Vos̄. Ulech̄i que n̄l ſicat^d; alq̄ ideo ſe p̄f̄z̄t̄ ſe negat̄ ēē p̄f̄z̄t̄ aliquid ſicq̄
di, & n̄l om̄n̄is Vera Vos̄ ē.

38 Arguit². deſo que h̄vet aliquid p̄ticulq̄ n̄ ē Vos̄; Sed h̄c deſo ita ſe hav
et: q̄d̄, p̄vrat̄ m̄i lī: ab ore aliis ē p̄ticula Superflua: q̄d̄, p̄vrat̄ ans̄: lī ab ore aliis nec
ē genus, nec diſa; Sed p̄ticula que, nec ē genus nec diſa ē Superflua; deſinat^d: q̄d̄, p̄vrat̄
m̄i deſo ſolq̄ iat̄ ſe generē & diſa: q̄d̄ lī ab ore aliis nec ē genus nec diſa ē Superflua; deſinat^d.

39 Respondet^{ng} ſesa mā, n̄ m̄i: ad Cūus p̄voaonē negat̄ ans̄; & ad h̄uius p̄vo
aonē ſe d̄c̄t̄ m̄aor̄, & negat̄ m̄i ans̄ q̄ p̄voaonē disquid̄: deſo p̄s̄ quid dictat̄ a ſolam
dictat̄ ſe generē & diſa, & do ans̄: deſo p̄ aduert̄m̄t̄, n̄ ans̄.

40 Deſo alia ē p̄ate quid dictat̄, aliterq̄ p̄ aduert̄m̄t̄, l̄. e illa, ſe qua p̄te p̄ate
expiates diſi. Set, genus & diſa n̄l aliud ponit^d; qua p̄has illas format^d ſe p̄f̄z̄t̄ & quieti & p̄f̄z̄t̄
deſi, ut p̄at̄ ſe deſine al r̄le h̄c, ſe qua ſolq̄ ponit^d partes exp̄iales deſi.

41 Secunda i illa ſe qua p̄te p̄ate exp̄iales deſi ponit^d aliquid ext̄ ſe ea deſi, ad q̄d̄
dicit̄ ord̄ing ip̄s̄ deſi. Cūus genus ē deſo Vos̄, ſe qua ponit^d lī ab ore aliis n̄ ſe quā genus, &
diſa. Sed ſe quā genus, ad quā dicit̄ ord̄ing Vos̄; quā aliis n̄ p̄at̄ illas formare deſi p̄f̄z̄t̄ & qui
etiq̄ Vos̄, ut inderecti p̄at̄.

42 Arguit³. Deſo Vos̄ explicitat id p̄ d̄c̄: q̄d̄, p̄vrat̄ ans̄. Deſo Vos̄ exp̄
licat Vos̄ p̄ ſonu; ſe ſonu ē ſonu: q̄d̄. Respondet^{ng} ans̄, & ad eius p̄voaonem

ma³ dūque² de fo² omni explat vox p² sonu² Comuni² do; p² sonu² particulari² n² ma³ dūque mī²; sed ip²ra e² sonu² Comuni² n²; e² sonu² particulari² dūque mī².

23 Vox i² predicta de fo² explat p² sonu² i² manu² qui quid² e² manu² dūque, sitare, q² uib² istud n² venit ad Vom²; Vox vera de fo², quicquid est vox i² manu², e² manu² sonus parlat²; & C² Comarie dūque a² particulari², id e² qd nostra de fo² n² explat id p² perinde qd claret²; he², qui cuqu² sit h² Comari²; tam² e² al² particulari², de fo² q² p² al² Comari².

24 Et licet arguas, qd eti² sonus e² genus parlat²; Responde² qd licet sit genus parlat² e² maiori² extensio² q² ipsa vox ad² idem vox, que eti² e² manu² plurimi² voxib² us spēcie dūque Vene p² defini² p² li²: Sonus, quia genus parlat² p² dūque p² aliud genus particulari², dymodo sit tale genus mā extensio² de fo².

25 Argui² 6^o: id quid² de fo² e² L² ecclia de fo² e²; Sed li²: ab ore aliis curba d². n² e² L² ecclia de fo²: q² Superflue ponit talis particulari²; Responde² dūque o² ma³; quid quid² de fo² e² de fo² i² quia p² ab initia, n²; quid quid² e² de fo² pure quid dūque dūque, idem ma³. l. dūque aliis: quid quid² e² Vecto² de fo² e² L² ecclia de fo² do; quid quid² e² obliquo, n² ma³; de Casu p² re nominativu² s² t² Casus obliu²; q² aut² li²: ab ore aliis n² facti²; Vecto², sed obliu² quo, idem n² dūque L² ecclia de fo².

26 Vnde soli particule Sonus prolat², que tibi i² hat²; Vecto s² t² L² ecclia de fo²? & adverbit, qd li²: prolat² explet² relatio², q² dūque vox ad causu² ipsa profect²; ex quo siq²; qd vox e² factu², dūque deformati² relatio² ad causu² profect²; & remota illa² est, que d² nominata prolat² ab ore aliis.

27 Argui² deniq²: nō² Vera vox causal² ab ore aliis: q² dūque provat² ans, vox, qua locutus fuit S² rael Angelus B.² V.² M.² e² Vera vox; sed n² fuit causal² ab ore aliis: q² dūque provat² mi²: Angeli nec haurit² os, nec s² sit aliis: q² dūque.

28 Responde² nō² ans; Cuius provatio² ma³; Vigore devet omni²; quia eius ueritas n² e² certa, que p² edet ex eo qd D²ivus S² rael asyssire Veru² Corpus, quo ad p² p² ut p² p² teologiqu² n² e² p² p² istud; & e² Veritas p² cesta opus th²os; n² Magister C²ecilia acri² D²ivu² asyssire Veru² Corpus, & aliqui² Ecclast² oportet tenet; arcedite locutu² fuit² telepathia, B.² que V.² M.² quatuor² q² aduocat² illa n² ligato² S²ebus esterni p²roter² munital² origina² t² facile² & Clare percepire locutione² Angelu².

29 Quare eti² i² uita hoc potest negare illa² ma³; si² vult², omni² dūque difficultat²; utq²

arguit Angelus, l. n. Verq. Corpus, eo qd n sit difficultas Thea. Sed prius thea.

50 **S**ed ne videamus fugere difficultas, admittit talis po gratiæ res, & dixit ans prova
sionis eius quo ad 1^o pars: Angelis non habet os propius, nec aegyptius, quo ad 2^o pars; non habet os pro-
prium id est ans; & deinde illud quo ad 2^o pars non sicut Angelis alii formatae tales id est ans non sicut tales emin-
entes ratione & equivalenter tales non ans.

51 **A**ngeli & posunt assumere Corpus materiale ad exercitanda manuera ipsius mira ab ob-
staculo, & sicut tales eminentes & equivalentes tales; quatenus posunt exercitare illas operationes
quales posunt alia, ad eum per extensum modo, recto, & humecto Corporis necessario ad illas exercitandas.
Ita fuit & Dico Savile, quia sicut Corpus, iuncta Cuius, quo confirmavit Verq. Vosq.

Duivium insides.

52 **P**ro coramde hunc q^o dixit: Utq. Vos signifiquit Ver. 1. Iesupus formatus, hec
difficultas ab aliquibus fusa peccata habet nos, Vero Utricula ab illa Redememur. Sed qd que ad eius
resolutionem credamus, notandum, qd n legimus & presul & Vosq. protale ab illo, qui n habet &
est qd & Re. Sicut ap. ipse, ut sicut Vosq. protale ab avibus hec enim n sicut Vosq. protale tunc Iesupus.
legimus qd & Vosibus protalibz ab habere Iesupus & Re. Sicut per ipsos.

53 **M**o prelito diximus: Vosq. predicat sicut Re. & n Iesupus formatus & advenit
qd nomine Re. felicitate adegit obiecto Iacobius sive sit negativa, sive positiva, sive Reale, sive
raonis sive enigma Iesupus formatus, tenetq. alio Iacobus, prout & Re. Raone: Vosq. immedia-
tum primaria Regit id, qd pluri auditis primaria Regit. Sed primaria Regit per se & pluri audi-
entis sicut Re. & n Iesupus formatus: qd &

54 **P**rovat m^o, audit a haec: ho e Vosq. qd primaria sicut Re. Regit per se & pluri
auditis, sicut e Iacobio predicari, tunc subito; sed tali Iacobio n e Iesupus, sed Vosq. qd m^o patet,
qua n e Vosq. dicere: Vosq. que e ho & Iesupus. Re. que e Vosq.

55 **C**onstat: audita Vosq. n Iacobio, qd V. Blieki, auditis n Vosq. tunc alicuius
Iesupus formatus locutus; auditis tamq. Vosq. Iacobio, ut pugno Magister Vosibus Iacobius explat
venit auditis medi Iacobius, tunc alicuius Iesupus formatus Magister, qd quia Vosq. prius Regit
sicut Vosq. & n Iesupus formatus.

Aliqua Arguta solvut.

56 **A**rguit l. ex Tho dixit: Vosq. sicut signa eas, que in anno sicut passio: qd
ex Tho dicitur ad hanc autoritatem & alias, que posuit obsecrato, dicitur, qd e Vosq. Secundum, immedia-
tum Vosq. primario, & immedia-

57 **A**ugusti 2^o: Voses sicut ^{imediate} Ver, ut Cognitio; quia non potest quia est ex anno secundum
ne aliquid significare, nisi prius actus ex anno significare noverit; Sed Ver ut Cognitio sicut ^{receptus}
formatus: q. d.

58 **R**espondet disquisito mai: Voses sicut ^{imediate} Ver ut Cognitio l: ut dicit
ratio, formatur oīcōph, prius significare, nō; l: ut dicitur ratione, scilicet quia Voses non significare, ut
secundum humanum, id est omnia mūlū neque Cora.

59 **E**xplicit Solutio: Ver dicitur significare, qualiter, quoniam, & modo. Receptibus
formatis in quibus quā Cognitio mediet ut obiectus, ad quod significatur Voses sicut sponte; sed
ita, ut solus mediet velut idem necessario per regulam ad hanc rationem significare
quā ut ait D. S. Significare supponit diligētē, scilicet illud, Vnde quoniam; quā non prius ore
proteat rationalitatem quam post diligit.

60 **S**ed haec dixerit: hec vox: Receptus formatus formabilis & ut quo Causatus
sicut immedieate Receptus formatus Causatus, & ut quo: q. Vnde Solutio. Cora patet:
quia alius non dicitur Vox, que poset significare immedieate talis Receptus, ut quo; Receptus ergo idem
diligētē et hoc Vox: Receptus formatus materi, & ut quod Causatus, quia per hoc: Receptus for-
matus formatus & quo Causatus; quod non est dicitur: q. d.

61 **R**espondet disquisito ans Clariabali graeci: Significare immedieate Receptus formatus
formatus, Causatus, & ut quo & talis est respectu illius, id est & talis est respectu Vosis ipsius significari, non
ans. Vos est quod a predicta Vosse immedieate significare formatus, Causatus, & ut quo; Cetera
non est talis respectu Vosis, sed respectu illius; quod id est, ceteri ducuntur illi Receptus formatus, quia
quod respectu illius significatur illius formatus diligētē significare per hoc Vos: Receptus formatus formatus & ut
quo Causatus.

62 **C**eterum tunc est quod respectu Vosis, significatur q. Ver, seu illud quo est tale respectu
illius materialiter asperguntur ex hoc significatur, quod non sit dicendum nisi ratione predicibilem vocem;
nisi l: Significare Receptus formatus, quia est quod presservare ab hoc quod sit quo respectu illius; 2: a
Vox significare Receptus formatus, quia est quo respectu illius, seu ex ordine ad hunc locum sit quod res-
pectu illius Vos.

¶. 3. Dividit Vox.

Supposita Vosse definitione eius divisio Verum expliqz, l: **D**ividit Vox: Vo-
sē sicut natura, & non sicut natura, l: e: Sonus & cōfessione aliquid significat; sic

63 Dei Voset, quibus utq; her ad Comenius horumq; Voset, quibus abq; alio Vata ad aliquod
manuscriptu, 2^a: Sonus & absq; Horione aliquod manifestg; Sic ē Vox p̄se, qua log
ut ex mensa ḡdustua h̄z.

64 Utq; dicitur q̄ Sicutva & n̄ Sicutva, l.^a ē que ē spontea ad aliquod Siquid
(Intellige Doctrinaliter) ut Vox P̄us. 2^a ē que n̄ ē spontea ad aliquod Siquid, sc̄t doctrinalis
ut hec Vox Blicki, dicitur Dochi; quia alio modo, sc̄t naturalis, Voset aliud ut Vigilus
Leonis ergo dicitur Sicutva; que ergo Vocat Voset, & s̄n articulata. Et hec Supradicta pro
Voset.

Distinctio 2^a de Signo 9^a. l. quid sit Signum & l. Definio signi Ponit & Probat.

65 **D**assū Signy oībus ē manifesti; q̄ ex experientia, q̄ ex sacra pagina, logendo & sensu vīlījū
dū die; ex Signa; Sole, Lune & stellis. q̄de Solis Vestit eius aperire natura

66 **R**elichi Voset auctus plurimi, N^o S. D. j. 2^a divisione 6^a q^a V. C. ad qd adiutorium
numero 5^a. Sic Signy definit ex Agustino: qd: fārit aliud; Cognitione Venit. ex qua divisione
pt deducit allia ex mīte ipsius Clavisib; termini, natura signi triennib; manifestas Sic: Si
signy ē medius duos polos; cognitione alterius.

67 **P**robat Rechtudo nobis divisioni: illa deo ē Vana, cui sp̄et oī divisiones recte definiunt;
sed nostra deo ita se habet; qd provat mihi: sp̄iuū stat generē & dīcū; per particulaq; me
dīcū; Signy Ivenit Cy media frīco, qd sub hac Indicatione Signy nō; p̄ reliquias particulas dīcū;
est Signy anūcio frīco, obiecto, & ab alli que signa nō sunt.

68 **D**einde Ivenit oī; & sed deo; e ergo) veracitatis Cy illo tq̄ affirmativa quam
negative; & dīcū ē Clavis suo deo; sed haec syt divisiones recte definiunt: qd nostre definiunt
nō; oī divisiones recte definiunt, & sequitur ē recta.

C. 2^a. Arguta solvut.

69 **A**rguit l. deo signo, Ivenit alii a signo qd provat ans: deo signo Ivenit in
agni Divi P̄i; Sed hec n̄ ē signo; qd provat mihi: si imago Divi P̄i est signo, et natu
rale, & ad plasticitatem; sed respectu cuiusq; probat hoc falsum: qd a.

70 **R**espondet mihi, ans: ad Cuius provacionem reddit ma & negat mihi, qd huius provacionis
negat; ma & ad plūty provacionis reddit l. pars & negat 2^a ex parte solutio: alii ē talis imaq
ing, qd hec & excusatio illius p̄dere ex voluntate pictoris seu illi p̄sue, qd quo deponet imago

71 **D**icitur Primum a Volgitate artificis, & aliud est talis imaginis huiusmodi representatio ex eius ludo.

Primus est vox; quia si illa non ferret Pictus, ubi significatio non representatur. 2^o est falsum; quia imagine semel facta, natura representat signum Connaturaliter proportionem, quia huiusmodi sicut est similitudinem ipsius; & regat ergo talis imago est signum naturale.

72 **A**ugustinus 2. & Vaone recte de honestate est quod de honestate non habet. Sed signum statim sua de honestate. quod provatum tua de honestate est: medius duxit pollicem signum alterius; Sed hoc ipsum est signum: quod.

73 **R**espondet, disquisito maius: & Vaone recte de honestate est quod de honestate non habet; ea quod ad sunt quae, seu proprietas, non quo ad Vos, seu explicatio, idem maius; & disquisito minus: signum statim quod ad sustinendum seu propriam honestatem, idem; explicatio, seu quo ad Vos, non maius.

74 **E**xpositus Solario, quod de honestate non habet signum de honestate, debet intelligi. Sic: quod non habet quod ad Vos, haec est quod vox de honestate non habet de honestate, & Vaone est Clara: quia cum de honestate non habet de honestate, sive de honestate non habet de honestate, tunc de honestate non habet de honestate, & explicatio obsecratur per obscurum, quod est haec Vaone recte de honestate.

75 **A**c non est primum, quod de honestate non habet signum de honestate quod ad sustinendum; non de honestate non aliud est quod ipsa sustinens de honestate clarioribus verisimilius explicata.

76 **A**ugustinus 3. de honestate signum venit alius a signo: quod provatum pars de honestate signum venit imagine velo cooperata; sed hec non est signum: quod provatum minus, imagine velo cooperata non dicitur, pollicem signum in hunc alterius; Sed ideo non est signum: quod per se: imago expedita ad representationem non representat; sed ita est imago velo cooperata: quod.

77 **R**espondet ad argutum yours: ad cuius provocacionem respondeamus negat me, & maior provocatio disquisitio: non dicitur actualiter pollicem signum in hunc alterius idem: non potest, seu actualiter negat me, & disquisitio me: sed quod non dicitur idem: negat actualiter negat alterius, seu potest non est signum, idem: quod non dicitur actualiter, utrum vero, alterius, sic potest, non minus.

78 **E**xpositus Solario: & Vaone signum non est duximus pollicem signum in hunc alterius actualiter, sicut enim quod habeat signum. Sive alterius, ad ducere, quod veritatem imaginem velo cooperata. Sicut hoc, ut sit recte sicut quod posuit Yassonius; representare enim actualiter signum posse est actus 2^o: quod est etiam eius ergo: sicut Yassonius actus est etiam eius ergo.

79 **A**d Yassonius respondet disquisito maius: imago potest expedita ad representationem non representat idem; exhibere potest, sub disquisitione non representat actualiter idem, actualiter negat me, & disquisitio minus: sed imago velo cooperata est expedita potest, non exhibere idem.

80 **I**n p[ro]dromy q[uod] h[ab]et imago Velo Cooperata, e[st] exhib[er]e, n[on] vero significare: ideo q[uod] n[on] potest, q[uod] h[ab]et
imago sit signum; sed solum auctorit[er], q[uod] p[ro]sa respectabilitas talis imaginis ponat; actu 2^o, respectabilitas,
sic ut p[ro]ductus haec deinceps, q[uod] quo somnus e[st] p[ro]dromy exhib[er]e p[ro]positio actus 2^o, respectabilitas variis
innotescit, n[on] autem esse significare, que iuncta est p[ro]positio falsa ad variis signis.

81 **S**ed p[ro]sa h[ab]et solutio[n]es, scilicet: Semel q[uod] imago Velo Cooperata respectabilitas, nec ratiocinio de
vet esse actualiter; q[uod] l[ittera] n[on] respectabilitas, l[ittera] respectabilitas actualiter. propositio autem: Semel q[uod] respectabilitas devet
et t[er]tia velatio actualiter ad signatus: q[uod] 81^o.

82 **R**espondet namen: Cuius propositio autem credidit, & disquisitio sequitur: Devet ei sed
velatio actualiter actualitate respectus, id est actualitate p[ro]fessionis, n[on] locorum. imago Velo Cooperata n[on] respect
t[er]tia actualiter signatus, poterit; quia tunc n[on] videtur, n[on] causat actualiter cognitionis signatus; ad tunc
habet respectus realis respectabilitatis. Ut cuius dicitur signatus actualiter respectu ad signatus: q[uod] n[on] aliud
e[st] quo q[uod] p[ro]sa formalis signi ad manifestatius signatus poterit sit actualis.

83 **A**sequitur 2^o: hec vero signum e[st] vere signum, sed n[on] indicat signatus: q[uod] 82^o mea propositio:
Res vero signum: indicat signum: sed signum n[on] est signatus: q[uod] 82^o respondet resam, n[on] mea, ad cuius pro
positio disquisitio manu[m] indicat signum immunit, id est, indicat signum parlatore, n[on] manu[m]; & disquisitio mea: sed signum
immunit n[on] est signatus; immunit, id est, n[on] signatus parlatore, n[on] manu[m].

84 **E**xpositio solutio[n]: Signum indicat p[ro]sa vero: Signum e[st] signatus talis vero. q[uod] est signum
signi immunit indicata p[ro]sa: Signum e[st] signum immunit respectu signatus; immunit, & tale signatus respectu
vero: signum; & sic expositio, q[uod] respectu diversorum sit signum & signatus.

85 **A**sequitur 3^o: In hoc p[ro]prio e[st] signum formale p[ro]prio; sed h[ab]et n[on] venit de te data; quia n[on] d[omi]n[u]s
ut p[ro]prio; in hoc p[ro]prio, tunc sit ipsa in hoc p[ro]prio, l[ittera] si dicitur ex in hoc p[ro]prio sicut ipsa: q[uod] 83^o respondet, non
iustus p[ro]prio ut modus quo; quia ut ad D[omi]n[u]m S[an]ct[um] e[st] ipso in nos, n[on] vero in ita, & sic ut quo
dicitur ex ipso, n[on] vero ex sui ipsius.

86 **M**odo e[st] proprius rationis formalis, seu modus quo: & ad eam salvandum distinguitur, quia exigit
signum; duxit enim ex in hoc p[ro]prio dicitur e[st] proprius signum istamplacit[er] ut talis, n[on] vero signum immunit, q[uod] ab his
astragit, & solum exprimit duxere p[ro]prio in hoc modo modus.

87 **A**sequitur 6^o: h[ab]et modus distinctione positiu[m] n[on] est genus: q[uod] 84^o propositio autem: h[ab]et modus e[st]
signum parlatore; sed signum parlatore, nequit esse genus signi, quia e[st] diversus illius: q[uod] 83^o respondet, n[on]
autem: & ad eius propositio resam, n[on] manu[m]; disquisitio mea: signum parlatore qualiter tale nequit esse ge
nus signi, id est, subalterna ratione, scilicet sub ratione modis, n[on] manu[m].

88 **L**et medius est nostra definitione ponitur, licet sit signum particulariter, nam non est formaliter, tali ponit definitionem;
sed sub ratione media; sub qua ratione media; et genus, quia sic est meius nomen, quod inter signum et minus, quod sequitur
ut aliqua particula ponatur pro genere definitione.

89 **A**rguitur denique de dicto huius sententia alterius argumenti, qd. & propositum est de dicto huius sententiae hoc: Sed talis
vox non est signum: qd. & propositum est, vox non est significativa, sed quod non significativa non est signum: qd. Respondetur ergo ans: ad causam per contra non
respondeat, sed negat: Causa propositum non est negata, sed vera non causa negata.

90 **A**d solutionem huius argumenti aliquid dicitur: ad locum quod lenet 2^o nihil quod enim licet 2^o nihil colorat superba, l. gloria, ut
hoc p. r. sicut, p. q. fabula quia fuit huius signum: vox non est significativa, qd. est falsa; quia est vox significativa, sicut enim Cæsarius oī.

91 **A**t vero quod 2^o nihil colorat post copula, ut p. q. p. r. sicut nihil, nec p. q. vox, quia factum huius signum: vox
nihil sicut Cæsarius oī, que quando Cæsarius seu negatio est significativa talis vox, & dictum abea.

92 **S**ed ita arguer: qd. hec vox dictio est significativa, & sequitur signum, quia est nihil, respondetur qd. vox dictio
est vox significativa, quia non est respondita ad significandum, scilicet vox non ad significandum Cæsarius oī, quare falsa est Cœsaria sententia.
C. 3. aliqua durior significativa natura signum ponit?

93 **D**urior, l. qd. posse dicitur a signo diversitate proprietas l. proximorum, qd. autem similitudinem eius est, qd. posse tem-
perata ad vere. Durior significatio est, qd. posse ad aliquid, alia est proxima, remota qd. alia, remota est illa, qd. quod illud
ad qd. est posse, aliquid mediatur, proxima est ista quia, & illud ad qd. est nihil mediatur, hoc est similitudine operationis. Et tunc
cum posse remota est posse, est posse significativa, proxima vero posse est posse significativa.

94 **S**ed dico Veritatem: signum significativa est posse remota, propositum Veritatem: qd. invenimus Vero Cog-
ita, Vero dicitur posse remota ad significandum, Sed talis imago est Vero significandum, m. est secundum propositum
ideo imago Vero cogitatio est posse remota ad significandum, quia est est posse significativa, sed quia est est posse
significativa est posse remota ad significandum. Qd. a.

95 **M**aior est haec. qd. m. propositum huius particularitatis: hoc particularibus legamus: amio: & doceamus, hanc est significatio
nisi est posse ad significandum, nullum enim qd. dicitur remota posse significandum, est Vero, iusto, qd. oī, &
similitudine naturae humana Chisholm. Secundum ipsos, hanc est significatio est posse, ad significandum, & ha-
ec iusta eisdem sicut hanc est posse remota ad significandum, qd. aperte h.?

96 **D**urior autem 2^o est Vero non significativa sunt signa? Vero non significativa non est signum ad placitum
qd. opus est sententia, qd. non sunt signa ad aliquid doctrinale significandum, unde sicut est durior
utrum predicere Vero sint signa naturalia? Invenimus negat. Ecce hinc aliqui autem considerant
Cum quibus discimus.

98 Uersus in Sicutio. Sunt signa naturalia, prout visuuntur: quod est medium
doloris naturalium potiusque in intentione alterius, est signum naturale; sed visus in
Sicutio id est: quod in Cetera minus est deinde signum naturale, prout minus autem
dicitur hoc uersus. Uerum a te prolatum debet in minus in intentione huius secundino
minus, probasti illud et hoc, ut licet proferat ab aliis similitudinibus illius cognoscimus:
quod in Cetera.

99 Dicitur tamen 3o quod causa sit signum respectu sui effectus: effectus est signum
quod respectu sue cause proposito habet, ut potest per se respectus eius: quod so-
cius de voluntate dicens ex causa respectu effectus de omni actione plante, decimus: Causa
est signum sui effectus. De prout: quod est minus doloris potiusque in intentione alterius est si-
gnus; sed causa est respectus effectus: quod in Cetera.

100 prout minus est minus est minus in Cetera effectus, apostolus qui
causa a priore: quod si effectus est apostolice respectu cause, est causa respectus
effectus a priore. Hoc est quod Hieronimi exponebat, hoc merita dicens, Sacra
armonia est signum gratiae.

Q. 2o ^{utrum signum prout in ad potiusque ad signum intentionis}

A. 1o ^{nos nostra scientia ponit ut prout}


Primum iste leges hinc determinat respondet enim 1o docente
quod uersus est absolute, et relativa proportionata est illud, cuius ratio signum est
ad se ut hoc est relativa est illud, cuius ratio est ad aliam, ut paternitatem, cuius
etiam scilicet est relatio ad filium.

102 Supponitur est secundo: quod est in imagine, ut Dicit Antonius plurime
xix. 19 est quod maius minusque lignum aut flos. 24 illa proportionatio est colorans, quod
tale figura in Cetera, ex quibus resultat similitudo. Et Dicit Antonius ult-
ra hoc prout ueritas, se ueritate, in imagine sic dissimilata, ut moveatur, possit
potiusque ad intentionem seu progressionem signare.

103 huc superito, quod signum effectus sit ens relativo, docet
istius quod exordio ad aliand. scilicet, quod eius definitione deveniat. Neque et species
ad signatum, scilicet ut ad potiusque, quod docet in signum et relatum: atque signum.

Dicitur Signi & ecclatis. Sed Relatio ad potest, & ad signatus.

102

et omnia alioz placata in sua praevaricata, sed nostra locatio. ponna
eccliale dicitur Signi & ecclatis ad signatus, & Relatio ad potest, tan
qaz unica de diversis Relacio, paret Horatius: id p. qd Signy dicitur
ab eo nro, & dicitur illius; Sed signy dicitur ab eo nro & respectu qu
et dicit & ratione signi ad signatus, & ad potestem. q. & Cetera.

103

Provrat mi: qd dicitur Signy & ratione signi ab eo nro qd e co
ciate, & respectu illius; Sed dicitur paret predictus respectus signi: q. & Cetera
provrat mi: respectus quis dicit signi & ratione obiecti ad potest, n e eccliale
specifig signi: q. & Cetera ans: Dicitur qd talis respectus signi locutus
Cq obiecto qd n e signi, sed se ipso dicit potest; consequitur plenaria
qd aut respectu, quis dicit signi & ratione potest ad signatus, &

104

ad potest sit unicus, sic probat: respectus felici, qd signy respectus est, qui
q felicitate respectus dicitur Cetera provrat ans: respectus felici, qd te
lato sit ad aliud, qui felicitate, qd e i aliquo: q. a Sonili & Cetera. Sed sic e
qd e ad aliud & e gallo e exco, & sollicitate ei, qd respectus signatus,
& respectus eius potest e unius e Relatio.

105

Q. 2^{us} arguta Solvitur.

Agunt l: p respectu ad potest in dicitur signy ab obiecto:
q. & Cetera, provrat ans: p respectus ad potest locutus signy Cq obiecto: q
& Cetera respondet dicitur ans: p respectus ad potest, qui dicit signy & ra
tione obiecti locutus; p respectus & ratione signi, non ans. signy dicit respectum
ad potest & ratione signi, & eti & ratione obiecti, qui e duplex respectus.

106

Q. 2^{us} e quo locutus signy Cq qualiter obiecto siq n e dicitur signi
signi, sed 2^{us} quis dicit ad signatus: sicut Relatio q e c tiqui; subito n dicit
ab accidit aboluta, sed p e c tiqui & sydamto, ita proportione servata dicit
dicit & signo.

107

Agunt 2: id p diversis vobis respectus negat plures terminos signi
sunt; quia & signatur. Subtilis multiplicatio termini, multiplicatio relationes
q. & Cetera. respondet dicitur ans: negat respectus plures terminos adequantur

81. 3º Secundum Ideo; regnum sapientie 1º, Tertio, 88 obligatio; Obligatio nro. illa vero
pecunia respicit potestis et obligatio, Et signatus est decto: Sicut aliquis locutus dicitur, Tela
eorum predicationis respicit suorum fratum obligatio, Et talis est decto.

113 110 Aquit 3º ita causatis est vera: quia signum dicitur ordinis ad signata
tis, ideo sunt ordines ad potestis: qd ordo ad potestis superponit signum institutionis, Et regna
nra et Cetera. Respondet dignitatem ans: le ideo dicitur Invenit huiusmodi, Ideo; singulis postulantibus
nra ans, predicta causatis est Vera. Tunc hec: quia Regnum est hoc, ideo habet ratione
rationis, et qualiter deo solo applicat qd rationale institutionis Cui hec ita semelita dignorum
est Et causati acquiri.

111 Aquit 4º: signum institutionis p. relationem semelitatem ad signata qd
et Cetera 2º: respectus ad potestis est et linea obiecti. Sed qd est et linea obiecti non
est pecuniae signis: qd Cetera. Respondet ans: le ideo neppero ans: quia tali relatio non
linea signis: quia p illis non existit horummodo ad potestis, que est prout exigitate signis.

112 Aquit 5º: ideo signum institutionis p. respectus ad signata, Et ad potestis
quia respectare, seu significare regnum potestis, quia significare illud, qd potestis &
cum potestis, Sed hoc non provat signum eque dicere utrumq; respectus: qd Cetera, pro
variorum: sicut significatio factum regnum potestis quia recipiunt factum et formam
tis ex hoc in factis, eque significare subtiliter et formam: quia factum dicitur, formam
et Tertio. Subtiliter qd obligatio: qd ad simili et Cetera.

113 114 Respondet, credendo huius preter hoc, qd est significare eque ita
egregie, subtiliter, signum et potestis; sicut enim factum accidens dicitur formam et Tertio,
et subtiliter qd obligatio, ita divisiones, signum significare signum et Tertio et potestis; obli
gatio.

115 Aquit 6º: dat signum, qd Continuitatis p. ordinis ad potestis: qd
Cetera, provat ans: haec vox illius institutionis p. ordines, Et, tunc, sicut intulit
potestis: qd Cetera. Respondet nro ans: ad Ceterum provocans distinguendam:
institutionis p. ordinis ad istas, ut illius est signatus. Ceteris, Ideo, ut illius est potestis.

duocentis nō mā.

116

Expletus Solario: *¶ Hoc p[ro]t[er] Signari; atē Signatus Vero: illas;* &
*ut ē potestia ducarūs. 1^o modo hec Vox. *¶ Hoc* s[ed] Vero signe Iuratio p[ro] ordine
ad p[ro]l[og]o; quia s[ed] hoc Signo respicit atāk' Vero s[ed] obligatio; quia sic Salvo desit
*ē ducarūs ab aliquo s[ed] Initio Signati.**

117

¶ Dicitur utrum plaurat auctoritatis Doctoris Subtilis: nō s[ed]
cautelata habeat exponens q[uod] h[ab]et auctoritatem 1^o, ad 2^o Sic ait: C[on]tra Signum s[ed] quantum Sig-
nus t[em]p[or]e notatus nō est. Si Signum Signatur p[ro] respectu ad Signatus Iuratio: i[st]o: s[ed] 2^o distinctione
*3^o, 2^o, 1^o, legende de Sacramento Baptismi. Nō ait: Sacramentum e Signo Signatur
 leii: s[ed] quo Salvator Vero Signi, nō signatur ordine ad p[ro]l[og]o:*

118

Ez S^o Sappondo Sic loquit[ur]: ē etiā p[ro] se vix quaque ad illud, qd
p[ro]p[ri]etatis Signat, qd ē talis relacio Signi ad h[ab]itum Signaturi et 9^o, 2^o, Sic
loquit[ur]: forma Sacramenti ē ipsa relacio Signi, qua formaliter ē Sacramentum
¶ Matrea, & h[ab]itum p[ro]dantur istius relatio[n]is;

119

Ex his auctoritatibus Sic arguit Thaxi: illa ē h[ab]itum formaliter
¶ Matreis Signi que ē forma huius) crei: Signum; Sed hec ē Relacio ad Signatum,
ex Doctori Subtili: qd & Cetera. arguit Segundo ex Secunda auctoritate. Relacio Signi
ad Signatum ē forma principalius p[ro]posita s[ed] hoc tenet: Signum, ex Doctori Subtili;
Sed hec ē Matreis Signis & Cetera.

120

arguit Thaxi ex 3^o auctoritate: ablatu[m] ordine ad p[ro]l[og]o, Salvator Relacio
Signi, iusta Doctori Subtili loco citato; Sed illud, quia ablatu[m], nō auctor Signi, nō ē Relatio
Signi; qd respectu ad p[ro]l[og]o nō ē Relatio Signi; & sequitur & Cetera.

121

Respondet ad 1^o) secundo Thaxi: ex quo nō Segundo haec H[ab]itum nos habet;
quia ut iq[ue] dicimus, Doctor Subtili expletus Signum per respectum ad Signatum
in excludendo respectus ad p[ro]l[og]o; quia ē circums; nō dicimus, Signum respectu[m]
re p[ro]posita. It[em] 2^o p[ro]l[og]o; Sed dicimus, Signum, p[ro] unius respectu Signi
cece s[ed] Relatio Signatum. It[em] 3^o obligatio p[ro]l[og]o quia manet etiā Solario 2^o aequatur.

122

ad 3^o) respondet Thaxi: ablatu[m] ordine ad p[ro]l[og]o
qd dicitur ab ordine ad Signatum, Salvator Relacio Signi Id; id est ab ordine
ad Signatum, nō mā; & hec ē mens Doctori Subtili, nō ipse Doctor aut,

qd Caracter ē Vero Signo, n̄ Solum propter Sacramentum Subscriptio, sed etiam
propter illas quas dicitur in ratione Signatio.

123 hanc Sepe preoculis ad quilibet autoritatem "Salogdiam,
Signo deinceps ab ipso Imunitate respectus ad Signatum; q̄d quia Signatum ē
qd precipitata de cunctis portat, h̄c quia ipsiusmodi respectus ē ad patremq;
t̄c dicitur, quia sic defensio signi p̄ respectus ad patremq; poset regere
respectus quoque dicitur Signo p̄ ratione signi ad patremq; Cū respectu quoque
dicitur p̄ ratione obiectu.

124 notariorum Curiorum; qd locuti sumus hinc qd istud utrum facio Signo,
Si ita apparet Velatio assignata; n̄ quia sit forma seu ḡtis p̄ficiā, Sed quia
tale Velatio ē Verbiūlū p̄ plus formata.

125 Sed hoc ī desideriis qdā sit istud utrum classificare Signo
Excedit dicitur, ē illū ratione Realitas propriæ Velacionis istud utrum Signo, sed
īcet, hinc p̄dicitur respectus ad Signatum di ap̄ patremq;

126 Coliguntur ex dictis ī qdā Signo n̄ datur Signo sui p̄ficiū; sed
qd id ē, datur p̄ficiū p̄ter Signo & Signatum aliquip̄ distinctionē ex naturā
qd ne p̄ficiat. Signo ē modus, datus patremq; ratione alterius. Sed p̄ficiat
datur patremq; ratione alterius, & qd datus Signo sui p̄ficiū qd ī celo.

127 Sed argues. Ceterus Dominus & ostia ē datus modo ac ī cause; sed
ī ostia ē Signo seu ī cause. qd Dom. Respondet qd Ceterus Dominus sanctus quo
ad partim īdā ē ī cause ac ī ostia attingit modus ē datus ratione estat modusq;
ī causa; ī causa vero modo ī Christo & ī Christo ī diversis diversis modis, ī utroq;
partib; que dicitur respectu ad ratione Signo.

128 si cultus patens negare, tāq; Dī, ī ostia ē Signo sui
cause; sed sacrificium altaris ē Signo sacrificii Christi p̄ter quod sacrificium
dat ī causa Dī Christi, sicut ergo p̄ter modus Christi & Christi; que deponit
p̄ficiat; Unde illa Edece: Secundum memoria passionis eius.

C. 3^{ra} Signo dicitur.

129 Signo p̄ficiat ac patremq; dicitur ī formate, & p̄ficiat, forma
ī ī modis datus patremq; Dī, nata p̄ficiat ī ratione sui; ut inīro repræ-

130 Prog. que sive seu intentione ducat poterit & trahat. P. ad placitum late
c. medij 8^a pascuorum seu intentione ut imago Virgo, c. q. que pri
us intenta ducat poterit & trahat Virgo que tunc e ad men
te D^r Subtilis quo loco 20 quarto numero 26.

Signy operari ad signy dicuntur, & natale est ad placitum. 1^a
c. medij 8^a quod dicit naturaliter ut firmus, qui naturaliter dicit & non
omn. ignis. 2^a c. medij duos 8^a expositio hys, ut Cox Paus, que per
litteras hys dispositiones dekaminata e ad sequenti Prog.

131 His addit^r signy ex intentione; et c. qd ex intentione dicitur
poterit 8^a; & hoc t. e. naturaliter, si ducendo sed poterit natura ut canis
respectu adsignis his, t. os placitum si ipsius se fideat & litteras hys poterit
ane, ut mape Roma msq, que sicut pugnus, proponit.

132 Doctor Subtilis tenet^r respectu hys distinctione 1^a, q. 2^a dicitur
est signy & temeritatis, praeosticis, & demonstrativis. 1^a c. medij duos
8^a p. trahens trahit, ut imago Caecili. 2^a c. medij duos in
duihis firmi, Usq, rueret ad aere signis quibus, que plena furor dicitur
nat 3^a c. medij duos poterit p. intentione pascuorum, c. q. trahens leonis,
que leonis poterit demonstrar.

133 Deniq. Signy aliud e respectu hys propriis, eo qd habeat
similitudinem cum signis. Sicut respectu hys propriis, eo qd n. habeat se
milititudinem cum signis; hucus modo sunt tres in intentione. alias distinctiones sunt
apud Doctorum. Sed he sequuntur =

134 adversarie, sive particulatas, poterit p. intentione poterit & debet
ne signi, n. sibi devere poterit respectu poterit p. intentione, sed est respectu
poterit respectu operari makulatus, Usq, tunc, audiret D^r; & hoc n. sibi, ta
onalibus, Usq est hys & irrationalibus.

135 1^a patet; quia hys poterit Usq, que audiatur ducitur
p. suos actus legimus p. medij: quo s. res descriptas ab illis. 2^a est patet; nq
egus auditio p. presentis velicet exibat, est patet p. Cane quando vocat a
Domino.

136

Ubi ad veritatem est; quod respectu polyciae electio signum per esse medium
Infringit signatus, non sicut ut quoniam, sicut electus, sed enim ut quod, sicut imago
seruans; at respectu polyciae corporalis signum non; quia actus trahendus sine
sua visione datur polyciae trahendis, & polycia visiva sequitur videre exceptum
alios prius. Viva.

137

Adversaria est quod sive signum ad placitum, quod processu istius in decretis
est praesens autoritate publica factus. Sed auctoritate signum respondet altero
quo, scilicet publica auctoritate publica; sive vero privata, auctoritate privata.

138

Sicut in distinctione formalium & de conuersoribus signis; distinctione neque:
quod si distinctionem signi naturalis, & placitum est ad quod breviter & breviter & breviter
pondevolimur. Sit 1^a. Hoc: signum naturalis placitum, & nomine distincione & tunc
signum quod ex natura hinc habet ad placitum, formaliter vero, & ad iudicium
ad responsum poterit signatus, sicut ex ipsa re. id poneatur & alle-

139

probat hoc quod ad 19. part. 2. id placitum praeconie distincione signi
naturalis, cuius immediate sequitur eius distinctione formalis; sed tali distinctione signi
est immediate distinctione formalium signi naturalium q. d. probat hoc quod ad 29. pa-
rt. 2. praeconie ad applicationem ad responsum, signum non formaliter datus, poterit
cuius & posita applicatione, sitque platerit formaliter poterit ducere. q. d.

140

Sit 2^a. Hoc: signum ad placitum distincione & nominatione rebus, extra seque distinctio ab actis voluntatis propria, for-
maliter vero & applicatione ad datusq. nos & ratione signatus, sicut ex nominati-
onate denominacione. Hec hoc probat sicut poneatur, levata signum praeconie
one, seu distinctione signi naturalis a signo ad placitum. Alio Coligitur, quid deu-
sat dicitur distincione placitum signum & ratione. Alio significat signo.

Distincio 3^a. de termino materiali q. l. quid. Sit minus &
logus materialis & l. distincio sui materialis ponit.

141

Supposita nonencia distinctione recte definita, sic tag materialis signum
distinguitur: pars materialis personam logice adequata, probat conitas hanc
definitionem: illa definiens est Vera, cuius distinctione recte definita, sed hinc

191
determinantes devenientes q d^o ad m^o mar e Ceda; m^o d^o Mart^o Solos da arguta Coca
g^o tanta.

2^o Argumēta Solvūt.

Arquit^d 1^o predicta defensio in dat^o alijs, p^o q^o huius materialis de-

ferat alii respon: q d^o, ans provar: quia huius daret aliquā pars materialis, quae
n^o esset pars logis materialis; sed talis pars in dat^o q d^o m^o patet quia si n^o
daret eam seu alijs g^o n^o esset, vale in ea d^o cōsideria huius; m^o erg^o Claret,
quia ope eius exigitur pars materialis huius logis, r^occ eis p^o r^ospōrēre
29^o p^o r^ospōrēre logis.

192
Respondet d^o quod am: n^o d^o alijs, p^o q^o huius materialis deferat ab alii
eod^o modo ap^o spōrēre, d^o; d^o cōsideratio logis, n^o am: d^o Sic respondet ad rete
q^o arguti. & si ope eius sit pars materialis logis, tamq^o u^o talis datur, p^o q^o ad d^o d^o logis
huius adequatus, quia n^o dicitur quatenus n^o est talis.

193
Unde^d ead^o r^ospōrē, p^o r^ospōrē d^o dat^o p^o a ad r^ospōrē d^o ad r^ospōrē, & d^o dat^o p^o a
ad recipiend^o 29^o p^o r^ospōrē logis, seu ad d^o d^o logis huius logis adequatus, d^o huius huius logis
materialis in d^o quod ap^o r^ospōrē j^o hoc 2^o s^o g^o s^o d^o d^o l^o s^o g^o a^o p^o r^ospōrē; sic
q^o salut^o d^o illius.

194
Arquit^d 2^o predicta defensio explicita defensio p^o t^o y^o adequatus: q^o n^o Claret
suo dicto, provar: logis huius adequatus est obcursum termino materiali quia est rotund^o
j^o clavis p^o r^ospōrē: q^o d^o dicto d^o d^o, respondet^d i^o cor antequidē, n^o logis; ans provar: non
datur: huius adequatus. S^olūtus quo ad am: e^o est obcursum termino materiali n^o; quod quia
est rotund^o, n^o ans.

195
huius adequatus potest ascribi l^o quo ad am: e^o, l^o quo ad quide^o. l^o modo s^olūtus
est huius quo ad eis exigitur, d^o 2^o modo Claret est huius quod est eis, s^olūtus p^o r^ospōrē q^o d^o dicta
terta illius. 1^o modo p^o r^ospōrē adequatus est Claret p^o r^ospōrē materiali d^o p^o r^ospōrē sic arguit^d p^o r^ospōrē
huius materialis.

196
Arquit^d d^o que: huius adequatus explicit^d p^o t^o extensio, d^o p^o t^o p^o r^ospōrē: q^o
etiam huius materialis. Respondet d^o d^o d^o d^o: quia solo dat^o p^o r^ospōrē extensio, ut p^o r^ospōrē
res dat^o meritis, quia dat^o s^olūt^o, q^o qua logis dat^o huius logis adequatus, ut p^o r^ospōrē
d^o d^o meritis; d^o huius materialis. Veredictu^d s^olūt^o negat d^o d^o medij quare huius ma-

Sexualis nupt. definitio pcc. ethicae.
C. 3^o, teamni dividunt.

148 Ad philosophicam divisionem hanc superpongo, quod dicitur e. actus rationis huius partes distinximus, id est distinctio maneret multiplicacione, & hinc non solum hoc per nos, sed materiali diversitate, & formam, obiectum, & actionem. Sed notate quod hinc formatio[n]em non generali[er]e materiali, sed ad obiectum.

149 Actus materiali obiectum est: pars materialis tan[em] logica adequare obiectu[m].
Formatio[n]em est: actus representans hanc obiectum. hoc declarat Pius et hoc: Pius est hunc materialis, quia ea secunda p[ro]fessione subtiliter hanc adequare obiectum. Hinc forma est actus representans Pius. Similiter dicimus de aliis & proposito.

150 Hinc formatio[n]em diversitatis, p[ro]p[ter]a di exteriorum, exteriorum est: actus p[ro]p[ter]a exter-
ne, interiorum est: actus p[ro]p[ter]a interna exteriorum diversitatis, vocalis di exteriorum. 1^o est: actus
potius locative, ut quando dico: Pius est. 2^o est: actus p[ro]p[ter]a recipitive, ut quando dico
eo p[ro]posito. 3^o est: actus diversitatis, intellectuale & intelectuale. 1^o est: actus p[ro]p[ter]
intelectum. 2^o est: actus potius, 1^o p[ro]p[ter] apprehensione, ut quando dico, gratias habeo.

151 Hinc formatio[n]em intelectualem dividit p[ro]p[ter]a intuitum, & abstrahitum. 1^o est:

Indiv. vel praecipi, & existimari, ut p[ro]p[ter] ex existimari, 2^o est: Indiv. praecipi, ut
est, ut p[ro]p[ter] velut, at inde, quia Prog. ab aliis concurso. Diversitatis estq[ue] ultimata, & in
ultimata.

152 1^o est cognitio vel scire p[ro]p[ter] Cognit. & dicitur ultimatus, quia illus, cognita
re posse, & ultra in progressu. 2^o est Conclusio nominis, sed Cognit. scire, in Conclu-
sione scireta. & dicitur talis, quia illis, illis in progressu, sed ultra progressu, ut q[ui] dicitur
est, p[ro]p[ter] reflexio[n]em.

153 1^o est Indiv. terminata ad q[ui] dicitur ab actu ciuitatis p[ro]p[ter], & dicitur talis,
quia illis quasi recte terminata p[ro]p[ter] & scireta. 2^o est Indiv. terminata ciuitatis p[ro]p[ter], ut
quodammodo, me trahere. Dicitur: ciuitatis p[ro]p[ter], qui actus terminatus ad actu p[ro]p[ter] dicitur
est, & illis hec sufficiat & his facit. & haveamus in sermone & hoc scireta.

C. A hunc scireta & aliquae
eius divisiones ponuntur. V.

159 Sic ^{is} quid sit Signy. Et quid tunc logos materialis, faciat ut Secundus ostendere
tunc ipsius significatio est per se materialis hi logicae adequate, aliquod signum secundum prae-
dictum alterius tunc materialis. Sic si tunc cardo hanc divisionem ac Signum. Vocaliter
dicta, Et apostolice doctrina. Tunc ipsius significatio ex parte secundorum dividitur; Catechismo
remansit Et si Catechismus. 1^o e qui se solo perfecte significat, ut hoc.

160 2^o, e qui se solo perfecte in Signum sed alio significatur, nunc
etiam. Sed notandum, quod si iste tunc supponatur pro Seigniori, sed Catechistico, ut si haec ppe-
natur est nomine accidens dicitur quod tunc natus ex utero; & e qui equivalentur sententia
hinc, Et accidens, ut nemo nisi qui existet ac natus haec nulla Veritas.

161 Catechismus dividitur; Septem, de Proprietate, 1^o e Cuius rei Secunda
Respondet; Ita Logotetis Scopulus id est 2^o, e Cuius rei Secunda Respondet; Ita
Duplex Septem, ut propter alios. Denique dividitur in finitum, & finitum. finitum, quoniam
minima scissions positing havet determinatim significativa ut haec significativa que
determinata. Sed Secundum negationem unius, & determinata, significativa obiecta, ut in hoc.

162 Sed notandum quod hinc per se sunt tres significatae, negativa litteraliter, negativa scamitiva,
quando esset Copula; & Solerit esse malumpragnatio natura, prout removet prout a Subiecto,
licet Secundum in determinata. significativa summa, quando applicatur subiecto aut praecato,
& sicut illud Secundum quidquid in est in logica Secundum.

163 Ex parte modi significatio dividitur; Tercio dividitur. 1^o e qui Secundum formam; sed
etiam, ut hunc alios. 2^o, e qui Secundum formam a subiecto abstractam, ut: universalia, albedo &c. & via
sue dividitur in absolute & Connotativa.

164 3^o, e qui per se proprium Secundum, non aliud requiri ad quodque Tres
quid declarant eum, ut: Principia. 2^o, e qui per se proprium Secundum, aliud requiri ad hanc
quod significatio eius, ut sic tunc Secundum: hic est modus membrorum membrorum.

165 Tertio Secundum dividitur; Tercio, de Singulari, 1^o, e qui Secundum hunc, plus
est Imperio, ut hunc 2^o, e qui Secundum hunc Singulari, ut: Principia, hic a pluribus modis disciplina
trahuntur: magister Secundum Secundum? que, quia Solus generalis Principia, & in singulari & quia
de natura & membris diversi, quod utilitatem havent (si aliquis hunc) illi omni-
mus.

166 Tercio singularis est proprietas. 1^o, e determinantes. & e, quia per se proprias hunc determinan-

menta sicar ut Prec. 2nd, e*c*ollectori*s*. De *o* nomine *sigillari* *leg*is *plac*a, *leg*imi
bus *sig*il *boni* *signis* potest *verif*icari, ut Civitas, que *statu*s *Civibus* *leg*ion *respon*s
*et in levi*ris *dotti*.

162 3^o ej^o exsponere, dicile que Cg^o s^o p^o plaz se^rare, Vaone aliquas
exsponeris ut q^o q^o se^ras, ut plaz C^ognos Ch^oix D^o 3^o d^o demoraturas, &
q^o q^o C^ognos Comas, Vaone aliquas demorantur q^o q^o se^ras, ut h^o t^o. S^o e
Vaone, & e ille qui cong^o r^o j^o d^o c^o n^o m^o n^o r^o a^o t^o se^rat, ut q^o q^o f^o. Itas I^o m^o r^o d^o i^o
d^o l^o j^o p^o d^o c^o m^o g^o l^o, q^o q^o l^o, & h^o p^o r^o q^o q^o l^o. P^o 1^o c^o, q^o q^o se^rat aliquid m^o r^o
se^ras unas tanta p^o d^o c^o m^o g^o l^o, ut S^o a^o q^o q^o 2^o, que se^rat q^o Comas o^o q^o ex^o
q^o q^o, & posibili^o; & ita p^o q^o q^o d^o c^o m^o g^o l^o d^o r^o q^o q^o, ut Re^o l^o n^o V^o r^o, q^o q^o aliquid
unq^o, q^o q^o h^o t^o h^o q^o q^o R^o U^o B^o A^o.

183 *Supra pagis sedetatis seu supra reges et permodicam
et oibus queas sive permodicu sive preservatio, seu et ac recognitabilis, diligenter
quodlibet regem eum pacemque apud eum & regem, ab eo reali ducere.*

Clavus scidens

90 Duorum modis poterat. 1. gestus secundum Regule corporis. 2. modo est
in regreſ ad Regule aliquod dicitur formularium, quod poterat Secabat utrūq; in Regule
vite dicitur formularium, et lapidem dicitur scutellare. 1. modo est generatio formularium. 2. ve
ro modo est scutellare.

hoc Signo S. Ieronimo No. Nunc Supra Regis dicitur potest sacerdotem sacerdotem
formari. Hec dictum est plausus 8^o; Et nunc ad hanc illam preficinatam sacerdotem formare,
qui Vicar episcopatus in Regione post ad Regem aliquod deinde formaretur aeo
go antea Secavat; Sed talis est Nunc Supra Regis dicitur; in eis praedictis se parcer
ita in post Regiae ad Regem eius debet: qd 8^o.

Sit 2^a H: Intra supra-regio pectoralis glandulae reales

que ad Sacerdotem provar? ad eum ne p[ro]fessio[n]e[re]tia p[re]l[ic]ui[le] n[on] possit seruari;
quia se illi auctoritas regat, & n[on] posse predicari; sed hoc regat, non
rat q[uod] sacerdoti n[on] possit quoad officium, n[on] vero quoad sacerdotem: & h[oc]
provar? m^{er} Ita iuratur: & si natura micaeli resugere regat

ora p[ro]fessio[n]e[re]tia universalis, quia regat e[st] ex se p[ro]p[ter]e[re]; illi, si ergo: q[ui]licet reo
ergat curia, & quibus h[ab]et curia: n[on] p[re]l[ic]ui[le] p[er]dicit, p[ro]fessio[n]e[re]tia quoad sacerdotem;
quia ex se p[ro]fessio[n]e[re]tia p[er]petratur, si ergo:

8. 1^{us}. Arguta Solvut.

Asquic? 1. Si quatenus hoc e[st] p[re]l[ic]ui[le]: q[ui] sicut q[ui] h[ab]et p[re]l[ic]uitate.
Respondet n[on] ait; n[on] hoc quatenus hoc solo dicit suorum ex canticis, &
p[re]l[ic]uitate n[on] est nisi regale, sed ratiocinatus eccl[esi]a. Sed tamen q[ui] hoc qu[od]
atenuat hoc e[st] n[on] p[re]l[ic]uitate. provar? Coca: p[re]l[ic]uitate dicit n[on] p[re]l[ic]uitate s[ed] m[an]dictio
ria q[ui] regat n[on] dicit medie[re]: q[ui] dicit.

170 Respondet Dicendum q[ui] p[ro]fessio[n]e[re]tia n[on] dicit medie[re] Capit. 7th,
Ito cap[er] 2nd q[ui] hoc quatenus hoc e[st] p[ar]ax, 2nd dicit p[er] medie[re] respectu
illorum; p[er]tinet quo q[ui]d h[ab]et p[ro]p[ter]o: hoc e[st] n[on] p[re]l[ic]uitate e[st] altemativa de p[ro]fessio[n]e[re]tia
s[ed] sic in Ito dicit hec: hoc e[st] p[re]l[ic]uitate.

171 Asquic? 2. si s[ecundu]m proposuit p[ro]p[ter]a n[on] p[re]l[ic]uitate, U[bi]q[ue], n[on] ha
bet dicit q[ui] sicut ac ante: q[ui] dicit; provar? ait: quidquid sicut h[ab]et n[on] p[re]l[ic]uitate s[ed]
sicut p[er] h[ab]et p[re]l[ic]uitate; n[on] ip[s]e Iacob p[re]l[ic]uit sicut h[ab]et n[on] p[re]l[ic]uitate, & sicut
h[ab]et p[re]l[ic]uitate dicit ei[us] q[ui] dicit.

172 Respondet n[on] ait, cum q[ui] p[ro]fessio[n]e[re]tia, Cuius p[ro]p[ter]a q[ui] sicut
eo desquit: p[re]l[ic]uit sicut h[ab]et n[on] p[re]l[ic]uitate. Sub Vane p[re]l[ic]uitate, dicit,
Sub Vane alia, n[on] aliud e[st] p[re]l[ic]uitate sicut sub Vane p[re]l[ic]uitate, & aliud
Sub Vane ente. 1^o modo explicat formam p[re]l[ic]uitatatis.

2^o modo alegamus dicit q[ui] ab ea; quo pacto p[re]l[ic]uitate a Iacob
sicut h[ab]et n[on] p[re]l[ic]uitate. ex dicti potest solvere alias falacias, que
Iacob dicit obviu[er]it, p[er] q[ui]a p[ar]te u[er]itatis e[st] idem p[ro]p[ter]a redimuntur,
dissimiles h[ab]ent ext[er]num.

C. 6. divisiones in Sicutive Segunt.

178

Ius Comune dicitur; ius nivoces ex equis. 1^{er}, e, Ceterum non est Com
une, & rati Sicutata p. illud est eadis; obiter, ut non hoc est nomine malum, &
natura humana p. illud Sicutata est eadis; obiter, & diversus. 2^{er}, e, Ceterum non
est Comune, & rati illud Sicutata non est eadis; obiter ut Canis, que vox est imm
nis obitus sicut, Canis, Celeris, Terrestris, & marinis; & rati Sicutata est illius deinceps

179

Ab aliquibus sicutinimis trahi analogus. Cui magna proportiones in
ca illius defensio, & explicatione: Sed quia postea & eo & logia apposita,
Sicutas pro rati dicere, qd trahi analogus, e, qui Sicut plura, que sicut
aliquae hanc proportionem, & aliorum, ut Canis, qui Sicut vocis ab
palpe, & ab aliis membrorum, que sicut vocis.

176

Dicere: aliis est prima significatio, & aliis 2^{er}. 1^{er}, e, qui Sicut vocis
vocis, & simili, ut hoc. 2^{er}, e, qui Sicut aliis, qd habeat naturam ad simili, ut sed
et, & simili. Denique huc aliis est predicabilis, & aliis predicari potest. 1^{er}, dicendum
& si, predicari potest. 2^{er}, Vero, & tamen, predicari potest, & significare, & logia apponens.
C. 7. de Colacione hanc materialius tractare.

177 Sicut in ratione hanc materialius, negotiis est per se. Dicendum, si se adju
tum datur, alii sunt pertinentes, & alii non pertinentes, & sunt, que non mutuo se
pertinent, nec mutuo se excludunt, ut Sapientia, alius; & enim valit. Pau est Sapientia, &
alius; nec est alia.

178 Pertinentes alii sunt sequula, qui seminari jferunt, ut to & Vitis; Valit
enim: est to; & Vitis. alii sunt pertinentes & repugnentia, & sunt, que mutuo se excludunt, ut
Vitis & Vitis; & Vitis & Vitis ut supra.

179 Ex parte hanc sequula alii sunt pertinentes mutuo ut Vitis
Vitis ut affirmatur, que negative; alii sunt, ut & Vitis & Vitis, ut al & to. qd
sunt, ut ex parte hanc sequula, magis & minus immutare se possunt, ut affirmatur
hinc, que negative sequitur. Semper & minime immutare, plus minus immutare, qd est
magis immutare, & magis immutare in & est minus immutare. hinc patet iste & alii.
Ex parte hanc sequula, alii sunt proprie oppositi, & alii de-

180

parte. Separare sif, qui n̄ habet mai, non iustitiam pende gug Cq 3° ut
hō de lapis, hō enī n̄ magis pugnat Cq lapis gug Cq lapis. Tā pugnac oposi
tū surgere gug ī terre se pugnat, gug Cq 3°, ut pugnac & Caduc, qui magis
pugnat sīca se, gug Cq 3°, Ug, dubie.

181

68' Sif qui s̄ceptici dñha, alli Sif, Thāri, qui sīca forma
porchias, que ab eodg subto se mūro exclusit, ut veludo & nigredo. alli
opengt pūrissime gugdo sīca et uox sīca form ~~hō~~ lapis & calix
Cangas, ut Versu & Ceritas, alli dñig. Thādētōrie, gugdo, Silice et uox sīca
form, & alios negros part, ut lapis & n̄ lapis
C. 8, propriedates tū ponyt.

Ad diligētia Suposicione que ē 1^a propietas tū, Sīca de
ceri, qđ p̄sph idē c Suposicō, ac sīca, uox rē loco alterius. Sif
dī c sif, qđ p̄ Suposicō 3^a Sif dirigit, Silice, id qđ Suponit, id qđ
suponit, et id p̄ que suponit.

183

Id quo suponit ē hō qui disputat; id qđ suponit ē hec:
dū pro qua suponit, ē illud, L' quo ē disputatio. Rē Suposicō, sīca
pūrissime boga; Irenaeū sīca descendit, ē posicō, sīca accēcio tū pro aliog
1700.

183

Hecc' dīvidit, materialis & formalis. formalis ē accēcio tū
pro tū que sīcat, ut lapis ē Susticā. materialis ē, accēcio tū pro se
ipso, ut hō ē Vox sīcativa; Suposicō formalis dīvidit, p̄ posicō
disponit. 1^a ē accēcio tū pro se, que proprie sīcat, ut Vox Ico
uti leo sīcat leong. Urag.

185

2^a ē accēcio tū pro te, que proprie sīcat, ut Vox
Ico & trām Jada; ut suponit leo pro Christo D^o, que metatōire
sīcat. Suposicō formalis p̄ posicō dīvidit, dīmung & sīgular. 1^a ē accēcio
tū pro suo Irenaeū sīcat, ut hō et al; ut tū suponit pro tū Iren
ni. 2^a ē accēcio tū pro uno sīgulari ut Pau que suponit pro uno
sīgulari tū.

86. Suposicio personata est quod dividitur in personalis, 1^a est acceptio de persona
sua in medietate sicut in modicitate acceptio, ut hoc est Sapientia, 2^a est acceptio talis ut
promediatum quod per medietatem sicut, ut hoc est Vicardus. huius suppositionis per
duas divisiones omitti possunt auctoribus. Veridicas.

87. 2^a talis proprietas est dilectionis; 3^a est acceptio talis pro sicut, quod minus pri
cipaliter sicut. Et hoc sit ratione propter auctor, ut hoc est pudor; unde acceptio pro
sicut minus principaliter, ratione propter acceptio, illigat a propria sectione obstante sicut
altingeret.

88. 3^a talis proprietas est ampliatio, que potest esse, 1^o quod ad Regum, 2^o quod
ad Sicut, 1^a est acceptio talis ex parte ad placitum propriis dictis, ut hoc Cacumen,
Currit; unde non solum propter propriis propriis dictis, sed etiam propter acceptio
2^a.

89. 2^o modo est acceptio talis ex parte ad oīa sicut, ut hoc est alius; unde 1^o hoc
supponit propter oīas sicutibus, unde sic potest definiri opificio et communio; accept
io talis seu ex parte de minore ad maius sicut. 3^o talis proprietas est dilatatio,
que est quod ad Regum, 4^o quod ad Sicut. 1^o modo est acceptio talis quod ad paucem
res propriis dictis, Vg, hoc qui facit; unde 2^o Vestigium talis ad illud qui facit.

90. 2^o modo est acceptio talis a minori ad maius sicut. Ratione alia
res auctor, ut hoc alterius disputat; unde 1^o hoc, qui extendit ad oīas hies ratione accept
io in auctor Vestigium ad solos hies Albor. 3^o talis proprietas est acceptio talis pro sicut.
autem correspondit Copele de presagii, ut hoc Cacumen; unde 2^o hoc supponit propter
ex parte ad eī, propter presagi.

Discretio 2^a. Et hoc formaliter adequato logico q. 1.
quoniam sit hunc logos adequatus? Q. uero f. defit hunc
tali ponit de provata.

91. Sitio ergo naturis et proprietatibus breviter materialis, dicitur quod hunc auctor
alios dicere ex materiali et formaliter acceditus ad discretivum et hoc adequatum. Sed ut
metu illius essecc percepit Sapientius dicitur et hoc est 6,9 quod hunc formaliter materialiter et
universaliter, prout operari obicitur. 2^o prout operari in sicut. Et derigitur prout operari
et materialiter; Et hoc sita sic definit hunc formaliter universaliter.

192

Forūa p̄sonalē dicitur ad h̄ic logiq̄ adiquat̄. seu actus p̄sonalē format̄
vōis h̄ic materialis logiq̄. ita 2. ḡm̄ p̄dicat̄, que dicitur p̄ modū forme
pract̄, & format̄ materiae eius.

193

Suḡoq̄dy ē 2. qd̄ h̄ic p̄t sc̄m̄ grammatice, & Ph. 1.^{sc}
modo explicat̄ s̄m̄ Curas q̄q̄z t̄ q̄s S̄m̄ m̄as dicit̄ h̄ic Vide. q̄p̄
s̄ḡi in loquitione & hoc sc̄o acc̄to. 2. modo Capit̄ ḡn̄at extremum. qua
se nostra Subdit̄ D. 5. meta, Texto 22. ait, qd̄ h̄ic explicat̄ ex
tremus & dicit̄ q̄, ne 1. p̄dicari q̄d̄.

194

Sic p̄p̄ḡs & recitat̄ h̄ic S̄ḡt̄ mode def̄n̄ḡd̄ in
logiq̄ adiquat̄; quibus & sua p̄covertitale relatio, Set nostra H̄o. h̄ic
logiq̄ adiquatus proprie & rigoroso S̄ḡt̄ & estremo p̄p̄. prouat̄
H̄o 1. ex Pho libro 1. p̄ioq̄ Cap. 1. uī sic h̄y def̄nit. h̄y Voco,
& q̄q̄ Resolut̄ p̄p̄, ut pract̄, & id q̄ p̄d̄icat̄. & h̄ic & ḡn̄at̄
extremo illiq̄ def̄nit̄ p̄ce dicitur p̄p̄. n̄c sic sed Soli Subdit̄ & pract̄
S̄ḡt̄ extrema & dicitur p̄p̄. Qd̄. iūq̄ q̄d̄icat̄ D. Subj. Cap.
6. grammatice exp̄p̄ulat̄.

195

prouat̄ 2. H̄o r̄aone: p̄dicta de h̄ic & stat generis &
de p̄p̄, iūnit̄ q̄. oī dī soli dīcto: q̄ dī. ans p̄dicta q̄o ad 23 partem:
nḡli extremi ē genus. dī p̄p̄ ē dīha quia p̄ talp̄ particulam
def̄nat̄ h̄ic ab aliis r̄eversis.

196

prouat̄ p̄dicta ans q̄o ad 23 partem: p̄dicta de
h̄ic iūnit̄ oī dī soli Subdit̄ & p̄p̄; Sed Soli hec S̄ḡt̄ h̄ic logiq̄: q̄
dī p̄dicta m̄i: Soli Subdit̄ & p̄p̄ iūnit̄ proprie & rigoroso
h̄ic extremi logiq̄; quia Soli h̄ic hec dād̄ proprie medij logiq̄:
q̄ dīa

197

Q. 2^o. R. guta Solvut.

Argut 1^o: ex d^o, & Sub^o, Capit^o 6 grammatica speculatoriae, adi
ab: qd^o huc dicit^o taut terminus resolutionis silog^o; quia dialecticus h^c
solvit silog^o s^o p^o & p^o s^o sub^o & p^o s^o, que dicit^o h^c 2^o logy: & chm
p^o & s^o. Respondet D^o c^o p^o nobis, n^o taut^o terminus resolutionis silog^o
asqnat Doctor^o Sub^o & p^o s^o, que dicit^o h^c 2^o logy.

198

Argut 2^o: idem p^o p^o, ac estremus p^o p^o: qd^o definire h^c p^o est
rem^o p^o & definitio d^o p^o id. Respondet n^o a^o, n^o h^c ut sic^o e^o genus
rem^o; estremus vero e^o genus p^o s^o q^o m^o; Et hoc e^o quia h^c ut sic^o p^o s^o
p^o p^o h^c rem^o, p^o s^o & logico, at estremus Silog^o p^o non p^o s^o & logico.

199

Argut 3^o: idem q^o s^o & d^o h^c n^o estremus, quia illi^o n^o Ivenit h^c
o estremo. Sed hoc e^o falsum qd^o p^o s^o m^o; & dicit^o d^o q^o ex his rem^o
Silog^o ex genere & d^o h^c. Sed talis g^o h^c e^o medius qd^o d^o. Respondet, adm
ita talis 3^o g^o h^c & d^o h^c, qd^o talis g^o h^c n^o e^o medius, quia respectu
illius n^o s^o estremo q^o s^o & d^o h^c, sed talis p^o s^o q^o s^o & g^o h^c; quare
negat m^o 3^o Silog^o.

200

Argut 4^o: Et si generis & d^o h^c n^o estremus ex estremo logi
e^o Ivenit Secatus proprius h^c s^o p^o s^o: h^c logi; Sed eo ipso s^o estremo
logi: qd^o d^o, p^o s^o m^o: Secatus proprius p^o d^o h^c s^o p^o s^o e^o aliqd^o logy
terminatus; Sed generis & d^o h^c ita se habet & d^o h^c d^o h^c, qd^o d^o.

201

Respondet, qd^o hoc h^c p^o sumi late, seu grammaticaliter,
Et sic Secatus aliqd^o terminus ut Secatus 2^o h^c Secatus Ivenit quidam
parti logi, Et ergo definitione 2^o thy; & n^o Secato 2^o Secatus logiam
d^o, p^o s^o logi Ivenit non logi rigoroso; & sic secunda Secatus estremi logi
intia thy & d^o h^c sub^o, & Secatus, Sub^o & p^o s^o.

202

Argut 5^o: maior d^o m^o extremitatis Silog^o; Ivenit
h^c estremi logi; Sed illi^o n^o Ivenit h^c d^o h^c, quia n^o s^o 2^o tales;
& s^o estremi logi: qd^o d^o. Respondet d^o q^o s^o m^o Ivenit illi^o h^c s^o
du^o capite, d^o; Ivenit illi^o h^c estremi Secatus medi Silog^o, Sub^o
d^o q^o s^o: proprie^o seu late, d^o, proprie^o seu rigoroso, n^o.

203 Exeminentibus maior & me Soli non est ratiō extrema logiqꝫ propriæ de
sigorose respectu medi logiqꝫ extractus talis quā e logiqꝫ capula quā ē quā
Vero mediaz ipsa extrema logica; medius autē Syllogisticus Soli impractic
dicitur tale quā sicut ē ratiō p̄ ḡqꝫ que solit dīū medius p̄ qd̄ includit
argut, seu sequit̄ sūmū syllo ab argente, sic q. logiqꝫ propriæ p̄t dīū medi
us sūmū n̄ Vero medius extrema.

204 Arguit 6°. Sic ut ordinat̄ has ad Ispōndy p̄p̄, ita ordi
nat̄ p̄p̄ ad Ispōndy Syllogi; n̄ sic ut 1° operas istas ordinat̄ ad 2° ita
2° ad 3; Sed p̄p̄ n̄ definit̄ p̄ hoc qd̄ sit extrema Syllogi; quia has per
hoc qd̄ ē extrema p̄p̄.

205 Respondet duxus domini. Sic ut & ead modo, n̄q; Sic ut & di
verso modo, id est. has ordinat̄ ad p̄p̄, & p̄p̄ ad Syllogi; Syllogi has ut
p̄ se pars ad logiqꝫ, ideo q̄ eius primarius Ispōndy, Ispōndy ordinat̄, quā
ut pars dicitur ad p̄p̄;

206 P̄p̄ Vero s̄cē ē qd̄ dī logiqꝫ, & ideo eius primarius Ispōndy
sicut s̄ ordinat̄ ad Syllogi; ex hīc ordinat̄ qd̄ has dī p̄p̄ diverso modo ordinat̄
has, has, Syllogi, ad p̄p̄ logiqꝫ ad logiqꝫ logiqꝫ, & quo respicit̄ propriæ medius
logiqꝫ: & Ita Vero ippe respectu Syllogi.

207 Arguit 7°. Has logiqꝫ m̄tali ē Vero has; sed n̄ ē pars p̄p̄
m̄tali; quā p̄p̄ m̄tali ē s̄ples qualitas; q̄ dī. Respondet Duxus ma
n̄do mis̄ ad Cuius sp̄lēt̄ prouoz̄ dicit̄ qd̄ p̄p̄ m̄tali ē s̄ples quali
tas, sp̄lēt̄ iudic̄, quatenus Syllogi ē unus actus iudic̄; n̄ Vero sp̄lē
citat̄ Ispōndonis: qua aet̄ s̄ Subst, Capula, & pars m̄tali, Sic ut p̄p̄
eternalis.

208 Arguit deniqꝫ: has logiqꝫ n̄ habet à quo disquāt̄; q̄ n̄ habet dīqꝫ.
Probat̄ ans si aliqd̄ dat̄ a quo disquāt̄, magis me terminus feceris; Sed
has logiqꝫ n̄ disquāt̄ à Proposito: q̄ dī probat̄ mi: has sicut & Subst
p̄p̄, ut patet s̄ haec: has sicut n̄ ē logiqꝫ. q̄ Cu Subst sit has logiqꝫ. Has
logiqꝫ n̄ disquāt̄ à Proposito.

209 Respondet n̄ ans; Cuius prouoz̄ maior credid̄, & negat̄

202 Causa provocans aet. dicitur huius finis 8^a ad ultimum terminum, & formaliter
3. Vnde finis n^o annis; huius finis 8^a ad gradus obire subi^t logi^r illis annis. Huius
finis 8^a est Sabat^r; predicta p^{ro}p^{ri}e ad gradus manus illius, & quia aliquid dicitur in
aut^r ut terminus formaliter finis; Et subi^t qd^r respectu modi finis terminus for-
maliter, ut dicitur deo p^{re}c^{on}tra predicta p^{ro}p^{ri}e. Ceteris, ea in excessu manus
terminacionis finis.

Dubium istud.

210 Dicitur 1^o q^r Copula sit caus logiq^r? Secundum dicitur n^o est Copula quo
ad usq^r Secundum etiam est Copula. Sicut gradus in excessu manus termini^r oratio ex Sabato
obstat; & haec p^{ro}p^{ri}e. Scilicet Copula; Secundum hanc ratione, & gradus Subi^t dicitur eni^m pro-
redit de Copula formaliter accepta seu ut excessus manus termini^r prout ex Sabato.

211 Dicimus q^r: Copula formaliter talis n^o est caus logiq^r. Propter hoc huius logiq^r
est exterior p^{ro}p^{ri}e; Sed Copula formaliter talis n^o est exterior p^{ro}p^{ri}e. q^r Hoc. Verum: n^o ista
huius tali est Subi^t & oratio; Sed Copula formaliter talis n^o est Subi^t Nec p^{re}c^{on}tra q^r dicitur.

212 Sed auctor: q^r haec p^{ro}p^{ri}e: Copula formaliter talis est formaliter unicus de-
Copula formaliter talis aliquid dicitur. Sed id dicitur aliquid dicitur est caus logiq^r; quia est
Subi^t; q^r Hoc. Respondet qd^r p^{re}dicta p^{ro}p^{ri}e predicta. Et Copula formaliter talis
Est ut predicta. Et ea sola se avet, parvus respectu 2^o gradus Subi^t; in Vero ac-
tione; & excessio unicus; & ultima e^r gaudiu^r cum formaliter sonet sequere materialiter
& linea Copulae.

213 Dicitur 2^o: utrum huius logiq^r dicitur definitione p^{re}ordine ad resolutionem & ad
interpretationem? propter legge huius loci supponitur, qd^r positione est anno dicitur; Vero
Lucio Vero revocato p^{ar}ti^r unitate ad sua p^{re}c^{on}cipia, & ad priores estabas, unione
destinata.

214 hoc supposito dicimus: huius logiq^r dicitur definitio p^{re}ordine ad positionem & in
resolutionem, predicta. Hoc huius ut huius i^r, e^r pars artefacta logiq^r. Sed pars ut pars n^o
resolutionis, sed positionis: q^r Hoc. Verum: logiq^r definiens invenit in p^{re}dicta huius ratione, pro-
ut e^r utilis ad aut^r scologiq^r; sed hinc utilitas respolydet in manere estremi. Com-
munitatis, p^{ro}p^{ri}e, q^r Hoc.

215 **R**egressus 1^o: *Phis* libato 1^o praeceps capitulo 1^o *Su* debet *legi* *legi* *Vero*, *que* *Velut* *int* *ppos*: *qd* *ad* *Vagabundus*, *qd* *Phis* *definit* *legi* *Descriptio*, *Scilicet* *praecepto* *per* *se* *secundum* *ad* *causam* *que* *est* *resolutio*, *quia* *Secundum* *melius* *quasi* *invenit* *hunc* *logus*.

216 **R**egressus 2^o: *praecepti* *definit* *causam* *que* *gurgitatio*, *Scilicet* *hunc* *que* *gurgitatio* *finit* *resolutio*: *qd* *ad* *Respondens* *resonans* *ingens*, *quiatur* *ubilis* *est* *id* *que* *Claudius* *ppos*; *hunc* *enim* *enunciatur*, *Scilicet* *logus*, *et* *ad* *similitudinem* *tunc* *foris*. *quase* *Tunc* *hunc* *propositus* *Civitatis* *Urgit* *n* *est* *quippe* *causam* *resolutio*, *Scilicet* *hunc* *logus* *n* *est* *quippe* *resolutio* *hunc*, *Scilicet* *que* *Claudius* *illigat*; *hunc* *est*, *qd* *it* *deficit* *hunc*.

Propositus 2^o: *an* *definit* *hunc* *logus* *adequatus* *extra*
ppos? *E. l.* **Q**uestio 1^o: **R**esolutio, *Ho* **P**rovata.

217 **S**igis *Dificultatis* *est*, *q* *Supradictum* *ad* *Vox* *huius* *logisi* *adequata* *potencia* *ad* *Proprietas* *ppos*? *q* *Vero* *requiri*, *qd* *huc* *actu* *ponit* *ppos*? *pro* *Causa* *potentia* *nota* *et* *deco* *1^o & 3^o Vox, nom, & *Pray*, *huc* *se* *differere*; *Vox* *en* *est* *Sonu* *ab ore* *alii* *prolati*, *nam* *Vero* *Saper* *quidam* *Solit* *adit* *Sicca* *que* *ipso* *advenit* *ex* *ppositi* *ione* *huius*; *hunc* *denique* *ad* *ecce* *stetit* *ppos*.*

*N*otandum 2^o: *qd* *dat* *Vox*, *que* *equivalens* *dictum* *potencia*, *et* *huius* *que* *int* *dictum* *especialiter* *potencia* *ad* *Vox* *est* *q*; *&* *actus* *Vox* *que* *dictum* *et* *excusatio* *at* *is* *Velata*, *presenti* *potentiam* *que* *dictum* *et* *excusatio* *actuale* *Vox* *est*; *Si* *ergo* *le* *ligene* *Vox* *dictum*, *qd* *dictum* *potentia* *actuale* *est* *hunc* *ad* *accus*.

219 *H*ic *Supradictum* *Velata* *manu* *sphera* *est*, *dicimus* *q* *aliquibus* *moderis* *in* *dat* *hunc* *logus* *adequatus* *extra* *ppos* *provat* *Ho*. *Hunc* *logus* *adequatus* *est* *Subtilis* *et* *practi*; *sed* *extra* *ppos* *in* *dat* *Subtilis* *et* *practi*: *q* *et* *ad* *provat* *m*: *Subtilis* *et* *practi* *ad* *quale* *et* *especialiter* *ppos* *existit* *que* *Subtilis*, *aut* *practi*, *et* *2^o g* *scion* *Subtilis* *aut* *practi*: *q* *uicin* *Vox* *ppos* *huc* *duo*, *negavit* *Vox* *hunc* *logus* *adequatus*; *Scilicet* *et* *ppos* *in* *Vox* *2^o g* *scion* *Subtilis* *aut* *practi*: *q* *ne* *Subtilis* *aut* *practi*.

220 *V*eritas *excepit* *hunc* *en* *ppositi* *huius* *logis*: *ideo* *hunc* *logus* *pt* *Salvari* *extra* *ppos*, *qua* *alii* *pertinet* *ad* *2^o hunc* *operationem*; *Scilicet* *hunc* *salvo*, *in* *ne* *ducingit*: *q* *et* *ad* *provat* *m*: *Et* *si* *ppos*, *ut* *formaliter* *motus* *et* *minus* *et* *seminaliter* *Vox* *logis* *in* *posit* *existit* *extra* *adefacta* *logistica* *in* *sequitur* *qd* *Vox* *am*

Logicum ad 2^o & 3^o ad 3 operationes illas pertinet, 1. si sequitur ex concordia:
q ad similes &c.

221

Q 21 Solvuntalligata arguta.

Alegant 1^o: Si huius logicae adequatus non posset separari ex causa, sed
pertinet ad 2^o, illas operationes; Sed hoc est falsum; quia pars dicto 1^o latoe sumulat
argut: qd. 2^o Respondet ergo sequitur maxime qd in partem separari sine ipso, inquit
qd sit ipso.

222

Placit dicit qd huius logicae pertinet ad 2^o illas operationes, sed non ut ipso, tam non ut
partes illius; qd ad operationes, ad quae plures pars logicae pertinet partes illius ut forma
tale talis utrum Verbi pars logicae capula, quis in plurem extra ipsam tam non pertinet
ad 2^o, illas operationes, sed pertinet per modum capula, & in per modum ipsius.

223

Alegant 2^o sequitur qd posse separari parte: qd similes huius logicae
qd posse separari. 2^o: universaliter logicae dividuntur per actitudinem, non per actum: qd. 3^o:
huius logicae est pars; sed & ratione partes non est universaliter separari, qd. Respondet ad
1^o respondeat qd logiq; quia logiq; est Relatio regis deinde, tunc vero Rela
tio per dicamentale.

224

Ad 2^o Respondet respondeat qd logiq; quia universaliter, istud
ipd per actum sphaericam ratione huius verborum actum leviter, & huius quia ratio est esse
ratio proportionis, non vero universaliter logiq; nequid enim velic est huius actus
male nisi respectu modi actuatis qd in datu mire.

225

Ad 3^o dicit qd pars actualis non datur nisi per se qd quod est huius
secundum concretiones, qd mandatorum qd voluntatis, scilicet qd anima separata, esthe
mag. Certe hoc demonstrata, sicut partes actuales, sicut enim tales potest huius
ratione.

226

Qd sequitur 3^o: Quare ratione non dicitur actum sed actualitatem: qd. Respondet de
quodam sensu: qd ratione abstractior, id est Relatio, sub dicitur: Regis, & alii, id est
concreta, qd. Secundo istud per partem ratione. Tertio qd est Relatio regis deinde
per partem separari parte; at vero huius, quia est Relatio per dicamentale istud per actum ipso
separari.

227

Dicitur, utrum Verborum in Secundis sit in logicis Verborum affirm

alve) ha. tom̄tas di pravat: Qui docent oſſe tuū ē tuū proprie; ſed Uozbus
in ſicatvā docent deſtacit qd̄ tuū proprie; deſtacit ē. etiamq; p̄p;
ſed Uozes n ſicatvā. ſit extrema p̄p; ut p̄dēt hæc p̄p; Uozkai ē. Uozila
vñ: qd̄ 8^a

228 Sed exigit remittit: Uozes n ſicatvā n posseit, ponere p̄p; qd̄ ad
pravat aut: p̄o excedit ē aratio; ſed & laore aratio n̄ ē, qd̄ ſit ſicatvā ad
plarit, ad qd̄ n̄ p̄t deſcriptione Uoz n ſicatvā. qd̄ 8^a. Reſpondet, qd̄ ad laore aratio
ratio ſicatvā ſuprīt, l^o part ſicatvā, mo ſuprīt, genitio ſicatvā, qd̄ conio ſit
aliquid partis.

229 Sed Replicatur: Dnominaio ſequit̄. Et dicitur partis: qd̄ ſit ſabat qd̄ ea
partis aratio ſit ſicatvā et tota ratio ſicatvā ſit. Reſpondet, qd̄ logica oratio
tümib⁹ Dnominaio n ſequit̄ deſcriptione partis; Et ratiō ē, quia ratio logica dicit
ſicatvā, eo qd̄ generat perfectę ſigil, Et ad hoc ſabat, qd̄ l^o part ſit part ſicatvā
vñ.

230 Dicitur Propterea qd̄ ſuprīta p̄p; negativa ſit unio? Reſpondet, nega
tive; Et pravat: Coquula prout hæc laore unio, ſicat ſuprīta, Et docent
qd̄ ſuprīta p̄p; Cui ſubto; ſed, p̄p; negativa n̄ eſt. ſed pars ſuprīta p̄p; alia
bit qd̄ minus et ſciam p̄p; negativa, ſicat unio; p̄p; akademiva: qd̄ 8^a.
Diftinzione ſit nomine, Uozvo & oratione logistica
qd̄ l^o. Quid ſit nomen, Uozvus, & oratio logistica? qd̄ 8^a.

de nomine =

231 Nom̄ ab auctoritate ſit. Defit̄ libro l^o p̄ficiemus Cap^e 2^o: Uoz
ſicatvā ad plarit ſicat vñlata pars ſeparata ſicat ſinuta & Uozta pars
ſicat: Uoz ſicatvā ad plarit ſicat ſepara manet explicate, & ſuprīta ſicat ſuprīta ē de
ſia à Uozvo, qd̄ ē Cui ſuprīta. Cui ſuprīta pars ſuprīta ſicat excludit hæc p̄p; que
diuersus ſicat, ut hæc partis.

232 ſuprīta, excludit a ratione nomini tñq; ſimilitudine at n̄ ho. Uozta excludit
casus obligatorios, ut qd̄ enī D^o 8^a. obiectio qd̄ illius definiens nomen, p̄lo ſigil, &
ut deſcribit ſuprīta pars adorationis logica. Et ſic Uoz vñlata logica ſigil p̄t applicari eti⁹
participio p̄p; Et p̄cūm; Et eti⁹ ad pronomena, quia hec posseit deſcribere ad ora-

ceone, logi; nō posset Subiectū aut predicātiū; inde Vero sp̄ratus n̄ ē nomine
logi quia n̄ sicut. Ita hec sufficiat pronomen. C. 2. L'Vero logico

233

Vero logi Sicut dicitur à Pho. Vox Sicutiva ad plures Cq. typas
Cuius nata pars Separata Sicut finita de dicto, & ē Spec̄ nota vero quae dicitur
ad predicātiū. Tunc prīores particulae posunt loco genitivi, particula Cq. typas ē dicitur
ad nomine.

234

Pro Cuius philosophia. Sicut ē qd alius ē Innotare typus, alius Secare typus
ut dicitur Secare Cq. typas. 1. ē Secare aliquid, qd sit determinatio operis ut Secare.
2. ē Secare aliquid p̄ modo flagrum, Secus sonus, dicitur, exercitio, aliqua t̄p̄
actio dicitur, ut logo qd Sicut lectio flosca arne typus, presagio.

3. Enī ē ipaq typus aut aliq̄us dicitur eius Sicut, ut magis, annus
dicitur excludit Vero qd hinc, ut n̄ audio. Vero excludit Vero obliqua.

Cetera particulae excludit Vero typus et posteriori, quia Vero typus, n̄ Vero.
Sed cetera sicut, ut posteriori, tunc significat aliquis modo Cq. typas n̄ p̄tē Caput, si p̄
de notare operat, qd sicut Vero qd ē Vero logi ē notare etiā dicitur qd Vero sicut
per predictum qd iste & 2. ad casum ē Sicut philosophus qd postdictum p̄tē
sicut ut hanc: Pau legit; quia, ut dicitur p̄ p̄ficiere. Sumat aliquid qd p̄tē
typus sic: Pau ē legi; ut hanc Pau ē philosophus: Pau ē qd.

235

C. 3. de Oratione logica.

Oratione ex oratione est: Vox Sicutiva ad plures, Cuius pars aliquia se
partata Sicut ut dicere, dicitur ut affirmatio & negatio. Prīores partes sunt genus Sicut
et nominis. Cuius pars aliquia Separata Sicut denotat aliquis orationis, pa-
rtis deinceps ē Sicutiva. ut dicere denotat distinctionem orationis apud; let etiā; oratione
sunt affirmatio & negatio, n̄ sicut de cetera ecclia.

236

Oratione; iudiciorum dicitur; p̄fectio, & n̄ p̄fectio; 1. ē, que perfectio facit sicut
qd ut Pau ē al. 2. ē que p̄fectio facit sicut Pau qui currit. Perfectio dicitur
ut p̄fectio operativa, operativa, & judecatoria ē Cuius copula ē pre-
dictio, judecatoria, operativa, Cuius copula ē operativa, operativa ē Ut utiq̄ ei⁹ bonus de
precavaria.

237

Omnia qd hic orationibus (judecatoria excepta) co, qd pars Secundus de

240
sunt ad dictionem dividit oratio; enuntiativa deponit dicendo, & argumentativa.
Et hoc est operis suus ordinis & loco aquid est, explicatio quod dictabat divisiones &
proprietates eius; 28. 3 tablo.

240
Expositio debet, quod sequitur ad hanc orationis logicam, quod eam
parte coniuncta Copula est, sed habet concordiam grammaticalem sive substantivam & adiectivam, ut al-
tab. hoc sit ex isto hic dicitur: Cetero vero est (oratione) significans se unum ne-
sere est autem enuntiativa omnis orationis ex verbo aut (cetero) tunc. Hec su-
periorum propter hoc tunc sumulatory.

241
L. 2. Sumulatory de plingibus ad 2. filius Operaonis.
Distinctio Unica, de propositione & alliquidibus ad eam per-
plingibus — 88

241
Proposicio. Si consonanter deponit oratio enuntiativa cum de alio. Ita
enuntiativa est dictio ab aliis orationibus, quae quibus propter oratione iacent propter enuntiationem
id est, dictio enuntiativa, quando solitudo summa propter vero, quando sollicitudo summa. notata
quod enuntiativa non est praecise affirmare, sed affirmare & negare; quod propter negativa enun-
ciatur.

242
Si circa distinctiones notatus, & qualiter de operatione materie formae significata est
& qualitas. materia est 3: quae ex qua & circa quae. materia quae est subiecta quod vero
est prout. materia ex qua est subiecta prout, que propter expectativa dictum materia circa
quae est in re prout ex subiecto. hec invenio est 3: necessaria, impossibilis & potestib; 1: est quare
potest est necessaria subiecto. 2: quando impossibilis est subiecto. 3: quando prout est operatio subiecto.

243
Responde materie propter dividitur, formalis & solidus, sive sonalis est, & quae primum
iarentur sive forma subiecta, & responde, ut haec est alia locutionis, ut haec est altera, & extensa
responde, & respondit ut prius est tenuis. solidus est, & respondit est solidus subiecto. hec est 2:
solidus omnino, quae ad nichil despatit ut prius est tenuis & non solidus omnino, ut
haec est alia responde.

244
Ultima ex parte materie dividitur & modale, que signat modum quo pro
acto iacent subiecto ut prius impossibilis. & absolute, quae subiectum enuntiat necessariam
iurisprudientiam, prout ex subiecto, ut prius est alia. Tercius responde materie dividitur propter
quod necessariam, impossibilis, disponibilis, necessariam quae est naturalis apud illam, cuius

practi nesciatio locutus Subto, ut hoc a Viceris

295 Hoc ē Cuius practi Hoc locutus Subto, ut hoc ē alvear. ipsiusmodi
vero ē, Cuius practi Repugnat Subto, ut hoc ē valo. ois postquam hō; i; materia vera
ita ē Vera; negativa Vera falsa; i; materia ipsiusmodi affirmativa ē falsa, negativa
aut Vera; i; materia Hoc aliqua Vera, si alegando falsa; si negativa, sibi, gat
affirmativa.

296 Forma pū ē: Dipositiu Subto, ē prakti Vaeone Copula. hic ex parte Rame
dividit; Categoricū & Hypotheticū. 1^a ē que imediati ponit ex termino ut hoc ē al.
& hic unae & 2^o ad iusq; & altera & 3^o ad iusq;. 1^a ē Cuius practi ē Copula,
Clara ut Prae legit. 2^o ē Cuius practi ponit explicata, ut Prae a legge.

297 Hypothetica ē que imediati ponit ex probas et mediate ex termino ut
Prae legit. & Antonius erat hec dicens proprie dicit pū Splendit & ponit,
quo enī Categoricū ē illa; que practi absolute dicit & Subto ut hoc ē al. ipso hō;
proprie ē; que practi dicit & Subto dipingit ab aliqua ipso tē Secundum desione
ut si Sal Iusti, Dies ē.

298 Lugubris pū ē ad extremo, 1^a Vobis Alien ad Plus, 1^a pauca zona Sicata
ex has partē dividit pū; universali, particulari, singulari & definiti. 1^a ē
Cuius Subto ē huius manus Signo universali affectus, ut Ois hoc ē al singulari
ē Cuius Subto ē huius Signarii, ut Prae hoc.

299 Particularis ē, Cuius Subto ē huius manus Signo particulari
affectus ut quād hoc ē al. 2^a Definita ē Cuius Subto ē huius manus nulo Signo affectus,
ut hoc ē al. hic notat qd; defini; i; materia verasaria, et porro, que habeat unū
verasari, i; materia Vera Hocqueque equivalent particulari. 2^a notat qd ad religio
quād Signo ad Subto ē definita, & nō ad practi.

300 Qualitas pū ē Vera 1^a falsitatis Alien, Affirmatio 1^a Negatio. dividit
pū ex has partē Vera & falsitatis. 1^a ē que coniuncta vñ Sicut 2^o ē que enī
est vñ aliqua aliq;. Vera dicitur; Affirmatio & Negatio. 1^a ē que affirmat;
2^o Vero que negat. &c

301 Naturae 1^a ad religio pū Negatio, qd Negatio debet Cadere
Copula Copula. 2^o qd Negatio debet Cadere Signo Copula pū principali; ideo q.

1^a affirmationis Prox, quod est legit. ad evitandas placet statuas, ad mens
ex negatione devicti agere; si ex i. est posse, p. e. affirmativa; si n. est posse,
negative.

252 *Primum* hoc q. a qbe negatione absimpt. Quoniam dico, qd sit
utraq negatio sequitur ut p. affirmativa, tunc negatio posita 1^a loco tunc sit
maior p. & hydromq; i. qd negatio pegg, quia qualitat. nature destinat qd
post se veniat. Si p. est affirmationis, destinat affirmacionem et non negacionem;
et contra si est negativa; sed negatio posita ultimo loco, n. juxta post se nega-
tio qubz devenit, nec utraq negatio. Et hoc solum veritatem negatione 1^a negato
1^a est qubz affirmata.

C. 2^a. De Opposizione pp. 2

Velieta possunt aliquorum, superponens, in logici et oppositione posse
Tod et oppositione logica, que; immo sic diff. i. *Repugnacia* *Oppositorum* p. se con-
sisto, & p. oportet. *Sive* 2^a *quidam*, *Sive* *qualitas*, *Sive* *specie* *ac ordine*, unde ad
oppositionem 2^a *Repugnatur*. 1^a utraq p. 2^a est *sab* *lateral* & *prox.* 2^a qd *capitale* est *opus*
Significatio ac *log.* 3^a p. *dictum* *modus* *adversus*. 3^a qd *bi illius* *scimus* *cum* *Oppositione*.

253 *hec* *oppositio* est *X. Maria* *X.*, *Sub* *X.*, *Et* *Sub* *altera* *et* *non* *repug-*
nentia 2^a p. *quia* *una* est *affirmativa*, *altera* *negativa* 1^a *universali*, *alii* *q. particulares*,
Ug *Op* *to* *est* *al.* *aliqui* *to* *ne* *al* *hec* *oppositio* est 2^a *qualitas*, *qua* *arbitrio* *in* *potestate* *Scimus*
Vere, *ne* *contrafalso*; & *similiter* 2^a *quidam*, *qua* *una* *est* *universali*, *altera* *q. particulares*.

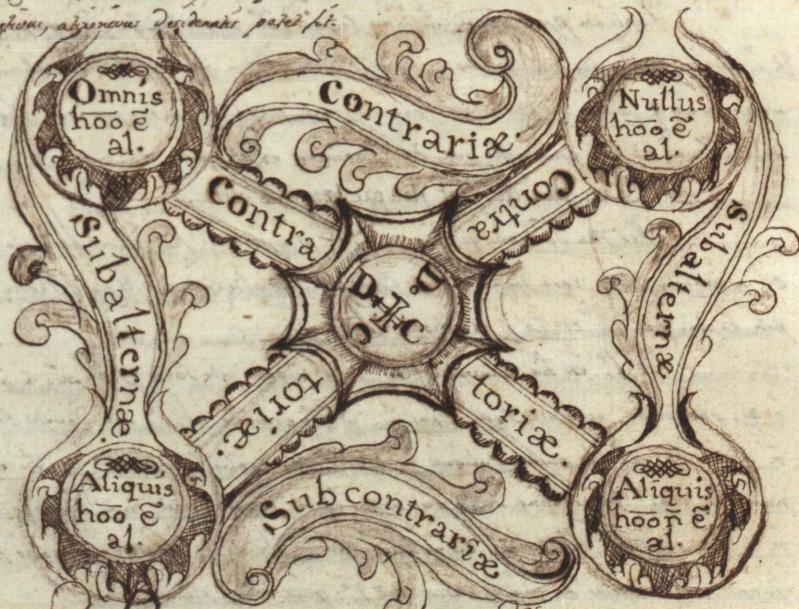
255 *Oppositorum* 2^a *repugnancia* p. 2^a, *per* *universales* 1^a *qualitates*, *qua* *neg*
ij *materia* *necessaria*, *ne* *possibili*, *p. potestate* *Scimus* *Vere*, *ne* *Scimus* *falso*; *tacet* *ij* *materia*
negenti, *p. potestate* *est* *Scimus* *false* *tunc* *ne* *Scimus* *Vere*.

256 *Oppositorum* *Sub* *X.*, *et* *repugnancia* *Sub* *X.*, *per* *particulares* 2^a *qualitates*
ij *materia* *necessaria* *qua* *possibili*, *ij* *materia* *necessaria*: *aliqui* *to* *est* *al.* *aliqui* *to*
ne *al* *ij* *materia* *possibili*: *aliqui* *to* *est* *opus*: *aliqui* *to* *ne* *opus*: *ij* *materia* *aliqui*
qui *potest* *p. potestate* *est* *Vere*; *Si* *ij* *materia* *Scimus* *falso*.

257 *Oppositorum* *Deniq* *Sub* *altera* *et* *repugnancia* *Sub* *altera* *p. Syllo* *Spp*
dy *quidam*, *Ug*: *Op* *to* *est* *al.* *aliqui* *to* *ne* *al*: *Op* *to* *est* *opositorum* *ij* *affirmative*,
1 *negatives* *qbe*. *Si* *esta* *opositorum* *sit* *ij* *materia* *necessaria*, *Op* *to* *neget*; *Si* *Scimus* *falso*,

Si autem aliquid Sunt Similares.

258 Si predicate possit sit; materia praevenit; hoc que aliquid Sunt falsa & quod negat Sunt Vere; materia negat esse Vere. Vero & falsa solum loci doctrina; figurae & significatio, ab aliis locis derivatae patet fit.



258

259

260

261

262

259 Vulgo potest iusta haec figura pascere. Tamen vero ut de loco hoc modo: ut in quo hoc Cuiuslibet ratione hoc Cuiuslibet aliquam hoc Cuiuslibet aliquam hoc non Cuiuslibet. Similiter q[uod] deponit ex adversaria Specie, negatur, aliquando. Et aliquando in dicto denegat & signis utraq[ue] & neutra altera & altera. Et hoc oib[us] eod[em] modo elocutio Sunt figurae siue precepta.

Q. 3^{us}. de Legibus. hanc ppn.

260 1^a. Lex hanc ppn est q[uod] Vero, negatur Similares falso aut Similares Vero esse posse. Igitur haec lex ex illo proprio: id est Similares esse & non esse posse id est. q[uod] h[ab]et est & non est. 2^a q[uod] Vero; non materia posset est Similares Vero; posset autem est Similares falso; & materia negatur.

261 3^a. Lex est q[uod] Sub Imitatione posset est Similares Vero; materia negatur; & non posset est falso. 4^a. Lex est q[uod] Sub alterius universalis Vero Specie sunt particulares Vero; & id est Si scimus falso. Sed de particulis Taliq[ue] materia necessaria est universalis Vero, non autem si materia negatur.

262 Si universalis est falso, non sunt particulares falso; sed tamen particulares

falsa sicut falsus universalis. operatio signorum: Qui natus, aliquis, et aliquid
ex figura deponit facie innotescit.

Q. I. de equipollentia ppv.

263

Explicata operatione propositionis sequitur 2^a proprietas quae est equipollentia.
Si est equivalentia duorum ppv. operariorum, quea de operariis sunt in proprieate, ita ut sit adicuum
negationis. Cogitatur, si propositiones, propositiones, propter cuiuslibet devenientias regulas
significativas, ad hanc equipollentiam, quea hoc casu non explicitur.

P. Ita dic. post tria ppc posse sub altero.

264

Proposita de denotatis negationis, 3^a ut equipollentes sint, debet ponere quae signum:
Qui aliquis, natus, post signum deinde copulat, sub altero ante et post signum, acce-
pit expli. pro ppc: Qui hoc est alius, hoc non est alius.

265

Ut 1^a, ex his equivalentibus 2^a deponit negationem sub altero. Si ponit: naturam
est alius, quia in omni, equivalent signum aliquis in. ut 2^a equivalent est 1^a, sic deponit facere:
naturam hoc non est alius, quia in aliquis non Valeret omnis. exply propositio: qui hoc est alius,
naturam hoc non est alius. Si negationis subito postponit causa negationis: post tria dico omnis hoc
naturam hoc non est alius, equivalentem est quia natura. Omnis in quia natura. Si subito sequitur de negatione post-
ponit deinde naturam hoc non est alius, equivalentem 1^a; quia natura in Valeret omnis.

266

Expi propositio: De hoc est alius, naturam hoc est alius, si negationis subito postponit
cause negationis, post tria dico. Omnis hoc non est alius, equivalent signum; quia omnis non quasi natura.
Si subito sequitur negationis postponit deinde naturam hoc non est alius, equivalentem 1^a; quia natura
in Valeret omnis.

267

Expi propositio: qui hoc est alius, aliquis hoc est alius. Si subito 1^a anteponit de
postponit negationis causa negationis, post tria sub altero sic: non omnis hoc non est alius, equivalentem 2^a,
quia non omnis in equivalent signum aliquis, deinde 2^a equivalentem 1^a. Si ponit de postponit
negationis sic: non aliquis hoc non est alius, quia non aliquis in Valeret omnis ad predicta equivalentia signum sine
operatione signorum, quod habet ppc, pro quibus dicitur signum, verum etiam
natura.

naturam non. Omnis non quasi natura.

naturam, naturam: non quidam in Valeret omnis.

naturam, naturam: non prestat ut ergo.

268 *Duo hic notariis: 1^a, qd id valer aliquid ac quid. 2^a, qd ppa sub Iohanne negu
ent fieri equipollentes, quia si aliqui pponant particulam non equivalat sicut hoc; quia n
on est aliquid, ac nullus; si postponat, est easq; Cq alia sub Iohanna; ideo qd non equivalit;
Si vero qd pponat, postponat, equivalat sicut sub alteram.*

269 *3^a pppr pceptuas est Iohanno, &c. mutatio subtilis, prout, & subtilis, & rurale
sppr qualitate, rurata qd aliquod quippe, Cq: aliquis hoc est aliquid que ppo sic iacet; ali
qd al est hoc.*

270 *Conversio p. 3^a: Sppr subtilis pcessus, & pma positione. Ita fit subtilis, quando pra
rebus hinc subtilis, & subtilis, prout, rurata codd. qualitate & qualitate; & Iacet; universalis
est negativa; nullus hoc est aliquid qd nullus al est hoc. & similiter particularis affirmativa. Iacet;*

271 *Iohanno p. actio est mutatio subtilis, prout, & subtilis, rurata qual
itate, rurata qd quippe sic iacet; universalis affirmativa ois hoc est aliquid qd al est hoc.
& dicit universalis negativa. Cq: nullus hoc est lapus qd aliquo lapis non est hoc.*

272 *Iacet deniq; pma positione est mutatio subtilis, prout, & subtilis, &
rurata quippe & qualitate, & mutatio tunc pfectio; & pfectio ita iacet; universalis affirmativa
est rurata, & particularis negativa. Iacet pro 2^a aliquid hoc est aliquid qd De non aliquid est in hoc.*

273 *Iacet pro 2^a aliquis hoc non est lapis qd aliquo lapis non est hoc. Lectio iacet
est propria; quia nec remansit pmodum rurino nec clarior, sed obcaeca nonne pmaiori
claritate, sive ariditate, asperguntur Camina.*

Simplisiter feri Iacet p Eva pcessus.

Asto ptra: & Sic fit iacet tota.

274 *In his Caminis tunc p 3^a divisione: fuit Eva art; quare tunc Vocales ac
io, a denotat pppr universalis affirmativa, & universalis negativa, & particulares affirm
ativa, & particulares negativa qd ut memorie magis dignis sequitur Camina.*

Aserit A negat E, Sunt universaliter ambo.

Aserit I Negat O Sunt particulares qbo.

275 *M i armonizare sic qd est tota mutatio; pppr Sicca & Vocales excedunt pce
Iponit, que sunt universalis negativa & particulares affirmativa iacet; & Sicca
p Eva ut sunt universalis negativa, & universalis affirmativa iacet; & accedit;
Et que Sicca p asto, ut sunt universalis affirmativa, & particulares negativa p Ia pos
itionem.*

276

*Ad p̄m dictione religione adscripta qd̄ p̄ De verbo activo dicitur pars
redire ad p̄m & verbo sustinere, quare h̄c p̄m dicitur secundū à verbo docē
nō qd̄ secundū à vīḡ. Tertio: sed redire ad p̄m & verbo subrogatio sic: P̄m ē tertiū
secundū; Terciū fārīdo. Terciū p̄tēq̄ p̄tēq̄, dī p̄tēq̄ subrogatio: C̄dīcū secundū & p̄m.*

277

*Adscriptio c̄dīcū, qd̄ nō dicitur. Varias: alijā ex propria voluntate hanc; qua
proferre hoc nō ē bona voluntate: h̄o ē exp̄s̄s̄: qd̄ sp̄c̄s̄ ē h̄o; Varias ex sup̄s̄s̄,
qua; Terciū h̄o sup̄s̄s̄ sup̄s̄s̄ s̄p̄t̄līc̄ & Terciū s̄p̄t̄līc̄ personalis.*

278

P̄p̄ modali dī c̄dīcū eius opositione.
*P̄p̄ modali dī c̄dīcū de h̄o: illa; qua n̄ s̄p̄t̄līc̄ p̄tēq̄ subrogatio, sed c̄dīcū
modus, quo dīlī dīcīt̄ eḡlāt̄: nō modo dicitur c̄dīcū, qui copula modificat. Vg: n̄c̄
se ē Ray Coracē: modi. Sg: dī ab autib⁹ manibus. Verbi, tel, n̄c̄, sp̄c̄
vile posse. Seu Ray & posse n̄ iū modi, ut Ist̄q̄ p̄p̄ modali n̄ dicitur.
Sumi adversivalitatem, n̄ mera determinatio copule, nec auctio pars.*

279

*Dicitur qd̄ secundū subiectivū, ita ut affirmit Ray p̄p̄, ut illi Ist̄q̄ Ray
qd̄ subrogatio finit̄ modi & ipsi. Cy alia copula finita secundū p̄tēq̄. Vg: Ray
legere ē posse. Et pars dicitur ad sustinēti modificacionis qd̄ modus affirmatur,
et posponend̄ copule. ex supra dictis modis n̄c̄ ē universali affirmatiū posse
vile universali negatiū. Ray: Seu posse parte affirmatur & posse
n̄ particularis negatur. ex quo operat qd̄ n̄c̄ assimilat signo oī, ipsi posse
Signo notat, posse. Seu Ray: Signo aliquā, posse n̄ signo aliquā n̄ que
dia hic verba dicitur; Aliud op̄.*

*Oī n̄c̄ Valet: ipsi posse n̄lūs:
posse quidā: quidā n̄: posse n̄:*

280

*Vide C̄dīcū qd̄ Cy, predicti modo, & ea aemulat̄ p̄dīcū signo, Cy Simili
modo Ray: oī c̄dīcū operari: id est qd̄ secundū dīcīt̄ n̄lūs, id n̄c̄ & posse. Id secundū
sub Ray: quidā, & quidā n̄, ycta posse. Id posse n̄.*

281

*Id similiter secundū dīcīt̄ oī dī aliquā n̄, n̄lūs & quidā, id dīcīt̄
posse. Seu Ray: dī posse, n̄c̄ & posse n̄. Id dīcīt̄ secundū n̄lūs & aliquā
n̄. Oī dī aliquā. Sub alterius id n̄c̄ & posse dī posse & posse n̄. Potius
hoc partē. Explīc̄ h̄c p̄p̄ Ray: Secundū ē n̄c̄: Ray Coracē ē posse.*

27

quia 1^a ē universali affirmativa & 2^a univercali negativa; de aut^z Sig. P. ^{ic} ~~Prius~~ ^{Prū} ~~Care~~
ex ē spōnūt. ~~Prū~~ Care ē posibile seu ~~possib~~; quia 1^a ē universali negativa &
2^a, partiale affirmativa. Sed ad ~~Prū~~ ^{Prū} propriae doctrine accipere hanc quā
impossible ē Prū.



282

Ad ualidū ē magis, qd pō modis, qd quacq; mākata formet. Ispes aut nescia
saxia aut ignorū ē. Sic Uta, e nescia; si t'ere falsa, ignorū ē; id est qd t'ere mākata
sit. ~~Hab~~, nula tam pō ~~Hab~~ ē Ut: ~~Hab~~ ē h̄ Care ē omnino nescia; quia h̄ nescia
aut Care h̄ ~~Hab~~ iudicari, ac ē nescia h̄ ē al. he Sup̄ḡt & Emorati. & 22^o libro

Liber 3. de Attingib⁹ ad 3. intus Operaong 9. 1.^a de

modo Sigdi, tazj muni qua, i particula, & c.
eius proprietatibus. B. l. modus Sigdi, Co
muni Ueriter Exponitur.



283

Modus Sigdi, muni sic dicit oratio prole manifestativa. Dicit oratio, que
particula ē gener; nq pōlq i venit modus Sigdi, qd pōlq dicit prole manifestativa, id
ē obcaū declaratio; que particula ē dība a pōlq, que nō illarative, sed enigmatica ē
ob manifestat.

284

Sic modus Sigdi adequare dicitur s' pōlq, dicitur, & argumtationg. Sic
Sigdi ex 2^a Subtili, uocib⁹ prouat tot qd in modis Sigdi, quod ē nōta declaratio;

manifestata. Sed hec logiq. Syl 3^a & 8^a na ex report. provat me: Dicuntur vel logiq
pergit illas et quid sit? id est eius praeceptum deductiva. quatuor sit? id est eius partes.
Et qualiter sit? id est eius proprietates. Sed ergo Vici illas ad definitionem, partem, dictio
sionem & proprietates & argumentationem. Q. 8^a

285

Pro motu aliquo Coligit 1^o qd deo & diverso, & argumentatio s' qua
diversus modus sequitur ut sic sit deo diverso, & argumentatio s' communis; Et deo diverso modis
sequitur que e' diversarum qd deo, e' paralleli. & similiter s' diverso & argumentatio.

286

Coligit 2^o, qd manifestis per se sunt duplicita: Unus modus ut operatur;
duo, duplicitate p' nosq' qua ratione signa per 8^a manifestis quod significatio occulta, p' qd
s' sit & illa explicatio alio modo. Secundus manifestis ut operatur obscurus; qualiter manife
statur p' aliqd nomen & magis clara, quo latet obscuritas illa; & sic pertinet ad modum
seguendi.

287

3^o. Coligit qd hec manifestatio debet esse actionalis, seu performativis in Vico
reputari, qd sit actus; qua ratione p' qd deo ratione passionalis, qd p' ipsam
ratione res actu in manifestis propria genitrix & aliud predicationis ex parte rationis
huius.

288

Coligit 4^o: qd deo & diverso est s' modo quod manifestat, tunc
argumentatio nominis modo; & manifestis p' praedit, s' tunc discursus. Sic come
nitia nostri Vergiliorum & modo sequitur.

289

C. 2^o. definitione, & diversis ad explicationibus.
Deo est: modus signis formaliter explicans esse Vici. Et ex antiquitate est:
Omnis gradus e' Vici Seco. unde lemodus signis e' genitrix qd deo dicitur e' dictio
& argumentatione, a genibus p' alias particularis dicitur; ne li formaliter facit hinc signum,
s' qd deo explat, p' alias secundum signos, dictio e' illas separando; & argumentatio
& explat formaliter sed cum ex alio dicitur.

290

Deo dicitur; & originalis, & arctigiale 1^o; e' modus signis explicans p' per
seus partes originalis. 2^o, que est de conceptiva appellata; e' modus signis explicans p' a
liqd est originalis. Deo originalis e' 2^o: metaporia una, & allia finita. 1^o, e' que
explat essentia Vici p' genere de istis. 2^o, e' que explat e' Vici per alias partes
finitas ut h' e' corporis & anima

(Calen
dia 14

291 *A* sed talis est dupla una propria. Descipitur ad alia; et responde decipitur
et pura auctoritate. 1^a est modus signi. 2^a est significatio propria ut hoc est vocatio. 2a
est modus signi 3^a est significatio communia ut hoc est alterius.

292 Dicitur meliorum significati diversitatem pura quia dictatur, et per dictationem
2^a est modus signi. 3^a sive aliqua notacione extensa. 2^a est modus signi. 3^a est cano-
tatione aliquam extensa, hoc de ratione definitus est ratio velutib.
293 Sic admodum quod est significatio que loquitur deinde sequitur. Vnde dicitur et non significatio de ratione
in pure quod dictatur, nam et ex his huius est dictio ex parte tali modo, sed per aliud est significatio propria
rationes ratione de ratione remansit explicata et in isto sumulatur.

294 Regule pro dictio ad 2^a, sed cum 1^a est quod sit enarratio peritiorum 2^a quod sit
enarratio per se, nam enarratio per se et plura significativa; ideo quod proprius definitio requiri. 3^a quod sit
resolutio; quare significativa est significativa nequeque significativa definitio.

295 2^a quod sit invenit amicorum, ob hanc causam significativa est significativa nequeque definitio
quia significativa; prius sunt digneza per dictio, et significativa non dicitur significativa. Ceterum quod dictio
debet esse bona et mala; et in causa falsa; quia virtus et felicitas significativa proprietas prius.

296 Hic notandum quod id est de ratione de ratione; ratione 1^a est modus signi. Tertio factum postdictio. Et
in causa et in ratione de ratione de ratione per genus proximum; Ceterum sequitur illud gen-
us rationis; quia licet de ratione sit causa rationis proximum est modus signi.

297 C. 3. de divisione et abusus ad exemplificationibus.

Divisio, 2^a species modi signi, sic dictum modus signi ratione; sive partes
rationis, 1^a modus signi est genus. Sicut particula ponunt loco dictio; et qualiter divisione
significatio ratione divisio, et invenit divisione illud. Sit exemplum: si aliud est Vale, et aliud non Vale.
Aliud est ratione divisione: Vale est ratione significativa divisione.

298 Divisio est multipliciter invenit multiplicatione ratione et quia ratione aliud est per se, quod
dictio partitur et secundum; Et alia est per se et ponitur ex partibus accipititatis unitas; ideo 2^a
est divisio; alia per se, et significativa ratione pars per se, et significativa unitas; Et alia est accipititatis,
que ratione divisione pars accipititatis unitas.

299 Ita ceterum per se sit 2^a; aliud actualiter, quod dicitur ratione partes, ex quibus ac-
cepit ratione. Aliud potest, sive universaliter, et est ratione generica. Ita ergo sit ratione sive
partes significativa et quibus per se dicari; ideo divisio alia est actualiter, et est quia ratione

300 *Diversi* 5 partes ex quibus acta ponit. & alia potest. Et e. per universale dicitur.
5 severa que potest habere ut genus 5 specie, & dividua.

Ruus diverso actuatis alia est vegetalis, & alia vegetativa. 1^a, e. qua ratione
Diversi 5 partes quas sequuntur & ex ea diversi que partes se sequuntur, ut Corpus
et anima huius. Diversa sunt vegetalia fructu; si partes sequuntur metasportum ut ab aliis. &
Vero est vegetalis metaphysica.

301 *Diversi* 5 vegetali est qua ratione materiale dicitur 5 partes, que sequuntur per se
ad vegetalitatem vel materialiter, ut manus per caput &c. que ratione pertinet ad vegetalitatem
Corporis.

302 Alius sequitur pro vena divisione ab anterioris argumento ex quibus pars
separari possunt. 1^a. quod in parte diversa est minima ratio diversi; Tercio, 2^a, que ratione
est maxima sua pars. 2^a. quod in parte diversa diversa est adaequare ratione diversi, & Tercio
est, quia ratio vel alius est, cum ex parte seminale sit.

303 3^a. quod in parte diversa diversa est diversa & operaria quia non per se, & non ratione
diversi diversi est. Unum in diversis ex his rationibus & divisionibus colliguntur
ad diversum ad omnia in diversis deinceps. Similiter sequitur. & ab aliis seminali sequitur ad divisionem
Valere. Cetera quoque operationes quoque negantur. 2^a. Colligitur anergone causam hanc in partibus
diversis ad negationem divisionis Valeretur. 3^a. quod solus ad quadruplicem in partibus diversis
negantur Valere.

304 2^a. quod a diverso sequitur negatione unius in partibus, plausus ad illud, & ad illud,
qua ratione videtur. Ut si dicatur. et alii & non Valere. 3^a. per operationem
unius in partibus diversis ad negationem alterius est Vena Cetera. Quid est hoc? quoniam Oribus.

305 Sed notate, quod in figura affirmatio unius in partibus sequitur negationem alterius ab
solida, sed sapientia, quod negatur sub ea ratione, quia alterius est affirmatio: ab illa hic est
Vena modus argumenti: Virtus est honesta: quae est selectioris. Sub ea ratione forma
li sub qua honesta est. predicti modi argumenti. Solus hanc locum respectat totius
universitatis seu logique, & partis Subiectivitatis, in Vero; & alterius.

3^a. de argumentatione & ratiis ad ea pluribus.

306 Argumentatio 3^a modi. Siquidem per se est modus sequitur, & quo unius
ex alio sequitur. Denotatur 3^a sequitur ad argumentationem; cum scilicet sequitur & Cetera

818

Dicitur sequitur & ceterum hoc, quod sequitur est pro ultima, quia sequitur prout vera est, in est
in subiecto. Cetera autem est proprietas illa quadratus, scilicet est absolute parvulus illa quod; quare
magis, Ceterum longum est, lata, falsus vero sequitur, et ceterum.

307 818

Aliquantibus igitur dividitur in bona et in male. 1. est; quia Ceterum bene est. 2. est; quia
male est; & dividitur abusivo; neque ita omnia, aquitudo bona dividitur in materiali, &
formali, 1. est; quia sicut est bona ratione materia, ut hoc est aliquid que hoc est. 2. est; quia est bona ratione
fisi, sicut aqua ad materiam sicut sicut, ut Dis hoc est lapis, sed Pars est hoc; & Pars est lapis. unde
Cetera formaliter absolute & simpliciter est bona; quia si nula materia paretur.

308 818

Dividitur etiam in divisionalibus veluti de causulis. 1. est; quia ponitur particula
particula. 2. est; quia ponitur particula quod, 3. est; quia ponitur particula quia, denique aquitudo di-
viditur in silogos, Entimemorum, iudiciorum, Exempli & dilectionis & silogis sequuntur. Et
aliqua dicimus, vel aliqua autem quod est librum satis explata manet.

309 818

Prima de prima Regula pro bona aquitatione est; bona Ceterum ex quocunque
vero super sequitur Ceterum, vero; non advenire oportet, quod pro quocunque vero 2. est, vel eligatur
propter 3. silogos, & una est Entimemata.

310 818

2. est; quod ex quocunque necessario in nisi Ceterum necessariu[m] est. 3. est; ex
possibili ponente 2. est; ex Miggis Miggis. 4. Regula est; quod ex quocunque falso Specie sequentia
sequitur falsum.

311 818

5. Regula est; quod ex possibili sequitur quodlibet. hic Regula non debet, vel eligi, quod
ex qualibet propter possibili sequitur quodlibet propter absolute, sed quod ex possibili, scilicet per singulos
sequitur ponit; falso Ceterum necessariu[m], possibili, & Miggis. Ut ex haec antecedenti possibili; Ceterum
legit; sequitur; quod est vero, quod est necessariu[m]. Et 6. est; quod est Valens, quod est possibili. Et denique; quod ex
sunt, quod est Miggis. alias Regulas omnes apud Alcuinos Codicibus.

¶. I. de Silogismo.

312 818

Silogos argumentacionis, prius sic dicit: modus silogis, quo quodlibet posito,
aliqua quod necessario sequitur. dicit: modus silogis, & non aquitudo, quia aquitudo non est genitrix ad silogos,
Sed alia aquitaciones, hinc enim sicut proprias aquitudo est. Sicut autem perfecte de reduplicante. hinc
quibusdam positivis explat per devenire ponit. Et modo de figura. hinc aliquam quod explat Ceterum
devenire est silogos a premis etiam necesse est quod sit necesse est tunc expressio

313

*P*ro quo ad veritate necessitatē ēē duplīcē: Duplicē; sc̄. dī Coe. necessitātē. Duplicē p̄pet̄
ex hancēdine necessitātē p̄pet̄ ad subbī, que sibi rēpert̄, p̄p̄bi d̄ materia necessitātē. necessitātē
Coe aliq̄d̄ ex hancēdine, Duplicē ad ans; & Ipp̄it̄, quando ex p̄emissio necessitātē sequit̄ H̄o,
etq̄ dī illa n̄ sit necessitātē; quia p̄emissio Irese, h̄ic falso s̄it, Cogit ad ariq̄d̄ H̄o.

314

*S*ilogus ergo cū sit ḡoegōt̄, seu aet. fact̄. Vero, h̄as et suā modo māteriā
& formā, ex quib⁹ estāsē, ponit̄ māteriā. Silog⁹ ē 2^o; p̄ximā & remota, p̄ximā s̄it
per remota vero h̄i qui Veroq̄ maior estām̄ta m̄r̄ estām̄ta, & medij. m̄r̄ estām̄ta
ē illa h̄is, quāmācōn̄ w̄nt̄ cū medij.

315

*M*orā estām̄ta ē illa h̄is, quās p̄ minori aū p̄ cū medij. medij ē
illud, qđ Vis ponit̄, p̄ remāt̄ dī & H̄o. exph: Oī h̄o ē al; sed Pau & h̄o: qđ Pau ē al. al
ē m̄r̄ estām̄ta Pau ē m̄r̄. & h̄o ē medij. & n̄t̄ silog⁹ posuit̄ cū plurim⁹ remota & si
plures s̄it p̄ medij vnuis se h̄as. cū h̄is.

316

*L*arva silog⁹ ē: dēvīta dīpāsīo māteriā ad t̄chāq̄d̄ ap̄a. & quā mā
teriā ē 2^o, dāl̄ etq̄ 2^o formā; vnuis respond̄i māteriā remota & cū dēvīta dīpāsīo subbī
& p̄pet̄; & allia respond̄i māteriā p̄ximā, dī cū dīpāsīo 2^o rēpt̄, & qualitātē, sc̄lēz
cū ordīnḡ p̄mīc, ut abaq̄ n̄ sit p̄lānū, & aliquās salp̄ sit aliamāt̄.

317

1. Veroq̄ figura silog⁹; 2. Vero modus. figura silog⁹ ē 3^o cū qđ medij. & estā
cōndit̄ 3^o, d̄sidērā posuit̄; n̄ḡ medij, l̄ Subim̄t̄, una, & p̄dicat̄; alli, & ita d̄sidērā p̄ 1^o
figura, l̄ abaq̄ p̄mīa ē p̄abq̄, & sic h̄avet̄ 2^o figura, l̄ Subim̄t̄, abaq̄ p̄mīa. & sic
h̄avet̄ figura 3^o. qđ hoc cārmīne ostendit̄.

*S*ub p̄e 1.^o V̄is p̄e 2.^o 3.^o V̄is Sub.

318

*E*n quib⁹ figura: 1^o ē nobilis; cū; ea medij p̄p̄p̄ obānēat̄. Sed qđ que t̄sunt̄
cū p̄t̄p̄p̄ n̄ vnuis qđ estām̄ta 2^o ē dīgnor̄ 3^o; & ea cū medij V̄is p̄dīcāt̄; & cū p̄abq̄
ē p̄fēct̄, cū subbī 3^o; & quā medij V̄is Subim̄t̄, cū eāq̄ p̄fēct̄.

319

*M*odus silog⁹ ē talis l̄ talis dīpāsīo. Secundū unib̄cālāt̄, l̄ p̄ximālāt̄
ap̄imāt̄ l̄ neḡ; quare, quib⁹ p̄t̄p̄p̄ faciūt̄ dēvīta p̄p̄p̄ dīpāsīo, talib⁹ p̄t̄p̄p̄ māteriā silog⁹.
Imūndes arīq̄t̄ 1^o & 9^o modi, & quib⁹ silog⁹ s̄it, ex quib⁹ n̄v̄s p̄t̄p̄t̄ ad 1, 9, p̄
neḡ, 2^o, ad 2^o, & 6^o ad 3^o h̄i modi versat̄, s̄erūt̄ ad dīlectiōnē p̄p̄p̄p̄p̄p̄.

*B*arvara, Selantes, Daviū, Feniō, Baralipston.

*S*elantes, Daviū, Feniō, Somonu.

Sesare, Camestres, festins, Baroco, Darapht,
felapton, Disamus, Datisi, Bocardo, ferison

<u>320</u>	<u>I</u> quatuor hanc dicimus respectu 3. littere. Vocatae respondentes ad modum hoc isti sunt AETI . que 2. illa Regulz: ascit A. B. intellige se sit. Si pleas sit parte 3. primat, ad singularitatem Cosmorum sit aparte. quatuor 4. primi modi per se velocitas. Vocatae quia regula dicitur: sed etiam vero perfecti; quia ad ista quatuor Reducuntur.
<u>321</u>	<u>D</u> e modis triplis figura directe. Inductus est ex ultimo figura 1. includere directe magis, quando maius esterminus predicatum est minor est. Coram; includere autem directe, sit quando maius esterminus est predicatum est. Coram; quia tantum in directis terminibus filios per qualibet figuram ponere. Seguntur tabula ta haec modis directis. <u>322</u>
	<u>P</u> ro modis directis prima figura. <u>B</u> a - - - - - <u>O</u> is <u>ho</u> e al. <u>b</u> a - - - - - <u>D</u> e <u>V</u> isibilis e al. <u>za</u> - - - - - <u>g</u> enerabilis e al. <u>Se</u> - - - - - nulus ale lapis. <u>la</u> - - - - - <u>O</u> is <u>ho</u> e al. <u>ze</u> - - - - - <u>g</u> nulus <u>h</u> olopis. <u>Da</u> - - - - - <u>O</u> is <u>ho</u> e al. <u>ui</u> - - - - - <u>g</u> aligd <u>V</u> ale et <u>ho</u> <u>i</u> - - - - - <u>g</u> aligd <u>V</u> ale et al. <u>le</u> - - - - - nulus lapis e <u>ho</u> <u>ii</u> - - - - - <u>g</u> aligd <u>g</u> enitale et lapis <u>o</u> - - - - - <u>g</u> aligd <u>g</u> enitale et <u>ho</u> <u>P</u> ro modis indirectis secundus figura - - <u>B</u> a - - - - - <u>O</u> is equus e al. <u>za</u> - - - - - <u>D</u> e <u>g</u> enitale e <u>eg</u> as. <u>lip</u> - - - - - <u>g</u> aligd <u>al</u> <u>g</u> enitale <u>Se</u> - - - - - nulus lea e <u>ho</u> . <u>lan</u> - - - - - <u>D</u> e <u>V</u> aginale e <u>le</u> o. <u>tes</u> - - - - - <u>g</u> nulus <u>ho</u> e <u>V</u> aginale
	<u>D</u> a - - - - - <u>O</u> is <u>V</u> ini e planta <u>bi</u> - - - - - <u>g</u> aligd vegetabile et <u>bi</u> <u>tis</u> - - - - - <u>g</u> aliqua <u>p</u> lanta e <u>V</u> egetabili <u>fa</u> - - - - - <u>D</u> e <u>C</u> ustulis et lumen dum. <u>pes</u> - - - - - nulas elementa et <u>c</u> ristaliz <u>me</u> - - - - - <u>g</u> aligd lumen et elementa. <u>fui</u> - - - - - aliquam <u>V</u> isum e onesta. <u>Se</u> - - - - - nulus <u>V</u> isus e <u>V</u> irtus. <u>so</u> - - - - - <u>g</u> aligd onesta ne <u>V</u> isum <u>P</u> ro modis Secunde figura - - <u>Se</u> - - - - - nulus al e <u>g</u> enitale. <u>sa</u> - - - - - <u>O</u> is lapis e <u>g</u> enitale. <u>re</u> - - - - - <u>g</u> nulus lapis e al. <u>Ca</u> - - - - - <u>D</u> e <u>V</u> isus e <u>T</u> urpe. <u>mes</u> - - - - - nula <u>V</u> irtus e <u>h</u> arpis <u>taes</u> - - - - - <u>g</u> nula <u>V</u> irtus e <u>V</u> irtus <u>les</u> - - - - - nula nis e <u>C</u> alidus <u>ti</u> - - - - - aliquiu ignis e <u>C</u> alidus <u>no</u> - - - - - aliquiu ignis ne nis <u>Ba</u> - - - - - <u>D</u> e elementa e <u>S</u> plex. <u>zo</u> - - - - - aliquia <u>S</u> udaria ne <u>S</u> plex

<u>Co</u>	—	g aliqua satis est demptu	<u>D</u>	aliqua satis est de malo et mulier
Pro modis ferrie figura et	—	de malo et mulier	<u>D</u>	aliqua satis est pecaty
<u>D</u>	—	de malo et mulier	<u>D</u>	aliqua satis est pecaty
Di margarita clavens	—	Si —	g aliqua satis est pecaty	
rap —	—	Bo —	aliqua satis est pecaty	
—	—	Ca —	de Vixim et ho.	
Di margarita clavens	—	Do —	g aliqua satis est pecaty et ho.	
rap —	—	Le —	nula Sienna et qualitas	
ton —	—	ton —	nula Sienna et qualitas	
Di —	—	Di —	aliqua Creatura et ho	
sa —	—	aliqua Creatura et ho	et ho.	
mis —	—	aliqua Creatura et ho	et ho.	



322

Sicca divisione Silogio non impedit; quia res divisiones sumuntur ratione ^{per se}, ex quibus per se non impedit, ratione hanc qui materia nostra sunt. Ratione materiae sicca quia, ut ostenditur, quia sicca generaliter potest premitur et obstruit.

323

Et si topicus qui opinione generaliter potest premitur et obstruit. Et silogos, ratione materiae, hoc est, ratione materiae sicca quia, ut ostenditur, agere et regulare. Sed priusque, quibus regulat silogos.

324

Priusque proprieate proprii teles. Pro Aristotele et hoc: quod est eadum unius secundum. Secundum quod optime contulit a Doctori Silvilli primo volumen 2a. questione 1. Et si regule quod est, quod se duo sint eadum aliquam, debet ea eadum teles se eadum dignitate quaquaque illorum est de ea termino.

325

Segundo proprium est illa quoniam unius est. Cuiusque alterius non est idem non parum est. Eadem scilicet hoc quod est proprium ratione ad expansionem principiis rectis. 3. proprium est dicere et ostendere hoc in diversis aprescriptis quaque ad esse. Sed quaque ad predicationem.

326

Exempli pars duas per: 1. quidquid universaliter dicitur de subto absolute supponit debet etiam dicitur de qualibet subto sub ipsius ratione. Ut si de animali dicitur esse sustinere, debet etiam dicitur de hoc et de proposito 2. quidquid universaliter negatur de subto similiiter supponit negari et hoc debet et hoc sub ipso ratione. Ut si de animali negatur esse lapidem, etiam negatur de hoc et de proposito.

327

Adversaria quod hoc proprium non derivavit ad regularem silogus respondet nunc hic

Enī haver mediu pastare, sub quo nula p̄ficiosa dicitur; sed syllo^g syllo^g cuius mediu
ē tunc minus poterit p̄ficiosa distin*ui*. pro oībus aut̄ sequentia syllo^g E. Regale.

328 Prima: si syllo^g dicitur servare oīs proprietas hocq; ut secessio, restatio
S. quā si nō servat, fuit falsaria. 2: mediu dicitur ēquidē, si te quā syllo^g ex iōgī
tate estheremus. Cy medio aequidē iōgīas. Moris p̄dise adiuncte, regulighe devere, tali
et medio formolita ut lat.

329 3: expressus negativis nō sequit^r quā sic ex parte tū sicā nō haver
iōgīas. quarta: expressus partibus ratione forme nō sequit^r. quā tū nō tēcē disponi
tur mediu; p̄t enī ē māior supponere pro uno, & īne pro alio; & sic ex iōgī
nō Cy medio nō requiri. In iōgī ītēchē, nō unus p̄t īne ē māior sequitur
una pars, dicitur ē māior sequitur alleg.

330 Pakt hoc syllo^g: allegriū tū ē Curaç; allegriū ho ē alva; & aliquid al
vij ē Curaç: mala vij Coca; quā eo ipso qđ due, gacca alba, Carrat &c, sit
negat; alba vero sedat & sit alba, pacifico exigit Coca; atque Coca exigit
mala; quā de quād illud qđ Carrat alba nō sit

331 5: Regula c: Hoc super sequuntur deinitiones, prout. Syllo^g sā mā
l. mā e partibus, p̄ negativa, & sit alba, hoc alba p̄ remissa sit universa
lis l. affirmativa; negatio enī & quād conditam minus nobilis. Sit quā unū
ex aliis & affirmata.

332 Prosternū ipsas; sequari alias p̄ aliquis agens p̄ partari p̄ presq^r Autorem
pro 1^o figura due Regule osculari syllo^g l. qđ p̄ mā sit syllo^g affirmativa 2^o; qđ sit
super universali, pro 2^o figura l. qđ una ex premisi sit negativa. 2: qđ māior
sit universali. Denī p̄ 3^o figura l. qđ minor sit affirmativa 2, qđ sit
sit partari. Quid sit Regule hī & ex hoc dīgīt memorare.

Pto prima.

Sit minor affirmat nec maior sit spesialis.

Pto Secunda.

Una negat p̄e eat nec maior sit spesialis.

Pto Tertia.

Sit minor affirmans: Hoc sit spesialis.

C. 6. & Reducción Silogorum.

333.

Reducción sit dicitur ut modi ipsætis reducatur ad modos perfectos. modi perfecte se
tagorum sunt 2. pâmi prima figura; ipsætis reliqui oes; 3. quibus, sicut haec, male dicere
Cogat response quod res ipsa premittit, ad Cœdug Coeq, n. hanc haec formam; sed tunc si
vacuatur ad unum ex illis 2. Cogit?

334.

Dupliciter reductio: alia p ostiquâ, & alia p ipsomodo. 1. si, ut quâ
debet denotari Veneris Coeq; pro qua ponenda notata, qd 2. modo ipsætis havet 2.
litteras iniciales. Let B C D E quibus etiæ sicut modi ipsætis ipsætis; & hic cornes
ponendâ denotat, quælibet modo ipsætis redigendis esse p additionem ad illius modum,
qui eadē littera paret; ut falso ad falso &c.

335.

Nomina 2. quælibet ex ipsætis repeñit aliquas l. aliquas ex his litteris
SPMC, que denotat hoc; qd Vocales ante S Colocare debent. Iuxta Syphister
Vocales ante P accidens. littera Vera M denotat premisam multitudinem eligit ita, ut ma
iestat m² & econtra. littera denotat C esplet, qd ille modus; quo repeat, Solus p ipsomodo
p. redire, quando talis littera n. ponitur p ipsa dictione; qd Solus hinc Vacardo &
Varoco. hec omnia hinc Venerabilis qd dicit.

336.

Syphister Vera Vult S. P. Vera per accidens.

M Vult trapponi; C per ipsiusmodi duri.

Sed impræsum Veniens, accipite Silogismum in Camestres. — — —

Ca. — Ostio e al. mes. — — nulus tapis e al. tres. — — nulus tapis e ho.

Itaque Coeq deus premittit; enervansq; obtrahendo illius Venerabilis Redigendâ illius
ad Celazem; quia littera initalis e C & quia havet M que indicat premisas mutari
ita ut maestat m² & econtra; atq; S que repeat post 2. & 3. & indicat illas devere
Iuxta Syphister, ideo pono p. maestat m² Syphister Iuxta ita: Ba — ostio e al. Ra — de novitate

337.

Tulit ale tapis: nunc mai p. m² ita. Sed iurto e al., nec Coeq Syphister
Iuxta; qd nulus ho e tapis. Itaque Coeq meæ Capitus negavit. ecce qd est iste Silogus; Celazem
en aliis expliq; Bakaliston que ad Vacardia redirebatur eo p. ipsætis littera B:

338.

Aesta viderat Vocals repeatit P p. quælibet ostio Coeq ee Iuxta qd per
accidens. unde dixer: qd Vale e al. & falso Silogus; Bakaliston perfectus. Altera Reducesso,
que p. ipsomodo fit e diffinitor & fit ita, ut ille, qui Coeq negavit Coeq admittere duas

^Pas, pao quo notate l.^o. Sequitur Veritatis, qui Slogi Imperturbati Sunt, ad quales ex perfectis
Reducuntur quod appetit Tillii explat.

Barbarus, Fapesmo, Bocardo, Bazoco, Felapton.

Selazem, Davitis, Disamis, Festino, Daraphi.

atq. Bazalipon, Siui, Sine, Duvio Redus.

Dau, Felison, Camestres, atque Selantes.

Frise, Somoium, etiam, ad Se Redire, Curat.

Ferio, Dahsi Cum Cesare Solum Regnus.

339. **H**oc observato, illi modo, qui ad 1^o figura, p*ro* positoile sit Reducendi ita dicitur duplo
one ut Contraadictoria Hic negare ponit p*ro* ma*is*, & m*ai*s p*ro* mu*m*is Hic dicitur, minoris
Itere; & ita respondet Cogit ad negatio*n*is m*ai*s, que i*ter*e*re*at, ab hac regula excep*t*it Selges, si quo
m*ai*us illius ponit p*ro* ma*is*, & Verba Hic negare p*ro* mu*m*is Hic dicitur p*ro* m*ai*s, Itere.

340. **I**n 2^o figura m*ai*s Slogi Imperturbati Verba Hic, Hic ponit p*ro* mu*m*is Hic dicitur
Verba, m*ai*s, Itere. & 3^o figura Pia, Hic ponit p*ro* ma*is*, m*ai*s, Verba, & Hic p*ro* ma*is*, Itere, que o*na*
presidet Veritatis Zedat.

341. Omnis expla Veritatis Causa; & quia wis est melius exp*l*y: & scire ut z ipse secundus
in maneat tractatus hoc ponere placuit; n*on* r*ati*o evenit necessitas Reducendi, eo q*uo*d quilibet
discrep*o* per, hoc Veritat.

342. **H**oc fere o*s* antiqui gleges Iterrete tractatz, q*uo*d juuenie*n*is medie*n*is act*u*s Vocat; que an*o*
ob non*u*is proximitatis act*u*s, p*on*s a hab*o*ibus ap*pe*lat. Sed ego n*ul*q*ue* act*u*s, ut medie*n*is juuenie*n*is a*ct*
signo, nisi Tanum studi*u*s, & Dei timore*z*; qui est Ianua p*re*ceptu*s*; & ou*go* perfecte Sapient*z*.

Et hec sufficiant de Sumulis. In quibus si aliquod non bonum re*p*o*nit*
er*iu*ta*u*s, mihi tribuendum. Si bonum, **D.O.M.B.M.V.** in pr*o*
to instanti Sue animationis ab universal*m*oresu*m*

immuni. **E**f*u*isque aman*m*act*u*de*m* Spons*o*. **S**

P.N.F. demung*P*ri*u*pi*S*ub*l*itatum*et*
nostro Duct*u*ci*u*, cuius memoria*m*

benedi*c*elaus*q* si*u* pred*ic*

Per omnia*secula*

Amen.

CONFESSORI

B
U
D
D
E
D
H
I
V
H
E
P
A

H
I

V
H

H
E

E
V
M
R
A

E
P
N
E

N
E
D
R
A

R
A

COMENTARIA I UNIVERS.

Aristoteli, et Porrii Dialectica Jura ADA

Sic Joannis Bruns scoti. mentem.

habens quae, quia hoc repre na

crari solci potias p. P. 30

F. Dominicus Gai.

de Prado.

Tractatus Previus de ente Raonis. distinctio unica. tractabilitas ad
ente Raonis. Veritatem attingens Q. 1. an sit, quid sit, & quae formalitez
Consistat ens Raonis Q. unicus Q. quoad res partes. Veritatis.

1. Nohdu e proptologia Q. ex D. S. qd distinctione l. qd hoc non est ens Raonis
e equibocq. 1. sumit pro oī eo, qd havet esse ab illa; & qd hoc sit res eius actus ensia Raonis
dicet. 2. accipit pro oī eo qd subjecta est illa, & sic nō soli eius actus, sed etiā species, p. 30
reales enia Raonis. Vocal. 3. denique usurpat pro oī eo, qd illa obicitur, & sic quid est
ut obiectus ens Raoni nominal. unde ens Raonis l. modo dicitur ens Raonis. secundum 2. Secun
dum, & 3. obiectus.

2. In hac ultima ratione ad me e dixisti, ut qd pretence ab illa, p. 30
t. haveret p. 30 qd p. 30 obiectus ab illa ut l. qd. 2. a. 3. 4. qd nullus est obiectus 1. haveret p.
nisi soli qd ab illa accipit taliter qd sequit. ratione. 2. et taliter est illius. modo quo
imago ante species legi ducat qd qd obiectus artes species persecut. & & unde
raonis sic a se p. 30 agit, p. 30

3. Sit l. H. qd ens Raonis. scilicet talia provap 1. ex Arist. Testo
metaphysicis p. 30 fine, uti enī ens ī anima dicitur, ens ī anima & ens est dūm; Sed p. 30
ens ī anima p. 30 dicitur ens Raonis 2. D. S. 3. 4. distinctione 36. Q. unicus qd & Q. 2.
Saadet H. Raonis plura scilicet noster illus taliter expugnat, ut huius habeat esse
obiectus ī illa. Ut alia Deus, 2. Person. 3. Sed hec sequitur Raonis est dicitur talia
qd &

4. Ens aut Raonis sic definitus Cq D. S. 2. 3. qd huius habet
ē ī illa. Indicatur. Secundum qd dicitur ī qd taliter habet ī obiectus ī illa. Dicitur. Et cura

REVENANT ~~REVENANT~~

Antiquitatem etiam in Dilectione vestra

Ischt en Voenig, der dient abendt, ist spät, er verloren, er verloren, er verloren
enkt, Ischt, der dient abendt, es ist das Voenig, der dient abendt, er verloren

7 Augus. Iaa 29 Hg ex Poncio: Velatio Simeliusinus p[ro]f[ess]or das qua[re] Iaa
nō ē ens Vasnis; Sed talis Velatio h[ab]et ēr[ea] d[omi]n[u]m ab illa d[omi]n[u]e d[omi]n[u]e: q[uod] ad
privat me. Vt et r[ati]o[n]is illius d[omi]n[u]e d[omi]n[u]e illa esterna, sicut similia q[uod] d[omi]n[u]e
respondet uera m[od]i q[uod] nō sicut angustioris. Augus. Sicut similia formata, nō, p[er]dam.
Do ans. h[ab]emus quatuor posse fari, Iaa d[omi]n[u]e h[ab]et Vasnis quia Iaa Hg.

8. Expl^d Solus: Velatio Vasionis nataleus resultat expansione circorum
extremis. Sed ex eis Vasis; quia cum nulla Ova ex illis habeantur, nisi Vasis sit ab
illis primitus habet. Ut deinde productioz tales Velationes. Sed Vasis sit sydanta, ut illas
ridetur illa a forma, similia, quare in dabo haec ridetur, in dabo formatis. Sim-
ilitudo.

Divisiones **Entis** **Raonis** **eius** **que** **Proprietates**
Et **Duviumquoddam** **Ponunt.**

Primo dividit ens locis; et tota sua latitudine; ens Cy fidamto; et de sene
fidamto; sec. 1^o ad quod pugnat; Hoc havet occasio[n]e; Tiber. 2^o q[uod] sit ab illa pro
suo levito ab ipso occasione ex parte Regis.

*Ubi ad eisdem hanc divisionem pellendit in eis, ut datur posse aliqd ens rationis
natus processus huius pellendit in nobis; sed ens rationis deinde scilicet pellendit in re, ex quod nata oca-
sio fieri veniat, ut cuiuslibet causae necessitatibus illa pellendit.*

En Uca Laoni. Cifrado lo que dice que el doctor ex alquio

magis motivo l. quasi urgenti; quando lenore ^{l.} ipso est persona negotiata, quia
negotium suum faciat de auctoritate illius.

12. Denigens vaonis potest haveret diversas, quod ex parte ad cuius similitudinem
potest l. quasi similitudinem; & raso e quia quidquid similitudem reperiit; entibus talibus
reperiit 2. quid estent vaonis, ut Coligit ex D. S. I^o 6^a. consideratius descriptio in
vaonis sicut multi quadratus secundum esse naturam.

13. Similiter diximus e. ens vaonis haveret suas proprietas in quae ab ipsa sepha
que ab illa fungat ad modum passionis entis realis. Sic Coligitur ex istato de
estia potest quia res modus quo haret est quod passiones debet haverere.

14. Individuabilis i. a. denominaciones estatisesse est ensia vaonis & pro loco
verolacione noladixi, quod denominatio est. actus formalis, nomine Comunicale Subto, raso
ne cuius dicitur tale, & hec e 2. una estatica, & statica alia. Statica est que provenit
ex forma, que statica reperiit; Subto denominatio, ut denominatio ab ipsi proveniens
ab auctoritate estatica est, que provenit ex forma in ensia; & Subto denominatio, ut de
nominaciones Vix Cognitum est, que provenient a ratione, & cognitione existentes
s. postremus visio auditiva &c.

15. Hoc notato sit nostra verolacio: denominatio obiectus, provenientes a formis
realibus in se ensiatis formam latitatem. Verolacio e D. S. 1^o q. 2^o exponit: Tomiste,
& Ferme, haec sententiam: Quaque dux de trallio, provat; quod haret est dux de trallio a fictione
sunt non enim vaonis; sed denomi, estatisesse ita se haret: q. d. ex obiectu meo: si persona ablativa
deus denominatio Creator, & verius Divinitus humanitas p. telationes est. q. d. Creatura, pa-
rue. Verius a ratione existit & obiectus & ratio a ratione & illa substantia: q. d. a!

16. Sed arguit: negat denominatio haveret verius esse, quod plus denominatur; sed
haec multiones est ens vaonis: q. d. Nomina: sicut be. cognito dat denominatio estatica inter
magis productio denominatio estatica productio; sed impossibile est quod estatica productio sit
realis, quod haec sit realis: q. d. a!

17. Respondet: diximus malo: negat denominatio haveret verius esse, quod plus
denominatio; si sit denomi, estatica, omnia; si sit denomi, estatica nisi quia hec trahit
& ratione terminata ad obiectum; & sequitur quod provenit a forma estatisesse & terminata, &

quid reali; sed qd se non ater minet. In sequenti qd has habeat et reali, neq; ut ab illa dene
minet.

18. **P**roblematis respondet qd in deo prece deponit reali, per realis, tunc reali
producta requiri. Sed quia e deponit producta ab actione fisca, que necessario producta
est. Tunc illa accipit et reali producta, qd; illi deponit, non evenit; quia
sunt actiones huius genitales.

To. 2. Quem possit entis rationis effectus?

C. I. de sensibus exteris & Internis.

19. **P**ater oritur qd alio tenet qd oer pro viriles perspicue obiectum posuit ensia
rationis sive imaginativa extensus immunita spissitia. Et praeceps obiectum adequaliter
tunc sicut est in ratione producta. Sed ens rationis caret in realitate fisca qd sicut
est in factu ensia rationis.

20. **S**icut posse materialiter fieri, sicut imaginativa, memorativa, estimativa & simili
rum. Exinde dicitur qd imaginativa & fantastica posquit ensia rationis qd
sicut; non tamen qd ratione spissitia sicut posse negantur. Respondemus; Et propterea quia obiectum
huius possum est spissum, & soli; esset in repugnancia ad cognoscere, in tunc & actionibus, que
tunc posquit abundantia.

21. **L**e quodammodo posse ratione sicut obiectus experientia, que posse in tunc
anima datur ratione; sed eligi facultates & propterea respondet. Ised qd facies experientias;
qd ne quid hoc omni non posset esse a parte vel; quia in soli hanc est obiectiva & pars, sed
elig a parte rati illud posquit hanc.

22. **C**. 2. Spesiale iudicium sicut voluntate creatur.

Plausibilis sicut posse hec difficultas; sed obiectus luce quasi sensu eius
passim possit. Nam ut aliquid reali ratione labore sicut et aliquid & illa auctare
placuit. ad Ceteras resolutiones nolam est. Voluntas non posse habere; scioquid, ut istat ex illo
23. actione, qd Divus Agustino laetavit solerit: nil Voluntas qui praeconitur, ^{ad hanc} actionem
habent illum vulgari dictu. Voluntas est posse; qd quid; solo tunc posse dicitur nec;
quia qd Voluntas non posse cognoscere, & apta videre, non rigore dicitur posse; sed
volens dicitur, ut tunc dicitur sicut & Voluntas praeconitur obiecto.

23. Prelatio qd e 2. pdens Vaonis; prout in Sua*n* pro illo qd precio haret et
Hoc: Si enz ridicula fuit quicunq*s* sed suar*n* pro arte proportionali sit pro arte
Vaonis qd haret et obiectus s*p*oa figit; & sic tota difficultas e*s*: in Voluntas sit p*ro*f*ec*to
en*t*is Vaonis.

25. **M**is prelatis. Si ea p*re*c*tor* d*icit* t*at* 2^a T*o*, o*p*er*it* s*ig*la*n*
m*ob*lit ex*ist* q*uod* p*ar*te o*li* fo*r*um eq*u*q*ue* n*on* d*omi*nat*ur* u*er*a s*ed* a*ff*irmativa*,* b*ea* que nega*ta*
n*on* ha*bit* h*ab*et*ur* ap*pl*ic*at*us d*ic*do*:* Voluntas creata en*s*ia Vaonis st*an*da*ta* q*uod* ne*que*nt*ur*
sec*ut* h*ab*et*ur* Vaonis D*icit*o*:* Si pl*an*to*s* i*so*lo*.* Sed p*ri*ncip*e* 9^a. 3^a. q*uod* h*ab*et*ur* tot*u* d*ic*to*s* en*s* Vaon*s*
i*o* e*st* q*uod* p*re*cio haret et*est* p*ro*bl*e*ma*d*ic*at*e*re*.

26. Pro*va*lat*ur* H*ab*ere fac*er* en*s* Vaonis e*st* Redere ob*iect*o*s* al*iqu*ad *repon*it*ur* sed
Voluntas ne*que*nt*ur* Redere ob*iect*o*s* ex*ist*it*ur* al*iqu*ad *repon*it*ur*: q*uod* 8^a. p*ro* 1^a. Redere al*iqu*ad
ob*iect*o*s* ex*ist*it*ur* e*st* ill*u* form*al*is *repre*sent*at*o*s*; Sed Voluntas e*st* form*al*is *repre*sent*at*o*s*:
q*uod* 8^a. 1^a. p*ro*va*ta* i*ten*si*on**s* *repre*sent*at*o*s* form*al*is ob*iect*o*s* tr*an*sc*ri*pt*u*s ad*se*; & p*re*ce*re* si
u*er* p*re*se*re*; Sed Voluntas n*on* h*ab*et*ur* ab*se* s*y* ob*iect*o*s*, nec ill*u* fac*it* sui*p*re*ce*re*s*; Sed h*ab*et*ur* ad*ell*u*s*
qu*ia* sit. Se*v*i p*ar*erg*it* ab*se* justa ill*u*; n*on* Voluntas qui p*re*con*it* q*uod* 8^a.

C. 3. *Angula Solvunt.*

27. Aqu*it* 1^a. ex D*icit*o*s*. 1^a. 3^a. d*ic*tion*e* 26^a. 9^a. un*ica* numero 3^a. dec*imo*
d*ic*do*:* Voluntas e*st* p*oa* Colab*ba*; & s*icut* Vaon*s* p*ar*ado*re* ob*iect*o*s* s*y* p*ot* Caus*at*o*s*; e*st* Res*pectu*
Vaonis, s*ic* & Voluntas; q*uod* ex D*icit*o*s*. Sub*tit* 1^a. ch*ap*; 3^a. d*ic*tion*e* 3^a. dec*ima* 9^a. 2^a. *Verum*:
p*ot* prov*ati* a*it*: obligatio*s* ad p*en*it*ent*ia*s* p*ro*C*ulp*a*s* comis a*re* q*uod* re*ale* i*o* anima*s*, post*actu* p*ar*
re*atu*i*s*; Sed & legi Valerius Vaonis; ob*iecto* Voluntas, ut Voluntas e*st*, & i*vid*it*ur* numero 11^a. a*it*: Sed
qua*n*u*el* en*s* Vaonis e*st* nob*y*, n*on* p*ar*ox*o* act*u* H*ab*et*ur*, Voluntas; q*uod* 8^a.

28. R*espondeo* ad 1^a. a*ut* 1^a, D*icit*o*s*. 1^a. 3^a. d*ic*tion*e* 27^a. 9^a. 2^a: *Respondeo* s*ic* a*it*:
ina*one* est*specie* n*on* U*ero* & ill*u* rigorose Capt*io*s** p*ot* *Respondeo* ad 2^a. a*ut* 1^a, D*icit*o*s*. 1^a. den*ominacione*
est*specie* en*s*ia Vaonis ap*el*at*ur*, ut *pro* meritat*ur*; & p*ro* nob*y* act*u* H*ab*et*ur* & Voluntas so*lo*
tu*s* nov*as* den*ominacione*; den*ominacione* q*uod* est*specie* h*ab*ent*ur* Voluntas, p*ec*cate*s* h*ab*ent*ur*, & que*loquit*ur** 2^a. a*ut* 1^a.

29. **E**st*multa* Sal*u*ci*s*: D*icit*o*s*. 1^a. 1^a. d*ic*tion*e* 25^a. 9^a. 2^a: *Respondeo* s*ic* a*it*:
Voluntas divina, H*ab*et*ur* & Voluntas p*ot* p*ar*are*s* *legi* ad ob*iect*o*s*; esse O*cto*b*re* ab I*usti*o*s*, & e*st*
I*usti*o*s*: & s*icut* & ob*iecto* Voluntas C*au*are*s* Vaonis ab *legi*. *Sic* legi d*ic*tion*e* gl*ori*o*s*

nalg exiognas ducatq; pta Volgat, Diving & Cacatq; Sed hic; elegit Doctor necessario &
ende taoni; fidam, Sylt; quia Volgat Divina nequit illud form; tale sive: qd eligit
l. Si illuc nos quare hic?

30. *Arguit 2º: Volgat Cacata pta regat duo schema ex gratia & propugnatio ad
reges; Sed hys facere eis bonis: qd. ad provat mihi iusta D. S. 2º. 2º. 2º. 2º. 2º. 2º. 2º.
tas lucifer aperte tunc eualebatq; Dei; Sed tali aperte Regat auctoritate eualebatq; Dei
C. natura Angelica que regis regnat: qd.*

31. *Respondet negando mali; qd ad eius provocans, Isera maior, negat mihi omnes ipsos
os ity Set qd Volgat Set Iugis duorum estremorum; iherat regnatus electio; Volgat eni; fuerit de
nominaem estassim Volgat Iugis regnatus quisivit ab illis proponit; quia nol Volgat, qd pre
coquuntur ex modo quo postea e Volgat.*

32. *Arguit 3º: ee obiectum nol aliud est, quia est personale resultat, ex actu pte; sed Vo
lgatas n minus quia illius est personaliter; obiectus: qd mihi patet, quia Volgatas pte produc
re personaliter sicut ille; qd sicut illius agit sub Iaone enim qd Vere eis non est, ita Volg
atas agit sub Iaone Vnde qd Vere eis non est.*

33. *Respondet presentia manu pta eius provocans; quia illius magis ad se obiectum
l. illud secundum pte nol Volgat, que fuit; qd obiectus propositus ab illis, l. realiter regnat qd
l. fuisse; quia laborat secundum Volgat, regnat qd.*

34. *Arguit 4º: Volgat Cacata pte facere qd obiectum. qd ad provat pars Volgat multo
sor Volgat qd aptus, quo pte aliquando amat obiectum; Sed talis actus est obiectum alienus actus, pte
aliorum, qd factus ab ipsa Volgat. qd. Respondet negans; ad cuius provocans Iseram, qd
mihi quodam pte, pte disquisitum quodam 2º. qd factus ab ipsa Volgat ut prodigit, id; ut operatur qd
enam, qd nol; ita reportat qd Volgat sit personaliter operativa.*

35. *Arguit dicens: Volgat multorum Volgat peccati; Sed ad hoc necessario devit pte
ze qd eo Vnde, que illius alicit ad tale obiectum; quia peccati nolg Vnde habet: qd. Respon
det iherat magis nisi quo ad utrum pte, pte, peccato eni; regni Vnde peccata pte etiam
peccati que quid o. erit inventi; Et hec iherat Cy malitia morale pte, pte, de juxtamis. Cum
tige*

36. *Cugio qd Volgat Volgat peccati, nol aliud; Ut eius malitia morale, Sed ab ipsa Vnde
fusca intulit, peccati, l. ab aliis Vnde, plasimam delectatione, que sequat Volgat, l. haec*

est ipsa ad ea valinor que quidam Veneras praeceperat ab aliis, & ab aliis Valerias, Veneras sicut realis, ipsa ab aliis.

37. *D*icitur: p^{ro}p^{ri}a actus illas sicut ens Vaenii? Dicimus Solum per simplicem apprehensionem ens Vaenii sit Meantio & alle ~~~~~~
~~~~~ provat. *J*udicūs discursus supponit ens Vaenii formā apprehensio-  
nē: q<sup>uo</sup>d supponit illa forma, factū, provat Coea: ens Vaenii) sc̄it, q<sup>uo</sup>d puro ē obiectivo; Sed  
hoc ēē ents Vaenii presupponit; s<sup>i</sup>pli<sup>c</sup> apprehensione antequa<sup>m</sup> adveniat actus iudicis.  
Discursus q<sup>uo</sup>d

38 Sed aequo: illas p. sp̄tis aggrediōnē p. aggredire nos: repugnat, ut alioz  
Dex, inco. Sezvz &c: Similiter p. p. p. p. ponere p. repugnat; & deniq. p. per  
discursu p. positivū deducere, fīggō Cog. Seu lācōnōg. repugnat: q. illas p. 33 operanq.  
en. Vaonis ep̄fere valer.

39. Respondet Iudicij & discursu. Soli abgerere suo modo obiectu form, ap  
egressu; quia in ipso Iudicij iudicare, nec discursus discurrere, nisi obiecto form, ap  
egressu; & sic Soli velut denomenatio extensusq; dictis Igniti; unde nec Iudicij ap  
it dignitas, nec discursus ita solum sed supponit eam praeceptis obiectuq; apogegectione.

T.3. V. DVNVS INTES ENS RAOVIS

Estricte Talis Elizere Valeat? B. 1<sup>o</sup>. A. ique

**bus: Supositis Questio, Resolutus.**

4c. Pro Clavis Resolutione hucus difficultatis notitia est 1: qd 2<sup>o</sup>. In illo enim statim  
una directa, directa qd alia. 2<sup>o</sup> e, quae directe respondet; qd p. 1<sup>o</sup> e, quae directe non est; alia  
aliquando invenitur ex ea ratione. Usq; ratione removata ad istud est ratione facilius qd.  
deinde qd p. t. vera, sive illa qd invenitur ex ratione. Sicut i: e; falsa vera, sive alia  
ac e' non sit, quam illi invicem vera et reale.

21. Notqdq. e 2º Ita aliquis, Dey ensia ratione poneat mōre; pō Coli  
git ex Excutura libro sapientie Cap. 8º ut sic sit: Sit Deus Veritas Sea  
mens & dissolutione argutorum & ante pugnati. ex quo si format discussus: de  
solutione argutorum quodque q. sicut materia erit ratione; sed ad hoc resere e' mōre  
materiq. ipsaq. ut patet: q. dicit.

22. **N**obis q̄ e. deniq; qd hic n̄ loquimur t̄y illis, qui tenet ens Vocationis fessi p̄ actus, falsi; h̄c mo-  
do ep̄fere illud evīdēt̄ Deo repugnare. hic notat̄: sūca p̄s̄q̄ difficultat̄ 2. Venerabilis oporteta  
sej̄p̄a. 1. negativa & Comunis. 2. afrontativa, q̄uā exp̄parte tenet Magister Majo. Cum  
Doctoris p̄s̄dāmptali illiḡ Sup̄p̄gat̄ Mastetus qui eq̄ p̄o Ulemat̄ deputat̄. Curas: Alegat̄  
argui, & alleq̄ ḡuī argui. <sup>2. t̄</sup>

23. **C**y quibus sit notitia H̄o Divinus? H̄is ensia Vocationis estiūcē talia ep̄fere Valeat  
aliqui. <sup>2. t̄</sup> prouat̄ h̄c H̄o Vasis Doctoris L. loci. Sed autētates om̄ito; quia ut notat̄ S. p̄s̄p̄gat̄.  
Mastetus, D. n̄lq̄ exp̄sesq; S. p̄s̄p̄gat̄ h̄aret̄, prouat̄ q̄ Vocationis: Deus nonit dñece eni Vocationis, p̄a  
ē obēcō ordine ad illis Creatis; sed sic noscere ē illud ep̄fere: q̄ 8. a. prouo m̄i inde prouati-  
rus mā: qui noscit dñece eni Vocationis h̄aret̄ et ē obēcō 1. t̄; sed h̄aret̄ et ē obēcō  
vq̄ ē illud ep̄fere: q̄ 8. a.

24. **P**rovo iq̄ illi mā: Repugnat̄ illa Credo: Deus Inosceret̄ h̄q p̄p̄: h̄cō Tercius exp̄-  
suelo ap̄s̄p̄gat̄ Vei; Sed p̄ hac n̄ibone Deus dñece obēcō h̄aret̄ eni Vocationis ē obēcō  
n̄oq̄ 1. t̄ qd ē illud ep̄fere: q̄ 8. a. mā, patet: quia t̄y predicta p̄o sit Vera, n̄la Veritas. Nam  
Divina Subst̄tuere p̄t̄, prouat̄ m̄i: si Deus nonit predicta p̄p̄, t̄q̄ noscit p̄t̄ illius Ve-  
rari; Sabto, & p̄ regnū Sabto & quo ē late p̄t̄ alia mā: Tota Inosceret̄ predicta Vera  
t̄, Sed Deus. **H**abent h̄ic̄ dñi. **S**ed obēcō p̄ 8. a.

## 25. Arguta Solvunt.

25. **A**rguit̄ 2. t̄: noscere eni Vocationis p̄ altera ad ē; Sed illis Divinis  
n̄ p̄t̄ sic noscere, quia perfectissimos p̄ noscere qd̄, prouat̄ m̄i: ut pat̄ eni Vocationis, dñece n̄  
osi qd̄ n̄ ē oī parte Vei, dñece. Sed hoc ē noscere p̄ altera acc̄: q̄ 8. a. Respondet̄: Arguit̄ mā:  
noscere eni Vocationis p̄ actus falsi ē noscere & ad modū mā: noscere eni Vocationis absolute locū, do, no-  
mā: quia eni Vocationis p̄t̄ noscere & noscere, iudicando illi ut quoniam, & sic n̄ noscere obēcō sive  
noscere altera acc̄.

26. **A**rguit̄ 2: noscere eni Vocationis ad modū p̄t̄ Realis ē noscere illud altera acc̄  
& se sed negat̄ Deus ita noscere: q̄ 8. a. Respondet̄: qd̄ p̄t̄ Deus Inosceret̄ dñece eni Vocationis  
illud alij̄t̄ ut eni Vocationis ē; Sed t̄p̄ n̄ satis eni Vocationis, quia alij̄t̄ illud n̄ ad modū eni  
Realis: q̄ 8. a.

27. **A**do arguit̄ respondet̄ n̄ḡ mā: & mā: Vocationis. n̄ḡ eni Vocationis sit ad modū  
vlos Realis; illud ita noscere ē illud ep̄fere: illud noscere ad modū eni Realis, & illud

nosceret ut ens rationis est.

28

Arguit 3<sup>o</sup>: ens rationis invenit ad modum entis realis quia similitudine invenit  
ad modum entis realis: quod huius modus non sicut est ex parte obiectus, sed ex parte noscitur; q.  
Ex huius modus invenit, sit per seclusus. Ita respondet disquisito ens: ens rationis est, quia in  
sunt ad modum entis realis, hoc est huiusmodi aliquemmodo esse reale id est; quia sicut est ad modum  
entis realis, id est at aliquam per modum obiecti terminus invenitur, & sic respondet ad  
veliquam argutiam.

29

Arguit 4<sup>o</sup>: quia voluntas divina est rationis voluntas, volgo non potest esse ad modum rationis,  
quod est rationis, sed illius rationis rationem est, non responde: quod nequit, noscere ad modum  
entis, quod est ens non est. Respondet prima causa, nam dicitur mihi, disquisitio respondit nequit in  
noscere ad modum entis, quod est ens non est, id est ad modum entis purus modo, non.

30 Explat solutio: Voluntas divina tantum est posse, proposita scibi ab illius deo  
est, facilius est proposende, que acta voluntatis posse futura, quare non solum quia ratione est  
volgo, non potest esse ad modum rationis, quod est rationis, sed quia ratione est proponitur, ideo quod  
possessa fuit maxima scologi.

31 Ad vero tunc non operatur aut proposicit ab alio sed obiectus, sed ab ipso factus  
responde, potest sciri ratione posse, posse est respondere, quod est posse ad modum entis, & tunc solo  
est obiectus; Noscere tunc illud ita, sicut posse est non respondere. Invenit ut tales.

32 Arguit 5<sup>o</sup>: sicut voluntas per se ipsa ens rationis est posse; quod est, responde:  
potest disquisitio, quia sicut voluntas ratione posse est, dicitur, non ratione, sicut voluntas per se ipsa est modo, sicut non est per  
se posse, sed aliquam ratione ratione posse est, non ratione, sicut non est modo, sicut non est per se  
fictio; ita Deus sicut ens rationis invenit, illud quia posse est respondere, respondere a parte rationis  
modo invenit omnia posse.

33 Arguit 6<sup>o</sup>: ex quo Deus invenit posse, non sequitur illud etiam est hoc invenit invenit ens  
rationis. Respondet vero antiquus: quod est, quia ens rationis, quod est, sicut voluntas per se est modo, & quod est  
invenit per se, vero dicitur, unde sicut est actus voluntatis, & sicut non est, & sicut non est  
modus invenit omnia posse.

34 Arguit 7<sup>o</sup>: si Deus ex via rationis invenit, invenit ratione, & sicut voluntas  
per se; sed non est, quia ex deo, si sicut ratione est ratione speculatorum, & minime practice  
nec est, quia ex deo, si sicut voluntas per se est ratione, & necessaria, terminari, & debet ad obiectum

reserari qualiter non est ens rationis dicitur.

**55** Respondebat ad argutum, Dic significatio rationis est via rationis obiectus; quia istud sit speculativa, tam aliquando per dictam practicam, quia representativa sui obiectus, dicitur esse representatione sive representationis sui obiectus, quia stat etens rationem.

**56** Auguit ultimo duplissim autoritatem Dicitur significatio rationis, quia dominus dicitur esse rationis, & in se selectione rationis, non in se aliiquid obiectus, non enim quod existit est; sed Dicitur obiectus existit ex natura rei, sive rationis taliter non existit, quod negavit esse haec selectionis rationis obiectus deo, & sequenter dicitur.

**57** Secunda autoritas est de divisione 8<sup>a</sup>, 2<sup>a</sup>, 1<sup>a</sup>, cum sit pro absurdio, sed id est ratione causae respectu rationis, hec sicut vera est divinitas illa causa ut aliquis ratione, est rationis divinitas aut rationis rationis, ut existit est, quod est absurdum, quod dicitur respondet ad locum autoritatem quod divinitas selectione habet super prius locum obiectus primaria rationis obiectus reserari secundum datur qualem sicut etiam divinitas, aliam rati, & rationes in vero obiectu secundum non reserari, ut est causae & rationis rationis.

**58** Dicitur autem significatio predictum, loco de obiecto primario de secundario reserari, que est prius de ratione rationis ab illa divinitate inconveniens, ad locum autoritatem respondet, quod est absurdum, Doctor est absurdum quod illa divinitas causa velationis rationis est rationis divinitas, illius indicatio, ut vere non existit, sed illius prae representatione, non modo tamquam, & ceppugnare, sive esse realiter, hoc est, ille haec est rationis rationis.

## TATATVS D PROMALBV.

Logice Diverso Unica E pluribus

Logice, Allis q. Ciencis Comm

unibus.

**59** Haec est sapientia docebat, sed quia non hoc timore & factis pertinet videbat, ut retulit Dicitur significatio rationis, melius Pythagoras nobiliter se sapientiam docebat, sed Pythagoras, hoc est sapientiam amatorum, hinc docebat, que sapientiam adoravat, & haec caput nescipit, que ab aristotele, melius est, sic dicitur, in libro vero, ut sicut sicut per suarum causarum ex quo deducitur, quod illus est que recte ratione haec modo est argumentata.

**60** Dicitur solerter naturalis, moralis, & rationalis, naturalis, scimus, & meth, & ratione quibus ad solerter Mathematica Moralis est ethica, & rationis logica, hanc divisionem

Imonibus Veropaq aplectisq; dñq; Dñvus aquitinus bzo 3<sup>o</sup>. & Canticis Dei Cg, dñj; cuius  
que Sapientia ex profecto prebat: Hq; nq; ad huius felicitatem, quq; hac Vida sequi pbt,  
occurrit.

¶ V. D'Inventore Nominis Excessus & Extinc-  
tus & Pasionibus Logice & D'Modo  
illam Obtinendi. ¶ Unicus  
Me Dia Manifestat.

61. Primus logice autem fuit Deus, qui Creatus qui ade l. Paraphilia pfect, ex quo, i. parte  
eiusdem demoravit dispensatio nobilitas; nq; pfer Lexos Salomon operibus, qui Ueraciarum Se-  
monum & arquebuz Solucoes, penitentia ab Exipsia aucti Causa, manus ad Greco-  
nig; posteaq; pulqueriora adcepit Anna, Salomon & Scipio, Ueracibus Plaut, deco-  
ravit.

62. Nomen logia derivat à verbo grecio logos, qd id est Vobis a deo - unde dñq; logia  
rationis dicitur. Sola quia est illa seu ratione, logiq; subtilia, seu quia agit saltem secundario  
& regulat actus illius ad alios. Ueracibus hq; deo aliqui antiqui deliquesceverunt,  
quibus prouocat Dñvus Aquitinus.

63. Datus & facto sic suadet ex experientia iusti, multo, qui dñe pfecte,  
q; errore discutunt, posq; istud est primum, seu reguli, facile & sine, errore dñe  
ire, sed hoc presopta, seu regule est logia. ¶ 8. o

64. Ante dñe pfectus logice oportet sic illa dividere: i. naturalis, & artificiale in  
naturali: facultas nostra illius, qua natura nos vasisimam. seu discernimus ve-  
re a falso. hq; logiq; hanc oportet esse tanta, ut si aliquis in ipsa, e quia aliquorum sibi dicta  
excolere a nostra illius, pro qua sit dñe. D. S. l. dñe. 16. 1<sup>o</sup> unica.

65. Artificiale: facultas labore, & studio pfectata. Ita facilius, & diligenter ut vix  
de si sine errore definit, dividat, & argumentet. p. particulq; facultatis venit logia. Cum  
alii facultatibus consulto dñe facultas, dñq; se logia sit rigorose logica; quia dñs  
est loca. q; logia sit logia l. ars: p. li. labore & studio pfectata dñest logia absurda  
quoniam ponit recte & sine errore; quia hoc est logie peculiare.

66. Ones hies naturae sua sine desiderio, aut aliis, es 1<sup>o</sup> metafysic; Sed quia illius nostra est logia  
lavora ipsa, quia nil natura depositum, ut id est, huc aut nescire est, scissim aquinace. 3<sup>o</sup> ergo

possumus sequi hanc et l. p. fusionem, quando, scilicet illa Deum allicui transmunicat; l. p. distinctionem, experientiam habere; l. p. studium.

67. Loga autem altera est dorsi, & alia alii; 1<sup>a</sup> e que habet prescripta seu regulas definitas de singulis & argutis; 2<sup>a</sup> e que non sunt dictae regulas, sed quo modis sciendi loqua sunt dorsi, quia alii & actualis. Actualis est laudatio actualis regulae, quibus fungi sit deo Ugo, & actus Christi dicit Loga alii actualis.

68. Loga dorsi hanc habet & hanc habet & faciliter sicut & laudatio predictarum regularum. Loga alii hanc habet & hanc habet & faciliter ad actualis usq[ue] regulas. Circa loga dorsi, & utrumque difficultas tamen & Calexitus quia aedius posita examingata.

### Q. 2. Quid & Quatuorplex Sit Obiectum

Ciensie? C. Ponit? Obiectum

Ciensie & Explatur. v.

69. Ab obiecto & pro parte nostra ait Pharis, unde signia pro statu isto ex obiecto perigrinari, ideo q[ue] ut loga & huius, hic obiecto 1<sup>a</sup> ordinamus; Verum illa, & quia agit signia deinde obiectum, quia signia obiectum, materia & quia signia operari, & locutus est subito, n[on] autem formam, sed de genio signia aguntur passiones eius. Demonstrando. & ita haec 3<sup>a</sup> nomina procedunt, sumptu.

70. Prospicua genera obiecti signia sunt materialis & formalis. Materialis est illud q[ue] ratione obiecti formalis aliquis a signia formalitate deinceps sub ratione operari potest, hoc aliquis sub ratione causis a metaphysica; sub ratione corporis naturali, animali; & sub ratione sensibilium a meditativa; & deinceps sub ratione ordinariis ad Deum theologica, hoc dicit obiectum materiale. & hec rationes sub quibus aliquis ab his signis dicitur obiecta formalia.

71. Obiectum materiale aliud est sub aliis, & actio de 1<sup>a</sup> e quod ab aliqua signia ita per se aliquis ut ratione formaliter talis signis reveratio debeat tali obiectu materiali applicari. Ita sicut naturae quibus applicari 2<sup>a</sup> signior logicales. 2<sup>a</sup> e quod indeceps a signia talibus ut tota scire illo salvare possit, ut voces respectu logicas.

72. Obiectum formale aliud est adequare, q[ue] dicit attingerion dicit & attendit adequare 1<sup>a</sup> e q[ue] precepit sub se hanc q[ue] seducit oculum, que a signis aliquis 2<sup>a</sup> e q[ue] ratio precepit. Sed talis que, una parte signis aliquis.

73.

**O**biecty passiale seu inadeguata aliud est proprie, & aliud minus proprie. 1<sup>a</sup> e, qd in  
ktione Celeria & adeguata Obiecta esedit; Seu species novilior talis Causa 2<sup>a</sup> e, qd libet ex  
estensio; & adequat, Seu & quaelibet species in novilior.

74.

**O**biecta formata dividit atq; i modis & terminativis. 1<sup>a</sup> e, qd simili Causa in  
fluit & causat actus Causae. 2<sup>a</sup> e, qd terminat actu Causae, unde Obiecta duplis Causalitatem  
havere pt respectu Causae: alioq; & genere Cause etiach, que pertinet ad genus motus; &  
alioq; quare & genere Cause formatae extingue, que e linea Obiecti terminativi. ad eam  
re distinctionem regimur. Secundum eum ab Obiecto formatae in Vero ex obiecto materiali.

75.

**A**utem plures divisiones pro Obiecto actionionis argunt que ad 3 sequentes  
rediguntur. 1<sup>a</sup> e, qd Causa prouinalis quin sit, seu eius essentia & deo, & qd Causa demo-  
nstrativa & obiecto per cuius essentia definiatur, & requiriatur devenit praeponit eius essentia.

76.

**D**iviso eum qd obiecta hancat pariones, seu invenit proprieates, que e Causa  
demonstrantur & hec demonstrativa devenit velut; & eum modo, ita ut posit subito Causam invenit talis  
Causalitatem seu parionem. 3<sup>a</sup> dico eum qd Causa, & obiecta adequitur, ita ut nec obiecta illa esse-  
dat, nec illa Obiecta. hincq; & Obiecto genar, locari sumus. locuamus qd Obiecto  
legitur.

### Q. I. Quodnam Sit Obiectum Logice.

77.

**S**upponit nobis Obiectum materialiter formaliter & actionionis, propter legem ipsius obiecti obiectum  
tali. Supponit 1<sup>o</sup> modo seu istamq; sedis 3<sup>a</sup>, posse sumi set late, proprie & proprietatem. 1<sup>o</sup> modo po-  
sunt dicti modi sedis seu istamq; omnia illa, que aliquo modo uerit ad recte moribus; & sic que si  
est res & qua agitur, logia ut latus, Oratio &c. pro 3<sup>a</sup>, posse dicti istamq; sedis; nq hec omnia  
dicti istamq; veritatis obiectiva & directiva illud.

78.

**2<sup>o</sup> modo** sumit pro definitione, divisione, & argumentatione. he eni proxime & immediate  
manifesterat ipsi scione proprii actus; qd in facilius alia istamq; non est logia Reductio, & pro ut pars  
logistica, aut pariones illorum. 3<sup>o</sup> modo sumit pro sola argumentatione. seu si logia, que istamq; modo  
est modus sedis, quia manifestat ipsius & viri latitudinem, quia persiculus stat Causa.

79.

**2<sup>o</sup> Supponit** 2<sup>o</sup>, logia potest sumi duplente: 1<sup>a</sup> e logia secundum se, sc; pro ut nq  
est de ipsius & suas partes. Set pro ut & deinde tractat & divisione & definitione, & qualiter non egit  
Res. & est tractat & argumentatione, & quo egit Res.

80.

**2<sup>o</sup> logia** potest praecipiunt latus Alter, qui soli & argumentatione agit, & precepit

loquendo modo loquendus est nepe & illa ut propositum est sive datur dicitur ut ab aliis tradita sunt, sic solus praesupponit silogus.

81. Supponendus est denique quod modus Cogitandi ad eum sum: obiectivus, formalis, & vocaliter. 1<sup>o</sup> modo sicut obiectio dectionis, divisionis & argutiarum, quae quidem struunt obiectum. 2<sup>o</sup> modo sicut actiones, quibus dectio dividitur, & argutia. 3<sup>o</sup> modo sicut ipse vices quibus alius est debet loquendus & argutandus.

82. Sic separatio pietatis quod 3<sup>o</sup> difficultas involvitur, scilicet quod obiectus materialis est, quod obiectus formalis, & quod obiectus materialis est loquere actionibus, quae loquuntur secundum se, seu prout natura est, quibus difficultas involvitur, & diversarum actionum divisionem.

83. Sit q. 1<sup>o</sup>. No: dia gratia sive realia, sive rationis, qualiter proxime capienda respondeat forma modi Ratiocinii, sicut obiectus materialis loquere secundum se, loquere vero facultatem sicut ipsa obiectus, qualiter hanc Capitata, ut forma pacis silogis respondat.

84. Ne potest ex hoc primo silogio q. 2<sup>o</sup>, ut autem loqua sit veritatis sive tamen aliquaque determinata, sed sive de rebus. & 2<sup>o</sup> Modus autem de actionibus laborare circa de eis, non sit. Sed in alia ratione non qualiter Capitata sit, prorsus forma modi Cogitandi ex altero parat, nam etiam si secundum secundum rationem: q. 8<sup>o</sup>.

85. Probat ratione quod 1<sup>o</sup> pars: illud est obiectus materialis loquere secundum se, quod invenire subiectum seu respondit 2<sup>o</sup>: quoniam logica est habere et nominari, sed dia gratia sive realia, quae ratione ita se habet: q. 8<sup>o</sup>. 2<sup>o</sup> pars: hinc prouidae secundum 1<sup>o</sup> id quod sit. Subiectum ratione, seu Capitata autem forma silogis, potest: quia Alterum sive logica solus egit silogos, & ut autem D. S. pars curavit de definitione & divisione, & solus egit & eius, qualiter argutiarum in sexaginta: q. 8<sup>o</sup>.

86. Sit 2<sup>o</sup>. No: Vac formalis, sub qua loqua secundum se habet, sicut obiectus est Vac forma modi Cogitandi, ut habeat enim secundum Ceterum, & deinceps istud ignorando ignorata ex nobis per vim latens. Hoc videtur expressum a D. S. q. 3<sup>o</sup>. Tamen predictam parte numero 2. q. id est dicitur.

87. Probat: Vac formalis sub qua loqua agitur. Si obiectus materialis est illa, media quae demonstrantur partiones modi Cogitandi obiectus, sed hec est Vac formalis, id est ratio illius: q. 8<sup>o</sup>. prout autem: 3<sup>o</sup> loquens modus Cogitandi est pars divisionis istius, quoniam est ratione materialis, ut ratiocinatio istius ratione illius, & ratione formalis markeat istud ignoratio.

87 & requiecerit &c. Similiter provalit & logia auctoritativa.

88 Sic 3<sup>a</sup> No: Obly p̄cipalitatis logie 2<sup>a</sup> Se ē Silogus; Imuni: auctoritativa Vero  
Silogus factus i' peritiori modo set; Barvara No ē ludovicus Rodriguez & Tadeus Tha  
Tonius 8<sup>a</sup> & provalit; illud qd Vaone forme peritiori modo participat Vaonis modo qd  
Se ē Obly p̄cipalitatis logie; sed ita se havet Silogus; Imuni; quia Vaone forme ē Celi  
airi modi peritioris; qd.

89 Confirmat & simul preface responso) hanciam; demonstratio Soli materialitatis  
ē peritioris Silogos; Sed hoc n̄ sapit; ut sit Obly p̄cipalitatis; qd; ma<sup>ter</sup> patet; quia diuīs  
Silogis idematerialis topicus & sophicus ē materialis; sic qd opelit Vaone materialis; mi<sup>hi</sup>; provalit  
& si pat fieri ex materia precisione & analisi ex materia aurea formam didicit alligat  
clus; forma; quibus ex materia & huius; hoc est Obly p̄cipalitatis; sua arte; qd.

90 Confirmat 2<sup>a</sup>; Cognitio anima ho ē Obly p̄cipalitatis; & metaphysica Deus; sed  
hoc ē quia ho; anima & deus; & mett. a gaudet maiori peritiori formalis qag allia tractavimus  
& taliter Cognitio & animi; logia & Silogo. 2<sup>a</sup> pars No: eodq modo facile suadet.

91 Sic 2<sup>a</sup> No: obly atitivis logie 2<sup>a</sup> Se ē modus Cigdi; Imuni; prout ipse  
qdit dectionis; divisionis; & aquibarum; logie Vero Al. ē Silogus; tota sua latitudine Sei  
Imuni. No amplectit; Imunita a Scot. Cy D. S. qui loco 1<sup>a</sup> prius; qd 2<sup>a</sup> numero 7<sup>a</sup> alt: sic  
tres Silogus n̄ ē Obly totius logie. & Veritudo Secundum; qd: ut huius summa Cigdi ē subly  
totalogia; qd ex D. S. 8<sup>a</sup>.

92 Provalit & Vaone; modo Cigdi; Imuni; & prout sub se precepit dectionis; Dic  
sionis; & aquibarum; venit Des. Divisiones Obly atitivis: qd & provalit aut: 1<sup>a</sup> Supponit  
& illo qd ē; quia licet Pius n̄ tractaverit eius dectionis; eo qd; sua logia egit & Silo  
go; tam ab aliis aquibus & logia; tota sua latitudine tractit hec dico: Orae ignotimani  
peritiora.

93 Dicde: modus Cigdi havet suę propria; parvum; qag & ipso demonstrat; que c: ē; dicti  
by operatione illi; huius; huius p̄cipia; per que logia 2<sup>a</sup> Se i' indeat; l. t. qd spissis; seu partis  
subiectivis; l. t. qd p̄cipia; & parvum; aliam partem subiectivam & sic & ceteris division  
ibus; qd. Similiter provalit & Obly logie Alice.

94 Ex huius dicti deducit hec negativa No: actus; Huius n̄ sibi Obly materialis  
parvum & p̄logia; hec No: ē; Imuni; utq; escola Thom; Set & L. Tha Jeronim.

88 proposito, id quo non respondit Obiectum forma actiualis non est Obiectum. Quod si loquere, sed  
est actionibus istius non respondit, sed sicut quibus per actiones istius applicatur? Quid hoc?

### C. 25. Arguta Contra Conclu. Solvuntur.

95

Arguitur 1<sup>o</sup> Ma. l. & 5<sup>o</sup> X. Obiectum materiale loquere debet esse Capax directionis. Sed si  
sive ensia non sit Capax directionis; qd non est Capax ensiorum non est Capax directionis;  
Sed res. Sive ensia non sit Capax ensiorum; quia ensiorum soli respondit, non formalibus:  
qd non est.

96

Respondet, res mea non mihi, cuius provocationis mea, dico quod non est Capax ensiorum,  
non est Capax directionis e modo quo non est Capax ensiorum, id est non est Capax directionis e modo  
quo est Capax ensiorum non mihi, sed dico quod non est. Sed res sive ensia non sit Capax ensiorum actione  
non est formalibus, id est non sit Capax ensiorum parvorum occasionalium non mihi.

97

Res sive ensia sit Capax directionis et ordinarii, forma modi Ciglio. Deinde modo  
sit Capax ensiorum, ita directione. Sive clarior: per formam modi Ciglio, quod est illius respondit et  
quibus separari subiungere ensiorum, qui vocaliter ensia passiva.

98

Arguitur 2<sup>o</sup>: 2<sup>o</sup>, istud dectionis Voz, que est Obiectum formale, tunc indecedat loquere,  
est actionibus istius respondit quod non respondit pars; est actionibus istius respondit explicatio eiusdem res. Sed hec  
est dectionis quod non respondit, res ipsa; cuius provocationis mea, dico quod non respondit explicatio eiusdem  
res. Respondit, non pars; cuius provocationis mea, dico quod non respondit explicatio eiusdem  
res. Respondit, formalibus, id est quo, id est obiectum passivum, non mihi. Et iusta huc dectionis  
omnium istud quod mihi.

99

Explat amplius solutio: ex parte dectionis obiectum respondit propriam explicacionem dectionis,  
non personam: quid est hoc? non respondit, est actionis respondit, alioz, sed est alioz: actionibus, qui  
quibus sit dectionis formalis et cuius actionis, soli explat eiusdem res, quatenus respondit exponit  
dectionis obiectum dectionis; ideo quod in illius soli respondit res modi Ciglio loquens, scilicet ipsa res  
representata, et cuius actionis, passiva vero est, ubi directionis et respondit, formalibus formam modi Ciglio.

100

Arguitur 3<sup>o</sup>: azteca proposito colorum ex quibus ponitur imago. Sit obiectum materiale  
principale, non vero res per imago representata; quod loqua obiectum principale materiale ex est actione  
istius, non vero res per ipsius representationem. 2<sup>o</sup>: loqua est Ciglio vestitus: quod non per se agit de  
veste, sed de actionibus istius.

101 Respondet ad 1<sup>o</sup> I se anti' ng Coq; & rao dispensati*e*: quia similitudo, <sup>3</sup>qua iustit  
rao formalis imaginis imediate subiecta<sup>t</sup>; Coloribus at*l*ogia actus istius n*sunt* subiecti  
Secundu*s* p*re*c*on*i*nu*ci*o*n*y*; q*d* sequitur ad haec Ob*b* materialis logia.

102 Ad 2<sup>o</sup> Respondet I se anti' dis*qu*ndo Coen: & rao n*u*nde s*ap*ti*s*, seu pro*pt* s*ap*ti*s*  
q*d* se, & aparte rao<sup>t</sup> do; & rao dis*po*s*it*ti forma modi C*ap*i*t* rao Coq iust*l*ogia dec*re*at C*ap*i*t*  
s*ia* vest*er*a, e*st* quia ag*it* & rao*re*at at*l*atu*s*, & i*du*bi*s* Secundu*s* p*re*c*on*i*nu*ci*o*n*y*, seu forma logia; quo  
eo*pro* ag*it* L*elli* vest*er*ecto sup*er*ia est*at*u*s* quo*h*ab*et*; i*st* h*ab*et.

103 Aqu*it* 2<sup>o</sup>: logia ag*it* & p*ro*cl*am*atio*n*ia, Vero, & falsa; sed hec est & p*re*c*on*i*nu*ci*o*n*y* sola  
actibus illar*s*; q*d* 3<sup>o</sup> Respondet dis*qu*ndo ma*ri* Logia ag*it* & p*ro*cl*am*atio*n*ia &<sup>t</sup> Ob*b*ia & par*te*  
ace*pt*ri*s*, I*do*; form*u*l*ar*, seu active C*ap*i*t*, sub dis*qu*ndo: I, B*ip* se nego; Secundario, & i*grac*ia<sup>t</sup> I*do*.  
Salu*io* p*al*et ex*dict*u*s*.

104 Aqu*it* I*ha* 2<sup>o</sup> H*ab* Ob*b* formale logie i*ll*a rao quo*h* determinat Ob*b* male,  
ad*se* i*de*ra*ct*io*n*is log*g* sed ita se habet di*sq*uid*at*as proxima rao*re*: q*d* h*ab* 2<sup>o</sup> i*st* c*on*tra ob*b*  
i*de*formale logie, prov*at* m*is* rao*re* proxime di*sq*uid*at*ile e*st* s*ap*ti*s* m*ite*; sed rao*re* al*o*ga*re* m*ite*  
i*q* s*ap*ti*s* determinata ad*se* i*de*ra*ct*io*n*is log*g*, q*d* n*u* have*re*at anti*bal*g*o* m*ic*ron*o*: q*d* 4<sup>o</sup>

105 Respondet I*se* ma*ri*, n*o* m*is*; Cu*m* pr*ov*a*n*is m*is* d*is*qu*it*: i*q* s*ap*ti*s* determin*at*  
ad*se* formaliter ad*se* i*de*ra*ct*io*n*is log*g* n*o* dis*po*s*it*ive, n*o* m*is*. Si C*ap*i*t* denominacione C*ognit*  
i*ord*ine ad*se* recip*ed* form*u*l*ar* log*g*, se habet dis*po*s*it*ive ad*se* tal*f*orm*u*l*ar*; Sicut lign*e* con*ca*  
calore ad*se* form*u*l*ar* ign*is* recip*ed*o*re*. unde tal*f*orm*u*l*ar* log*g* e*st* dis*po*s*it*ive, n*o* Vero rao*re*  
formaliter logia.

106 Aqu*it* I*ha* 3<sup>o</sup> H*ab*: de*fo* e*st* nov*el*us p*re*sum*pt*us C*on*i*tu*o*s*, quia h*ab*et p*re*dict*io*n*y* Ob*b* C*on*i*tu*o*s*  
quid*at*as; si*lo*que Vero seu desmonita*s* Vero*re* si*ca* par*te*o*s*: q*d* 5<sup>o</sup> Respondet, q*d* de*fo* i*n*  
raone*re* m*it*ior*s* e*st* nob*il*ius p*re*sum*pt*us C*on*i*tu*o*s*, n*o* Vero*re*; raone*re* p*re*sum*pt*us, que*ra* i*st* i*l* modo  
ad*iu*ni*s* i*st* h*ab* Ob*b* Si*lo*que aut*em* melius i*hab*et, que*ra* de*fo*, quia*ra* i*st* ub*er* vi*l*ativa.

107 Aqu*it* I*ha* 2<sup>o</sup> H*ab*: modus C*ap*i*t* n*o* p*re*ced*it* sub*ser*ia*s*, de*quibus* p*re* se ag*it* lo*gi*  
q*d* quia*ra* n*o* p*re*ced*it* p*re* predic*atio*na*s*, & p*re*dic*atio*na*s*; sed & hi*re* ag*it* logia*s* p*re* se: q*d* 6<sup>o</sup> Respondet  
n*o* ma*ri*; & eius ips*l*icit*at* pr*ov*a*n*is logia*s* en*ig* p*re* se ag*it* L*og*ia*s*, quatenus e*st* pars*l*og*g*, & p*re*  
cab*ili*bus, quia*ra* per*tin*et ad*se* class*es* not*ab*il*it* p*re*dic*atio*na*s*, que*ra* s*ap*ti*s* materia remota*re* l*og*ie.

108 Quare v*er*a, & quibus ag*it* logia*s*, redu*ct*ur ad modus C*ap*i*t*, & i*grac*ia*s* cl*as*is I*g*ra*s*  
n*o* s*ap*ti*s* sp*eci*es ill*er*, l*og*iq*ue* par*te*o*s* sp*eci*es*s*, l*og*iq*ue* par*te*o*s* ill*er*, l*og*iq*ue* sp*eci*es*s*

ande. Soli ex arguto senti modo Cogitare praecedere sub se immediate praedicari vita pac  
dicamta & sic & sicut.

109 Aquil' 2º ad operationes illas, ut dicitur in libro, Reducit' eis, quae sit logica  
trahitq; qd; ans pabat; quia operationes in sylloge modo Cogitare, sed adha. Respondet',  
nq; ani; cuius q; provatio dicitur: modus Cogitare est propter operationes; et hoc modo; et cetero  
civile, nq; licet dicamta Cogitare sit propter operationes illas in datus sylloge primario, & cetero  
bili. Sed ut dicitur aliud Cogitare; hoc enim sylloge operationes illas sylloge propter dicamta Cogitare; sed  
Soli Secundario, & cetero, Secundario; actus enim illas sylloge dicitur, quia Obba dicitur sylloge.

110 Aquil' 3º Cogitare adquiritur per silogos; sed logica est Cogitare; q; silogos non est obby logica. Et  
tunc, propositum ans: notitia dicitur adquiritur per silogos; sed hoc videtur propositum, quia datur  
propositum; q; finitum nq dicitur silogos per quod adquiritur Cogitare dicitur silogos; et tunc datur per Cogitare; q;  
dicitur nq; quia: q; illa Cogitare datur per alios silogos; q; est illy, dicitur est Cogitare?

111 Si p. alius est id ignorat. Et illo, & sic, q; finitum, si p. ipsy est q; sequitur alium; ignorat; sed,  
qd id silogos sit notus, & ignorat: notus, q; quod p. illi haret Cogitare; ignorat, q; Cogitare haret per Cogitare  
dicitur. q; dicitur respondet' nq mihi subsunt; & ad propositum; illa; illius nequid propositum; q; finitum  
nq.

112 Cogito enim ignorat q; de Cogitare dicitur silogos per seipsorum? t. p. alius est respondet', qd datur  
per seipsorum, & sic dicitur l. venit. ad 2º; venit respondet', qd talis silogos est notus, & ignorat  
respectu diversiorum, qd notus est ignorat: est notus, quoad veritatem & nonnotitiam, dicitur, quod haret per  
mihi respectu diversiorum.

113 Est autem ignorat 2º illas proprietates, quae p. ipsorum demonstрагit de silogos, & munus,  
2º quas silogos, & munus est ignorat, & trahit illa silogos, & parlari, qui sub illo trahit.  
qd demonstratio proprietatis silogos, & munus, & parlari sub illo isto est q; demonstratio; nq  
enim alter est Cogitare & alligatio parlari non quatenus demonstratio, paracione, & sua natura munus.

114 Aquil' 2º ex D. S. i. 2º 3º protoco. & 2º latale. Cº: & 2º dico: Obby adequatus seu  
abstractionis sic debet: vao l. Subtilis est linea; & l. Virtualitas Oeis Veritatis illius habitus,  
Causa est Subtilis, neque sic: sed modus Cogitare nq habet q; l. Virtualitas Oeis Veritatis aliqui  
auter; logica: q; l. modus patet; nq proprietates definitionis Vg negantur linea Virtualitas, m  
odo Cogitare, & munus

115. *Varias soluciones aringat<sup>e</sup>, pro hoc arguto; quibus velicis<sup>e</sup> & suo voto, respondet  
ca liqueto de Martino distinctione 12<sup>a</sup>, de Cœcā 2<sup>c</sup>, 2<sup>d</sup>, qd<sup>e</sup> de ratione l<sup>e</sup> subtili e<sup>f</sup> ratiōne in  
re de<sup>g</sup>, dñngia propositionali, sc̄t dñngia propositionali. Vigorosamente illas veritates inventib<sup>h</sup>  
iles cu<sup>i</sup> ipso; Veritatis vero ipsius dñngia latitudo, qd<sup>j</sup> potest, que quid<sup>k</sup> iunctū, qd<sup>l</sup> eo quod  
sabyl dñngia tñneat sub se ut tota posse dñngia proxima & immediate dñngia tales  
veritates.*

116. *Mu<sup>e</sup> explaciō haret locū, qd<sup>f</sup> mo D<sup>g</sup>, s<sup>h</sup>, 3<sup>i</sup>, distinctione 2<sup>a</sup>, 2<sup>b</sup>, 2<sup>c</sup> & distinctione 6<sup>a</sup>,  
uiri dñngia virtutis qd<sup>j</sup> hoc sgrauit obto generico, de s<sup>k</sup> ad s<sup>l</sup>; 6<sup>m</sup>, 2<sup>n</sup>, 2<sup>o</sup>, uiri  
aut<sup>p</sup>; dñngia subti generis e<sup>r</sup> virtutis, & posib<sup>s</sup>. que dicit<sup>t</sup> istud<sup>u</sup>; sequens plato.*

### **Q. 3. VNUM OBECI<sup>U</sup> FORMA<sup>E</sup>, R**

**Logice Sit Ens Reale? l. Baonis?**  
**Q. 1<sup>o</sup> Alligib<sup>h</sup> Notatis Ponit**  
**notata Iclutio & Provatura.**

117. *P<sup>u</sup>ss<sup>g</sup> difficultas n<sup>o</sup> sola istud<sup>h</sup> dicitur. Et obto logice vigorestatis, ut<sup>o</sup> modus ciendi;  
veri acti de 2<sup>a</sup>, istud<sup>b</sup> locib<sup>c</sup> idem. Verdictio exst<sup>d</sup> unica. Sed prius notatus e<sup>e</sup>, qd<sup>f</sup>  
istud<sup>g</sup> ut sic e<sup>h</sup> actus quo posa virtutis qd<sup>i</sup> est; obto; Sed huc in legumina<sup>j</sup> regula latitudine; at  
qd<sup>k</sup> toto vigore sicut actus quo voluntas qd<sup>l</sup> est; fin.*

118. *Neg<sup>o</sup> i<sup>h</sup> hoc sgrauit p<sup>o</sup>resq<sup>h</sup>; sed pro utrūcū actus h<sup>o</sup>de<sup>g</sup> qd<sup>g</sup> obto. Hec 2<sup>a</sup>,  
istud<sup>b</sup> alia e<sup>c</sup> formalis, & alia obtriva 2<sup>d</sup>, istud<sup>e</sup> formalis e<sup>f</sup> actus<sup>g</sup> plus, quo incep<sup>h</sup> res 2<sup>i</sup> ec<sup>j</sup>,  
qd<sup>k</sup> haret a<sup>l</sup> p<sup>o</sup>caone<sup>m</sup> plus, & res 2<sup>n</sup> illud e<sup>o</sup> m<sup>o</sup>ta dicit<sup>p</sup> 2<sup>o</sup>, istud<sup>q</sup> obtriva.*

119. *I<sup>l</sup>d<sup>o</sup> p<sup>o</sup>bit expli<sup>o</sup>; m<sup>o</sup>ta aliis ut genas e<sup>o</sup>, l. Sabyl e<sup>o</sup> 2<sup>a</sup>, istud<sup>b</sup> formalis & al. sic m<sup>o</sup>ta  
e<sup>c</sup> 2<sup>d</sup>, istud<sup>e</sup> obtriva. & vocat<sup>g</sup> 2<sup>o</sup> istiones; quia al. p<sup>o</sup>mo m<sup>o</sup>ri<sup>h</sup> 2<sup>i</sup>, e<sup>j</sup> p<sup>o</sup>re aliis, & ita m<sup>o</sup>ta  
dicit<sup>l</sup>, istud<sup>m</sup> formalis, al. vero m<sup>o</sup>ta l. istud<sup>o</sup> obtriva.*

120. *Notatus e<sup>o</sup> 2<sup>a</sup>, qd<sup>b</sup>, p<sup>o</sup>resq<sup>c</sup> n<sup>o</sup> querit<sup>d</sup>; qd<sup>e</sup> obtriva logice sit ens reale? l. Vno  
m<sup>o</sup>ni<sup>g</sup> m<sup>o</sup>ni<sup>h</sup>? sed solo qd<sup>i</sup> qd<sup>j</sup> illa r<sup>o</sup>ao, seu 2<sup>a</sup>, istud<sup>b</sup> g<sup>c</sup> g<sup>d</sup> aringamus pro obtriva p<sup>o</sup>al<sup>e</sup> log<sup>f</sup>  
ise sit ens reale? l. Vno<sup>o</sup>? ens reale e<sup>o</sup> 2<sup>a</sup>. unq<sup>g</sup> qd<sup>h</sup> obtriva e<sup>i</sup> dep<sup>j</sup>ds ab illa, ut P<sup>o</sup>as Sol  
8<sup>o</sup>; & allud qd<sup>l</sup> haret e<sup>m</sup> ab illa, seu ista ista, l. ab aliqua posa, ut denominatio<sup>n</sup> p<sup>o</sup>roveni<sup>o</sup>  
a forma reali istionali, seu ipsa non istionalis.*

121. *Hic p<sup>o</sup>te<sup>o</sup>vali circa p<sup>o</sup>resq<sup>o</sup> difficultate<sup>o</sup> h<sup>o</sup>tenet, obtriva formalis logice e<sup>o</sup> ens*

121. <sup>9<sup>th</sup></sup> Vera signatione alii dicunt; Obiectum habeat logica 2<sup>o</sup>; sed etens reale significativa  
la; logica venientib; etiam ea laetior. Ita Martini, Villa Carti, et alii. alii defensione Obiectu  
habeat utriusque logica et ea reale significativa. Ita Ponciani, Casius, Josephinus. Alii quo  
plures significiores; manus scriptis.

122. Cy quibus sic nostra dicitur: Obiectum, habeat utriusque logica non est ea reale significativa; sed quid  
reale significativa. Et propositum vacone, eni; vaconis est, quod tamen haret esse Obiectum, sicut: quod necessarium de  
vet in omnibus actibus quod haret esse. Sed obiectum, habeat utriusque logica, et quod est 2<sup>o</sup>, significativa  
logica non est in omnibus actibus quod haret esse; quia per se ipsum Obiectum habet dispositionem: quod non  
est deinde nisi vaconis; non est propositum quia 2<sup>o</sup> Dicitur. S. 2<sup>o</sup>, significatio in omnibus actibus vellet exponi, et non  
potest per talis actus.

123. **R**espondeat: Quoniam sicut etiam dicunt; Obiectum, haret significativa et alio  
apertum est. negatur; Sed per talis actus non inveniuntur vaconis, etiam et subtiliter; quod dicitur propositum mihi  
per actus, iudicium, in omnibus quod apertum est. negatur; Nullam etiam apertum est. negatur; sed vacone,  
subtiliter per talis actus, iudicium, in omnibus que adveniuntur Obiectum, quod dicitur.

124. **P**ropositum 2<sup>o</sup>. Hoc causa produxit effectus reales est quid reale; sed obiectum habeat  
logica est Causa, parcialiter producere effectus reales, sed, Ceteris, quae est Causaliter reales, et quod non  
potest; non obiectum Cy potest est Causa logica; Justas illud propositum: ab obiecto non potest non  
causa maius est negabilis; eni; eni; vacone negavit causare Ceteris, Cy non gaudet vacone obiectum  
motu. Coagulatur.

125. **R**espondet *Filius Patris*: quod Causa Obiectiva, quae solum Causaliter effectus Venerantur  
potest dicere forma facta, ad moveat; sicut ad Ceteris. = Sed hoc est: id est Causa Obiectiva potest dicere,  
quae dicere forma affectiva Obiectorum, ut moveat; sicut; sed logica potest disponere Causaliter Obiecta  
ab aliquo affectu sicut exercitus militum disponit ad usq; dicitur. Sine aliquo affectione: quod dicitur.

126. **C**ed admittamus dispositionem logica Causaliter et ideo est necessaria quod  
Causa Obiectiva est hec producat significativa: Dicitur ergo: si Ceteris est effectus reales, tunc  
significativa quo modo potest Causari ab illis per hanc formam logica tunc ut Causa, tunc ut Dicere, ut  
tunc munire. Ita? quae sicut Causa significativa. Videlicet negavit producere effectus superiores  
Videlicet ita nec in hunc modo.

127. **P**ater Villa Carti respondet: quod et Vacone Ceteris ut sic non est Causari effectus  
significativa a proprio Obiecto; sed solum est et Vacone Ceteris Valens; at Cetera Valens qualiter est logica.

in petit causam à suo obto formalis; sed soli à fidamto. sed quis nō videt sed excedo  
et hinc quod ipse pugnat antea non provat obto formalis logia 2<sup>a</sup> se ē en reali  
Ma th, <sup>in</sup> Certo hic posuit th decatate: scđt; Etq, Capit, Utare caribd.

128. Contra ē obto formalis et ad determinatio obto materiali dī p. quod obto materiali  
non est proprietas, quod p. illi cūq. demonstrat. Sed hec oīa stat; obto formalis logia si  
cūt; alio obto alterius cūcūas, Et logia 2<sup>a</sup> se, quod ita ē reali sicut logia Alice: q. si all  
iē cūcūas egi obto formalis qd sit quid reali, ita logia Alice.

## ¶ 2<sup>a</sup>. Arguta. Solvunt?

129. Auguīl: ex eo qd D. S. Vaiū locū statuit aliud obto; logia Secy  
du sc, & aliud; logia prout ab Alice tradita fuit. Et cūq 2<sup>a</sup> 3<sup>a</sup> protoloxi 2<sup>a</sup> laterali? ex  
his dictis aut. Cūcūa nō videt; Substantia sig. sub nomine reali; sicut nec logia ē  
reali, licet videret & rebū, ut eis attingeret Secy de signacione: q. ex D. S. &c.

130. Ad 1<sup>a</sup> respondet, qd nō ipsa obto formalis logia Alice ē en reali (qd p. illi  
Villa Casti, cuius ē arguta) ex quo D. aliud obto arinet; logia Alice, & allau; logia  
Secy dī se, nepe, qd obto logia 2<sup>a</sup> se sit en reali, obto vero Alice sit en reali; qd en  
D. statuit ē qd illa sola egi & logo; & nō tradit; & modo cūq. prout est quid  
ad dictum, divisiones & arguta om.

131. Ad 2<sup>a</sup> respondet, D. negare logia ē reali, sicut reali, et Ma ponit  
enī signacione at nō negat ē reali, pro at reali oponit p. sic hi non dicimus, logiam  
ē cūcūa reali, eo qd obto sa. ē quid reali ita reali seu selecti: ad dictum alterius  
cūcūas haventiaq. pro obto formalis aliquā extra istis; at dicimus ē reali, quia ē  
ut obto nō ē quid p. quod D. dicit amplius arguit; obto formalis logia 2<sup>a</sup> se.

132. P. reba quod qd D. loco citata logiaq. arguit Ma allego: aserget ve  
spectu ad extra; Deo ē obto, hoc, qui respectus, Cū sit respectus reali, p. illi D. hoc; ve  
niss, set, logia nō ē cūcūa reali; eo qd illi respectus erat invenit cūcūa apud Alice, ius  
ra telegrapho datq. ab dictoribus, contra quoniam aguit apositate cū logo.

133. Auguīl: nō 2<sup>a</sup> signacione; ut p. telegrapho venit cū facere en reali; sed dī p.  
illī viderat logia, ut p. telegrapho venit; qd 2<sup>a</sup> respondet nō vera mat, nō mis, tū quia nō ē necessaria  
tali dictio reali; tū, quia quod p. 2<sup>a</sup> signacione, nō viderat; sed postea p. actu, telegrapho, p. 2<sup>a</sup>  
(aut D. 2<sup>a</sup> dictio l. 2<sup>a</sup>, t. 2<sup>a</sup>, p. 2<sup>a</sup>: quod ad hoc) fit p. telegrapho, p. 2<sup>a</sup> vero ē suo, ideo ē prae-

que i[n]tentione quia corosit actus veloxiu.

134. Sed replicamus: Telacio vaonis ē ens vaonis, & quando ē s[ecundu]s se sit; Sed h[oc] considerat q[uod] soluo fuit m[od]us p[ro]positus ex autoritate D[omi]ni libro Et[er]no. 2[er]m. 2[er]c. unde i[n]venia d[icitur] Telacio vaonis obnino p[ro]pter te, & quia considerat q[uod] p[ar]adiso ab tuis p[ar]adiso. Respondet q[uod] considerat q[uod] p[ar]adiso n[on] ē vaonis, sed te; te eni[m] ē que considerat q[uod] p[ar]adiso ad aliud. Sic enim iste legitur D[omi]n[u]s ex quo n[on] sequitur madatu[m] soluimus.

135. Arguit 3[er] loga d[icitur] Valis Cipria; sed d[icitur] talis; quia eius Ob[ject]us ē eni[m] vaonis; sicut forma naturalis, quia eius Ob[ject]us ē Causa naturalis; q[uod] respondet q[uod] loga d[icitur] Cipria Valis, n[on] quia eius Ob[ject]us sit ens vaonis; sed quia ē triumphus discursus; sed vaonis q[uod] est. Cipri; d[icitur] enim esculare Veritatem, modis Regulam.

136. Arguit 4[er] ex Tho quanto metu[m] loga de metaphysica Versus circa or[um] ens; sed metaphysica Versat[ur] circa ens reale; & loga circa ens vaonis. Respondet d[icitur] quando mai[or] loga de metaphysica Versat[ur] circa or[um] ens Sub diversis vaonisibus, scilicet loga Sub Vaone modo Cipri di, de metaphysica Sub Vaone carnis, id; loga de metaphysica d[icitur], quia loga dat loga de ente vaonis; & metaphysica de ente reali, neq[ue] ubiq[ue] ex agit de ente q[uod] est Sub diversis vaonibus positi[us] & distinctione.

137. Arguit 5[er] forma Silogis ratiungi logg Valis, & al[io]s; Vaone Silogis Ob[ject]us formale Logie; Sed talis forma ē ens vaonis; & q[uod] provat m[od]us predicta forma seu dispositio ē Telacio p[ro]ter duo, que logi p[ro]p[ter] vaonis d[icitur]; q[uod] respondet q[uod] non haec est q[uod] alio Vali d[icitur] ex natura rei n[on] vero p[ro]p[ter] vaonis; quare si talis Telacio ē p[ro]ter alio Vali, ē Valis; Si vero p[ro]ter alio for[me] Silogis positus ē Valis, quia forma Silogis d[icitur] ut accidens ab ali, p[ro]pter quodq[ue] talis forma n[on] nocit p[ro]p[ter] quod sit; quare ens vaoni negatur esse.

138. Dicitur ergo quia 2[er] i[n]f[ormationes] obiective ad logg praealineat[ur] disiunctio D[omi]ni S[an]cti 2[er] l[og]o Super 2[er] i[n]f[ormationes], q[uod] metu[m] considerat 2[er] i[n]f[ormationes]; quia hec sunt quodq[ue] p[re]scularia scia; & loga illas considerat; quiaq[ue] sunt applicabiles rebus Sub 1[er] i[n]f[ormationibus].

139. Est adversitate q[uod] 2[er] i[n]f[ormatio] alia dicitur: ut quid, dicitur; ut modus. 2[er] i[n]f[ormatio] ut quid, ē que[n]cunq[ue] nocit, & ut modus ē vaonis, Sub qua nocit. Ut quandoq[ue] nocit 2[er] i[n]f[ormatio] subi[er]it; ipsa 2[er] i[n]f[ormatio] ē ut quid, & q[uod] nocit ut subiectus, Valis inchoatio, seu 2[er] i[n]f[ormatio] disiunctio modus.

**Q. q. VRM LOGA ST SENCA?**

**Q. V. ALITA NOTAT.**

**Q. RESOLV.**

130 *S*upponit l*ogica* existentia cu*m* lumine *Eden* Agustino, C*icicia* duplinc*re* asu  
quod ex D*icitur* 23<sup>o</sup> *Padri*, & alio loco 1<sup>o</sup> *laige*, seu latissime, p*ro* Cuac*co* In*chon*e *Vera*  
et*si*; hoc s*ignificat* ill*o* aruit *Phis* 6<sup>o</sup>, *epicorez*, cap*itul* 3<sup>o</sup>. 2<sup>o</sup>, *Agostino*, p*ro* In*chon*e *Cesta* & c*ibi*  
*dicitur* & *Obli* n*ecessari* p*er* demonstracion*em* ac*quisita*.

131 *Unde* C*icicia*; *hoc estatu* e*n*: natura *Cesta*, & *ex iudice* *Obli* n*ecessari* p*er* dem  
onstracion*em* ac*quisita*. *Dicitur* natura p*er* quaq*ue* particula*rum* l*ogica* I*venit* cu*m* ali*s* facultatibus que  
c*icicia* n*on* s*unt* *Cesta*, ad exclusio*nem* op*inio*n*um*, que*n* i*est* *Cesta*, sed cu*m* formid*ine* parti*rum* o*p*  
ote*re*; *Ex iudice* p*er* quaq*ue* particula*rum* exclusio*nem* p*otes*, que*n* i*est* *Cesta* s*unt*, tam*n* i*est* *ex iudice*:  
*Obli* n*ecessari* p*er* quod exclusio*nem* a *Vane* l*ogica* i*en*p*ro* accid*it*, *Signularia* & i*que* n*on* s*unt* ne  
seri*ta*. & i*deo* neg*atur* e*n* *Obli* C*icicia*.

132 *P*er demonstracion*em* p*ro*cat quod tales In*chon* have*nt* ex p*remio* *Cesta* & *ex iudicibus* p*er*  
quod exclusio*nem* a *Vane* C*icicia* quod p*er* experient*iam* habet. *Hoc totu*r** p*ro*cat *Phis*, p*er* *hec* *Vera*. *Cicicia*  
*Ip*s* p*ro* caus*is* n*oscere*, prop*rietas* que*n* i*st* e*n*: quod ill*o* i*st* e*n* C*ausa*. *Unde* q*ui* ali*s* se havere*nt*.*

133 Ut hoc amplius explicit*etur*, notale, quod *Certitudine* ad C*iciciam* *requiritur* ali*s* se bene*nt*  
ex parte *Obli*, ut obli*us* ali*s* se havere*n* p*otest*; & alia ex parte *Phis*, ita ut *Phis* super scutus  
sit & argu*co*de*re* *Si* *Scit* formid*ine* parti*rum* o*p*os*iti*e*re*, n*ecessari* est*li*q*ue* 2<sup>o</sup> una*rum* plera*rum*. & *He*c & *Obli*  
& p*otestib*ilis**

 i*st* *h* *icicia* qua*n* *g*arant *Salvo* *Deu*rat*ia* *Phis*, que*n* i*st* n*ecessaria* In*chon* p*ro*lat*ur* cu*m*  
sabato; & *he*c ad *Obli* C*icicia* ref*ert*.

134 C*icicia* e*n* actualis, & havent*ialis*. 1<sup>o</sup> e*n* In*chon* actualis. 2<sup>o</sup> havent*is* ex repetitione  
act*u*s generat*or*s, q*ui* dicit*ur* havent*is*, quia*n* i*st* Qualitas ip*se* *Res* i*que* ill*o* s*unt* p*otes*, & alia.  
al*ia* ass*umpti* e*n* 2<sup>o</sup> alia t*ra*sc*endit*, & que*n* es*ercent* p*er* p*otes* anim*is*; & alia me*canica* & que*n* que*n*  
ex*ercent* p*er* facultates corporis, ast*is* t*ra*sc*endit* *Res*, *secundu*r** primo *Veritatis* me*canica*  
*Vera*; 2<sup>o</sup>

L*iqua*, T*ors*, R*ao*, N*erv*, F*lu*, A*quif*, *Tea*.

R*es*, N*em*, A*rma*, F*an*, V*uln*, L*na*, R*tes*.

125

MILITARES ita explat: tijua. Sicut grammatiq<sup>u</sup> topus Vitruvius numerus arithmetica  
tonus musica. angulus geometricus & arta aristologiq.

126

R<sup>u</sup>us sicut agri Cultura numerus arts; Venatoria arma arts militaris. paver arts  
qua<sup>cq</sup> faciliq. Vulnus Chirurgia. tana arts textoria. Vates arts nautica. his preclaris.

127

Sit nostra No 1<sup>a</sup>: loga quoad o*r*s sua partes & Ciccia ita S<sup>o</sup>D<sup>o</sup>, 2<sup>a</sup> f<sup>a</sup> anniversarij.  
8<sup>a</sup> procurat: Ciccia e' notaria Cetera & evid<sup>entia</sup> d<sup>a</sup>. Sed loga ita Se havet; & di parte: q<sup>d</sup> d<sup>a</sup> proov  
al m<sup>u</sup> discargo p<sup>o</sup> quicquid; & part demonstrativa d<sup>o</sup> hec notaria. Silogus demonstrati<sup>bis</sup> gene  
rat Ciccia habita ex his preclaris: o*r*s Silogus Italia premissis Ceteris, evadit<sup>ur</sup>, necessari<sup>us</sup> d<sup>a</sup>,  
generat Ciccia; Sed Silogus demonstrati<sup>bis</sup> illi Istat: q<sup>d</sup> d<sup>a</sup>.

128

In parte topica d<sup>o</sup> hec notaria: Silogus topicus Generat opinione havita ex  
ictis Silogis Italias premissis provablebus, Generali opinionib; Sed ita se havet Silogus topi  
cav: q<sup>d</sup> d<sup>a</sup>; & part. Solistica d<sup>o</sup> hec: Silogus Solistica generat erroris. Quanta ex iis  
h*is*: o*r*s Silogis Italias premissis falsis seu operarietur generat erroris; Sed Silogus Solisti<sup>is</sup>  
illius Istat: q<sup>d</sup> d<sup>a</sup>.

129

N*on* si: Sed innotescit h*ab*it<sup>u</sup> No qui necessari Vere, & evadit<sup>ur</sup>: q<sup>d</sup> d<sup>a</sup> proinde havitu ex  
illis Geniti<sup>is</sup> Ciccia<sup>is</sup> Sit qua quales Sit actus, tales haventur: q<sup>d</sup> d<sup>a</sup> per 2<sup>o</sup> No: loga Systema Regu  
lista ad Cicca Set: Substantia, seu Obiectus, passione; & illo demonstrabile, & principia p<sup>o</sup> quae demonstrantur  
q<sup>d</sup> d<sup>a</sup>.

130

Sit 2<sup>o</sup> No loga e<sup>st</sup> No Italia ex Dio Alciatino dixit: loga e<sup>st</sup> ars artis: Ciccia  
Cicciaria d<sup>a</sup>. & quo posita: q<sup>d</sup> d<sup>a</sup> prat No Name: ars e<sup>st</sup> havitu Seu facultas Ciccia Voc-  
ne dixit operae, & opera artificiora; Sed loga ita Se havet: q<sup>d</sup> d<sup>a</sup>.

131

Sed i<sup>g</sup> Ciccia<sup>is</sup>, quo modo h*ab*it<sup>u</sup> h*ab*it<sup>u</sup> Ciccia ter se n*on* pugnat? Si loga sit sem  
al Ciccia & ars? q<sup>d</sup> d<sup>a</sup>: loga quicquid dicit franciat & Cestitudine Initium p<sup>o</sup> demonstra  
ans dicit<sup>ur</sup> Ciccia; & quatenus respicit quae selectum artificios q<sup>d</sup> d<sup>a</sup> definiri o*r*s. O*r*s ad p<sup>o</sup> d<sup>a</sup>  
git, Sicut ad Divisio q*uod* disputatur dicit<sup>ur</sup> ars.

132

Q<sup>uod</sup> 2<sup>o</sup> Solvut, Argula tra Vitruvius Hem.

Nequicquid modus Ciccia n*on* e<sup>st</sup> Ciccia; Sed loga e<sup>st</sup> modus Ciccia? q<sup>d</sup> d<sup>a</sup> potest ma:  
ex Alio 2<sup>o</sup> metu a*ri* a*it*: abrusus e<sup>st</sup> Sinu querere Ciccia & modus Ciccia. a*ri* p<sup>o</sup> modus  
Ciccia; itelegit loga d*icitur* 6<sup>o</sup> Theory q<sup>d</sup> d<sup>a</sup> al: Ciccia e<sup>st</sup> ekarosi & geometria; Sed  
Obiectus logare n*on* e<sup>st</sup> ekarosi nec geometria: q<sup>d</sup> d<sup>a</sup>.

153. Respondeat ad 1<sup>o</sup> negata mei, expliq. Dñs: absurdus est simul querere Cíciā dicitur a loga,  
ut modū Cíciā dicitur; Cíciā que loga est, Subdico: p. eodū Vnde, id p. dicitur Vnde, nō. in enī nūl  
aliquid. Vnde Dñs: nūl quod loga adquāt p. tia allia. Cíciā quia ē p. r. uia ad illas ad 2<sup>o</sup>. Disip. quod Cí-  
encia ē Eleemosy di p. r. u. p. r. u. i. q. et c. u. a. h. i. k. i. i. n. Vnde p. r. u. i. t. i. v. e.

154. Agit 2<sup>o</sup> loga agit & silago topicus & Sofisticus: q. d. p. r. u. i. m. i. n. a. l. loga scilicet ad actus  
topicos & Sofisticos: q. d. p. r. u. i. d. i. s. q. u. i. g. a. r. a. loga agit & silago topicus & Sofisticus topicus & Sofisticus,  
l. ut p. r. u. i. n. g. modo. Etenim. Set demonstratio p. r. u. i. g. silago topicus & Sofisticus, Vnde dicitur, q. d. p. r. u.  
maior negat am. quia hic agit & loga que Cíciā ē.

155. Agit 3<sup>o</sup>: Ide loga ē Cíciā quia; p. r. u. i. a. d. e. m. o. n. Set obto. si. q. multa; Sed he. Tuo  
nō provat: q. d. p. r. u. i. a. m. i. n. multa. posuit. demon. & obto. art. clavi. Sed art. n. ē. Cíciā: q.  
d. o. m. a. p. a. k. t. quia & quae cum arte p. r. u. i. clavi. Quaece eccl. recte d.

156. Rpl. Iesa mā. nō mī. Cuius provocatio mā. disquit. posuit. demonstratio p. r. u. i. a. l. art.  
nō; p. r. u. i. alii Cíciā. & alkalius Cíciā. p. r. u. i. p. r. i. p. i. o. id. h. c. demonstratio p. r. u. i. 2<sup>o</sup>. p. r. u. i. p. i. o. p. r. u. i. a. l.  
Set p. r. u. i. a. l. d. e. m. o. n. art. loge p. r. u. i. ab ipso loga. Id 2<sup>o</sup> p. r. u. i. p. i. o. ipso loge.

157. Agit 4<sup>o</sup>: art. & Cíciā. dicitur q. d. p. r. u. i. d. i. s. q. u. i. g. a. r. a. art. art. & Cíciā. p. r. u. i. & p. r. u. i. a. l. id.  
art. & Cíciā. quia dicitur ē dicitur, nō. Cíciā. p. r. u. i. & p. r. u. i. a. l. ē. q. a. r. a. C. a. t. t. q. a. r. a. S. a. c. u. m. i. n. o. n. obi-  
q. p. r. u. i. a. l. q. a. r. a. d. i. l. d. i. s. q. u. i. g. a. r. a. Vnde, qualis ē loga dicitur? Vnde si. Obto. & simili  
illud. Rpl. l. dicitur, q. d. Cíciā & art. t. q. a. r. a. d. i. s. q. u. i. g. a. r. a. diverso. Rpl. dicitur.

### Q. 9. AN Loga. Sit Simpliciter

Necessaria ad Allias Ciencias

Acquirendas. 2. V. A. Iqua.

Supponit & R. R. s. l. v. t.

158. Pro. Claro. respondeat p. r. u. i. d. i. s. q. u. i. g. a. r. a. & 1<sup>o</sup> necessarij. & 2<sup>o</sup> unq. p. r. u. i. p. i. o.  
& aliud 2<sup>o</sup> quid. Illud dicitur necessarij p. r. u. i. p. i. o. Sine quo possum ē d. i. s. q. u. i. g. a. r. a. Sal. m. a. r. a.  
Illud ē necessarij 2<sup>o</sup> quid, qd. sole ad melius, & facilius acquirād. p. r. u. i. p. i. o. deinceps; ut equis ad altera  
facilius.

159. Necessarij p. r. u. i. & 3<sup>o</sup> unq. mī. ut illas ad inaudi. q. uia. sine ista nec de, p. o. a. D. ē.  
absoluta possumus. q. uia. aliud p. r. u. i. p. i. o. ut Cíciā ad Vnde. q. uia. natu. Sine illo. vnde  
n. possumus. aliud long. moralitas, ut speciale curia. D. ē. ad Vnde. oia. p. r. u. i. a. v. e. v. e. n. i. a. l. a. C. o. l. e. c. t. i. v. e. l. i. s. i. c. t. enī possumus. p. r. u. i. s. i. l. a. v. i. b. a. r. e. P. r. u. i. f. b. u. r. t. a. m. g. h. e. c. t. p. r. o. v. i. l. e.

125

**M**ilieute la expliq: si qua sicut grammatica bopear Victoriaq; numerus autem hinc  
tonus musicae angularis geometrica & asta arithmetica.

126

**R**es sicut agri Cultura nemus artis Venatoriaq; arna artis militaris, favex artis  
guerre favile. Vulnus Chirurgiaq; lana artis testorum. Vates artis nauticq; his predilecti.

127

**S**it nostra No<sup>ta</sup>: loga quoad se sua parte e Cœcua ita S<sup>d</sup>, D<sup>r</sup>, I<sup>c</sup>, f<sup>a</sup>, universali.  
Si poscat: Cœcua e notitia Certa & evidet. q<sup>d</sup>. sed loga ita se habet; ut parte: q<sup>d</sup>. prov  
at me<sup>2</sup> discendo, & quod loquitur: p<sup>o</sup> part demonstrativa d<sup>p</sup> hec notitia: Silogus demoni<sup>bis</sup> gene  
rat Cœcua habita ex his premisiis: ois Silogus Ita, p<sup>o</sup> min<sup>is</sup> Certa, evidet, reserari d<sup>p</sup>,  
generat Cœcua; Sed Silogus demoni, illi stat: q<sup>d</sup>.

128

**I**n p<sup>o</sup> part topica d<sup>p</sup> hec notitia: Silogus topicus generalis opinione habita ex  
alter Silogus Ita, p<sup>o</sup> min<sup>is</sup> propositus, generalis opinione; Sed ita se habet Silogus topi  
cus: q<sup>d</sup>. & p<sup>o</sup> part Sophistica d<sup>p</sup> hec: Silogus Sophisticus generalis erroris. Quoniam ex i  
hi: ois Silogus Ita, p<sup>o</sup> min<sup>is</sup> falsis seu operariis generalis erroris; Sed Silogus Sophisticus  
illius stat: q<sup>d</sup>.

129

**N**ec su: sed ratione habet No<sup>ta</sup>: qui reserari Vera, & evidet: q<sup>d</sup>. propositum habitur ex  
illis Genit<sup>is</sup> Cœciis. Sit quia: quales sibi acti, tales sibi habentur: q<sup>d</sup>. p<sup>o</sup> p<sup>o</sup>, 2<sup>o</sup> No<sup>ta</sup>: loga sibi regu  
rita ad Cœcū Set: Subiecto, seu Objecto, passione, & illo demonstrabile; & p<sup>o</sup> principia p<sup>o</sup> quas demonstrat  
q<sup>d</sup>.

130

**S**it 2<sup>o</sup> No<sup>ta</sup>: loga e artis No<sup>ta</sup> ita ex Diuino Augustino dicitur: Loga e artis artis: Cœcua  
Cœcius q<sup>d</sup>. & quo posita: q<sup>d</sup>. p<sup>o</sup> p<sup>o</sup> No<sup>ta</sup>: artis e habitur seu facultas Cœcua Vero  
ne dicitur operatione, & opera artificiosa; Sed loga ita se habet: q<sup>d</sup>.

131

**S**ed q<sup>d</sup> Cœcū Cupere, que modo vero artis & Cœciis ita se n<sup>o</sup> pugnat: q<sup>d</sup> loga sit sic  
ut Cœcua & artis: q<sup>d</sup> ita: loga pugna dicitur frumentum d<sup>p</sup> Cœcius dicitur. Invenimus p<sup>o</sup> demonstra  
onis dicitur Cœcua; & quatenus respicit operi selectu artefactis, definitionis. Q<sup>d</sup> ad p<sup>o</sup> dicitur  
sit; Secundum ad diuersos, & argutiarum dicitur artis.

132

**C. 2<sup>o</sup>. Solvut Argula Ita Wang Hem.**

**S**iquel lo<sup>o</sup> modis Cœcū n<sup>o</sup> e Cœcua; Sed loga e modis Cœciis q<sup>d</sup>. p<sup>o</sup> p<sup>o</sup> ma:  
ex illis 2<sup>o</sup> metuere ari ait: abrudi e simili gressu Cœcū d<sup>p</sup> modis Cœciis. ari p<sup>o</sup> modis  
Cœciis telegit logg eti<sup>o</sup> b<sup>o</sup>. Etheor<sup>o</sup> Cœcū at: Cœcua e ceteris & geometricis; Sed  
Objecto logise n<sup>o</sup> e ceteris nec i<sup>o</sup> geometricis: q<sup>d</sup>.

153 Respondet ad 1<sup>o</sup> negata m<sup>is</sup>, expliqd. Phys: absurdus e simul querere C<sup>ic</sup>cia dicitur aloga  
ut medy C<sup>ic</sup>cia dicitur; C<sup>ic</sup>cia que loga e, Sab<sup>o</sup>disquo: p eqd<sup>o</sup> V<sup>er</sup>o, dicitur p diversa V<sup>er</sup>o, n<sup>o</sup> i<sup>st</sup> en<sup>o</sup> n<sup>o</sup>  
alio. Ut dicitur n<sup>o</sup> qd<sup>o</sup> loga ad quid? qd<sup>o</sup> allia C<sup>ic</sup>cia quia e jama ad illas ad 2<sup>o</sup> dicit qd<sup>o</sup> C<sup>ic</sup>  
encia e Eleemosyn<sup>o</sup> & pr<sup>o</sup>prietary esentialitate, n<sup>o</sup> Vero g<sup>ra</sup>tia.

154 Arg<sup>o</sup> 2<sup>o</sup>. Loga agit & silogo topico & Sofistic<sup>o</sup>: qd<sup>o</sup> 1<sup>o</sup> p<sup>ro</sup>ma<sup>o</sup> Loga selenat ad actus  
topicos & Sofisticos qd<sup>o</sup> 2<sup>o</sup>. qd<sup>o</sup> 3<sup>o</sup> disquido ans: Loga agit & silogo topico & Sofistic<sup>o</sup> topico & Sofistic<sup>o</sup>,  
l. ut qd<sup>o</sup> n<sup>o</sup>; modo Eleemosyn<sup>o</sup>. Sed demonstratio parvior. Silogo topico & Sofistic<sup>o</sup>, But v<sup>er</sup>it<sup>o</sup>, No. ad huius  
m<sup>is</sup> negat ans; quia hic agit & loga que C<sup>ic</sup>cia e.

155 Arg<sup>o</sup> 3<sup>o</sup>: ideo loga e C<sup>ic</sup>cia quia ipsa demoni. Et obto sign<sup>o</sup> multa; Sed he<sup>re</sup> Tao  
n<sup>o</sup> provat: qd<sup>o</sup> 1<sup>o</sup> provat m<sup>is</sup>; multa posuit demoni, Et obto actis cludi. Sed ans n<sup>o</sup> e C<sup>ic</sup>cia: qd<sup>o</sup>  
2<sup>o</sup> m<sup>is</sup>, pakt, quia & quae cyp acte p<sup>ro</sup>claudi. Eleemosyn<sup>o</sup> recta. qd<sup>o</sup> 3<sup>o</sup>

156 Rep<sup>o</sup> resa mai<sup>n</sup> n<sup>o</sup> m<sup>is</sup>; Cuius provacionis m<sup>is</sup>, disquit, posuit Eleemosyn<sup>o</sup>, p<sup>ro</sup>ta<sup>o</sup> acti,  
n<sup>o</sup> p<sup>ro</sup>ta<sup>o</sup> allia C<sup>ic</sup>cia, & alkurus C<sup>ic</sup>cia, p<sup>ro</sup>priaria, qd<sup>o</sup> 1<sup>o</sup> dementatio fecit 2<sup>o</sup>, p<sup>ro</sup>priaria p<sup>ro</sup>ta<sup>o</sup> & materialia.  
Set qd<sup>o</sup> que cyp acte, demoniaenes ans, logia fiat ab ipsa loga, & 2<sup>o</sup> p<sup>ro</sup>priaria ipsius logise.

157 Arg<sup>o</sup> 2<sup>o</sup>: ans de C<sup>ic</sup>cia dengit qd<sup>o</sup> 1<sup>o</sup> qd<sup>o</sup> 2<sup>o</sup>, disquido ans ans de C<sup>ic</sup>cia p<sup>ro</sup>teg<sup>o</sup> Plat<sup>o</sup> h<sup>ab</sup>it<sup>o</sup>,  
ans de C<sup>ic</sup>cia, que t<sup>h</sup>e<sup>o</sup> e d<sup>icitur</sup>, n<sup>o</sup> C<sup>ic</sup>cia p<sup>ro</sup>teg<sup>o</sup> Plat<sup>o</sup> e qd<sup>o</sup> V<sup>er</sup>o ad h<sup>ab</sup>it<sup>o</sup> sc<sup>ri</sup>ptum. Ob*li*  
q<sup>uo</sup>d<sup>o</sup> p<sup>ro</sup>veat regular<sup>o</sup> ad illa p<sup>ro</sup>priaria d<sup>icitur</sup> V<sup>er</sup>o, qualis e logia disquit<sup>o</sup> h<sup>ab</sup>itat<sup>o</sup> sic ob*li*<sup>o</sup> de simili  
illud Plat<sup>o</sup>. l. dicit, qd<sup>o</sup> C<sup>ic</sup>cia de ans h<sup>ab</sup>it<sup>o</sup> dengit p<sup>er</sup> diversos respectus.

### Q. S<sup>o</sup> AN Loga. Sit Simpliciter Necessaria ad Allias Ciencias Acquirendas. 2<sup>o</sup> 1<sup>o</sup> Aiqua Suponit & R<sup>es</sup>olvit.

158 Proclaro respondere p<sup>ro</sup>posito de partibus no<sup>ti</sup>o<sup>n</sup>is qd<sup>o</sup> 1<sup>o</sup> necessari<sup>o</sup> e 2<sup>o</sup> un<sup>o</sup> simpliciter.  
Alliud 2<sup>o</sup> quid. illud h<sup>ab</sup>it<sup>o</sup> necessaria<sup>o</sup> Simpliciter, Sine quo p<sup>ro</sup>sunt e logia sibi, salvi natura,  
illud e necessari<sup>o</sup> 2<sup>o</sup> quid, qd<sup>o</sup> soli ad melius, & facilius acquirendy sibi deservit: ut eque ad id  
faciendy.

159 Necessaria<sup>o</sup> sibi, 2<sup>o</sup> 3<sup>o</sup>: una m<sup>is</sup>, ut illas ad inveniendy, quia sine ista nec de se de D<sup>eu</sup>s  
absoluta, p<sup>ro</sup>sumens felicitate aliud possit, ut C<sup>ic</sup>cia ad V<sup>er</sup>it<sup>o</sup> dicitur; quia natu<sup>r</sup>a, Sine illo V<sup>er</sup>ere  
n<sup>o</sup> possumus. alliud Long<sup>o</sup> moraliter, ut operante auctoritate D<sup>eu</sup>s ad V<sup>er</sup>it<sup>o</sup> dia<sup>pe</sup>c<sup>ta</sup>da<sup>o</sup> de  
natura Colectiva, licet en<sup>o</sup> posimus finis illa, V<sup>er</sup>itas, Parvus<sup>o</sup> tamq<sup>ue</sup> sibi p<sup>ro</sup>posuisse.

160. **N**otodyc<sup>e</sup> 2<sup>o</sup> qd hic n<sup>o</sup> loquuntur d<sup>r</sup> C<sup>r</sup>cia p<sup>r</sup> f<sup>r</sup>sa; h<sup>c</sup> en<sup>r</sup> nulus d<sup>r</sup> v<sup>r</sup>it<sup>r</sup> p<sup>r</sup> se t<sup>r</sup>re l<sup>r</sup>ga  
h<sup>c</sup>av<sup>r</sup>. n<sup>o</sup> loquuntur d<sup>r</sup> l<sup>r</sup>ga naturali; q<sup>r</sup>ia h<sup>c</sup> e<sup>r</sup> S<sup>r</sup>p<sup>r</sup>nt<sup>r</sup> n<sup>o</sup>cessaria<sup>r</sup> f<sup>r</sup>al<sup>r</sup> o<sup>r</sup>s; Solu<sup>r</sup> n<sup>o</sup>  
p<sup>r</sup>cedit d<sup>r</sup>ificultas d<sup>r</sup> l<sup>r</sup>ga artifici<sup>r</sup> actuali<sup>r</sup>; n<sup>o</sup> d<sup>r</sup> h<sup>c</sup>abu<sup>r</sup>li; n<sup>o</sup> h<sup>c</sup>ec S<sup>r</sup>ly 2<sup>o</sup> q<sup>r</sup>uid e<sup>r</sup>  
n<sup>o</sup>cessaria ad allias C<sup>r</sup>ciar<sup>r</sup> acq<sup>r</sup>u<sup>r</sup>das.

161. **N**otodyc<sup>e</sup> 3<sup>o</sup> qd quidivet C<sup>r</sup>cia p<sup>r</sup> d<sup>r</sup>sp<sup>r</sup>nt<sup>r</sup> d<sup>r</sup>viden<sup>r</sup>ti<sup>r</sup> S<sup>r</sup>l<sup>r</sup>; j<sup>r</sup> e<sup>r</sup> V<sup>r</sup>l<sup>r</sup> S<sup>r</sup>u<sup>r</sup>  
facultati S<sup>r</sup>p<sup>r</sup>nt<sup>r</sup>; d<sup>r</sup>; e<sup>r</sup> C<sup>r</sup>cia. C<sup>r</sup>cia; j<sup>r</sup> e<sup>r</sup> V<sup>r</sup>l<sup>r</sup> e<sup>r</sup> M<sup>r</sup>to V<sup>r</sup>l<sup>r</sup> S<sup>r</sup>u<sup>r</sup> H<sup>r</sup>; ut e<sup>r</sup>; se m<sup>r</sup>at<sup>r</sup> d<sup>r</sup>  
ut<sup>r</sup>; j<sup>r</sup> V<sup>r</sup>l<sup>r</sup> C<sup>r</sup>cia; j<sup>r</sup> e<sup>r</sup> C<sup>r</sup>cia e<sup>r</sup> M<sup>r</sup>to V<sup>r</sup>l<sup>r</sup> S<sup>r</sup>u<sup>r</sup> H<sup>r</sup> p<sup>r</sup> C<sup>r</sup>u<sup>r</sup>, S<sup>r</sup>u<sup>r</sup> p<sup>r</sup> V<sup>r</sup>l<sup>r</sup> Tali M<sup>r</sup>tonis.  
d<sup>r</sup> h<sup>c</sup> e<sup>r</sup> C<sup>r</sup>cia stude talis, d<sup>r</sup>qua<sup>r</sup>; p<sup>r</sup>erq<sup>r</sup>;

162. **M**o<sup>r</sup> definit Ph<sup>r</sup> l<sup>r</sup>, posteriori<sup>r</sup> C<sup>r</sup>o 2<sup>o</sup>, sic: Sic e<sup>r</sup> V<sup>r</sup>l<sup>r</sup> C<sup>r</sup>u<sup>r</sup> m<sup>r</sup>osc<sup>r</sup>; p<sup>r</sup>opt<sup>r</sup>q<sup>r</sup> s<sup>r</sup> e<sup>r</sup>  
q<sup>r</sup>d illius e<sup>r</sup> C<sup>r</sup>u<sup>r</sup>; d<sup>r</sup> n<sup>o</sup> q<sup>r</sup>it alia se h<sup>c</sup>ave<sup>r</sup>. que d<sup>r</sup> si sic explat<sup>r</sup>; V<sup>r</sup>l<sup>r</sup> C<sup>r</sup>u<sup>r</sup> m<sup>r</sup>osc<sup>r</sup> p<sup>r</sup>opt<sup>r</sup>  
q<sup>r</sup>u<sup>r</sup> s<sup>r</sup>e<sup>r</sup>; h<sup>c</sup>oc<sup>r</sup>; d<sup>r</sup>ve<sup>r</sup>; illus m<sup>r</sup>osc<sup>r</sup> V<sup>r</sup>l<sup>r</sup>ong, S<sup>r</sup>u<sup>r</sup>ch<sup>r</sup>tal<sup>r</sup> ext<sup>r</sup>emor<sup>r</sup>; ter<sup>r</sup> se; i<sup>r</sup> H<sup>r</sup>, p<sup>r</sup>opt<sup>r</sup>  
e<sup>r</sup>o<sup>r</sup> id<sup>r</sup>ital<sup>r</sup> c<sup>r</sup> medio.

163. **I**ll<sup>r</sup> illius e<sup>r</sup> C<sup>r</sup>u<sup>r</sup> h<sup>c</sup>oc<sup>r</sup> d<sup>r</sup>ve<sup>r</sup>; illus m<sup>r</sup>osc<sup>r</sup> id<sup>r</sup>ital<sup>r</sup> ext<sup>r</sup>emor<sup>r</sup> c<sup>r</sup> medio  
e<sup>r</sup> C<sup>r</sup>u<sup>r</sup> id<sup>r</sup>ital<sup>r</sup> e<sup>r</sup>o<sup>r</sup> ter<sup>r</sup> se. Reliqu<sup>r</sup> particule explat<sup>r</sup>; id<sup>r</sup>ital<sup>r</sup> ext<sup>r</sup>emor<sup>r</sup>; ter<sup>r</sup> se d<sup>r</sup> isto  
c<sup>r</sup> medio d<sup>r</sup>ve<sup>r</sup>; e<sup>r</sup> e<sup>r</sup>id<sup>r</sup>q<sup>r</sup> f<sup>r</sup>al<sup>r</sup> d<sup>r</sup> C<sup>r</sup>at<sup>r</sup>; d<sup>r</sup>at<sup>r</sup> tal<sup>r</sup> d<sup>r</sup>ve<sup>r</sup> ab<sup>r</sup> illu<sup>r</sup> m<sup>r</sup>osc<sup>r</sup>. Tali h<sup>c</sup>oc<sup>r</sup>  
f<sup>r</sup>at<sup>r</sup>; illo p<sup>r</sup>incipio logo: que s<sup>r</sup> e<sup>r</sup>ad<sup>r</sup> un<sup>r</sup> 3<sup>o</sup>, S<sup>r</sup> e<sup>r</sup>ad<sup>r</sup> j<sup>r</sup> se. Sed quia Ph<sup>r</sup> h<sup>c</sup>oc<sup>r</sup>  
C<sup>r</sup>ic<sup>r</sup>; T<sup>r</sup>acto, i<sup>r</sup> 2<sup>o</sup>, p<sup>r</sup>esup<sup>r</sup> d<sup>r</sup>sign<sup>r</sup> C<sup>r</sup>ic<sup>r</sup>; ab<sup>r</sup>lato p<sup>r</sup>oximus ex ha<sup>r</sup> deducta ea  
d<sup>r</sup> q<sup>r</sup> u<sup>r</sup>ionis Th<sup>r</sup>ing<sup>r</sup>.

164. **C**ert<sup>r</sup>ivo ip<sup>r</sup> e<sup>r</sup> p<sup>r</sup>ma d<sup>r</sup>gello<sup>r</sup>; illus ad v<sup>r</sup>o<sup>r</sup> p<sup>r</sup>al<sup>r</sup> ab<sup>r</sup> p<sup>r</sup>midine alt<sup>r</sup>acu<sup>r</sup>  
h<sup>c</sup>ec d<sup>r</sup>ividit<sup>r</sup>; formalis & obliqua. Formalis e<sup>r</sup>ulta, quia illus e<sup>r</sup> p<sup>r</sup>mo f<sup>r</sup>ancido H<sup>r</sup> sine for  
midine, aut hereditacione. Obliqua e<sup>r</sup> f<sup>r</sup>ancidatio Ob<sup>r</sup> R<sup>r</sup>ent<sup>r</sup> e<sup>r</sup> se.

165. **C**ert<sup>r</sup>udo obliqua dividit<sup>r</sup>; materialis & formalis. materialis e<sup>r</sup> Certissima id<sup>r</sup>  
tit<sup>r</sup> ext<sup>r</sup>emor<sup>r</sup>; ter<sup>r</sup> se; no<sup>r</sup>ales id<sup>r</sup>itas e<sup>r</sup> obliqua materiali<sup>r</sup> H<sup>r</sup>. **C**ert<sup>r</sup>udo obliqua formalis e<sup>r</sup>  
S<sup>r</sup>ekissima id<sup>r</sup>itas ext<sup>r</sup>emor<sup>r</sup> c<sup>r</sup> medio; v<sup>r</sup>itate C<sup>r</sup>uo id<sup>r</sup>ificat<sup>r</sup> p<sup>r</sup>re<sup>r</sup> se; h<sup>c</sup>ec e<sup>r</sup> e<sup>r</sup> obliqua  
formate H<sup>r</sup>.

166. **A**lia Cert<sup>r</sup>udo e<sup>r</sup>, que d<sup>r</sup>id<sup>r</sup> Subcert<sup>r</sup>ua; d<sup>r</sup> que d<sup>r</sup>ig<sup>r</sup>it, quod talis id<sup>r</sup>itas ext<sup>r</sup>emor<sup>r</sup>  
& id<sup>r</sup>emor<sup>r</sup> c<sup>r</sup> medio morit<sup>r</sup> C<sup>r</sup>ate, d<sup>r</sup>ig<sup>r</sup>at<sup>r</sup> ab<sup>r</sup> illa. h<sup>c</sup>ec r<sup>r</sup>egulatur ad C<sup>r</sup>cia; j<sup>r</sup> e<sup>r</sup>  
C<sup>r</sup>ic<sup>r</sup>; & posse ut reliquat<sup>r</sup> Subcert<sup>r</sup>ua denominat<sup>r</sup> Subcert<sup>r</sup>ua form<sup>r</sup> C<sup>r</sup>ic<sup>r</sup>. h<sup>c</sup>ec p<sup>r</sup>el<sup>r</sup>at<sup>r</sup>; Relicta  
varietate C<sup>r</sup>ic<sup>r</sup>az; hoc p<sup>r</sup>to, C<sup>r</sup>o T<sup>r</sup>ata L<sup>r</sup>eng<sup>r</sup>; U<sup>r</sup>lo dom<sup>r</sup>estiu<sup>r</sup> d<sup>r</sup>scimus.

167. **L**oga artifici<sup>r</sup> actuali<sup>r</sup> e<sup>r</sup> S<sup>r</sup>p<sup>r</sup>nt<sup>r</sup> & ab<sup>r</sup>lato n<sup>o</sup>cessaria ad allias C<sup>r</sup>ciar<sup>r</sup>; j<sup>r</sup> e<sup>r</sup> C<sup>r</sup>ice

acquirandas sicut hæc difficultas seu hæc nō expressa. Usq; ē apud D. C. S. Schrey videlicet  
quemodo solum ad illas, nō quæque: ant logia sicut Cicerio dicens? Resoluta affirmativa; ex  
quo Salvi Coliqui, nō est opposita nostra hæc.

168. Logia ē formis thol. hincq; G. 2. dicitur. Utteret; plures errores;  
sed se propter ignorariq; logia, neque sic q; illius logia ignorari. Obnotus ē; erroris; sed  
Cicero hanc obnotatam negavit stare Cicerio; ē; Cicerio; q; dicitur, mihi patet quia Cicerio; ē; Cicerio.  
Seu vigorosè talis, stare devet. Cui plena certitudine evadat, & promittat, quæ quæ sit  
exclusive erroris.

169. Probat 2. ex Galeno qui, libro an. sequitur, hincā, sicut? Ita facili  
statim negat, logia ē; sp̄lēndida necessariaq; ad Ciceronem, hoc utrum arquato: aut ex quo lovit se  
quātūq; vellet aut nō? Si sequitur sic arquato sicut. Sed alioz Corvi sunt negati: q; Ex a.  
ē; Stultus. Si nō sequitur: q; sp̄lēndida necessaria ē; aliqua facultas, quæ docent, quando ali  
qd sequitur ex alio. & quando non. Sed hec ē; logia docens, actualiter ostendit: q; dicitur.

170. Probat 3. ex Diu Aug. no. 170. ad Alcibiades Cap. 31. Vñf. Logia. Si vero egreditur  
nō pertinet ad sapientiam eius. Indio, autem nō p̄d diuina. Atq; logia aristotelica definitio ē; ars ar  
tificia. Ciceronem, q; qua quilibet sicut graeca nula, quia opera deo operari, & qua clu  
stra deo alii Claudio. Et hīz G. 16. aut Logia logia. aut ipsa est, aut sicut quia sapientia  
sua obnino ē; nō: q; exempli Diu Aug. 16.

171. Probat deniq; No. 170. ad hancq; Ciceronem; ē; Ciceronem. Sapientia  
mutata de euidencia, hinc nō soli. Obnotus Seu ex parte obli. Sed etiā subiectiva. Seu ex parte  
positi: immo illius nō soli devet ē; Ceteris & Ceteris. Registri. Uxoris etiā & donatil  
cor, sed hec oīa negavit hanc illius sicut logia, aristotelica: q; dicitur.

172. Probat mī, negavit illius hec oīa hancem quī hancem ratione. Hic per  
causq; id ē, devet noscere, q; ita ex p̄missio recte dispositi, iusta p̄cipia sententiae  
de sperante: qd est anima, quæ id est p̄cipit p̄ se, & Hic, id est p̄cipit. Cui medio, p̄missio: & quod  
ex eoq; id est tate. Cui medio necessario sequitur cogitatio coru p̄ se: p̄ super debet noscere. Co  
naturā illatione, ita ut possit redere Hic ad suam p̄cipia; ut istat ex deponere a Phoenice  
dicta. Et supra explata; sed hoc ē; p̄posibile sicut logia: q; dicitur.

173. Confermat: sicut predicti registri nō potest quī redere ratione. Sicut p̄missi  
ratio erga Hic; sed hoc ē; necessarius ad hancq; Ciceronem; ē; Cicerone: q; dicitur, ma, patet, nō

alios Soli havent famitatis matr.; arceps do X. mi. e' Dux alvechi Magne Cp,  
predicabilius desisti: necis legg, & si aliquid Cae Videat, necit tamq; Cx Vancz sui  
cith neciat, nuc sic sed Vancz Cx daret lega. g. 8. 2.

## 2. Obiectiones Adverse Diluvium.

174. Act 1<sup>o</sup>, ex Dico Eleg. qu<sup>o</sup> libro 2<sup>o</sup> de Doctrina Christiana ait:

loga multy iuvat. Sed qd adiubat loga dat facultatem aut pose Sphincter: g. loga Pqntum  
24 quid necessaria e. Script<sup>r</sup> expliqdo Ag. 24 multy iuvat, quia adiuvat Sphincter absolute  
7. do; quia adiubat loga 24 qui, nq.

175. In primo Sppu, qd sit Sphincter D<sup>2</sup>, explorare iubamus loge ad alias Cogitias ut  
istat ex eius autoritateb<sup>m</sup> p<sup>o</sup> nostra He aperte qd eni<sup>m</sup> multy adiubat loga in talib<sup>m</sup>, qd sit s<sup>o</sup>p  
tunc necessaria hanc hanc Cogitatis multy iuvat ad amq<sup>m</sup> Dei. Super omnia tamq;  
e. Sphincter necessaria ad talib<sup>m</sup> amq<sup>m</sup>.

176. Act 2<sup>o</sup>: Sologica e<sup>2</sup> Sphincter necessaria ad alias Cogitias paciencis et  
fieri Cogit, quia pauci loga adducunt; Sed hoc e<sup>2</sup> falsus: qd. qd. Sine loga p<sup>o</sup> plus elucide de  
monstratione. Clarissima, yecas paciencis p<sup>o</sup> t. eodigit note, sed que provenient ex omnibus  
principiis p<sup>o</sup> sententiis. Utq; de loga e<sup>2</sup> maius suaparte, sed Corpus e<sup>2</sup> loga p<sup>o</sup> plus pars; q  
Corpus e<sup>2</sup> maius digito; sed; hac demonstratione p<sup>o</sup> illu<sup>m</sup> mōre sine Reguli loge, Nisi  
metu, & cuncta p<sup>o</sup> rite, neq; illi argui: qd.

177. R<sup>o</sup>pt<sup>r</sup> qd si pauci loga p<sup>o</sup> q<sup>o</sup> q<sup>o</sup>, pauci havent Cogitias; ee Cogit; qd; hoc Sppu igna  
si est, minime q<sup>o</sup> Cogit<sup>r</sup> forma & Subiectum ad 2<sup>o</sup> respondit; qd; illis; tali Casu Sine Regu  
li logis Soli exit famos mat<sup>r</sup>; Et He illata: Et Sime, Inocet, H<sup>r</sup> evadentes iteru; n<sup>m</sup> Vera Cog  
itias, Et Subiectum; ad hoc eni<sup>m</sup> nescire havere quid quid remaneat dictu; provare His.

178. Sed Replicauis l<sup>o</sup>: pt quis sine loga ita e<sup>2</sup> Cestus & Veritatem sequitur; Unitate  
q<sup>o</sup> sequitur, ut nulla fallaci Vancz poricit a tali Cestitudine, ab eius q<sup>o</sup> assu domonstrari: ut His  
hinc quidq; ita argui: quid erat Cestus & soluit p<sup>o</sup> quaqueq; in q<sup>o</sup> q<sup>o</sup> adiuvio obnivora Cestitudine p<sup>o</sup> proximitate  
argit He: g. 8. 2.

179. 2. No illius Solog<sup>r</sup> de aliis Sime logis e<sup>2</sup> Cogitias idem p<sup>o</sup> t. Reguli logis:  
q<sup>o</sup> Generavit Cogitias sine loga p<sup>o</sup> d<sup>o</sup> ans) n<sup>m</sup> n<sup>m</sup> reflexa n<sup>m</sup> vident illa Cogitias, sed Nam

Cogitatio supponit: qd. 2<sup>a</sup> ans patet; nq. ec Cogitacio est illi espirituale; qd autem adversarij pni  
no reflexa, seu applicatio regulares ad istos, est illi espirituale: qd. 2<sup>a</sup>.

180. **R**espondet l<sup>o</sup>, praedictus Venerabilis ad hanc habeat certitudinem de primitate enim  
requiriq; ad Cogitacionem; ec Cogitacio; qd non potest Venerabilis ratione sui sibi de primitate; quia  
ignorat regulares Venerabilis ergo. Ita sit Regula generali pro quo libet causa similitudini; qd non  
potest habere Cogitacionem; ec Cogitacio sine sequentia est dictum; Ita ex determinate Cogitacione a Propheta  
dicta tradidit.

181. Ad 2<sup>a</sup> respondit dico anno: est Cogitacio oblivio, & se, & do; subiectio, & dicitur, l. nominatio su  
bita form; sicut, nq. p. qd patet ad velutum argenti productam haec, sicut alii Similes oblivio; & se  
espirituales Cogitationes sunt; Ceterum ante innotescit reflexio & applicatio illarum ad istos regulares leges,  
non denominant illas formas Cogitationes, nec istius est forma; Securus de bonitate haec; quia necesse est Regu  
lae Venerabilis ergo qd non tradidit nisi a lega.

182. Agit 3<sup>a</sup>: Si logica est spissitatem necessaria, anti oem Cogitationes est derogata; sed  
tropore Platonis post modum docebat: qd. 3<sup>a</sup> qd modum, & quatuor aliae facultates, quae tropore  
Platonis facilius erant quaedam rusticarum iustitie, ut praeceptores redigunt haec ad alias Cogitationes Capitulas;  
quae qd haec derogant leges anti oem Cogitationes & quae ianuam ad illas. Ita ad summa sequitur ex arguto  
qd hinc modum, haec est materiam, & ec Cogitacione.

183. Agit denique logica Vera Cogitacio; Sed non est necessaria ad seipsum segregandam; qd ne  
qd ad aliis qd logica p. considerari? Deploratur tamen esse facultatis tractatio regulares, Ita solerit hinc modum  
dicitur, ec Venerabilis ergo p. summa form; & ec Cogitacionem; quod set hanc notitiam habita p. demonstrationem,  
regularem regulam tractare ab ipsa logica.

184. Logica l. modo considerata est spissitatem necessariam ad seipsum segregandum, 2<sup>o</sup> mo  
do, hinc ec Cogitacionem; quia negato habere Cogitacionem de divisione Venerabilis, non p. demonst. modo est dictum.  
T 6. An Logica Sit Ciencia Practica,

I. Speculativa? Q. I. Paxi, & Spec  
Expositi, Vreviter Resolvi?  
Difficultas. xxxv:

185. Speculatio 2<sup>a</sup> nominis terminologica derivatur a Venerabili Scopoco, qd id est acutus  
plex. Sic p. describitur speculatio: In illo Sive Neoplatonico Cause l. prospectus alienus Venerabilis pax  
xis Venerabilis derivatur a Venerabili pax, qd id est Valebit, ac operatur; unde pax est opera.

qualis autem sit in Cetero distat in quid est qualiter operari; non praeceps sic dicitur Dicitur Sub:  
2<sup>a</sup> l<sup>a</sup> prologi:

186 Actus altius poset ab illa naturaliter posterius ratione natu<sup>r</sup>atione natu<sup>r</sup> elicit formicis  
recte ratione ad hoc ut sit actus rectus. dicit actu; ergo posticu<sup>m</sup> dicitur Cu<sup>m</sup> speculacione. ad  
naturaliter poset ab illa, ut excludatur actus illius a ratione praeceps. natu<sup>r</sup> ratione natu<sup>r</sup>atione, ut esse  
tudig<sup>t</sup> actus veritatis, ut se sit, ut ambulare, nutrire &c. Reliquas posteriorum judicat actus  
qui praeceps est deinceps est natu<sup>r</sup> ratione Cu<sup>m</sup> recte ratione.

187 Circa praeceps difficultate plures erant<sup>m</sup> syllogi, quare velacione apud Autorem vide  
vii. Et cu<sup>m</sup> docente s; Et abus. Eti. Sit. Mo: logia est absolute, sed syllogites unde quaque specula  
tiva, Et non practica, Por<sup>m</sup>, ratione: Cetera practica est illa que praeceps diriguntur; Sed logia  
non dirigunt praeceps; quae non est practica; Sed Cetera, que non est practica est speculativa: q. H. Por  
m: praeceps est actus alterius poset ab illa; Sed logia non dirigunt actus altius poset ab illa.  
q. H.

188 Confirmationi actus illius Cestij tamen per linea speculacionis; Sed actus sunt  
tamen linea speculacionis non sunt praeceps: q. Syllogica dirigunt actus illius & a Por<sup>m</sup> magis actus  
syllogisticus Veritatis Cestij linea speculacionis iuxta illud Phi: speculativa et  
enim finis Veritatis; practica Vero opus. Sed actus illius solum habent ad aliosque Veritatis:  
q. actus illius & a Coer<sup>m</sup> logia & a

### 3. 2<sup>a</sup>. Arguta Solvunt.

189 Arg<sup>t</sup> 1<sup>a</sup>: ex Tho 6<sup>a</sup> met. dividitur Cetera speculatoria, & nul<sup>m</sup> logica  
minus fuisse: q. H. Nam<sup>m</sup>: Cetera speculatoria est novissima Cetera practica; Sed logia  
non est novissima alia quae est minima obit: q. H. Ily: logia dirigunt syllogos practicos: q. H.

190 Ad Phi<sup>m</sup> respondit 1<sup>a</sup>: qd dividit Cetera speculatoria reales, que non sunt tales Cetera  
reales est logia 2<sup>a</sup>, qd ex auto<sup>m</sup> negativa non sequitur ad 1<sup>a</sup> primaorigine dividimus quod  
logia est novissima reales sicut ex modo aliquo si obit, aliquid enim illud ordinem ad 1<sup>a</sup> minorem  
veritatem qd non habet Cetera practica; hicta logia est novissima, sicut minima sit. ad 2<sup>a</sup>  
primaorigine dividit qd logia dirigunt syllogos practicos, ordinem ad 1<sup>a</sup> minorem Veritatis quod  
est syllogistica speculatoria.

191 Arg<sup>t</sup> 2<sup>a</sup>: logia ordinari ad praeceps q. H. ans provar<sup>m</sup> Cetera que habet, quo  
obit qd speculatoria, ut speculatoria est, ordinari ad praeceps; Sed logia da se habet: q. H. 3<sup>a</sup> primaorigine

Loga n. Sistit i. Implaone suo Obto: g. n. e. speculat. p. v. a. n. loga dicitur actus istius, ut sicut  
primumta Cogitatio.

192. **R**esp. n. a. n. Cuicunque provacione maiusq. uigil? Cogitatio qui haret pro obstat  
operacionis ut operacionis extra illud, q. d. Cogitatio haret pro obstat et operacionis e. p. a. istam,  
n. m. & m. d. disquit. Haret pro obstat p. t. h. Cogitatio, qui dicitur p. m. d. opus alterum  
p. o. ab illa, n. m. d. Solitudo justa de honesto, pacem ad humanos d. i. m. e. q. d. l. i. e. t. loga dicitur  
actus istius et sicut primumta Cogitatio, tam h. c. l. u. m. p. a. s. q. t. sp. c. p. d. i. g. que p. m. d. s. t. e. p.  
c. u. a. o. n. e.

193. **A**g. 3<sup>o</sup>: loga agit operationibus istius, ut Venerabile male fieri posuit; sed hoc est pro  
p. m. d. Cogitatio practica: q. d. s. q. d. loga agit operationibus istius at Venerabile male speculatorio fieri  
posuit n. Venerabile practica.

194. **A**g. ultime: istius p. t. e. simul practicas & speculatorias: q. d. loga p. m.  
al. h. a. r. t. u. d. i. c. g. s. o. p. a. c. o. n. e. v. o. l. y. t. a. & p. a. c. t. u. s.: q. d. h. a. r. t. u. d. i. c. g. s. o. p. a. c. o. n. e. i. l. u. s., q.  
al. e. l. o. g. a. ad l. t. v. o. l. p. e. x. d. i. s. 1. 2. 3. p. r. o. l. o. g. i. s. i. r. o. a. r. n. n. e. g. o. d. C. o. g. q. u. a. p. a. c. t. i. c. s. & s. p.  
c. u. l. a. t. i. v. s. s. e. t. d. i. f. e. c. t. i. c. e. a. c. c. i. t. a. t. e. i. l. u. s.; e. g. n. a. l. e. V. e. r. o. h. a. r. t. y. & a. c. t. y.; & i. d. e. o. i. l. u. s. p. t. s. i. m. u. l.  
e. e. p. a. c. t. u. s., & s. p. e. c. u. l. a. t. u. b. u. s.; n. V. e. r. o. l. o. g. a.

195. **A**d h. m. a. n. s. p. t. v. e. r. o. a. r. n. n. q. C. o. g. V. a. o. d. i. s. p. a. r. i. t. a. t. i. s. e.; q. u. a. a. c. t. u. s. v. o. l. y. t. a.  
n. i. e. p. a. c. t. i. s. n. V. e. r. o. a. c. t. u. s. i. l. u. s.; i. h. a. r. t. u. d. i. c. g. s. p. a. c. t. i. s. n. V. e. r. o. q. u. n. i. d. i. c. g. i. t. &  
a. d. o. c. e. n. t. i. c. e. p. t. d. a. r. i. C. o. g. i. s. p. a. c. u. l. a. t. i. v. a. q. u. e. p. a. c. t. i. M. p. l. p. t. V. o. q. C. o. g. i. s. a. n. u. m. a. M. p. l. p. a. c. t. u. s.  
v. o. l. y. t. a. q. u. i. p. a. c. t. i. v. i. s. t. a. d. V. a. o. n. q. C. o. g. i. s. p. a. c. t. i. v. e. q. u. i. r. i. p. t. V. e. g. u. l. a. r. e. p. a. c. t. i.

196. **M**ic. aliquia occurserunt duvia l. q. loga aliquomodo ponit d. i. n. p. a. c. t. i. s. p. t., i. p. p. o. n. e.  
pone d. i. n. p. a. c. t. i. s. q. d. C. o. l. i. g. i. t. e. x. D. i. S. 1. 2. 3. P. r. o. l. o. g. i. d. i. s. t. e.: R. e. s. p. o. n. d. e. o. l. i. e. t. s. p. e. c. u. l. a. t. o. s. s. i. t.  
q. u. e. d. q. o. p. a. c. a. s. d. i. t. a. p. a. c. t. i. s. s. i. c. e. x. t. i. p. o. n. m. t. a. m. u. t. p. a. c. t. i. d. i. n. s. S. o. l. a. o. p. a. c. a. s. a. d. g. i. n. g. i. l. u. s.  
p. t. e. x. t. i. s. u. t. m. o. d. o. c. e. r. i. p. t.

197. **D**uvi. 2<sup>o</sup>: q. s. u. m. a. l. V. a. o. p. a. c. t. i. s. & s. p. e. c. u. l. a. t. i. v. i. ab o. b. t. o. l. a. p. i. n. e. ?  
s. p. t. C. o. g. E. c. o. t. o. q. d. o. r. i. g. i. n. a. t. o. n. e. a. b. o. b. t. o. l. a. p. i. n. e. n. i. r. i. q. u. i. m. a. n. i. f. a. t. o. n. e. 3<sup>o</sup>: duvi. q. V. a. o.  
p. a. c. t. i. s. & s. p. e. c. u. l. a. t. i. v. i. s. i. t. d. i. f. e. c. t. i. c. e. e. s. i. c. a. l. e. C. o. g. i. e. ? V. o. l. p. q. d. s. e. l. a. o. n. e. p. o. k. o. n. i. t. a. t. i. s.  
p. s. c. o. d. a. t. i. s. s. u. m. q. f. u. d. a. n. g. i. l. i. t. e. p. a. c. t. i. s. & s. p. e. c. u. l. a. t. i. v. i. s. i. t. d. i. f. e. c. t. i. c. e. e. s. i. c. a. l. e. C. o. g. i. e.

198. **V**lamus duvi. q. a. p. a. c. t. i. s. V. i. g. o. r. e. t. a. l. y. V. e. g. u. l. a. t. a. ? V. o. l. p. e. x. m. a. t. i. c.  
n. i. l. l. a. V. a. o. d. i. v. i. p. a. c. t. i. s. q. u. e. a. d. l. a. u. d. l. O. d. y. p. e. r. i. s. e. p. u. t. a. c. t. i. s. & s. i. c. a. l. t. a. l. V. e. g. u. l. a. t. a. V. e. n. o. t. a.

Et praeponit in ea figura accepta, Usq; Voluntas Christi & Victoria, quia essentiales in Syl; specie inter se, sed Soli ab extremitate, ideo Syl; remota sunt desigibiles ad actus praxis, et ipso Victoria regnari tenebantur ad praxis.

### T. T. Num Loga Sit Multiplex

Qualitas? C. I. Sensus Quic?

Aperit & Sct. Setecia

Anplectitur.

199

Dificultas ista Oibus Ciceris Commissis non de loga discutenda venit. Sed ut q; illius est q; sicut poa una, Visura Usq; pt atque plures species Colosy, una & eadem permanens, sic unicus huius logis Valeat atque de Veritate seu Res ipsa Loga, qui nescire sit alios multiplicare huius species diversorum unde Soli procedet 2o. Et loga huiusmodi; non actualiter esse multiplex natus duvit.

200

Ad Cuius diligenter notandum est qd unitas Ciceris pot est 2; una ab obto seu Subto discipula, & alia a propria entitate seu predictabilis sit, & Et hoc presertim in disputatione. unitas siq; ab obto aducatur 2; una, que pot sumi ab obto totali; & hanc a quoque parciali obto; & ab aliis discerni; presertim, que sit huius loga ab obto totali, & que ab obto parciali.

201

Circa presertim difficultatis due veritatibus istis, tamen loga esse unicus, & dividitur huius logis facilitatis ad Obto. Her, seu Veritatem; & loga demonstrandas. ita uno ore Hc, & Divo thoma. 2o. daret, tot est; loga huius species diversiorum quod Her seu Veritatem; ipsa Loga species diversarum.

202

2o. hq; Istheq; C. D. S. Usq; & Aliquibus juxta. dicimus: Loga atque huius non est una sed multiplex qualitas; & D. S. pluribus istis. Sed presertim linea 6 metr. 2o. 1o. numero 3o. Et prooval ex ipso D.; loga deinde actus species dicitur; sed ut actus sit naturale generatio plurius; species huius; qd. maior est scita; nra ut actus deinde est clarior sua deinde species designat ab isto: diverso debet fieri; & inveniatur operata: Cq. seruitur diversa Obta formalia; qd.

203

Proval mihi, hyc actus sit operatione naturale huius dicitur; species, quoque ponit; poa; dicitur; huiusque difficultatis ad diversarum Veritatum Obtuas, predictorum actus; sed duo predicti actus ponunt; & poa; dicitur; set ista, ut & huius difficultatis; ordine ad hinc dicitur & dicitur, que sicut Veritatis obtrive diverse predictorum actus; q; ut actus & q; ut

Sunt generativi plurius specie hanc lega est propria qualitas, seu multiplex: qd. 8.

203 Respondet tho: qd posito; ita hinc sita modi sigilli, immo non remaneat definitas formalis, sed resaca ad demonstrandas. Veritatis deponit, ut illoq; Sed tamen materia sua est resaca ex defectu, sed, applicationis materia, seu species; quod applicationis istarum totidem additum, lega via Obta atque sub aqua. Vaone formale, sed modi sigilli, qua serae his legos venient; sed solum materialiter diversificata; quia plura Obta materialia respondunt.

204 Sed haec: quia ex doctrina romista sequitur, ad unius actus Cicerio sit ea rectius ad os actus alliatus Cicerianus, quinque; Vaone generica actus Cicerini docentur; & similiter unus havitus virtutis moralis poterit respondere ad os actus oneros, qui venient; Vaone formale onerata. Et formalitas Cuicunque Vaone quod ipsi negat.

205 Et si dicit dilectionis actus diversari Cicerianus, & obtrax actus moralium esse formales, non vero de ipsius divisione divisiones ut illoq; hoc opus, hic labor est. Ita est quare proposito hec dilecta actus logicalius, & suorum obtrax sunt materialis, & nullio rebus?

206 Palco) sicut lega actus operis diversas, diversasq; Vaones formales; Sed quia havitus debet havere obtrax magis estremi, quia actus, ideo ex his aut unicus tamen havitum generali. Sed haec: quia hec doctrina oportet tho: 2. Thacorum Cp. V. dicitur: quales sunt havitus tales reddunt actus; & quales sunt actus, tales havitus causant.

208 Conta e 2: quia cuicunque unica actus sufficiat ad via facturam quod obstat, quod actus sit diversi, & Obta, & similitudo unica virtutis moralis ad os actus oneros. Et cuicunque unicus havitus Cicerio ad os Cicerianus; quia havitus ubiq; debeat havere obtrax magis estremi, quia actus; sed hec via non admittit Palco: qd. 8. Videit D. S. i. 6. met. Sitato & Colocacione, per totum.

## C. 2<sup>a</sup> Arguta. Solvuntur.

209 Arguit 1<sup>a</sup>: ead, p. 80, qd illus est sufficiens ad aliosq; actus species diversorum: qd. 8. qd havitus ad aliosq; os non logicantes. Vp; respondeat, qd de divisionibus: quia Cuicunque p. actus non generali, p. plurimi actus species diversorum generalium, seu producentur: at Cuicunque generali ex actibus sit & serm illorum; solum posset facilitare ad illorum actus, ex quibus geniti fuerint.

210, Sicut enim olive semina (comunitate distinguitur; scolii) laures non producent,

Seu proceret nec alias avoceret specie dicimur, Specie natura obice sapientia  
habitus adquiritur; sapientia actus se fecit. antiqua pars, mille retoraciones. sit alle  
genus: unica posse sufficit ad oes Cigas: quod habitus ibi id est plus per esse Cigas: de  
excoenus: quod habitus.

211. *Agp. 2: Si habitus logique degeneret, sperie logica non habet etiam unica  
specie natura; sed hoc est faba: qd. Vt. qd loga habet unica specie natura totale sit  
modus Cigdi, qui quid, supponit pro oibz psonibus; unde Solus persona habet Iveni  
genus genericus; nec aliud sequitur ad unicus Cigas: statim dico.*

212. *Sed lepticavus: quod loga est multiplex qualitas, & vocat una Cigas  
quia oes habitus illius ad unius sive, & ad unius obiectum attingunt; sed ex  
hoc sequitur Oes Cigas: est unius quia oes ordinet ad personam plus, oes qd tangunt  
sub ratione entis Civilis: qd. a. Vt. qd loga est multiplex qualitas quia habet multiplex  
oibz rationes formales, licet materialis; Unde una Cigas: priua oes he rationes formales or-  
dinant ad unius rationes totales & adequatq Cigas: qd n habet plures Cigas: ordinatae ad  
unius plus; quia hec Solus ordinet ad unius multipliciter; rationes dicit, & per hanc dico.*

213. *Agp. 3: habitus adquiritur p. 1. demonstratio e faciliter ad oes alias eiundem  
specie ratione; sed oes Xer, loga Sunt eiundem specie ratione; quia oes Iveniunt s eodq motuocas  
cigdi Cigas: qd. post argut: Dic modus Cigdi Sunt materialis; quia licet deinceps Salvat  
motuas argut Cigas: sed, modus Cigdi est sic ergo.*

214. *Agp. 3: De qua huc utrumque splendit prouocon: Salvat motuas sive rationes  
modus Cigdi; ratione de sive paonies modus Cigdi, particulariter, qd. si deficit utrumque  
dicit modus Cigdi deficit motuas argut sive paonies, talis dicitur; licet n deficit  
motuas sive paonies modus Cigdi; ratione qd e eius essentia sicut si deficit ha,  
licet deficit motuas argut sive paonies, deficitur n deficit sive paonies, que e paro  
essentia alio i manu.*

215. *Agp. 4: unicus habitus pde sufficit ad oes misteria credidicla: qd unicus  
habitus logique ad oes obiecta logique 2: habitus e perfectio pot, & ipseq dicitur; Sed pot  
expedit, una psonabilis ad oes Xer logas: qd. Vt. qd sive amb, nq Cog.*

216. *Ras dispensatio e quia; oibz misteriis pde ad unica rao formalis  
ipma, sive revelatio divina; at vero; loga Sunt plures rationes formales specie disti*

ad 2<sup>o</sup>, qd haurit̄ Devit̄ proporcionali. Cq p̄a 2<sup>o</sup> eius natura, ita ut si  
haurit̄ sit materialis & Corporeus ita sit p̄a, qua r̄cipit̄ n̄ Vero 2<sup>o</sup> estiōn̄  
p̄a.

217 Agit̄ deniq: id haurit̄ prudētia sepiet̄ ad actus dīc vītūtē, et si vītūtē  
rātes specie dīfīqt̄; & similitēt̄ dī haurit̄ dī. Vt̄ n̄ ari; n̄ ex D. S. i prudētia clā  
dit̄ plūt̄ prudētia specie dīversas; quā tō p̄t haurit̄ dīfīltat̄ ad mōr̄da media  
necessaria ad p̄as ḡūsq; qd, t̄t̄ haurit̄ facilitat̄ ad mōr̄da media utilia ad studiūq;  
videt̄ D. S. Colaone l.<sup>a</sup>

218 Sed iq̄ desideravīt̄ sine: quā unitat̄ haurit̄ loga? dīmīs Cq Mastio dī  
p̄dōne. & 2<sup>o</sup> L. Cīqua L. L. numero 3<sup>o</sup>, haurit̄ unitat̄ artificiāl sydata dī deposita iusta  
natura & proprieitate vero logiciāl; loga enī os haurit̄ Devit̄ ordīne adunq;ue,  
di sub modo Cīde p̄onit̄; n̄ p̄cīse ex Volgat̄ Phiz, sed alīt̄ etiā natura ipsorum ha  
vity; & sic mēlito Colocq; Sub modo Cīd̄, t̄q; q; sub unico Oblo atarūsionē & ord  
ine.

219 Non bēdēt̄ adquītata phizē edificiū? n̄sq; posuit p̄a suo lītōtē lapidē  
quales Cīg<sup>2</sup> mērīmē. At dīt̄ quo modo p̄t p̄fīdāmēto Solēdōz̄ posuit & sācūt̄ lev̄  
one: qd natura in ordīne p̄asq; etiā alīt̄, ut artificiāl edificiū p̄t̄t̄t̄.

### T. 8. VĒM HAVIT̄ DOCENS & ENS I Eadem Parte Logise Disquāt̄ Realiter? Q. 1. Alliqua Supontunt̄ & T. Resolvit̄.

220 Pro, p̄t̄logiāt̄ l<sup>i</sup>, p̄mit̄dū el<sup>o</sup>, qd actus dosps di ul̄s realitas disquāt̄, t̄q; quā re  
spīnt̄ dīversa Obta formātā; dosps sit disquāt̄tā, seu mōvēt̄tā regulat̄; ul̄s que  
aplicavit̄tā illaz; t̄q; quā dosps p̄t̄ stāt̄ abḡ ul̄s ut patet; eo, qui sine demons  
tratione daret̄ regulas, quibus phizēs ē Sēlogiū Vg, qui illa phizēs.

221 P̄mit̄dū ē 2<sup>o</sup>, qd haurit̄ alli s̄t̄ phisi alteris adquīt̄. illi s̄t̄ quād̄ Caa  
litātēs Super naturātēs, ut gracia fidei dī quā Deostydyd̄; anima; adquīt̄ Vero s̄t̄  
quād̄ facilitates, que ex affectiōne actus generat̄ phisi dī ad Cīpliātēs operaq; ad  
quāt̄ Vero deservit̄ ad facilitat̄ operationū.

222. **P**ropositio dicitur, *Sola procedere ex harbita utre si dorsi sicut parte logice; qd sit  
harbita agens ut ex repetitione intentionis regulariter quibus modis est silogus. Ut sit rea  
litas dorsi ab harbita genito ex repetitione actus fieri silogus? hic prælivatus, qd sappo.  
Marie, & monitionibus 2.*

223. **C**um nostra Hoc harbita dorsi datur, ead, parte logice dixerit realitas.  
Ut probat: utrū ē 2<sup>o</sup>. Realitas difficultas ipsa, utrū ponatur ē 2<sup>o</sup>. Realitas harbita; sed ē  
q̄ illa 2<sup>o</sup>. Realitas difficultas ad dorsi, utrū dicitur: qd provat mī: posita difficultate acta  
ad dorsi regularis quibus modis est silogus. Qd satagit in intentione materiali, adic tenua  
net alia realitas difficultas ad illa silogus: qd.

224. **C**onfirmat: *L'acta difficultate ad dorsi, qd utrū nō possit ad definiti  
onem: qd L'acta difficultate ad dorsi, qd possit. Coa: id est vero, quia actus  
difficultatis ad dorsi, qd possit ad dicasa Obstat materialia; Sed ita se habet actus dorsi  
ad alios: qd.*

225. **V**erget, qd precebat respondere adversariis: qd actus dorsi utrū sīt sub ordinari  
nō tollit qd ex illis generis diversi realitas harbitur: qd possit ans qd actus illius et volgatio  
sīt subordinari nō tollit qd ex illis generis diversi realitas harbitur: qd.

226. **R**espondet Mac: qd actus utrū nō ē vere actus. Sed modus actus dorsi;  
ideo qd nō ē alia difficultas ad dorsi. Sed Mac: qd actus utrū non materiali ē vere actus:  
qd asimili. 2<sup>o</sup>. actus utrū ē operacio illius; Sed operacio illius ē actus: qd.

227. **T**ertio p̄ vos illius utrū regulari logici facit actus modificationem, hoc est, inquit  
utrū dicitur actus modificationem, quia inquit dicitur modificationem, sed hoc negavit dicitur: qd  
nec illud. si dicatur, qd Vero formalis directionis ē de ipsa operacione, Vero operationis  
modus: hoc opus, & labore; Mac: Vero directionis p̄ vos ē de ipsa hī in modus: qd similiter  
dicq̄ de Vero operatione.

228. **D**icde: Cuius ē hic modus: in intentione, quia in ē intentione: qd ex modis  
illius, I require qd ipsi modificationem. Deniq: negavit voluntas exercitacij actus 2<sup>o</sup>, nō cip.  
veru actus: qd nec illius nō sic: sed exercitacij utrū ē exercitacij: actus 2<sup>o</sup>: qd quod illius ex  
sensu utrū ē.

**2<sup>o</sup>. ARQ. OVRITR.**

229. Agt<sup>1</sup>: id havitus dsgs. & utq. Realiter dsgt quia ita multiplex<sup>r</sup> actus. Sed hec non in provat qd<sup>a</sup>. pvt mi<sup>r</sup> actus dilectionis. Dei & proximi operitie differit; sed ab eod<sup>r</sup> havitu caritatis provenient: qd<sup>a</sup>. 2<sup>o</sup>: id havitus caritatis inclinat ad am<sup>r</sup> qd<sup>r</sup> Amoris & inimicorum, licet i<sup>r</sup> isto delego sit specialis difficultas qd<sup>a</sup>.

230. Rpt<sup>r</sup> Iesa mai<sup>r</sup> n<sup>r</sup> mis<sup>r</sup>; & ad provaonis negat mai<sup>r</sup> quia tales actus ha<sup>r</sup> vnt id motivum quo sp<sup>r</sup>ificq<sup>r</sup> actus; i<sup>r</sup> activus vero dsgs. utq. Ihesus agit. ad 2<sup>o</sup> credid<sup>r</sup> ans; quia eti<sup>r</sup> amor amissi & inimicorum haret id motivum formale; n<sup>r</sup> difficultas ex parte inimici & difficultas materialis.

231. Agit<sup>2</sup>: uiri n<sup>r</sup> e 2<sup>o</sup> Realiter difficultas n<sup>r</sup> posq<sup>r</sup> ad 2<sup>o</sup> Realiter hav<sup>r</sup> itus; sed ad actus dsgs. & utq. n<sup>r</sup> 2<sup>o</sup> Realiter difficultas. qd<sup>a</sup>. pvt mi<sup>r</sup> havitus habitu formaliter Cogitatio eo ipso haret formaliter facilitas ad utq. regulas; sed havitus dsgs. logos & havitus realiter cogitatione qd<sup>a</sup>.

232. Rpt<sup>r</sup> Iesa mai<sup>r</sup> n<sup>r</sup> mis<sup>r</sup> ad Cuius provaonis negat mai<sup>r</sup> quia posid<sup>r</sup> havitus formaliter Cogitatio adue Veritat<sup>r</sup> difficultas ad utq. regulas, & havitus e<sup>r</sup> Dsgs. d<sup>r</sup> istes: qd<sup>r</sup> havitus Cogitatus aquirit p<sup>r</sup> usq. demonstracionis, quia Cognitionia aquirit<sup>r</sup> p<sup>r</sup> demonstraciong. Respondio, qd<sup>r</sup> hoc e<sup>r</sup> n<sup>r</sup> quia Ihesus dsgs. & utq. est ead<sup>r</sup> Tao; sed ob Differencia, & Connaturia Cognitionis & demonstracione.

233. Agt<sup>3</sup>: Super id p<sup>r</sup> i<sup>r</sup> p<sup>r</sup> Realiter & diff<sup>r</sup> Realiter Sola formaliter ad p<sup>r</sup> dsgs. d<sup>r</sup> actus specie diversos, ut patet i<sup>r</sup> animali & rationali, & quibus provenient<sup>r</sup> actus specie d<sup>r</sup> facilius inveniendi, qui specie dsgt; qd<sup>r</sup> licet havitus dsgs. & utq. sit id<sup>r</sup> Realiter posse facilitate ad actus dsgs. & utq.

234. Rpt<sup>r</sup> Ieso ante n<sup>r</sup> Coq. Tao diff<sup>r</sup> Realiter e<sup>r</sup>: quia actus sepeq<sup>r</sup> d<sup>r</sup> facilius in sepius illius a quo provenient<sup>r</sup>; at vero actus dsgs. & utq. generat<sup>r</sup> havitus, & ideo quia sepius Realiter diff<sup>r</sup> dsgt Realiter havitus.

235. Agt<sup>2</sup>: ponita p<sup>r</sup> illa invenzione facile & directione regulare, quibus p<sup>r</sup> i<sup>r</sup> p<sup>r</sup> imago, Cognitione materiali, e<sup>r</sup> facilis ad usq; qd<sup>r</sup> similitudo. Rpt<sup>r</sup> n<sup>r</sup> ans quia aduc n<sup>r</sup> havitus facilitate ad p<sup>r</sup> i<sup>r</sup> p<sup>r</sup>, que adquirit<sup>r</sup> p<sup>r</sup> secundu<sup>r</sup> usq. regulare.

236. Agt<sup>1</sup>: licet lapis U<sup>r</sup> d<sup>r</sup> ipsa est Cause diverse, posset prodare se invenzioni, qd<sup>r</sup> licet actus dsgs. & utq. specie dsgt Amoris havitus posset generari. Rpt<sup>r</sup>

236. *Actus animalis Log. & Ratio dispositio eius; quia propter obiectum sive Cause parvales & spectu) nichil nisi: at vero actus dorsi & utriusque sive Cause totale adiquat hanc hunc.*

237. *Agit ultimo: licet actus dorsi & utriusque specifico dispositio ab illis tam ha-  
bitus eiusdem ratione provenire p. g. p. potius ans: licet actus naturalis & super na-  
turalis. Caritatis specifico dispositio ex illis tam genereque hanc hunc cuiusdem ratione q.  
assimilis & p. potius ans & passim.*

238. *Ex actionibus naturalibus. Caritatis & super naturalibus eiusdem Caritatis  
generique hanc hunc specie diversi; ab illis sed hanc hunc naturalis & ab illis super naturali-  
bus legite. *Venenum & Caritatis* p. l. p. 2. numero 76. uer. Clavis & fucius hanc  
Doctrinam venient.*

239. *Coligitur actus utriusque Cogitacionis non esse; tamen quia non est assurdo; tamen quia Semper  
redit ad singularia; tamen denique quia est actionibus actionibus logicalis qualiter in debet esse  
actus Cogitacionis quare nec hanc hunc utriusque Cogitacionis est.*

240. *Coligitur enim ad pedagogiam nec doctrinam actus utriusque non distinguit eo quod sit de cetero  
qua utriusque, sicut est actus despologaei p. r. loquendo non videtur suis regulis. Sed istius  
qui illas applicat; sed deinde utriusque quatenus est usus quo plus autem regulis congrue  
loga trahit.*

241. *Nec minus quod loga non utatur regulis; atque enim dictio U. tradidit regulas  
quarum istas & in illa Reductus ad praeceptum & notat quod hec artus quae est loga natalium  
est, quae istius Constitutione & specie regularum.*

242. *Coligitur etiam hanc hunc agnoscere ex representatione actus specifici in rebus  
Cognoscere ad actus, quod probat ex D. S. Colaone 6. 8. 1. dictuione 16. 2. 3.  
2. qui Uult. & licet D. sit pro Uernaciis Reductus tamquam i. hanc partem inclinari;  
Si quidem arguitur ita quod solvit.*

243. *Coligitur denique: ut dispositio est Loga utile seu hanc hunc genito ex rebus  
et hoc est usus logalis respectu alterius Cogitacionis. Loga dorsi Sola facit ad  
alterius Cogitacionis directionem sicut praecepit ad actus delectationis ipsa.*

## FACTUS DENTITATE ET DISTINCTIONE.

239. **L**et tradidimus iste <sup>ca</sup> me habeat loco tam hic magna tristitia apone  
re sicut etiam quod multe deserviat ad teleppicq; naturale munior; Veli  
quod loqui de illo Cy monoxi estacione, quod agamus de personis enim  
utriusque scaturatq; (deo dñe) ova velutina que ad eum pertinet.

**D**istitio I. **D** Identitate q. Unica quid

**&** quotuplex sit Identitas.

**C.** I. Prime Parti Res-

pondetur.

240. **P**ro l. parte Identitatis nomenque, id est, posse 2<sup>a</sup> sime l. ut ponit  
ipso diversitas, quo sicut Paulus & Paulus haec est Identitas; Vnde hoc 2<sup>a</sup> sumit  
prout ponit distinctione de hac loquuntur, prout i. id est, q; c' illa ratiōne  
malis, qua q; dicitur, statuit id est, sic dicitur, ex decreto, et aliquid e' unius, scilicet  
unius esse aliud.

246. **H**ec id est, alia dicitur realis & quia unius est huius, suo esse rea  
li, prout ab alio realiter distinguitur, unitas plurius formalitatis, Vnde unitas  
quia Paulus statuit, suo esse reali per individualiter a qualibet alio realiter distinguo  
l. unitas atque realis, quia realiter, hec id est, hec id est.

247. **A**llia dicitur formaliter, & est unitas cuiuslibet formalitatis ab alia distin  
gitur, & unitas quia realis est unius, sed distinguitur ab aliis, absolute enim locando, id est, formaliter  
sic expletat D. S. j. l. distinctione 2<sup>a</sup>, 2<sup>a</sup>, 1: Vnde autem id est, formaliter, ut illud quod  
dicitur sic id est, includit illud, cui sic est id est, Vnde sua primaria, alia dicitur id est, formaliter,  
realis, & est quodcumque que aparte rei non sunt id est, cuasi si esset separata.

**Q.** 2<sup>a</sup>. quid est quotuplex sit

**D**istitio II. C. I. Numē,

**D**istinctionum Ponit

**&** Explicatur.

248. **I**n assignando genera distinctionis varie opinio'ntur quos optimi ipsi  
quoniam Mastinus, & me, Cy q; distinctione sit pario enim, tot sunt genera distinctionis,  
q; est enim, & Cy soli debet esse reale, & Vnde duo dñe assignamus genera

Distinctionis ex natura Rei set, & rationis Ceterae autem distinctiones sunt sub divisiones  
cones hanc me trax ad hec q' seducit?

289. Distincio ex natura Rei est ratione non esse aliam ex natura Rei seu  
decompositione ab illius consideratione. Distincio rationis est unum non esse aliam, ab illius considera-  
tione. hec dividitur in 2. 1. rationis pars. the distinctione rationis natura Rei in sub divisionibus  
quatuor; 2. Sub divisionibus distinctione rationis natura Rei seu realis; distinctione realium  
rei a rei formalibus.

290. Distincio realis naturae est illa que dat p'ker duas res ut p'ker Pia,  
& Pauly. distinctione formalis est illa que dat p'ker duas formalitates realiter & ceteri  
cetera, quare una excludit aliam a se separata, ut illa que dat p'ker al,  
& Vale, &c.

291. Distincio rationis communica dividitur; distinctione rationis vaciosinque, distinc-  
tione rationis vacuinate. 1. est que sit ab illius, sine aliquo fiducia, ut si quis distinguat  
Petry a se ipso. 2. est que sit ab illius cum aliquo fiducia: hec vocatur rationis formalis  
& Viz. & qua speciebus, & modis & rationibus distinctiones sufficiunt.

292. Ut autem esterna distinctione realis Rei a te acnoratur, & estrema distinctione te  
alii formalis, notari qd res ut distincta a form. est illa que habet existentiam propria, & p'ker  
eq. formalitas vero, que est ratione distinctionis formalis est: Tao Obhva; & re significata  
receptibilius recipitur perfecto & adequare, distincta ex parte, que inservit alia formalitas eius.  
Et tunc unde de ratione formalitate est esse in re, & te p' id, ita ut alibi vale, &c.

### C. 2. Signa Vtriusque

#### Dist. Ampliectens.

293. Signum adequate distinctioni reali dicitur, si, & separatio actualis l. positis  
l. actualitudinalis; ita ut quicunque hanc sit separatio ad predictam distinctionem transversam  
autem separationes sunt signa a posteriori, quia supponit distinctionem realis l. illa ne  
separari vegetantur. Sicut separationes proportionales, (que sive sunt signum distinctionis realis)  
per divitias; & ideo magis expedit: quodcumq' aliqua se habet ut generalis, & per  
exatus, Causa & Causata, & Similitudine, que, Creatus sine distinctione reali in sive di-  
cunt habere separationes proportionales; quare licet, divisionis neglegit separationem  
realiter distinctas, ut sunt 3 divine personae.

254 *S.* plura signa ariqnat ad præstigia distincionis formalis. *Eco:* quare h. & po-  
nitur e. quoniamque eadē re dicitur aliqua realiter identificata, diversisq; pñdūcū  
tationis distinctionibus definita, ita formaliter distincte dicitur. *Ug:* al. & Vale: he defini-  
tus distinctionis quid dictatibus definitionibus n. 1<sup>a</sup> defit. *Urgs:* Præstige, & 2<sup>a</sup> præpositione  
racionando.

255 *C*aca hoc signum advertebit, qd que libet diversitas definitionis ariquit dis-  
tinctorum sive proportionalem defit. p. genus & dif. de re, & re individualiter, p. dicta  
distinctionis reals facilius ariquit. ex definitione p. respectu p. adequateo. n. ariquit distinctionis  
ex natura rei ariquit vero distinctionis formalis ex natura rei ex pluralitate  
definitionis que dat p. respectu adequateo; & ordine ad ista pertinet risposta.

256 Secundum signum e. quod a *Cyp.* & *Lad.* re Veritatis duo prata tradidit  
sua p. seca ante operacionem illius, nec estima talis definitionis dicitur formaliter  
*Eco:* dico *Lad.* re, quia & diversis provat distinctiones reales rei a. re. *Dico:*  
ante oper. illius, quia si soli e. ordine ad ista pertinet risposta, soli pertinet  
hoc veritatis, seu p. data ratione.

257 Tercium signum e. reduplicacionis: quod omni allio rei sub una re  
ne formaliter tenet aliquid ex natura rei, qd sub allio non tenet si tam illa  
reales sit; ipsa re realiter identificata huc dicitur formaliter *Eco:* *Ug:* tu sub una  
re aliis tenet, quid quid sub una re aliis negat tenet; & idem al. & Vale  
dicitur. Ita ita signa p. dicitur, hoc p. proprio: qd libet i. t. n. e. & alia signa ad  
hec reduplicantur. Sed advertebit qd n. admittimus signum demonstrationis qd mun-  
ter ariqnat.

**Q. CLEVIOR ET POTISSIMA**  
**Basis Totius Scœli S. A. Inter**  
**Prata M. Realiter Identificata In**  
**Creaturis Del' Distinctio ex**  
**Natura Rei. l. q. 1<sup>a</sup>**  
**Sensu Aperi.**

258 En. fecundissimus fons qui credidit & subtilitatem paradiiso p. nos via, seu  
signa, p. h. Capitulo, loti ariqnat scotica datit. & Cuius scalarisq; p. acutissimas

benas aqua Sepicē se traducta, amoenissimy Vixitārū exaltat; j quo tggug  
j loco līkare Voluptatis minerva deliciis affuit: Sed quid mīx? Cu' uerūmō, cu'z  
q' aromaticos flores totus Ovis vedoleat.

259. En tuzī Vene davīdīa, quę edp̄eata ē Cy' p̄p̄panaculī, b̄ mīle  
clipei p̄p̄st ex ea. cuius encōmia dīct̄ allēm' sed subīat; p̄o oībus Dōc' quid  
Tesiuta, qui i' unēcītātē plūp̄i; favori illius sic afatu fuit: tot s̄t annī eorū  
enumeravit qd' 8<sup>ta</sup>, dīct̄iong formalē juenit, & p̄damgty p̄o ipsa posuit; &  
tot s̄t annī qd' 8<sup>ta</sup>. p̄damgty i' solut̄ manet, quid fīamīus testimoniū?

260. Plaza alia ab diuio haveret aliena, si aduersarii p̄fugiat ad  
erha qd' sp̄cīt ad ista. Cete quid' Tescuta arcauit qd' Dōc' dīct̄iong hq' i'venit, & qu  
id' fuit ho misus à Deo, qui nōm̄ erat Ioannes, ut testimoniū p̄exiveret & lumī  
ne r̄q' Veritatis, quę uig' hq' latet at titubat, et quia Veritatis hec Sub<sup>mo</sup> Magistru  
Dytaxat devenit oīta ē i' p̄tiorū R̄nūlātio, sed quid mīx? hec ē dīct̄io Veritatis  
(aut Jeronimus 2<sup>o</sup> ad Galatas) & ut i'quit Aug' libro 1<sup>o</sup> Testimoniū Cōf 23<sup>o</sup> Veritatis  
odī, p̄dit.

261. Ceteray quia corda scūtarii allīng ē Creaturis & Soli Deo ē p̄p̄p̄x,  
stqdo ad Verava, qd' haret aduersarios dīct̄io s<sup>ta</sup> Dōc', qd' t̄q' ista scolq' Autorum  
quibus i' obstrq'bus ad demontrat qd' hq' 2<sup>o</sup> Veritatis supponit titulus qd' p̄ata  
realiter i' p̄flicata s̄t estrema huius dīct̄ionis: Et qd' Soli loquit' s̄t Verus Cae  
ali.

262. Me' aut̄ predicata s̄t illi gradus, qui i' apposito p̄fico p̄sq' illud, p̄ticipemus  
i' sttut̄ & aperte rei productu' t̄lexi' L. Samyl, ab illis cuāi p̄lubare Vide' hq' sepa  
qd' i' hec stat' ac e p̄fico titulus dīct̄ dimarare allīq' gradus Ug' Corporis,  
i'cepti ali' dīct̄, uig' ad dīct̄q' p̄duvidūlē p̄clarive, p̄ quod' oītib' dīct̄ ab allī r̄bus.

263. Ibi aut̄ gradus sic apelq' quia tota linea predicationis a Supremo gene  
re uig' ad singularia Vide' scala quę dīct̄ i' t̄tā ex oītis genētib' p̄specib' & dīct̄p̄  
2<sup>o</sup> Sub<sup>mo</sup> supra ordinatis, quibus apelq' ab diuītā ad supremū genus, & ab isto  
ad singularia despl̄it; ideo que seīta metapora apelq' gradus me'.

264. T̄q' titulus supponit, qd' hec dīct̄io ē realis, quia i' ante operaong' illius;  
qd' p̄tēt hec sepe ante oītis havyda sit, sit: quid sit res: quid formalitas:

Et h̄q; quis sit signa ad dictę distinctionem prouidq.

C. 2<sup>o</sup>. Referunt Sentencieſe.

Et Scotica Ponit & Probat.

265. Circa haec difficultate pars negativa h̄t. & monasterii Jesuite, qui  
sola distinctione virtuali aenoscit. alio cogitavit Joannes Vaconius D<sup>r</sup> sero.  
et distinctione formalis. Et nō sola nomine diversq; quid quid alligui ex nō dicit.  
Affirmatio pars h̄t. Oe. L<sup>r</sup> & Pius seruus.

266. Sit q<sup>o</sup> L<sup>r</sup> velut: ita exima realitas i&stificata dat distinctionem  
ex natura rei & creatus. hec e Cleveraria ſcripta D<sup>r</sup>. S. in qua novitate Doctri-  
ne quod substantia rationis hec ſepiuſ. Cogitatio ſam̄ Pontificibus pro pugnata  
i publicis pluribus dicitur ad statuam apparet, evasit, columnam.

267. M<sup>r</sup> Vascata eē ex m<sup>o</sup> D<sup>r</sup>. S. nemo ex L<sup>r</sup> dicitur, excepto exercita,  
qui D<sup>r</sup> S. in de distinctione virtuali & materiali. Sed nō minor, quia hic prius Do-  
ctrina th̄. enarratur sicut, & nūquid Candidus L<sup>r</sup>, evasit.

268. He c<sup>o</sup> Th̄. et h̄q; pluribus i locis & perinde d<sup>o</sup> me. h̄t. 3<sup>o</sup> uirat qd omni-  
tum. Sunt una natura distincta vero ratione quod dictativa. i quibus Veritas dicat  
idem realis, ut patet i illis: Sunt una natura; Et h̄q; distinctione formalis, ut pa-  
ret ex illis: distincta vero ratione quod dictativa: deinde 3<sup>o</sup> me. h̄t. 1<sup>o</sup> acti, qd ge-  
nus i estia rationis distincti, ita ut 2<sup>o</sup> propria rationes formales se pugnent exclu-  
derent qd ex Th̄o. 1<sup>o</sup>.

269. Prout in Th̄o. 1<sup>o</sup> tradidit: ita alio tales, quis sit prata realitas i&stificata ad  
aliqua distinctione operari, qd operaon, illis; Sed nō e realis rei à re: qd e realis formale, ma<sup>o</sup>,  
prout: ita illa, quis realitas idemque, si d<sup>o</sup> illis Veritasque prata tradidit, aut qd opere  
rationis illis, debet datur aliqua distinctione; Sed alio tale rei i&stificat, & d<sup>o</sup> illis Veritasque  
prata tradidit, aut opere illis: qd.

270. Major e Vera probat mi<sup>o</sup>: Et ali ante de opere illis Veritasque eē pe-  
ripiet iuuenit: qd equo, & d<sup>o</sup> vale: eē pugnare nō iuuenit: qd eod; sed iuuenit &  
nō ratione sit prata tradiditoria: qd. ma<sup>o</sup>, prout: equo & tunc ante operaon, illis sit  
ali sed uero nō e realis: qd.

271. Usque tunc id qd ante opere illis e Vera arimiq; h̄t. qd equo e pugnare

pīq Iuēnīdī Cū ipso ante operātōrēs īlīs, & cōtra qīd ē Tāo dīmīlqdī: sed alqī  
opus īlīs ē Tāo dīmīlqdī hī cū equo, & Tāle Tāo dīmīlqdī: qīd mī<sup>2</sup> pīat: al  
ante opus īlīs ē ī tē pīpīpīq, et Tālīz, aqua pīvīcīt̄ operātōrēs pītōcē &  
Tāle nī ē tāle; sed ī equo ante opus īlīs ab ē pīdīcta Tāo, & Tāle nī: qīd<sup>2</sup>

272 Urget<sup>2</sup>: Due Telaōnes altera similitudinē, & altera dīcī, nī vespe  
cluērādī: nī negūt̄ ē ī eodī pīdāmīt̄ sed ē simile egū, & nī ē simile  
ē ī Sēt̄ Due Telaōnes terminat̄ ad equā trā ne pē ad egū, & subiectat̄ tē: qīd  
j̄ tē dat<sup>2</sup>, pīdāmīt̄; sed al ē Tāo dīmīlqdī hī cū equo, & Tāle Tāo dīmīlqdī:  
qīd mī<sup>2</sup> pīat: quia ad multitudinē Telaōni devet̄ ē nī & pīdāmīt̄ dīfīt̄: qīd<sup>2</sup>  
qīd mī<sup>2</sup> pīat: quia Tāo ē simile dīmīlqdī egū.

273 Ad hāc dīpīlōnē Tāoīgī mūntē rīspondit̄ hī Cū Calletano, tē: qīd  
equo ante opus īlīs sōly pīdāmīt̄ rālīt̄ īvenīt̄: & cīdo dīfīt̄ īvenīt̄ pīdāmīt̄  
lī aut Vīz, nī Vēro actualis. Sed Ma illāz sic rīsorge: illā īvenīt̄ ē arīqīda que  
nīsīt̄ ad pīzīdī dīfīt̄ actualis, j̄tē al & Tāle; Sed hec ē īvenīt̄ actualis: qīd<sup>2</sup>  
8<sup>2</sup>.

274 Lovat̄ mā illā īvenīt̄ ē arīqīda, que supērat̄ ad pīzīdī, actualis  
me: qīd Sōla īvenīt̄ que ē nīsīt̄ ad pīzīdī dīfīt̄ actualis, j̄tē al &  
Tāle ē supērī ad me, qīd pīzīdī: qīd mī<sup>2</sup> ad hī: īvenīt̄ que sōly sa  
fīt̄ ad Vīzīt̄ dīfīt̄ actualis, nī supērī, ut ex aliī & Tāle pīt̄ pīzīdī me: qīd<sup>2</sup>

275 Pot̄ dīfīt̄ īvenīt̄ nī ē supērī ad pīdīcta pīzīdī: qīd<sup>2</sup>  
an. pīat: j̄tē en. & dīfīt̄ Dei ītītūt̄ dat<sup>2</sup> 24 hīas, pīdīcta dīfīt̄ vītātīt̄.  
Sed en. nī fīt̄ pīzīdī Cū dīpīlōnē Dei ītītūt̄: qīd<sup>2</sup> vītātīt̄: qīd<sup>2</sup> rīspondit̄  
alliquā j̄tē quo Palqīo tē: qīd<sup>2</sup> īvenīt̄ ī Vēro addequate.

276 Sed Ma ē illā īnadequate īvenīt̄ cōte hīz: l. nī ē si l<sup>14</sup> qīd<sup>2</sup>  
j̄ quo actualit̄ īnadequate īvenīt̄ ante īlīs nī id, quo īnadequate dīfīt̄. Si 2<sup>4</sup> hīo  
& equo sīt<sup>10</sup> dīversa, idē sē tōt̄ dīfīt̄, qīd ē Ma Thēp qīd<sup>2</sup> Sēt̄ dīverso dīfīt̄:  
dīfīt̄, que dīfīt̄ īvenīt̄: qīd<sup>2</sup>.

277 Explat̄ ista Tāo nūt̄: l. ascīt̄ hīz: l. tot̄ saḡ espīcī Cū equo īvenīt̄,  
sed tāt̄ 24 Tāoīgī alī: qīd<sup>2</sup> plī: īvenīt̄ īnadequate hoc vult Palqīo, Sēt̄ dīfīt̄ no  
stāt̄ pīdīt̄. Pīmat̄: ē alī ante opus īlīs ē ē Vēro spīvīt̄; Sed Tāpīt̄ hīc actū  
& formalit̄ tē: & equo rēpēt̄ ante opus īlīs: qīd ante istud īvenīt̄ ī illā Tāoīgī,

sed in rationabilitate, animalitate & rationalitate.

278. Respondeat frater quod hoc est equus; rationabilitate ut est aparte vero non  
nisi, quia a parte vero id est sit alius Vale; & cum animalitate & rationabilitate  
deceptio venire sed ita est. Si hoc est equus; rationabilitate venire, si quoque deceptio  
sit ne eiusdem specie? I. Si absolute diversus, sit aparte vero l. diversa? Ceterum non;  
quia distinctione venire: & aequaliter debet medius, per unum rationem, sed distinctione, & per  
aliquam distinctionem.

279. Respondet allegatus jesuitas non ad multis praesertim obliuias, non habilitate  
admititur. Sicut thesauri, & potest eadem quasi soluone prodamus. Sed quod alitas & va-  
litas sit sit rationes assimilatae, & dissimilatae, manendo species sine aliqua  
distinctione ex parte obliuia. Cum sola distinctione rationis. Sed ita est. Sicut supra  
& alias: quia huc & eadem diverso vel entitate veritatis esse similes, & non esse si-  
miles; ratione, & distinctione plura alia. Sed hoc explicatur; & dicitur.

280. Baconius respondet ex D. <sup>na</sup>D. resoluti; tradictoria veritatis;  
linea obiectiva non vera; linea absoluta; at enim & Vale (dicitur) habet distinctiones  
reliquiae rationes non verae distinctiones entitatis. Supra quas fidetur, en modo ista  
distincio plusquam nomine a nostra distinet.

281. Sed ita est: plures impossibilitates distinctiones supponunt necessario; hec  
plures distinctiones formalitates absolute; & postmodum plures impossibilitates seu  
reversibilitates supponunt plura obiecta representatae; sed talis pluralitas non est  
vera: quia formalitatem absolute quia formalitates; linea obiectiva sit ipsa  
obiectivitas que negatur se ipsarum representare.

282. Magister Castilla, & aliquis modicani respondet: plures reversibilitates  
supponere plura obiecta representatae; non vera actualiter quatenus sit eadem, sed  
sensibili realitas est potius fidetur diversarum impossibilitatum; ordinis ad aliq. Sed Malorum ad eas  
non habent fidei. Ita est l. prius est quod aliquam sit, quia quod sit impossibile. Inconveniens  
quia inconveniens est prius; & prius est quod sit impossibile. Inconveniens,

283. Contra 2. q. Salzillo. Obiectivitatem sit ista secundum distinctionem, quia non regui-  
ant impossibilitates alias. Ita 3. quia tales obiectivitatem sit distinctione respectus linea  
absoluta fidetur; & ex eadem fidetur negari procedere non ad quid; ipsiusima.

etate 2<sup>o</sup> septuaginta? cne 2<sup>o</sup> ueritas, Vomitai, aut ueritas? minime; qd.

283. *Post No. Viii deponit: Magis realiter id est queat, & dicere quid dictum  
sit deponitibus definitum, & quod formaliter ex natura rei, quia deponit explat quid  
dictum, & ergo rei; sed al. & tale sic scholasticis dicitur quod mihi al. dicitur quod de  
ponit: Vixi secundum, & tale quod: praecepit racioringit; sed hec sit deponit quid  
declarare, & al. & tale realiter id est queat: qd.*

285. Post hanc via seduplexarum: quociescet alieni sibi sub una  
raone formata venit aliquis, qd sub alia reguit ei veniae, si tales raones tra-  
tice idemque form<sup>2</sup> dicitur quia alias utiq id veniret; sed tunc id ut ali-  
venit ex usus scivile, si sub talia raone non venit ex principio ~~sed~~ Vaccinio de-  
q dicitur modo responderet aduersari his probacionibus ac l. Et modis ipsiugnq?

*2<sup>o</sup>. 2<sup>o</sup>. Comuniora Thru Arguta Solvyl.*

286. Arg<sup>o</sup> 1º tot syl genera distinctionis quod syl genera enī; sed nō  
syl nisi enī reale & ratione: ḡndat nō syl distinctionis realis rationis, & Cœr & d<sup>o</sup> yon  
t<sup>o</sup>; Veneranda arguit; distinctione rationis 2º, yon, Ioseph b<sup>o</sup>, scilicet qd ult<sup>o</sup>  
m<sup>o</sup> Eog; quia hoc distinctione pertinet ad estremum entis realis; hoc enim explat eē an  
te opus illas.

287. *Art. 2º n dat⁹ medij p̄ta ens Reale, & Raonis: q̄ na dōcēo media seu rea  
rica p̄t am: p̄t p̄p̄tla Macluturicū ē aq̄navele medij q̄d. Art. 1º. Retorquido  
argut⁹ dicitur Virtualis thaq. 2º sp̄l Disquisitio ans: n dat⁹ medij p̄ta ens Re  
ale ut si & Raonis, Id; p̄ta ens Reale hanc, cūstiq⁹ p̄p̄tla, & Raonis, Subdisquisitio: n  
dat⁹ medij p̄t solucionis ultimae enti Id; p̄ negatione.*

288 *Dicitio*  $\frac{g}{c}$ , n' e' passo ente) p'ch' Rea Vc, sed formalitatis; ita autem formalitas n' e' medius p'ca etas Reale ut sic dicitur, quia pertinet ad extremum eni Reale; istud enim dividit, p'leth, dicitur, p'leth, e' autem medius p'nequam est extremus, p'ca etas p'leth p' se dicitur Reale; quia formalitas n' correspondet extrema p'letha Reale nec aliud est etas Reale: sic mediatus dicitio  $\frac{g}{c}$ , p'ca dicitur Reale, & Reale Vc a Re.

289 Agl 3<sup>o</sup> testico formalis ē testico testicū scilicet à testicū paret

an. Distinctio formalis dat sicut duo que sunt aparte rei; sed distinctio que datur sicut duo que sunt a parte rei et realis rei a rei: qd. sicut in anni diuersa maiori et minoriora distinctio que datur sicut duo que sunt aparte rei si illas correspondat prima ensitudo, id est; si sola mea distincio completa sit. Solutio stat ex explanatione rei et formalitatis.

290 Reg. 2<sup>o</sup> Distinctio formalis facit distinctio sicut materia et forma distinctio; sed iste distinctio realiter rei a rei: qd. prout materialis distinctio formalis facit uniuersalitatem acti non esse aliam, sed hoc facit distinctio realis sicut materia et forma qd. sicut in anni ad cuius proportionem ponuntur sedem, premis, negatis et sequentia; ille enim silogismus equum valet hunc; Puer est al. sed eguis est al. qd. Puer est eguis.

291 2<sup>o</sup> Vnde disquisitio mal propositio: actus non est aliq. sicut distinctio realis rei a rei, nō; alio modo, id est; dimittitur; sed hoc facit sicut distinctio ponit separari, id est; ita ut veliquam materia et formam separari, nō distinctio realis rei a rei, et formalis concipiunt; eo quod utrumque est deponens ab aliis; distinctio tamq; quia est in materiali habet fisiacum ensitum, ponit et separari minime vero est in distinctione formalis.

292 Sed replicat quidam questionem servit: Separatio 3<sup>o</sup> a 2<sup>o</sup> originata per distinctionem realis rei a rei non distinguit ipsaq; sed est effectus ipsius: qd distinctio formalis est realis rei a rei, locet ipsius etiam separari negat; et addi; Si enim a dicitur, quia separari, et aliter distinguit et respondet ut quia separari, et se secessare queras. Quia separari non possit, quia distinguit. Ita sic erit circulus oscularius.

293 Reg. 3<sup>o</sup> Iste ante, nō cogit; quia ut dicimus, licet duo negantur deponere Dei separari realiter distinguit; ideo qd 3<sup>o</sup> Separatio originata, et hoc non originata, adhuc dicitur diversitas, ita utique distinctionis quia est etiam distinctionis formalis sicut materia, et est etiam distinctionis realis rei a rei etiam dicimus, qd Cuius de distinctione separatio aeternatur, et quantum ad posteriorum; quando vero separationes respectu distinctionis logumur a priori.

294 Reg. 4<sup>o</sup> Si alibi vale dicimus ante operationes, nō tamen cum estencia distinguit; sed quia ita distinguit realiter rei a rei distinguit; qd prout materialis illa distinguit, ut duae entia quae unq; est realia in re aliis; sed alibi vale sicut

- 295 Rept' disquido maius dūquerit' t̄q̄q̄ duo enīa p̄tela de me, sub ox  
donata, ido; p̄tela, & nō subordinata mē, nō ita est alia, q̄d p̄tela p̄s disquide sunt  
prout occasio postulaverit. Solutio paret ex dicti & t̄ formalitate.

296 Arg' 6: dūch'io formalis p̄t dūch'ions reale ita ead p̄st estrema. q̄d p̄t  
ans: id h̄as formalis p̄t id h̄as reale, q̄ arimil' dūc', q̄: h̄o & Orau' dūquerit' form,  
sed c̄q̄ dūquerit' reale rei à re, c̄q̄: dūch'io formalis ē mā dūch'ion reale,  
quia p̄ primores partes rei dāt' sit p̄ differēias formales, dūch'io reale reale  
& materialis: q̄ dūc'.

297 Rept' nō ans; & ad provocare respondeo, negat' Cog: quia h̄as s̄t  
oposita quoad similitud' & nō alia. mā dūc' h̄as p̄st minoris dūc' semi, mā dūch'io  
Caeli ē reale rei à re p̄t māt' hoc q̄s: q̄d illa que ita dūquerit', plus quia  
formaliter dūc' p̄t' & dūt' q̄d' aqua: unitas numerica p̄t' sp̄cificā:  
& dūch'io numerica p̄t' specificā; & ita Pau & Iacobus sp̄cie ead' dūch'.

298 Ad 2<sup>o</sup> dūquerit' ans: dūquerit' form, s'ya forma, p̄o esemplifica  
ido; s'ya p̄o formalitate, & formalitate, nō. & sic dūquerit' Celer p̄o form,  
p̄o sum' p̄o esemplifica; & ita que h̄as p̄t' esemplar formaliter dūquerit',  
& accip̄t' prout una forma fin' que s̄t'; & ita dūquerit' form, que h̄as  
dūc'eras formas fin'as, ut alv' & nigra, h̄o & Orau'. & deniq̄ accip̄t' p̄p̄for  
malitate C' allia rea, id p̄t' reata; & ita hic accip̄t'; & hoc s̄t' q̄d h̄o & Orau'  
& dūquerit'.

299 Ad 3<sup>o</sup> negat' ans; quia illa ē mā dūch'io, que nula secy id p̄t'  
rah admittit; C' aut' dūch'io formalis s̄t C' id p̄t' reale, q̄d nō h̄as dūch'  
cio reale rei à re, jde fit, ista ē mā. Sed dices: illa dūch'io ē poni dūque  
oponat' formalis id p̄t' h̄as; Sed dūch'io rei à re illi oponeat' q̄d. Respondet' dūch'  
cion reale sole p̄t' p̄t' opone id p̄t' h̄as formalis; quia ablata id p̄t' reale,  
et q̄d ex Iseguo auter' formalis; ideo que formalis opone Vaione id p̄t' h̄as  
alio.

300 Arg' 7: ad & reale actualitate id p̄t' h̄as, q̄d h̄as id p̄t' h̄as & actualitate  
& dūquerit' p̄t' h̄as. sequitur stat ex illo p̄p̄f' p̄t' h̄as: que s̄t' ead' un' reacio, s̄t'

eady pte se, qd si al h<sup>r</sup> Vale, pte se disquic<sup>r</sup> daret<sup>r</sup>; Ceteri m<sup>u</sup>lti<sup>r</sup> t<sup>u</sup>n<sup>u</sup>ltati<sup>r</sup> quia da  
r<sup>r</sup> d<sup>r</sup> formalitati<sup>r</sup> que est plura & un<sup>r</sup>. Sic arquit<sup>r</sup> Palacio.

- 301 R<sup>p</sup>t<sup>r</sup> disquic<sup>r</sup> ans, ad p<sup>r</sup> Realiter do forma, qd q actu<sup>r</sup> Realiter n<sup>r</sup> 808  
disquic<sup>r</sup> do forma, qd ex i<sup>r</sup>stituto Cu<sup>r</sup> 3<sup>r</sup>. Solu i<sup>r</sup>stituta pte se Colig<sup>r</sup> que h<sup>r</sup> havet 3<sup>r</sup>, ad a-  
lliu<sup>r</sup> sp<sup>r</sup> qd ans & disquic<sup>r</sup> sp<sup>r</sup>lita provacio; que est plura forma, & una Realiter, do  
que est plura Realiter & una Realiter qd m<sup>u</sup>lti<sup>r</sup> & qd<sup>r</sup> t<sup>u</sup>n<sup>u</sup>ltati<sup>r</sup> stat, eodq  
3 persone Realiter disti<sup>r</sup> sit uia especie<sup>r</sup>.
- 302 Ag<sup>r</sup> 8: plura form, s<sup>r</sup>t<sup>r</sup> v<sup>r</sup>s. sp<sup>r</sup>lita, sed sp<sup>r</sup>lita e<sup>r</sup> Realiter id,  
do e<sup>r</sup> sp<sup>r</sup>lita Realiter plura, qd p<sup>r</sup>alma. Cu<sup>r</sup>do aliquo s<sup>r</sup>t<sup>r</sup> id, multiplicando  
uno, alliu<sup>r</sup> multiplicat<sup>r</sup>; sed formalitati<sup>r</sup> ead<sup>r</sup>, Cu<sup>r</sup> v<sup>r</sup>s. 8<sup>r</sup>. ad arquita. Sp<sup>r</sup>lita<sup>r</sup>  
respondet<sup>r</sup> qd mas, & ipsius preciatio. Disquic<sup>r</sup> multiplicando uno multiplicat<sup>r</sup> alliu<sup>r</sup>  
eod<sup>r</sup> modo, do alio modo qd.

- 303 Ad provacione resa ma<sup>r</sup>; Cos, disquic<sup>r</sup> multiplicat<sup>r</sup> form, do Realiter qd.  
multiplicata<sup>r</sup> qd Realiter sp<sup>r</sup>lita eod<sup>r</sup> sit. T<sup>e</sup> havet<sup>r</sup> p<sup>r</sup>cas eris<sup>r</sup> cas, multiplicari  
v<sup>r</sup>so form, e<sup>r</sup> qd; ead<sup>r</sup>, sp<sup>r</sup>litas formalitatis repeant<sup>r</sup>.

- 304 Ag<sup>r</sup> 9. formalitatis V, id, sp<sup>r</sup>lita s<sup>r</sup>t<sup>r</sup> form, & v<sup>r</sup>so id, sp<sup>r</sup>lita; Sed sp<sup>r</sup>lita 2<sup>r</sup>  
formalitatis v<sup>r</sup>so, id, sp<sup>r</sup>lita, & ex natura v<sup>r</sup>so dicit<sup>r</sup>: qd<sup>r</sup>, p<sup>r</sup>st<sup>r</sup> ma<sup>r</sup> form, e<sup>r</sup> v<sup>r</sup>so,  
id, sp<sup>r</sup>lita nil alliu<sup>r</sup> e<sup>r</sup> que v<sup>r</sup>so formalis unius e<sup>r</sup> v<sup>r</sup>so formalis alterius; sed<sup>r</sup>  
sp<sup>r</sup>lita v<sup>r</sup>so formalis unius, qd<sup>r</sup> id, sp<sup>r</sup>lita, & dicit<sup>r</sup> a v<sup>r</sup>so formalis alterius: qd<sup>r</sup>.

- 305 R<sup>p</sup>t<sup>r</sup> qd mo, ad cuius provacione resa mo, negat<sup>r</sup> mi<sup>r</sup>, quia s<sup>r</sup>aboli<sup>r</sup>  
me, al h<sup>r</sup> Vale, Realiter e<sup>r</sup> id, sp<sup>r</sup>lita, & qd v<sup>r</sup>so formalis unius n<sup>r</sup> sit v<sup>r</sup>so form<sup>r</sup> alterius.  
id, sp<sup>r</sup>litas qd Realiter e<sup>r</sup> id, sp<sup>r</sup>litas formalitatis, sed n<sup>r</sup> form, qd v<sup>r</sup>so notare oportet.

## C<sup>o</sup>A<sup>v</sup>I<sup>c</sup>E<sup>r</sup>S J<sup>o</sup>E<sup>r</sup>V<sup>i</sup>C<sup>o</sup>S<sup>r</sup> S<sup>r</sup>olvunt<sup>r</sup>.

- 306 Ag<sup>r</sup> 1: esterna V, id, sp<sup>r</sup>lita, que definiet<sup>r</sup> for<sup>r</sup>, p<sup>r</sup> eod<sup>r</sup> form<sup>r</sup> de h<sup>r</sup>o<sup>r</sup>  
n<sup>r</sup> disquic<sup>r</sup> for<sup>r</sup>; sed al h<sup>r</sup>, di h<sup>r</sup>ale h<sup>r</sup> eto. T<sup>e</sup> havet<sup>r</sup> qd<sup>r</sup>, p<sup>r</sup>st<sup>r</sup> mi<sup>r</sup>; al h<sup>r</sup> h<sup>r</sup> definiet<sup>r</sup>  
p<sup>r</sup> h<sup>r</sup> definies form<sup>r</sup>: U<sup>r</sup>sp<sup>r</sup> dicit<sup>r</sup>: qd<sup>r</sup>, p<sup>r</sup> v<sup>r</sup>o: hoc al h<sup>r</sup> e<sup>r</sup> definies for<sup>r</sup>, p<sup>r</sup> h<sup>r</sup>  
de h<sup>r</sup>o<sup>r</sup>; sed hoc Vale h<sup>r</sup> e<sup>r</sup> h<sup>r</sup> al h<sup>r</sup> qd<sup>r</sup>.

- 307 R<sup>p</sup>t<sup>r</sup> resa ma<sup>r</sup>, n<sup>r</sup> mis<sup>r</sup> & ad provacione negat<sup>r</sup> ans, cuiusque prova-  
cio<sup>r</sup> disquic<sup>r</sup> e<sup>r</sup> hoc al h<sup>r</sup> V, No<sup>r</sup>; for<sup>r</sup>, sp<sup>r</sup>lita<sup>r</sup>, qd 2<sup>r</sup>. p<sup>r</sup> negari ultima prova-

gata & nostra escola hoc alio id est aetate; quia praeponit hoc non veligunt nisi  
sua pressione.

308 *Q. Agt. 2<sup>o</sup>: n. Vespical ante opus illius, entitatis de producere  
entitate B, qas 1<sup>o</sup> & 2<sup>o</sup>, disquit a 2<sup>o</sup> negat. Vespical ante opus illius ad in  
eē Valeat al Realiter estreict disquit a Vale; quia magis separat negatio qua  
productio: g. 88<sup>o</sup> Vsp; qd Cy negatio sua species sumat ab estreicti, si ista S. qd. Vs  
di ves Separat igitur qualem productio; si vero S. qd form<sup>o</sup>; Soli qd disquit formalis.*

309 *Agt 3<sup>o</sup>: spicat; Creati unq pratu alterius I munciaru, id spicata, & huc  
eids n. I munciaru alterius pratu Realiter id spicata. Cq illo priori, sed hoc sequitur  
ex disquitone 2<sup>o</sup>: qd 88<sup>o</sup> pvt mi<sup>o</sup>; ad nova tali disquitone, ali<sup>o</sup> hui<sup>o</sup> I munciaru s<sup>o</sup>,  
hoc pratu Vale, & eids au<sup>o</sup> n. I munciaru s<sup>o</sup>; hoc pratu id form<sup>o</sup> Cy Vale; Sed hoc  
pratu id spicata s<sup>o</sup>; Cy Valis hui<sup>o</sup>: qd 88<sup>o</sup>*

310 *Q. Agt 3<sup>o</sup>: I muncia ma<sup>o</sup>; nq mi<sup>o</sup>; ad pravaenq pedit<sup>o</sup> ma<sup>o</sup>; & disquit mi<sup>o</sup>,  
ali hui<sup>o</sup> I munciaru s<sup>o</sup>; pratu: id form<sup>o</sup> Cy Vali Subiective 10, & nqo superius  
qd ita possit I munciaru; n. I munciaru terminative 10.*

311 *Q. Agt 2<sup>o</sup>: si id hui<sup>o</sup> form<sup>o</sup> Valis se c<sup>o</sup> ipso id spicata s<sup>o</sup>; Cq ali,  
veru erit disere: al e id form<sup>o</sup>; Cy Vali; quia unq s<sup>o</sup> id spicata p<sup>t</sup> pedit<sup>o</sup> L  
illo, Cq quo e id spicata. unq s<sup>o</sup>: disquit form<sup>o</sup>; ali a Vali id spicata s<sup>o</sup>; Cq ali; sed  
disquit formalis a Vali negat id spicata cu Vali: qd pratu s<sup>o</sup> id spicata Cum  
Vali disquit s<sup>o</sup> ab ipso Vali. hoc argutus e replicata anti<sup>o</sup> Soluoni.*

312 *Ad illud qd n. sufficere Reals id hui<sup>o</sup> ali Cq id spicata formale  
Valis, ut sit Vera ista ppo: al e id form<sup>o</sup>; Cy Vali; sicut n. sufficit id hui<sup>o</sup> ipu  
us ali Cq Vali ut sit opera ista: al e id form<sup>o</sup>; Vali. ad unq c<sup>o</sup> dico id s<sup>o</sup> id  
hui<sup>o</sup> Valis se c<sup>o</sup> ipso Repete ali<sup>o</sup> ac<sup>t</sup> disquitone ali<sup>o</sup> a Vali; sicut eni<sup>o</sup> id hui<sup>o</sup>  
formalis Valis se c<sup>o</sup> ipso id spicata s<sup>o</sup>; igitur terminative Cq ali, qui illud et nomi  
net form<sup>o</sup>; id Cq Vali, ita disquit ali<sup>o</sup> a Vali id spicata s<sup>o</sup> Cq Vali.*

### Q. 2. Solvunt A Qua Disillia Arguta Sct.<sup>o</sup>

313 *Agt 1<sup>o</sup>: qd disquit form<sup>o</sup> n. sit, ex r<sup>o</sup> & s<sup>o</sup> n. Vali qd sit omnino Reals*

q. dicitur postmodum quod id est realis, realis sit ista res, ut non potest quod sit obnino realis: q. asserit deinde negatur et pro solutione, quod distinctio id est realis excluditur, ut non potest id est realis obnino realis excludit distinctionem obnino realis, ut non potest, hoc potest negari; et ad praeponens dicitur, negat.

318 Dispositus est quod id est realis obnino realis, ut potest, a distinctione realis negat quod ista affirmat universaliter per se ipsum. Non huius est, quia id est realis obnino realis distinguit realis, quia excludit distinctionem obnino realis; distinctione vero obnino realis, cum negetur etiam id est realis, sive universaliter per se ipsum, ideo obnino realis distinguit, quia si id est realis, ut sit obnino realis, sequitur quod habeat negationem, ut non sit, et solus deinde per formularum, ex opposito distinctione obnino realis debet esse quod negat talis id est realis.

319 Argv 2: distinctione secunda, respondit quod id est realis: sed hoc implicat: quod est ipsius disceptatio anno: dicitur enim id est realis, id est; cum id est realis formaliter. Sed etiam dicitur: si ista alia est realis daret aliquam id est realis, hec non est realis, sed formaliter; quod postmodum formalitatem id est realis. Sola id est realis formaliter est proporcionaliter, sicut formalitatem distinctionis id est realis sola distinctione formaliter.

316 Respondeo namque pars 1<sup>a</sup>: alia est realis sicut formaliter negat est, quod formaliter, quia talis est posse id est realis; quare alia est realis sicut formaliter distinctione non est formaliter, sicut id est realis. Replicamus: alia est realis sicut formaliter, et de hanc id est realis: q. respondit.

317 Respondeo namque pars 1<sup>a</sup>: alia est realis sicut formaliter, linea formaliter, aliud id est; linea realis. Et 2<sup>a</sup> pars disquisit: hanc id est realis sicut linea realis, id est; linea formaliter, non quibus alia est realis sicut formaliter, non tam; sicut formaliter id est realis; quia sicut formaliter in una linea est id est realis; alia; sicut in sequitur quod pars sit magnus, alia, sicut sit magnus, et philosophus.

318 Sic quod formaliter tales dicuntur sicut linea formaliter, quia non datur realis id est realis; quod vero id est realis, sumptus linea realis; quia non datur formaliter. 2<sup>a</sup> pro respondere quod alius est, ut discimus, id est realis formaliter, et alius id est realis formaliter, et etiam quod sicut forma id est realis sicut linea realis; quia sicut in tali linea non datur forma distinctione, deinde id est realis.

319 Argv 3: Si daret distinctione formaliter, unica distinctione formaliter.

alitas; formaret id est latitudo distinctionis respectus eiusmodi, vel, seu trii; Sed hoc implicat:  
qd potest modus: implicat qd eadis divisionibus formalitas respectus eiusmodi trii  
sunt similitudines & dissimilitudines: qd est ut in multis, illa disquisito: Ne  
spectus eiusmodi, vel ratione, non; ratione tertiis modo; Creaturam formam implicat  
ratione tertiis.

320. *Q*uod *V*erbi *f*orma, qua taliter in id est significatur, Sed respectus ad alteram  
lineam, & qua in sicut forma ut manet dictum ante. ali Respondit quod  
quod una linea sed ad aliquid propter eadis formalitas significatur &  
distinguitur; in Vero assimilari & dissimilari, propter positum ratione.

321. *A*g<sup>o</sup> 9: Si al ex natura sua disqueretur forma a rationali,  
ex natura sua exigatur id est ratio Cetero; Sed ex natura sua in  
Creaturam formam, non implicatur: qd. m<sup>odo</sup> probat: e modo al exigit implicatur  
cum ratione quo ab illo distinguitur, Sed ex natura sua forma, disquertur a ratione: qd.  
*V*erbi disquisito modo si al ex natura sua al exigit id est ex suppositione  
distinctionis modo; absolueamus ad id est aliqui dicit qd licet al est per se formam  
alitas ex natura sua non implicatur cum altera; tam id est ex natura sua per se  
distinctiones, formalis & distinctio formalis: cuius a posteriori implicatur ratione.

322. *A*g<sup>o</sup> 9: Ivenire & non ivenire; he non sicut prata mandatoria: qd non tenet rati  
nacionis. potest autem: Ivenire quantum & non Ivenire respectu in su prata mandatoria;  
quia sicut in diversa linea; Sed hoc sicut Verba & he respectus equi: qd. Non  
quod omnis sicut Ivenire, supposita distinctione formalis modo; ablata, non notata qd distinc  
cio formalis non dat ad prata Ivenire; sed ad illa auctorita.

323. *A*g<sup>o</sup> 6: Cum id est ratio ratione spacio ut sic: qd distinctione for  
malis. potest haec: distinctione formalis distinctione ut sic: claudit: qd. ans stat: & Co<sup>mp</sup>act:  
quid quid enim praedicta & superius prout distinctioni. ut in quo qd de qd Ivenit  
superiorum, debeat Ivenire spacio; & sic licet distinctione & id est ut sic oponit, non  
vero particulariter, nisi sicut easdem lineas.

324. *C*el diste qd distinctione ut sic & id est oponit quo ad hanc id est; in ve  
ro quo ad eam; eadem. Sed replicatur: distinctione & id est etiam in diversa linea oponit

<sup>323</sup> q<sup>3a</sup> post ans: id est formalis est diversa linea ac distinctio realis; sed opon  
int: q<sup>3a</sup> Vt qd<sup>3</sup> diversa linea opnys, quando l. distinctio l. id est maior; sua  
linea.

325 Arg<sup>7</sup>: distinctio formalis est materialis. Cy id estate reali: q<sup>3a</sup> post ans:  
lapiditas est proprietas Cy qualiter species lato sub ratione speciei: q. similitudin<sup>a</sup>  
post ans ideo hoc est vera, quia lapiditas est determinativa animalium ratione immu-  
nis, sed, i. speciei latenter includitur; sed distinctio formalis est determina-  
tiva ratione immuni excludens id estat, sed, determinativa rationis distinctionis: q.  
<sup>3a</sup>

326 Reportemus mal; ad cuius prouocons vero ante, negat Coe; & eius prouocon<sup>o</sup>  
dicitur: ideoq<sup>3</sup> quia determinativa, t. q. ratione immuni alii excluduntur, n. ideo  
t. q. quia speciei latenter includitur, sed due rationes separatae oppositae ordinante ad  
distingendas duas species aedecutas separatas. No. notate sequitur Doc<sup>na</sup>, quia  
sepe sepius descendit; si Pha.

327 Cugdo due rationes formales distinctio ordinant ad distinctionem duarum  
specierum aedecutas, ut sit causa v. d. lapis, ita opnys, ut nulla ratio posat  
eas facias proprietas i. uno, ita sit semivertebra. Si scilicet rationalis est ista,  
et ideo lapis est proprietas Cy qualiter species lato sub ratione speciei.

328 Ad vero quando due rationes formales ordinant ad distinctionem duarum  
decuatas species & si oponi inter se videat quando q. ratione propriorum i. uno  
distinguitur, quia ratione propriorum rationes proprietas i. uno; ut rationes magis di-  
misi, atque d. p. q. ita accedit rationibus id estatis & distinctionis que ordin-  
ant ad distinctiones id estatis realis & distinctiones formales que non sunt species ad  
ecuatae quippe non sunt naturae propriae, sed tamen aliquantales seu proprietates  
subi. qd. apercuti;

329 Adq. ideo distinctio m<sup>2</sup> qualis est formalis, est materialis. Cy id est  
ne m<sup>2</sup>; quae est realis, & Coe i. eis ratione immuni, id estatis & distinctionis. Sic e  
duntas; quae multitudine oponit & unitas m<sup>2</sup>; ut e generica, admittit m  
ultitudinem species & numerum, eque etq. oponit ratio speciei & ratio  
Cooperari; & quia Corpus humanum & animalia ratione talis sicut species; aedecuate

Et hanc ratione actus est posse, ipsius est; unde ad quod istud quod ostenditur.  
330. Agit 8°: licet & alii tractaret devenire Cuiusque, ut discovene  
nire Cuius lapide, ex hac ratione devenientia & devenientia non sequitur distinctionem for  
matum & ali: quod licet & he Verbi devenire, & non devenire Cuiusque. Vt. Vpt. I  
Tres anti, non cog. Ut ratio duplexitatis est: quia devenientia talis Cuiusque, & deven  
ientia Cuius lapide sicut respectu diversorum; & ita vero devenientia de diversis  
tis Cuiusque.

331. Agit ultimo: ideo daret distinctionem formalis, quia & ea qd de Venientia  
prata traditoria ante operationes illas: t. quia diversus deformatibus distinguuntur; & he  
ratione non provat: qd. prout misera, & parte si provaret, sequeretur illa quia  
judicativa distinctionis a se propter quia apprehensio; quia 2<sup>a</sup> qd radis apprehensionis, non  
est radix radis.

332. 2°: Ratione & deinde distinctionis formaliter; quia ut deformatum non est deformato nec  
est illa. 3°: Sustinetq; de quicunque distinctione a se ipso; quia 2<sup>a</sup> Capacitas ad recipi  
de prius non habet capacitas ad recipi de talibus. 4°: Vnde, dividitur distinctione ex  
natura vel a ratione talis; quia ratio dividitur in ratio devenientia & ratio talis ratio  
deformis; sed hec dicit absurdum: qd. altera pars prout assignando obitur ex  
plus suas deformatibus.

333. Generaliter Vpt. qd non qualia Cuius traditoria sunt distinctiones qd  
sed illa, prece, t. que datur & constata estis etiam tota ratione & capacitas sub  
proximi ex haurientia. apprehensio & judicativa non ex haurientia tota ratione, sed  
sic non sunt distinctiones formales priusq; sive subtili. ad 2<sup>a</sup> Vpt. qd deformato & deformato  
sunt distinctiones 2<sup>a</sup> rationes; que distinctiones solum vocant per plenitatem & explicitatem.

334. Ad 3<sup>a</sup> alligatio docet sequitur; quia illa Capacitatis deformatio, non  
sed melius Vpt. solam ad 1<sup>a</sup> ad 2<sup>a</sup>, negat sequela; quia illa est devenientia  
in respectu perfecto & adequato, & quo postea in Me, & cito quia respondeat illa  
ratione ex natura vel foris distinctione, sequitur processus & similitudine ad altera partem  
Vpt. sicut ad hoc l.

T. 3. E UNIVERSALI MATERIA Scu NATURE Imuni L. V. ANET Prescio,

Obitve IN Naturis Predicamentis lib. V. Alliqua  
Notantur & Questio Resoluta.

335 Quibus ex Disputatione formalis satis sit dati præcognitione Obtuas, pro studijs capi. Capi illi agere decrevi ante me, univercale at quoniam qd<sup>r</sup> nature ille sit qd<sup>r</sup> syl hinc & limitate, Et inquit, tales que Deo de Creaturis snt in me, & dicitur i me; alia speciali via præceptu sit ideo i præceptu solo & predicationib[us] agendum est.

336 Suppono igit<sup>r</sup> l<sup>o</sup> qd hic nomine præcognitione n<sup>o</sup> intelligit aliqua finita separata præcognitione & 2<sup>o</sup> formalis UNA, Obtuas qd allia, formis est actus illius allegoricæ parte vel des formalitatem i ipso reperitur, alias Clavis Vnde vero alias Vnde nōcito quo inoscat eque i Ordine ad Cognoscere; hoc enī inoscat Clavis al. Ita vero Religiose formalitatem, quia i Ordine ad Religiose operationes in inoscat. Sic expliat præcognitione formalis ab aliis iubitis generis fessu.

337 Præcognitione Obtuas dat, quando ex parte Obti reperiit aliqua formalitas inobscibilis p[ro]pter unum innotescens, p[ro]pter quod non est inobscibilis altera; qd tamq[ue] utrum sit idem ea, ut p[ro]pter distinta hec solit[er] eis apelari præcognitione Obtuasi.

338 Suppono 2<sup>o</sup> respondeat i 2<sup>o</sup> formalis, sed & est actus illius quo inoscat allegoriam, & obiectivum, qui est ipsa Veritatis unita p[ro]pter res ipsas formalis. Res ipsas formalis super i singularium existimat, lucet representativa posuit ex innotescere. Res ipsas Obtuas p[ro]pter existimat ex singulari, & innotescere; quia tamen singularia, quae innotescunt posunt illius Obtuasi.

339 His præcognitionibus nominales & pluribus faciunt Solaris præcognitiones formales pro circulis h[ab]ent. Ita vero & 2<sup>o</sup> Solaris Obtuas acnoscat; isti tamq[ue] ex distinctione formalis; illi vero ex sola distinctione virtutale.

340 Sit He. qd<sup>r</sup> præcognitione Obtuas i naturis predicationib[us] & deponit p[re]dictu[m] formalis. He est D. S. loci citatis pro distinctione & ca & citadis pro natura innotescere, potest ratione: Hoc adest præcognitione Obtuas quando ex duabus distinctionibus unum est innotescibile quod alterius inoscat; sed statim due formalitatem predicationib[us] videntur, id est h[ab]ent, quae ita se habent: qd<sup>r</sup> 2<sup>o</sup>.

341 Major est explicatio præcognitione Obtuas minima, præposita: al. si Vale id est p[ro]p[ter]t, unus qd est innotescibile sit al. qui Vale inoscat, alio p[ro]pter allegoricam, illius quis Vale apparet; sed sunt duæ formalitatem predicationib[us] videntur, id est h[ab]ent, qd<sup>r</sup> major, autem quod ad 2<sup>o</sup> p[ro]positum præposita: al. anterior operis illius facti ex natura vel distinctione a Vale; sed etiam, quae sic distinguuntur unum est innotescibile quod inoscat alterius; qd al. est innotescibile quod inoscat

Vale mi<sup>2</sup> e tertia & ma<sup>2</sup> suadet. Vaenibus propositus distinctione formalis.

322. *Ma<sup>2</sup>*, illa potest quoad 1<sup>o</sup> partem: aliud correspondet diversa deo. Obtriva per Vale non correspondet; sed eorum, quae ita se habent, potest non esse, quia alius aliqat: qd<sup>a</sup> & potest mi<sup>2</sup>:) natio destriva est Vigorosa natio; sed deo est Vale: qd<sup>a</sup> ma<sup>2</sup> anti. Selegi potest assignando depones aliud de Vale. Quibus vaenibus, quibus distinctione formalis suadet precisione obtriva formalis.

323. Respondit Leonalistus distinctione, seu distinctione ex distinctione. Quid per formalitatem his, recto; Sed quia illa natio est in ordine ad proprias operationes aliud, sed clara) nocit hoc ut aliud. Tunc vere ut Vale. Sed) haec: 1. Sicutio Vallat, iusta essentia huius. 2. Sicut formalitate aliud aliquomodo distat a Vale. Si 1<sup>o</sup> quare per deponit datum in ordine ad operationes nocit. Clara ut aliud, non nocit ut Vale? si 2<sup>o</sup>; qd ex parte obtriva sicut formalitatem aliud non nocit Vale.

324. Ita e 2<sup>o</sup>: iplicat qd ex duobus ex parte obtrivis significatur unus. Convenit significatio, & aliud: qd<sup>a</sup> potest unus ad hanc: magis iplicat ex duobus significatio unus. Innotare significatio, & non aliud, quia unus non est & non aliud; Sed hoc est significare per vere: qd<sup>a</sup> primum, ma<sup>2</sup>, patet quia distinctiones quid est significatio innotare. Vere prout eni<sup>m</sup> ab aliqua ratione, quidquid dicat auctor, ita haec dicimus ad sy.

325. Post aliud. Non evadido unus ex sydampti operari. Significata pascione formalis, & id subito venient praeterea haec: sed hoc iplicat: qd<sup>a</sup>. potest ma<sup>2</sup>: Significata tali precisione, & aliud & Vale. Verificatur hec per: al non nocit for<sup>2</sup> distinctione aliud. Sed al & Vale sunt unus, distinctione aliud. Subi: qd<sup>a</sup>.

326. Respondit haec non est Ma<sup>2</sup>; quia qui quis una per Verificatur & aliud, & eodem modo Verificatur; ipsa & Vale; unde scilicet conditione talis vere Cononit al ut al est ita vere est quod Vale ut aliud & Ma. Sed haec: Verba significativa vere sunt hec per pascionem al tq al quod Vale for<sup>2</sup> non est ut aliud: p. distinctione al nec al nec Vale non est ut Vale.

327. Hoc est significativa Leonalistarum; modo sic sed totu<sup>m</sup> nocit for<sup>2</sup> ut aliud & non nocit for<sup>2</sup> ut Vale, quando al & Vale sunt unus & id est 2<sup>o</sup>, haec: & eod<sup>a</sup> V<sup>o</sup> totu<sup>m</sup> al & Vale sunt unus & eod<sup>a</sup>: qd<sup>a</sup>.

# Q. I. ARGUTIS RESPONDETUR

348. Arg<sup>st</sup> 1<sup>o</sup>: Haec presumimus: admissa pressione obtusa, & una, & eadem  
admissa Verificatur duo Ita, ut set in loco: qd pot. ans. Inocet al. & in  
tale; sed al. & tale. Sunt una & eadem entitas: qd spt. disquido ans.: & una  
brevis, entitate tq r<sup>o</sup>, quo for<sup>r</sup>, n<sup>o</sup> Luna & eadem r<sup>o</sup>, multiplying for<sup>r</sup>, do. & virtus h[ab]et  
dispositiones resp[on]d[er] ad reliquias.
349. Ali & quicunque natura predicatorialis disgit ex natura rei; quare  
sicut r<sup>o</sup> sit una res, tamq[ue] for<sup>r</sup> sit due formalitatem. Sed realitas quare una res  
minimis initio, quoq[ue] in terminat alia quia est distinta ab illa; unde una non est que  
moicit & in noscitur; sed una set al. inoscit & alia set tale in inoscit qd non est inad  
icere.
350. Sed replicatur: iplicat alitatis hoc produc<sup>r</sup>, qui est realitas produc<sup>r</sup>. Et  
semiliter alitatis uniuersitatis existere, qui est realitas existentia & unitas: qd iplicat d<sup>o</sup> ans  
est universalis; p[ro]p[ter] coa: ideo iplicat alitatis produc<sup>r</sup> & qd, quia al. & tale sunt una  
res entitas; sed quoq[ue] ad initios ita sunt: qd<sup>o</sup>.
351. Rept' uno anti<sup>r</sup> nō log; ad cuius provocationis disquit una, quia sunt una  
& eadem r<sup>o</sup> entitas tq[ue], nō; & est quia produc<sup>r</sup> uniuersitatis & sunt rationes proprie<sup>r</sup> tere  
& singularium d<sup>o</sup>. m<sup>o</sup> etiq[ue] disquit: sed al. & tale sunt una & eadem, r<sup>o</sup> entitas quoq[ue]  
ad initios nō preservantur d<sup>o</sup>; quoq[ue] ad initios praeveniunt, subdisquo una r<sup>o</sup>, & multa  
implex form<sup>r</sup> d<sup>o</sup>; r<sup>o</sup> & for<sup>r</sup>, una nō.
352. Ad diligenter soluimus notandum qd ista probata: existerat produc<sup>r</sup> uniuersitatis & gene  
rari. Sunt actiones finis que preservant ad singularia & ex iuncta terminantur; sicut qd quoq[ue]  
separant d<sup>o</sup>, nō p[ro]p[ter] quia formalitatem nō sunt Lee hisco res, sed me illi acti actiones  
perpetravit ex se tamen finitum.
353. Cognovit in loco, & posuit hanc tamen finem, d[icitur] mihi & vocat Clara;  
quia in h[ab]itu soli peccatum tu invenitur; & hic est qd c[on]tra ens, & qd in soli res finem, sed qd  
formalitatem sit unica, id est posse terminare initios, & in posse terminare actiones  
illarum finium hoc supposito, p[ro]p[ter] arguit soluo.
354. Falsit autem aduersarius 2<sup>o</sup>, falsa imaginacio. 1<sup>o</sup>, qd Oia Ita, sicut egredem  
dispositiones. 2<sup>o</sup>, qd initio quia inoscit al. terminat ad totum tamen 1<sup>o</sup>, est falsa quia Ita.

385 *per quod distinctione sive proportionate; dicitur haec ratione, ut sit praecepit. Cadet super et rationis allicitus vel, ut in hac parte. Paus est Paus, si Paus est subtilis, dicitur est subtilis, quia probat ad ista ponenda superius distinctionem rationis ratiocinatio.*

*Dicitur haec, quia Cadet super est entitatis, & id quod vel, ut existimat non existere: produci & non produci, & ista petit distinctionem rationis, ita extrema dicitur allicitus que licet non Cadet super est entitatis vel, Cadet tam super est mecum. Sub reduplicacione allicitus formalitatis, ut: hoc qualiter vel non est validus, & cetera, & similia huius regimur distinctiones formatae, quia veritate ante opus illius; & sic solus 24 est formatae vel.*

386 *Allia imaginatio que adversarij fecerit, pluribus est indicare initio, quod in eis vel terminatio directe ad hunc; quod tamen est: dicitur quippe una initio terminata directe ad aliud, & alia ad valorem, iste est initio vero quod prevenire, quia potest obstat non aliquid; & potest dare alia initio terminata ad totum hunc; sed ista in exito praescivere, eo quod hanc obstat capiat.*

387 *Bac solutione sati fit ad principale ratione aduersarij; sed nitemonius allicitus arguit proponit quod iste est: initio terminata ad al terminata ad ipsum ut est aparte vel, sed aparte vel est omnino id est Valens. Propositum: al ut est aparte vel non est monosylabic sine Valens, quia non est directe ab illo: quod.*

388 *Ad argutum hunc vera manifestatur, quia directus ut directus est. ad terminacionem directus est: si sine directe mecum exclusio, non; sine directe fiscus separata omnia id est. Sine manuca accipit ad expliqdum separationis fisca; ideo quod neque vocatio fiscus, expliqdum est.*

389 *Ad argutum denique: si al aparte vel est monosylabic ab illo Valens havet suorum propriorum plenioritatem, & similitudinem Valens, sed hoc implicatur haec. Vnde hinc vera manifestatur quia qualiter formalitas est forma, & quid declarativa est ut dicimus, mecum. Ita plenioritatem est passio entis.*

390 *Dicitur vero ubi ex precione obtinatur, natura predicamentabatur posse esse ratione initio? est dicere: quod natura predicamentalis precione accepta posse terminare rationes rationes & de superioritate rationis rationis, ita ut habeant declarative, sumuntur, dicimus. Ceterum Martinus: una formalitas, quae*

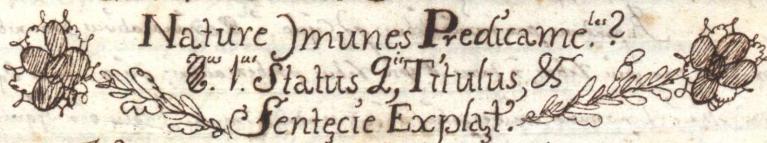
<sup>qcc</sup> E, disqu<sup>t</sup> ab alia terminaz<sup>e</sup> in itione p*l*ut<sup>o</sup> q*u*o deducit ex il p*l*ac*p*ue lo*g*  
rgo & Di*o*ni*s* at*u*at*r*; ub*i* tenet pos*e* c*o*sc*o*g*u* di*o*na*y* vid*o*ci*n* v*ir*is at*u*  
v*er*bi, p*u*g*z* 2<sup>o</sup>, p*o*54 for<sup>2</sup>, disqu<sup>t</sup>

361 Prova*l* Vaone: i*de*o n*o* pos*e* m*u*lt*o* p*l*ut*o* a*l*terminaz*e* ad i*u*ng for  
m*u*lt*o* for<sup>2</sup> d*is*ting*u* ab alia, quia in*u*o p*l*ut*o* app*o*rt*o* de*ve*r*o* formalita*z*  
es que*s* r*ep*re*s*ent*o* i*u*re; sed hoc e*st* fals*o*, quia hoc s*ol*o i*u*sp*ec* i*u*nit*o* p*l*ut*o*  
adequate, & ch*o* p*l*ace*v*er*s*ive: q*u*o*d* Hamat*o*: S*o*lo*z* Vaone i*u*nit*o* p*l*ut*o* e*st* s*ol*  
terminaz*e* ad Ob*l*o*s* for<sup>2</sup> ex*ist*it*o*, & p*res*is; sed que*l*l*o* formalit*o*s, ut dicit  
i*me*, gaudet p*rop*ria ex*ist*encia: q*u*o*d*.

362 Tplua acuta solv*o*ti*n*o*z*, notate; q*u*o*d* in*u*o p*l*ut*o* alia e*st* adequate, & alia  
jadequate. S*o*lo*z* Vaone p*ri*me e*st* al*g*ere Des*o* formalit*o*s V*er*o: S*o*lo*z* Vaone V*er*o 2<sup>o</sup>, e*st* t*ot*um  
que*l*l*o* al*g*ere; quia cu*m* que*l*l*o* gaudet p*rop*ria ex*ist*encia, hec r*ep*re*s*ent*o* ill*o* sic  
ut*e* for<sup>2</sup>, h*o* ut ex*ist*it*o*, & p*res*is e*st*; i*u* quo C*ec*en*o* l*o* i*u*nit*o* ab*u*bach*o*, que*s* app*o*rt*o*  
Ob*l*o*s* ut*e* sp*er*e velu*c*et.

## ¶ 2. V*M* Preter S*ing*ularia Dent

Nature Imunes Predicame.<sup>112</sup>



C. 1<sup>o</sup>. Status, 2<sup>o</sup>. Titulus, 3<sup>o</sup>.

Sent*o*ce*Ex*pl*o*st.

363 Universale e*st* S*o*l*o* i*u*sp*ec*do: & en*om* plua se*ci*q*u*, t*o* natura Imunes, ut al.  
2<sup>o</sup>, r*ep*re*s*ent*o*: & i*u*nit*o* plua r*ep*re*s*tas, ut in*u*o ali*z*. 3<sup>o</sup>, i*u* caus*o*: & e*st* C*ausa* pot*er*s  
produc*re* plures effect*o*s sp*eci* d*is*til*o*s, ut D*e*o*s* & S*ol*. 1<sup>o</sup>, i*u*sp*ec*do: & i*u* natura opt*a*  
ad ex*ist*it*o* i*u* multi, ut natura humana. 9<sup>o</sup> den*o* i*u*sp*ec*do: & q*u*o*d* L*pl*ur*ib*us opt*a*  
e*st* pred*ic*ari ut al*z* hic ag*it* L*universali* i*u*sp*ec*do.

364 Universale i*u*sp*ec*do ad*u*cept*o* e*st* 2<sup>o</sup> all*o*u*s* pred*ic*am*o*ta*le*, & all*o*u*s* tra*ns*cript*o*  
le*z*, p*red*ic*o*, e*st* ill*o* u*natura* que*s* pred*ic*am*o*to Coloc*o*pt*o* tr*ans*cript*o*: V*er*o e*st* O*mn*is u*natura*  
que*s* De*o* & C*reatur* e*st* Imunes. l*u*ct*o* p*ro*pt*er* sit S*ol*y d*is*cre*re* L*pred*ic*am*o*ta**le*, p*ro*  
pter h*u*man*o* p*ro*pt*er* p*ar*is *o*n*u*ra*z* Imunes agg*o*do*z*, p*res* i*u*sp*ec*do a*trans*cript*o*, b*u*  
pred*ic*am*o*ta*le*.

365 Expl*o*st hoc opt*a*: the Ber long*o* n*o*l*u*g*o* absolute d*an*o*z* natura Imunes  
a*par* re*l*o*s*, Imunes: & prov*o*qd*o* e*pi*us d*an*o*z* naturas Imunes, p*res* i*u*sp*ec*do a*modo*

quod est immunita figura et proposita est in theologia, venient hoc provocato sequitur  
per haec et per altercasio. theologia admittit naturas singularitatis immunitas; quia  
vero natura immunita actus, dicitur distinctione, et singularitatibus.

## C. 2. Expedit ad Scolam Scotti,

### Nominalismus et universalis.

366. Ut Clavis propositum ratione est singulariter 3<sup>um</sup> modi, pere accipi, sed  
per se 1<sup>o</sup> de ipsa formaliter singulariter, quia operat singularitas. per se 2<sup>o</sup>: de  
singularitate ipsius. ut patet: de natura quae est singulariter cum singularitate; de  
distinctione singularitatis, quia non est singularitas singulariter.

367. Sic hoc dicit natura immunita seu universalis a parte rei, et de se.  
1<sup>o</sup> distinctione 3<sup>a</sup>, 2<sup>a</sup> logique. natura predicantibus et provata: si in dicitur  
natura immunita in operat Cetera, tunc natura; sed hoc est falsus: quod maius potest  
ablatum oblitus Cetera, non dat Cetera sed si in dicitur natura immunita autem oblitus Cetera  
tunc: quod potest minus singulariter non posset esse oblitus Cetera; sed ablatum natura immunita  
sunt remanentes singularia: quod

368. Respondetur pro nominalibus: quod Cetera est universalius immunitus super  
omnibus propositis rebus, non tam de ipsa rebus universalibus; quia iste in dicitur,  
sed maius: 1. nomina universalia. Secundum natura immunita, 1. Sunt omnia singularia  
in rebus. Si primus sequitur, huius noscitur. Si secundus: Maius: singularia in rebus non  
posset esse minus in demonstratione.

369. Hoc est 2<sup>o</sup> de sit 2<sup>o</sup> provocatio: si Cetera agit de nominibus  
universalibus agit de natura immunita: quod si propositum potest: nomen generis universalis  
secundum natura immunita: quod potest: hoc potest: Propter hoc: Paulus dicit  
nomen hoc secundum natura immunita: quod potest: reguit secundum natura immunita  
hoc nec explicit: quod

370. Potest quoad 1<sup>o</sup> partem: si nomen hoc secundum natura immunita explicit de  
naturae, ista propositum: Paulus dicit hoc: sicut spissita erit falsa; sed hoc non est potest: maius:  
potest aliquia propositum est falsa, quando probatur in Repertorium Subito 29<sup>o</sup> sic dicitur: sed  
sic se habent: hoc potest probari; quia abies propositum hoc sicut Paulus dicit  
Paulus fecerat, hoc debidum: quod

371 *Potest illud ans quoad 2<sup>o</sup> partē eiusdem rationib⁹ & aliter sic: Si illa aliquo modo sicut est, l. est iūione, l. diuīsione? l. oīa p abūvīōn ad unū; sed nulo ex his modis qdā potest m̄ ī iūione; quia alias pōfaceret hyc sp̄sq: Petrus ē Paulus, Paulus & Joannes necq diuīsione, alias faceret hyc sp̄sq: Petrus ē Iacobus, I. Antonius, I. Joannes &c. necq 3<sup>o</sup> modo quia hinc equibalearet Petrus ē Iacobus & hunc attingat. Videbat maritū tuū me, cātu, loqua.*

372 *Q. 3. Nominaliū fundamenta Solvunt.*

*Agt 1<sup>o</sup>: plurib⁹ autoritatibus Phī apud Mastriū Videlī. uoc̄ videt dīcere universalia ē nomina, & in dāi natura) mūnes: qdā sp̄t p̄t Phī ee excludere natura) mūnes ut a Platoniū admittuntur, sc̄t, singularib⁹ separatas, & collocatas; concavo lune; quā opīnōnō mētīq vīcīmūr.*

373 *Agt 2<sup>o</sup>: si dīcīt natura) mūnes est dīcīt regimūnes, sed hoc applicat qdā, maḡ p̄t, l. est mūnes ut suponit; & si de nō est quia existunt, si singularib⁹, & de qdā, singularib⁹ existunt ē singularē: qdā sp̄t dīcīt mētīdo mā: est dīcīt eodī modo, nō; diverso modo dō. natura) mūni, ex se dīcīt hīcō ē mūni & accipit, & ab extēreco ratione sc̄t, singularitatis & singularē.*

374 *Agt 3<sup>o</sup>: qdā hāvit proprias existēcias in dālā parte rei. Sed nature) mūne illa in hāvit: qdā, potest mētīdo existēcias ē propria rei singulariz: qdā, sp̄t res mā, nō mētīdo; quia formalitatis hāvit existēcias proprias, sōz, descriptas, ut dicta ē, & discernit me, cā qdā, sc̄t, ad provaōnē, dīcīt qdā existēcias; se seu pīca ē propria singularē; nō vero existēcias ex se sc̄t me.*

375 *Agt 4<sup>o</sup>: quid quid; modo existit hāvit ē p creationē l. generaōnē; sed qdā ita hāvit ē ī singularē; quia 2<sup>o</sup> Phī acciones sōt sc̄ta singularia: qdā l. natura, & modo nō existit, l. sc̄t singularē. sp̄t res mā, dīcīt mētīdo: qdā hāvit ē, mediate p̄ tales acciones ē singularē dō; qdā hāvit ē mediate, nō.*

376 *Acciones pīcū tēmīnt ad singularē & nō ad formalitatis me, he tēmīt dīcīt p̄ reproduci l. mediate dependere ab actionē quā imēdiate tēmīnat p̄dividit, Cūus sōt.*

377 *Agt dīcīt sp̄t p̄uqndō provaōnē Hī: & singularē dālē cē: qdā nūlā ē provaōnē Hī, potest ans: hec demonstrat ē Vera. De p̄dividit ē p̄mū*

nicaride sed Prox. cōdividit q. d. a. Themat. & Deo singulariū dicitur Cœcua:  
q. d. a. vobis nō ans.

378. Cūm propositio nō arguit quia illa demonstratio fī p. Vnde I mū  
nō cōdividit quia id est saltus p. Ita; iudicante iūpītē. neque Propositio arguit quia  
Cœcua possumus habere & Deo sub Vnde I mū entis dī; & licet & Deo possit  
dari Cœcua ē quia Deus ē reservator; & Ita Vnde singularia Cœcata.

379. Dubitavi an naturae I mū dītā parte vñ singularib⁹ separa-  
re? vobis Ita platonis natura nō posse à singularib⁹ separari. p. vobis: natura  
I mū ē & Cœcua singulariū; sed god ē & Cœcua affinitas negat ab illo sepa-  
rari: q. d.

380. Obiuv: si universale existeret i singulariū forebet ipaq singularare cum  
versat: sicut aliovo facit aliou subtū; quo exsistit. 2: Cœcua debet ē & obto  
i defectuū & corruptiū; sed god habet natura singulariū ē corruptiū si-  
cuit singulariū: q. ut dicitur Cœcua debet à singularib⁹ separari 3: Singularitas  
denominat natura singulariū: q. dīq Ita.

381. Ad 1. vobis Claro ē dispositio: q. quia unetas nō supponit nature:  
god nō evenit; aliove; q. quia & ratione actus ē denominare p. q. nō vero e. Ita.  
p. god vobis ad 3. singularitas enī ē actus nature ad 2. vobis disquisitio ma. & obto  
i corruptiū & god vñq. & quod es istucq. nō. Soluo patet ex dictis. Q. utay  
loga sit sc̄cia.

### 9.3. A. Sit Asignanda Alliqua Distinctio

Ex Natura Rei Inter Gradiū Super,

& Inferiores eiusdem Entitatis, 2. v. 1.

Alliqua Supenys & Quæsto

Resolvitur. v. v. v.

382. Suppondu ē 1. q. gradus predica, 2. q. dīta. alli se hauget ut gene-  
ra & especie respectu distinctiones, ut al respectu talis, & hoc respectu singulariū,  
alli aut̄ se hauget ut superiores distinctiones. & 1. Separationis extractum distinc-  
tionis formalis disquisitio; & 2. aut̄ p. respectu disputationis; si sit sustentia, Con-  
tra, Vnde, al, hoc, Prox. & in legimus & gradus respectu talibus, quia & hu-  
& me, cūt sermo.

383. Supongu i 2º qd' opticas formatic allia e' adequata, Hallie, yadequada  
t' e' que dat' per due que matuo; claudyt', ut per al Vale, 8 hq. 2º, e' illa que  
dat' per ea que n' matuo; claudyt', ut per al 8 hq.

382 Sit h[ab]ita natura superioris. & priore predicatione dat' desiderio formalis ex natura rei iudicata, & similiter id h[ab]ita formalis iudicata.  
1<sup>a</sup> pars pot' haec iudicatis pro iustificatione, 2<sup>a</sup> aut pars iustitiae, quia hoc  
est ius iusti formalis iudicavit al. qd tq. id h[ab]itar quis de his sit iudicata partis,  
quia sit per extremaque si haec ut iudicari & scilicet, & non materio.

389. *¶* Non penitus plena observatio est quod naturae preciositas dignitatis a superioribus, sed id est per se dignitate includitur. Cum scilicet; quia natura dicitur quod dignitas superiores; ita ut hoc sit unus ex aliis. Ita hoc genere dignitatis et dulciorum non quod dignitas superiores naturae. Cum plenioribus; sed dignitate inclusa cum includatur.

Q. 2<sup>us</sup>. Quædam Solismata Solvunt.

386 Agt 1: t. nula dat<sup>s</sup> dñs<sup>2</sup> qꝫ tñg & al, t. s̄ dat<sup>s</sup> e adeguata; Agt 2<sup>a</sup>  
n admitt<sup>s</sup> g. p<sup>r</sup> ma: dñs<sup>2</sup> qꝫ dat<sup>s</sup> p<sup>r</sup> tñg & al t. dat<sup>s</sup> ita ut ho sit uny ext  
remy & al aliud; t. itant al sit uny, & vale aliud? si p<sup>r</sup> nula dat<sup>s</sup> dñs<sup>2</sup>  
cio. Si 2<sup>a</sup>, e adeguata: q<sup>r</sup>.

387 Si Respondat quod totus hoc est unus extremus, & alius nullus, Ita est: quia si  
alius est unus extremus, Soly remanserit pro altero extremo Vale: & negaret hoc est unus extremus;  
quia hoc Soly alius est Vale: scilicet. Si Respondat quod alius est unus extremus, & Vale nullus,  
sequitur videlicet quod adequare debet.

388. *Rept* totu<sup>m</sup> tis eē unu<sup>m</sup> extremu<sup>m</sup> & tate attinu<sup>m</sup>, ad Repliq<sup>m</sup> dīcisse, qd  
tale<sup>m</sup> paxao, per tis tis & al eē pādecu<sup>m</sup>ta; ut pāfāt nō eē nescire, ut permaneat ho sine rao-  
ne ali<sup>m</sup>; sed paxao qd ill<sup>m</sup> pācludat quā eē disti<sup>m</sup>cio pāludis ab solu<sup>m</sup>; nec al ex  
alii parte poserit eē quā pāfiaq<sup>m</sup>; quā eē ipsy al pāclary. argutu<sup>m</sup> dēfendit hoc pāpāq<sup>m</sup>  
q: totu<sup>m</sup> eē maius sua pārtē.

389. Agt<sup>t</sup> 2: implicat aliquid ex id, & dictio; sed ad hanc nos sicut idem  
q<sup>z</sup> a yst<sup>t</sup> disquido mal: eod<sup>t</sup> modo, & sub ead<sup>t</sup> ratione id; sub diversa ratione no:  
natura superius ex id. Cuiusmodi quatuor in & deceptu plausi; & disquisit<sup>t</sup> ab illa

quatenus in dicitur tota quod natura superior continet: artem natura superior est ut Cy  
superior, quatenus illa continet: et ab illa descendat, quatenus dicitur dicitur, quod super  
prior nō dicitur.

390. Agit dicens que sit eadē foz<sup>2</sup> unū 3<sup>o</sup>, sit eadē foz<sup>2</sup>, tēnde; sed al  
et Vale sit eadē formaliter hī qd<sup>2</sup>, spt<sup>2</sup> discepto mād que spt<sup>2</sup> eadē foz<sup>2</sup>, pādeca  
te, nq; quod sit eadē foz<sup>2</sup>, adequate dico. al et Vale simul sita sit eadē foz<sup>2</sup> ade  
quate hī, dīcta nō dat aliquid distinctionē strālla. sic sita & hī vere vero distinctionē  
arepta.

## Q. 3. V. AR. COMVNES

Haveant Comunitate in statu  
Contracionis. <sup>Q. 3. V. All</sup>

iquibus Suppositis M.  
Sco, Suadetur.

391. Pro iste quā 2<sup>o</sup> notandum est natura p̄c<sup>2</sup>, 1<sup>o</sup> signo est ē nec dīcere in  
unitate nec singularitate; quia hoc ē ēius ēstātē de hī nō p̄cedit; illo enī signo  
nec ī munītate nec particularitate ē; p̄partim tam ad Comunitatē ut ad p̄cessū; ad singula  
litate ut ad singulāritatē.

392. Hoc enim q̄ lib̄ Cq. Cibis th̄ & Ierūm. The signo solo ī munītate  
p̄dam̄tate admīt̄t; & ideo ī statu ēstātē, iquā, nō ē ī natura aliquā ī munītate;  
sed solo quando plus illa p̄cedit; ut aescul. Ierūm p̄cūrētōes. Obīcas admīt̄t; ad  
multas vero p̄cūrētōes p̄zū p̄sonales nec īstātē volunt. nos aut̄ ī natura p̄c<sup>2</sup>, quid  
quid sit & hī p̄cūrētōbus ī munītate actualē de p̄cedētē.

393. Sit itaq̄ No: natura p̄c<sup>2</sup>, hāp̄t ī munītate actualē vñ hī dām  
exīt̄t; p̄dividēt̄. e D<sup>o</sup>, S<sup>o</sup>, m̄le, losī, Sed p̄cūrētōes 2<sup>o</sup> distinctionē 3<sup>a</sup>, Q<sup>c</sup>, l<sup>a</sup>, ex quo  
sic p̄t̄t̄. Si natura lapidiū vñ exīt̄t̄; p̄dividēt̄ ex se & aperte vñ erit ī mu  
nītate, erit singularis; Sed hoc nō q̄ D<sup>o</sup>, p̄t̄m<sup>2</sup>; Si erit singularis nō poset trīp̄t̄ ab  
istū sine fabricātē ut ī munītate; sed hoc nō admīt̄t ad verecūdēt̄ q̄ D<sup>o</sup>.

394. Major proval: si ex se & aperte vñ ē singularis, repugnat illi  
ī munītate; q̄ D<sup>o</sup>, aut̄ explat̄. Singularis ut singularis ē repugnat ī munītate quia  
ē vñ ī munītate singularis: q̄ illas trīp̄t̄ natura ut ī munītate q̄ D<sup>o</sup>, & se

ē singularis. Inquit illa sub ratione repugnat. Nam scilicet natura humana  
vñ ex se ē singularis natu ē divisione scilicet & diuina. potest hoc: ideo  
natura divina repugnat, quia ut Iminis, quia ex se singularis ē: qd.

395. Rpt: Nam ad principale ratione: quod pertinet natura ex se nec si  
galera nec Iminis ē; Cq: qd dividitur, ē singularis; Et Cq: qd abstrahitur  
sit Iminis. Sed Nam ē: quod natura posuit in se repugnare ut pluribꝫ  
maneat. Quia ex principiis eius realibus: qd potest animi: quod natura divina  
nō posuit in se at Iminis. Quia ex principiis eius realibus: qd animi: qd.  
vidas has nostras rationes recurret. Nam ad suas circa præservationem: qd  
iq.

## Q. 2. Arguntur & Solvuntur.

396. Agit: quando unius operis intentio alligata, eius operis nec p se nec p accidit  
pt illi venire; sed natura a parte sui intentio singulariter: qd. qd. Inquit nam: eius ope  
ris p se, nec p se nec p accidit p illi venire, dicit; eius operis p accidit, nō quia ad hanc  
partem; sed disquisitum: natura a parte vel intentio singulariter p se nō p accidit, dicit.

397. Altera p respondere disquisitum sic: eius operis disparatus nec p se nec  
accidens p illi venire, dicit; eius operis ordinatus nō; operis sicut p se dicit; Ordinata,  
sicut p se disparata. actus & opera sunt ordinatae deinde se habent natura vel singulariter validas  
& invalidas vñ sunt disparatae. Et sicut materialia in verbo p se hoc patet, p operis hanc, p quo  
corpus & anima ununtur.

398. Agit 2: ideo natura ē Iminis a parte vel singulariter ab extre  
mum, ratione singularitatis, quia singulariter ē extremitas ei; Sed licet singularitas sit  
extremitas naturae, totum ei Iminitatis p̄fereat: qd. potest manifestari: licet premocia per ea thary  
sit extremitas voluntatis, tam tanta, qd. totum libertatis p̄fereat voluntatis: qd animi.

399. Rpt: qd 2: filiosque justa principia thary, qui premocionis ad eo  
pertinet de extremitate voluntatis creant; Et dicit ita aperte voluntatis, qd de illi pote  
operari illud ad qd ē, quia sine premocione nō p̄t operari voluntatis creata; Et sim  
iliter data premocione nō p̄t voluntatis operari: qd quo stat lecio & p̄fendimur p̄d  
eis; quia pote ad alligatum, & ad eius operis ē libertatis p̄fereat voluntatis.

400. Non sic singularitas inducit voluntatem a qd: sed ipsa p̄fide naturae

actu eripi; alio, qui est extrinsecus naturae & non potest quod est physica. Sed physis de  
quod est desuperiorum deinde operatione, iusta regulis quid quid deinde operatione dicitur  
operatione; Sed operatione non dicitur communitas nec est natura.

201. *Proposito* quoque modo quid quid dicitur de superiori supponit absolute  
re, id est; supponit immobilitatem naturae. Et sic intelligitur predicta regula. Si si adaequatur  
unitas propria naturae prout de qualitate, id est: quod est per particulas communias;  
potest non anima, quia non est id est una forma, ac est una unitate formalis. ad hanc sufficiunt  
vere formae, qualiter unitatis.

202. Ad 2<sup>o</sup> requiri havet, se unitatis formalis, & aliud quod natura cum illa  
supponat absolute; licet enim prius habeat natura & eius unitatis tam cum illa supponit  
immobilitatem atque ita nec unitas nec communitas predicta est prius sed dicitur natura humana  
predicta est prius, quia non est communis illa communis, non forma existens, in  
aliquo subto nominatur illius sua denominacione.

203. *Proposito* predicto toto usq; ad caput, quia negata eius ipsius proposito  
disquisitio forma existit, aliquo subto nominatur illud. Si est capax denominacionis,  
potest. Si non est capax, prius quia predicta est capax nominandi communis.

204. *Proposito* 3<sup>o</sup>: licet natura est singularis, potest tam proprie ut communis: quod potest  
si natura humana propter pars, tamen non habet communitas positiva, tam non potest  
potest illa proprieta ut positiva communis: quod licet natura sit ex parte singularium & propter  
unione & intelligitur totius notandum, quod communis natura est 2<sup>o</sup>.

205. Una positiva altera negativa. 1<sup>o</sup> cum illa haec cum natura equi  
aliter respectus est singularitatis, ita ut potest illa per quod est singularis, dicitur quia Maria, quam  
nun oponit positiva distinctione actuali causam, licet dicitur quia est terminans, per  
minus exclusus, & hec habet per illam, & dividit naturam ab ea singularitate.

206. 2<sup>o</sup> cum illa quae habet natura a parte tamen cum natura equi  
aducatur se non magis petit hoc quod illa singularitatem, & hec aperte negativa, quia  
non potest a parte singularitatis, cum singularitate, cum qua existit, & venit utrumque, et quod  
est separare plura; sed dicitur, quia nequaquam est predicta. Et positiva non nunc ad  
arguit respondet quod est equivoco latorum;

207. Quia existimat operari communitas positiva, Iuxta naturam & mun-

natura enī; estatū esēcē ē I mūnū positiue salī; p̄dērēq; ut in negacio  
I mūnūtū positiue advenit natura saone Q̄c̄itātē; p̄dērē I mūnūtū positiue  
p̄nīq; quā ex se haret equaliter ad oīa; dīvidua; idē q̄ Vene p̄t J̄p̄t ab  
q̄ alliquā negacione eo ipso qd à S̄q̄ularitate presidat; quā sic nō dīvīdū modo  
sūr̄ rep̄uq̄ntē esēcātē: & Iha Vero si eret esēcātē S̄q̄ularis.

108 Dūvidari q̄ natura dībēra sit I mūnū? T̄p̄t qd legendo D. Co  
munitak; quē stat q̄ p̄dērēa; positiuitate ad plura; & dīvīcūlitate t̄c.  
natura I mūnū; quā he Comunitas aequit̄ p̄fectionis ut dīct̄; me; haret  
q̄ Comunitatē q̄ dekāminātione & ab q̄ p̄dērēa ad 3 dīvīna; personas qu  
acep̄t hoc s̄p̄udēt̄ Comunicata & nō I mūnū.

## Q. V. V. N. R. E. Comunes Predicmetales Habeani à Parte Rei Vnitatem

Formalem Minorem Nerali

Retinentes illa; Statu

Contracionis?

Dicūta declarat.

109 Cūcurvis natura; 3<sup>o</sup> estatū acrosit à H̄is preserūt à D. S. C. I.  
i statū esēcē; q̄quido; set; I dūdeat natura 2<sup>o</sup> sua esēcātē p̄tata & etiam  
q̄cū eī; quē ipso i seq̄ut̄ ut sy paonē. 2<sup>o</sup>; dūt̄ statū esēcē sua dñacionis  
q̄quido I dūdeat natura ut tracta; nesc̄e gr̄pe ē; S̄q̄ularib⁹ exētē. 3<sup>o</sup>  
dēnq̄ statū ē esēcē Obliuie; Cuqdo nōp̄ natura haret illa p̄tata quē illi  
ab iusta rēvēyt̄.

110 Oīa p̄tata quē dūmenit̄ natura; i statū esēcē; quocq̄ velinet; set eī  
oīa allia n̄ p̄dēcīt̄ de natura; i statū esēcē; quā natura acrosit; i statū Tealit̄  
exētē posib⁹ p̄ super addita Q̄c̄itātē; i statū Obliuie exētē p̄ operāt̄ H̄is  
l. alliquā 2<sup>o</sup> statū; 1<sup>o</sup> statū p̄cedit p̄sūdātē natura statū exētē Tealit̄. &  
ultimo seḡut̄ statū exētē Obliuie; quā H̄is à S̄q̄ularib⁹ sua; p̄fessione ac  
rēp̄t̄.

111 Ad q̄ statū seḡut̄ unitar; que ē 2<sup>o</sup> formalis; set; & saone Caus  
alliquā ē; dīvīsū; & se p̄ p̄cip̄ia formalia seu dītas esēcātē; ut vao hi; que

est una & omnis & diversa per generata. ex quo partet unitas alia est generica  
alia specifica, & alia numerica generica i minor specifica, & hec mea numerica,  
de numerica non est omnis.

212. Non existentia statu est ex statu solitudo aut separatio  
non natura, est enim statu pure quidditatis, qui natus videtur a natura sed se  
per illius conceptus sive existens sive non sive praedictus sive non. Numerus & plus  
alii sunt; natura non datur aliquis unitas nisi numerata. tamen sit per se deum  
sicut natura aut, Porcio excepto admittit quicquid unitatis formata minoris numeris  
est, Cq d. s. q. 2<sup>o</sup>. Nostra Selecio p. H. Ponit.

213. Sit 1<sup>o</sup> Nomina naturae parte seu statu esse hanc unitate formalis mihi  
unitate numerali. est D. S. 2<sup>o</sup> Directione 3. 2. 1. potest ratione. quod a parte recta  
est recta & eod gradu & quo est hanc unitate sive proportionata, sed natura  
predicamentalis; statu est enim recte & generica & specifica. quod nunc sic: sed  
unitas & generica & specifica est mea unitate numerali. q. d.

214. Post 2<sup>o</sup>: a parte recte in sola dat directio specifica. Verum est quod generica &  
numerica: quod unitas generica & specifica. Post hoc: quod modus directus unius operis,  
potest modo directus & veliguntur; sed directio operis unitatis. q. d. Primum: ex D. S.  
loci supra citato numero 6. dixi utrum extremae causarum devenienter  
est se unius & eod modo, quo est unus & se, eod modo videtur a veliguo extremae  
diversus; Sed prout natura dicitur ab alia specifica. quod hanc unitatē spe-  
cificā. Videlicet Martini.

215. Sit 2<sup>o</sup> No: natura communis predicamentalis unde i statu ma-  
tiori. Separat illa formalis unitas quae hanc est i statu eiusdem. ita D. S.  
Citat. & provat ratione: prava 1. & 2. modo, quae natura i statu eiusdem. Iuxta  
autem i passim statu recte, sed natura i statu eiusdem. Iuxta unitas formata:  
q. d. mea est certa; nam eius i quoque statu est formata. mihi provata ma-  
net loca ista.

2<sup>o</sup>. Arguta & Solvunt.

216. Arg<sup>1</sup>: ex formalis iuxta teoriam p<sup>ro</sup>st. Sed statim esset ex formalis:  
q<sup>uia</sup> unitas i<sup>n</sup> statu n<sup>on</sup> est separata. Vt n<sup>on</sup> mai; q<sup>uia</sup> ex formalis esse est  
unitate; & hoc est dat separata. formalitate enim dicitur ante operationem illius, ~~deinde~~  
unitatis.

217. Arg<sup>2</sup>: quicquid naturae est diversum p<sup>ro</sup>p<sup>ri</sup>a formaliter q<sup>uia</sup> potest  
an; quicquid naturae id est materialiter. Cy pluribus dividitur a parte tertiis; sed que  
id est materialiter. Cy pluribus dividitur est plura a parte tertiorum. Vt n<sup>on</sup> an; ad causam  
provaens iuxta mai; me<sup>2</sup> dicitur: est plura numerorum & materialitatis. Id est; potest  
n<sup>on</sup> unitas formalis n<sup>on</sup> opponit divisionem numerorum.

218. Arg<sup>3</sup>: videtur natura esse una entitative diversus; Sed naturae diversa  
entitative & pluribus dividitur q<sup>uia</sup> n<sup>on</sup> est una, potest mai; unita formalis est unitas in  
essentia, & unitas entitative unitas in entitate; Sed naturae que est una in essentia  
est una in entitate; q<sup>uia</sup> natura que est una ex se, & essentia est una in entitate; & Ceterum ipse  
est est una ex se, & entitative diversus.

219. Pro solutione notandum est qd enim 2<sup>o</sup> accepit pt. 1<sup>o</sup>, for<sup>2</sup>. seu nominati-  
tis; & hoc sicut esset p<sup>re</sup>dictum ab individuali entitatis essentia, loco & tempore.  
2<sup>o</sup>. participialiter, & ita sicut esset essentia, determinata p<sup>ro</sup>p<sup>ri</sup>e, & loco. 1<sup>o</sup>. Spe-  
ciosa dividua unitas specie hanc est qd est entitas; q<sup>uia</sup> sic n<sup>on</sup> dividitur p<sup>ro</sup>p<sup>ri</sup>a  
formaliter. 2<sup>o</sup>. vero sicut tot sunt entitates quod dividua; & hec divisione formalis  
n<sup>on</sup> est.

220. Hoc superposito vt n<sup>on</sup> mai; ad causam provocationis permissa mai; me<sup>2</sup> dicitur:  
est una in entitate, sicut p<sup>ro</sup>p<sup>ri</sup>a nominaliter, id est, participialiter, n<sup>on</sup>. Ceterum dicitur:  
q<sup>uia</sup> est una entitative nominaliter, id est, participialiter n<sup>on</sup>. stat obtemperatur naturae  
est una entitative nominaliter, id est, multipliciter, participialiter. 1<sup>o</sup>. sicut; q<sup>uia</sup> oia p<sup>ro</sup>p<sup>ri</sup>a  
videtur ante productionem eisdem essentia hanc. 2<sup>o</sup>. etiam est vera; q<sup>uia</sup> post produc-  
tionem dividitur dividitur hanc sicut natura.

221. Arg<sup>4</sup>: ideo natura specie hinc dividatur & plura dividuntur  
renunt sicut unitatis, q<sup>uia</sup> hec diversum est p<sup>ro</sup>dixit. seu p<sup>ro</sup>p<sup>ri</sup>a materialia; sed ex  
hoc sequitur naturae genericae n<sup>on</sup> hanc unitatis formaliter; q<sup>uia</sup> natura generica valit  
n<sup>on</sup> hanc dicitur. potest mai; natura generica ut alii dividitur p<sup>ro</sup>p<sup>ri</sup>a formaliter, n<sup>on</sup> p<sup>ro</sup>p<sup>ri</sup>a

220 rationalitas & irrationalitas qd si natura specifica quia dicitur p dicas mater  
riales &c

221 *R*uptura materiae nisi sit ad provocationem dicitur cons; p propriis  
formalibus eiusdem linea non; diverse lineae seu diversa linea vero. dissimiles  
naturae experientia vel lineae sua formalis unitatis tunc diversitas p dicas ma-  
teriales quales sunt hereditates quia non est alio modo diversitatis nec ad ap-  
plicationem est deinde. Cui solus dividenda sub se dividat.

223 Sed in negatione naturae genericae diversi est qd p propriis formalibus,  
sunt dicas formales quales sunt realitas & virtualitas p quas diversitas est; quae  
ex hoc sequitur qd natura generica non habeat unitatis formalis; quia hec  
non oportet divisionem formalis quando est alterius linea: alioquin havet unitatis for-  
malis genericae & diversitatis predictarum dicas quae sunt propriis formalibus speci-  
ficae & genericae, & qua linea alio est unq.

224 Et si Cuius quare validas & invalidas dicas isti p  
propriis formalibus & hereditates non duo: quia iste non est propriis operationis sicut illi;  
& diversi enim nata operatio dicitur ratione hereditates sed ratione naturae.

225 Sed explicari: qd scilicet hinc supremi qualiter sunt quia finita  
vix non habent unitatis formalis genericae; quia hec diversitas corporis & non  
corporis p dicas formalis genericae. Hoc non cogit; Et ad ipsiusq; provocationem di-  
misi qd sicut corporis & corporis non dicitur genera sed species respectu sunt  
cum forma; sic dicas illorum dicitur species & non generica; & sic sunt diversitatis.

226 *D*iversitatis: qd unitates ea formales quae numeris predictarum eiusdem regis  
diversas res est eiusdem 1. dico esse rationes? & non logismos & illis ipsa realis; sic enim  
sunt & dico; sicut prata, quibus sunt: sed logismos & ipsa formalis. dico: qd  
predicte unitates non sunt diversae rationes. potest: si predicte unitates. sed quod si aperte  
est diversae rationes daret; illi diversa ordinatio predictarum talis; quia per illam pa-  
ratia venit, & per aliam dicitur; sed hoc est ex parte dicitur: qd.

227 Regat dicitur 3<sup>o</sup> reportatary distinctione 3, 2, 9, 3: ad 279<sup>o</sup> aut: si  
multas & rationibus qd; ipse enim non sunt alterius rationis qd haec species & illa; quia  
& logismus est unitas & veritas & non est alterius rationis qd quocumque alio qd; quia sic  
potest est Coordinatio & rationibus entis qd havet rationes alterius rationis.

228 **E**t Coligitur unitate quae est in uno piano quaque est ex se posset esse; et alio, sicut  
dicitur in natura superiori respectu inferiorum. Coligitur ergo quod hec unitates dicuntur pre-  
dicamentales, non quia sit peculiaritas enim predicamentalis sed quia sunt in predicatis  
quae respectantur in predicamento; et secundum Speciem, generis, et Genitivus. Coligitur denique quod uniusque  
et sunt positive: de non Salvator, unitate Similitudinum, sed in unitate Genitivus.

### ¶ 6. VEN COMUNITAS PREDICANTIS.

ET UNITAS FORMALIS SITTALIS, PIN

EXISTENTIA I. P. IDIFERENTIA V. V.

SENTENTIA REFERUNTUR.

NOstra PONITUR.

229 Inquiritur; hac difficultate, an hoc adspicit naturam; id videtur, quod est ipsa  
difficultas? Et quod totum est difficultas naturarum, quoniam difficultas de natura  
procedit. Quod natura ut procedat hereditate; quod est natura Propter Paulum, de Ceterorum  
idividuum, prout ab hereditate sit una vox, existit; quod vero est entitatem  
difficilis, natura?

230 Unde immunita per existentiam est natura cum unitate, quod eadem in  
diversis manibus actu sit simul in pluribus propriebus. Vero immunita per existentiam est  
natura Virgine Maria non ita ut actu sit in pluribus simul; Sed quod simili non respon-  
suet esse; et alio idividuo ab illo; quo est non simul sed diversum utrumque invenerit per  
propria plura, sed differat per modum.

231 His supernotis sexa hanc difficultatem 2<sup>a</sup> diversitatem praedicata est, et hoc ascensit  
naturam esse immunitam per existentiam, hoc dicitur aliquis a Martino Etat, quoniam sequitur aliquis Ve-  
ciosius, et suis manu manu, oportet ut sit 2<sup>a</sup> sequitur Martinus et Liguinus, et Ignatius;  
Et hec est forma magistri D. S.

232 Sit ergo: natura communis predicamentalis non est immunita per existentiam, sed  
per similitudinem, id est negative, potest. Si natura predicamentalis est communis per existentiam,  
cum id est similitudo creatura est in pluribus rebus difficultas, sed hoc dicitur negativum, et est illa  
D. S. ergo: natura communis predicamentalis non est immunita per existentiam, sed hoc dicitur  
ad 2<sup>a</sup> difficultatem: sed ergo quod unitas realis non est alibi, existit in diversis id est  
videtur sed in uno: ergo.

233 *Post 2<sup>o</sup> Vrone predictam: si id quod Cœata est, pluribus realiter  
dicitur esse creatu' unius 3<sup>o</sup>. q[uod] quo plura realiter cœantur. Sed hoc est falsus: q[uod] a  
ma stat; & h[oc] m[od]i, quia miraculu' Santissime Trinitatis p[ro]p[ri]e stat, & Tropu'  
natura ad hoc p[ro]p[ri]e: quod sit ead[em] unicu' terio d[omi]ni Coagulat.*

234 *Comuni Tropico e[st] q[uod] natura Cœata tq[uod] e[st] una specie p[er] pluribus;  
n[on] vero una numeris; & q[uod] natura Divina sit una numero; id n[on] sequitur  
miraculu' 3<sup>o</sup>; i' Creatu'. Sed quod ab adversariis: q[uod] talis multiplicatio faciat entitatem pl[ur]i  
uer natura, t[em]p[or]e si t[em]p[or]e g[ener]e e[st] una natura. Si 2<sup>o</sup>, q[uod] Solu' singularitate, plurimique;  
H[oc] ita n[on] videtur sequi.*

235 *Amplius: si p[er] singularitate Solu' multiplicata stat i' natura mul  
tiplicatio numerica p[er] priu' nature: q[uod] p[er] personalitate Solu' multiplicata; i' natura  
Divina statuit multiplicatio Divine nature: q[uod] plus requiri; i' natura humana  
ad numeru' multiplicacione, quod edicta q[uod] singularitatu'; & hoc est q[uod] videt  
plex entitatu', una est, uno & alia p[er] alliu'.*

236 *Post 2<sup>o</sup> H[oc]: si natura Cœata est immunita p[er] existentia, disqueretur ea  
ter a se a sua singularitate; sed hoc est falsus: q[uod] p[er] sequela maiori: si est  
immunita p[er] existentia, dicitur Pro, adaeq[ue] ead[em] natura entitatu' maneat; Paulus,  
Sed hoc supposito disqueretur a singularitate: q[uod] ma[re] 2<sup>o</sup> adversarii m[od]i stat; quia  
separatio e[st] signu' singularitatu' reali.*

237 *Post 3<sup>o</sup> H[oc]: ex ista aduersariis sequitur D[omi]n[u]s non posse unum  
individu' Cœare de altera amigualare: q[uod] p[er] am[or]e Cœao, producio totius entitatis  
ex nullo; & amigualatio totalis destru[ct]io; modo sic D[omi]n[u]s voleat Cœare anti Christu'  
istu' n[on] posset; quia q[uod] de facto natura eiu' p[er] D[omi]n[u]m exsistit; q[uod] eius posicio sit an  
tichristu' n[on] est Cœao; & etiam Parigulaone.*

238 *Sequitur eti[am] q[uod] secundu' natura p[er] natura e[st]; oib[us], natura Christi e[st] ea  
de q[uod] natura Iudei natura Vnde Marie q[uod] natura Poncio Pilati: natura  
Christi p[er] primo tangere, & Pilati natura, i' Celo Vereis. & os havere ead[em]  
animu' de ead[em] istu' q[uod]. Sed hoc est falsissimum: q[uod] d[icitur] a.*

239 *Y[et] videt aliquis hic oia; aut eni[us] q[uod] tales avioses n[on] terminant ad natura sed ad  
singularia; q[uod] natura p[er] illu' signo p[ro]p[ri]o quo cœpit ead[em], pluribus vel horu' diversis p[er];*

qd enī uenit e hoc singularare Chrestus; qd adnotat e loco singularare Iudeas. qd natura  
na soluereat.

240 Sed Iustitia: l. qd dñata e Sola Iudea; l. natura Cq. Iudeitate? l. e  
absurdus; quia actiones predictae ad singularitatem solu nō tenentur: qd 2<sup>a</sup> e Ora. mo  
do scilicet illa entitas, quae e natura Iudee p. k. e dñata; p. k. sed entitas quae e nat  
ura Iudee e entitas quae e natura Christi: illa entitas quae e natura Christi e  
dñata; p. k.

241 Dico hinc si logica fuit fabricata s. aponit, nsp, ipsa, natura ee by dñna  
eonu. Sed id absurdum p. k.: hec entitas quae e natura Iudee e p. k. dñata; Sed  
hec p. k. e natura Christi: qd. alibi: natura Iudee simul Cq. singularitate e  
dñata; Sed natura Iudee e natura Christi: qd. qd p. k.; natura Iudee e natura  
Christi; Sed natura Iudee e v. i. sp. p. k. Cq. singularitate: qd. qd.

242 Modo sic; natura Christi v. i. id. sp. p. k. Cq. sua singularitate, &  
Cq. singularitate Iudee: qd Cq. entitas quae Cq. singularitate Iudee e dñata. ut autem hoc  
p. k. obrevera, qd eadz entitas; Christo ac Iudee respicit v. i. id. sp. p. k. Cq. illius  
singularitatibus: nuc sic: Porro Iudee e qd denominata ab hac occasione, car  
iar singularitatem habet; se id. sp. p. k. natura, quae id. sp. p. k. Cq. singularitate  
Christi; quo modo qd dñatus ab ipso eo qd illud Cq. quo e id. sp. p. k. dñct?

### Q. 2. ARGUMENTA SOLVUNTUR.

243 Q. Agit l. natura Pauli ut presedat hereditate, p. k. se separata  
nō dñquit v. i. qd eadz v. i. animat; quia pro illo signo nō habet a quo dñquit  
qd; dñqua s. dñsqueat, nō erit resoluta super ad ipsa singularitate, cui dñe  
l. angulus v. i. vane respondet.

244 Sed eorum respondentibus, s. dñs Novum Testam. Respondemus tales  
naturas, p. k. ut hereditatibus, p. k. se separatas dñquit v. i. entitatis; haec enī distinctas  
v. i. entitatis participiales; p. k. una exstant et altera nō una desuntur et nō altera; quod  
qd Paulus deinceps remanset tota natura Pauli; qd quod producta sunt natura unius potest  
nō produc natura alterius.

245 Sed replicavit: Paulus et Paulus sunt id. p. k., natura qd nature illorum  
pro illo signo prius ad hereditatem dñquit v. i. 2<sup>a</sup>: ex D. S., t. m. c. Cacy scipio

is dñs ergo p̄dūdūlūbū nula remaneat dīstīcio: qd. ad 1<sup>o</sup> vsp qd Paulus &  
Paulus dīcīt id for, eodq natura quē ē; Pro quaq ex se potuit ē; Paulo  
& cōtra & cōtra quā una natura ē; Pro sicut allia quē ē; Paulo.

226 Ceteray qd hoc stat qd dīgūt p̄ entitativē seu taonē entitatis pax  
nūcūlūbū Cōst. & vī Cōrēas quē sit dīstīcio entitativā naturā; vsp qd ē tāq  
edītāli & nō gēnētīca nec nūmētīca ad 2<sup>o</sup> dīscīmu. Dīlogūn &  
dīstīcio rēalē esp̄cialē seu nūmētīca, gēnētīca l. sp̄esīca; nō vīo & r̄tātūvā.

227 Agt 2<sup>o</sup>: unitas ē Cōrēa dīvīsōnē; sed natura humana quē ē  
; Pro & Paulo sc̄lūi hēcētālūbū, caret dīvīsōnē p̄ p̄s̄cīa p̄mātīa: qd ē  
una p̄ i exūtīcīq. Argutū tāq provat unitatē nature; qd autē sit p̄ i exūtīcīq  
nō tāq mēdiū arītū. unde Cōlātātī ḡacīa dīgūt mī; caret dīvīsōnē for  
mālē & esp̄cialē itātū vīy mancat cōrēe taonē; utaq p̄ p̄dēkētīcīq, do; p̄ i  
exūtīcīq, nō. natura ē una gēnētīca l. sp̄esīca; sed ex hoc nō tālātū una entitatis  
existēs p̄ illū.

228 Agt 3<sup>o</sup>: quando vīo p̄rat̄ i hī p̄ibū: Pro ē ho, Paulus ē ho lī ho  
ponit; utaq p̄cī p̄rouna p̄dūdūa taonē hīz l. p̄rouna p̄ uno & allia; allia?  
Se lī: qd ē mūnū p̄ i exūtīcīq. si 2<sup>o</sup>: qd ē p̄rat̄ mūnū. Coa provat humanitas  
que put̄ & Pro nō put̄ & Paulo: qd ē

229 R̄p̄t̄ qd lī ho sap̄onit p̄ una p̄ uno & pro allia p̄ allia; & negat qd nō sit  
mūnū. ad provaonis dīgūt̄ ans: nō p̄rat̄ & Paulo nec p̄t̄ p̄dēcār̄, nō; nō p̄rat̄ &  
p̄t̄ p̄dēcār̄. Ido. natura qd quē ē; Pro p̄rat̄ & illo & p̄t̄ p̄dēcār̄ & Paulo cōd̄ p̄a  
dīfērcē negatīva quā p̄t̄ ē; illo; & hoc sufficit ut sit mūnū.

230 Leo alliorū soluona nota, qd qdīvet dīvīdū havet totq natura, & nō  
partī nature; quā havet oīa p̄ata esp̄cialē allia. 2<sup>o</sup>: qd oī nature oīq tāq p̄  
syt̄ p̄a remota & me p̄dēcār̄, nō sūmūl, sed una quando nō allia. 3<sup>o</sup>: qd quā  
de dīstī, havere eodq esp̄cialē seu naturā, nō sumūl p̄o idētītāte sp̄onta dī  
hēcēnī.

Tāc, 3<sup>o</sup> DVnūversali Lōgo. 1<sup>o</sup> V, I quo for, Consistat

Rao Vnūver, Lōgiç. 2<sup>o</sup> V, Attīqua de Eſcīa,  
& Existēcia Vnūver, Lōgiç Notat &

3<sup>o</sup> Resolvitur. v

251 *P*ro no[n]stipula[n]ta nolqdy e<sup>st</sup> l<sup>o</sup> qd universale logy n[on] dat a parte rei, ab i[n]d[ivid]uis  
cat eius nomi; n[on] s[ic] daret, n[on] logy, sed me, qd daret apelari qd eti[us] daret  
*D*, s[ic] plurimis locis, sed paucisque aliquibus. Et qdis pro Xe provoda.

252 Nolqdy e<sup>st</sup> 2<sup>o</sup> qd universale logy & recte digne pro materiali natura  
Imur, & pro formalis 2<sup>o</sup> sp[eci]es, pro materiali p[er] se Corporey t[em]p[or]is Corporey  
sustentia t[em]p[or]is, absolute, t[em]p[or]is. Respective, eo modo quo fuit natura quia sit  
nature Comune t[em]p[or]is Sustentiale, quia accidit tales, absolute, & Respective, pro forma  
materiali autem p[er] se acidipl. Tamen; quia e<sup>st</sup> 2<sup>o</sup> p[er] se, quo fierunt natura ab ista.  
Et licet aliqui antiqui Cetati a Martino tenuerit, universalis pro formalis  
e<sup>st</sup> quid absolute, Imuris tamq[ue] Ihesus e<sup>st</sup> ea Relativus.

253 Nolqdy e<sup>st</sup> deniq[ue] qd universale logy dicitur, adhucine: Justa  
multiplex esse deponit qd p[er] se Alii, & D[icitu]r, s[ic] autem ex quibus pr[ae]cepit  
responde maxq[ue], usq[ue] 3<sup>o</sup> Th[om]as, s[ic] ex 7<sup>o</sup> me, textu 2<sup>o</sup>: universale e<sup>st</sup> qd pluri  
bus qd e<sup>st</sup> i[n]c[on]ceptio[n]is Capit[ulo] 2<sup>o</sup>, dico autem universale qd &  
plurimis apti & predictari. 3<sup>o</sup> ex 1<sup>o</sup> sp[eci]ationis Capit[ulo] 8<sup>o</sup>: universale e<sup>st</sup> unum  
i[n] multis & multis qualib[us] autem aptitudine sit sp[eci]atio[n]is universalis e<sup>st</sup> pre  
sens & in levi diversitate.

254 Cetera qd 1<sup>o</sup> sp[eci]ationis e<sup>st</sup> sp[eci]atio[n]is ad esp[ec]ies; multa est qd  
logi universali, & predicta similitudo paenit. Sic Imuris th[om]as & aliqui 2<sup>o</sup> &  
propositio ascit est qd universalis e<sup>st</sup> sp[eci]atio[n]is ad predictam, & ad esp[ec]ies  
paenit. 3<sup>o</sup> affinitas e<sup>st</sup> actualis, existens, pluribus, pro hac Cetati Martini. 2<sup>o</sup>  
affinitas sp[eci]atio[n]is ad esp[ec]ies, & predictam e<sup>st</sup> sp[eci]atio[n]is universalis logy. Justa  
h[oc] sit manifestatio[n]e.

255 Pro formalis sp[eci]atio[n]is universali logy dicitur; sp[eci]atio[n]is ad  
esp[ec]ies & predictam & multis, siq[ue] Luna & easq[ue] sp[eci]atio[n]is. p[er] 1<sup>o</sup> ex Th[om]as Cita  
to dicitur: universale e<sup>st</sup> unum, & multis & multis; & ex aliis eius deponibus  
i[n] quibus ip[s]e una sp[eci]atio[n]is, ip[s]e palliis, ip[s]e utiq[ue] definit universali: q[ui] dicitur. p[er]  
2<sup>o</sup> ex D[icitu]r, s[ic] 7<sup>o</sup> me, 2<sup>o</sup> 3<sup>o</sup> decima, numero 19<sup>o</sup>, u[er]o i[n]quit: itaq[ue] d[icitu]r qd univer  
sali sp[eci]atio[n]is qd e<sup>st</sup> i[n] pluribus & pluribus, n[on] op[er]e. Sed pro paucisqua d[icitu]r  
te n[on] e[st] nisi ex consideracione illius. Similiter dicitur; 2<sup>o</sup> dicitur 3<sup>o</sup> 1<sup>o</sup> numero 8.

256 *Post* hoc laone: actitudo ad ergo q̄j multij p̄t̄la n̄t̄ allud̄ ē quo q̄d natura ap̄-  
sit p̄t̄la pon̄j plurib⁹; sed actitudo ad predicanū ē hoc id: q̄d a. Tovorat: uni-  
cur actus ē uniū pos̄; Sed predicā actitudo: q̄d ē actitudo j plurib⁹ p̄t̄la ē  
unicus actus; quia predicā actitudo ponit natura j plurib⁹ modo quo  
ponibili: ē p̄t̄la: q̄ predicabilitas quo ē pos̄ cui Correspondet predicā  
actitudo ē pos̄ Causapond̄; actu quo natura ponit j plurib⁹ modo quo  
ponibili: ē.

257 *Sed* actitudo ad ergo j plurib⁹ ē pos̄ cui Correspondet actus  
quo natura ponit j plurib⁹ eo modo quo ponibili: ē p̄t̄la: q̄ abitudo ad  
ergo dī predicāq̄. Et multa ē eas, for̄, abitudo; Sed j qualivēt illar⁹ ponit  
et iuniora. Vao universali: q̄ hoc vicit; utaq̄ t̄ḡuq̄ j unica.

258 *Confirmat:* ideo disquen̄t̄ abitudo in quia diverso modo te-  
runt ip̄t̄la; Sed hoc vao in provat: q̄d. mā, ē adversariorū, pot̄ mā;  
natura Solis unica & eas abitudo respicit ip̄t̄la actualia & perivolia:  
abitudo in unica respicit 2⁹ Māt̄io, ip̄t̄la diverso modo, quia respicit  
illa p̄ modo tāc̄ ad ḡuq̄, q̄ quo uniū natura: unica velas dicit Ioseph⁹  
in, & Ioseph⁹ ad: q̄d.

### 2. Argūt̄s Contrariot̄ R̄p̄det.

259 *Agt̄ 1°: ex D. 5° explat universale loḡ p̄ predicabilitat̄: q̄ pre-  
di, Semabitudo ad predicanū ē essēt̄ uniūerali. Vp̄t̄ redq̄o totū ex quo n̄t̄ seq-  
uit̄ Mā n̄t̄ ascēdes, tal⁹ ap̄t̄itudo ē ergo q̄ ap̄t̄itudo ad ee in. unde dum  
Phis & D. 5° explat universale, p̄ unq̄ n̄t̄ excludit̄ alia. Phis enī explat te-  
laone r̄q̄ p̄ ee ad aliū & tamē n̄t̄ excludit̄ ee; alīq̄ ab essēt̄ telas n̄t̄*

260 *D. Agt̄ 2°: ap̄t̄itudo ad ee in & dī L, universale loḡ respicit̄ dīve-  
rsos actus q̄ n̄t̄ unica ap̄t̄itudo, & Ioseph⁹ dī. pot̄ an ap̄t̄itudo ad ee & respicit̄  
actus supplicis op̄rec̄iōn̄is, quo natura universali: s̄pp̄, op̄rec̄iōn̄is tāc̄ in  
plurib⁹; dī ap̄t̄itudo ad dī L respicit̄ actus p̄fēc̄iū quo talis natura p̄  
et dī plurib⁹; sed actus p̄fēc̄iū & supplicis op̄rec̄iōn̄is s̄t̄ diversi  
q̄d.*

261 *R̄p̄t̄ ne ans: ad Causa provacione negat̄ mā quod t̄p̄t̄kōm̄.*

sq aperte ad ee 2<sup>o</sup>, universale lega n respectu actu. Spplicat aperitione  
sed ubiq aperte respectu actu. Iudic quo illus p predicatione dividit de se  
natura i pluribus seu illa predicit. Et pluribus modis eni quo illus ponit  
natura i pluribus e predicatione.

262. Si aut ut illus predicit natura reguaret qd illa spplicet ap  
regredit i pluribus. Cetera dictione, quod illa predicit n est natura ana  
Coerit n una de pluribus. Sed plura predicant undenaturam universaliter  
statu abstractionis; quo e una positio, dicitur. Et legem universalis n  
ee 2<sup>o</sup> habet unitate proxime poter predicari de pluribus.

263. Alterius ad dequit. Sp ad abstracto, natura ee; pluribus p ssplicem  
aperitione. Et illo predican, p actu, reatu; sed et hoc diverso modo. Ver  
picio p seiora n iste divisione iste apertio, ut patet; 2<sup>o</sup> p seiora dicitur. Et  
i materia l, respectu formae, qua tao pot n dicitur a haec apertio licet  
ut apertio respectu formae sit unus, hanc pot at actu.

264. Tq quia si respectu qd ex illo diverso modo respectu p seiora  
perfectio ee aperte. Et quod in; quia perfectio modo respectu p seiora  
sit p judicio, qd n admitt a haec. alterius sola actudo e est respectu un  
versaliter logio de aperte in pot; in respectu e p seiora respectu te.

265. Ne faciat diverso qd illus de voluntate qd ex diverso modo qd  
qdi oblii set voluntate, qd illus natura; ut eni modi set operis & adeca  
tio n vero illi. hoc patet; illi qui e unica pot elec pfectio, qd illus de Cla

266. Agit 3<sup>o</sup> ut illus predicit natura de pluribus reguaret qd p seiora illa sp, apre  
gredit i illis qd hoc ut natura sit proxime opta ad predicari de pluribus debet  
ee prius opta ut sp, apregredit i pluribus; sed aperte que e prior, e respectu, Et  
aperte posterior e proprio pot; qd.

267. Regit disceptatio am. reguaret illa sp, apregredit i pluribus deinceps  
divisione; nq; Cu sui divisione, subdisceptatio: ante quod natura a pluribus ab  
tractat, parque e quod abstracta, nq. Et dicitur reguaret: qd hoc ut natura sit  
proxime opta, ut de pluribus predicit, debet ee prius opta, ut sp apregredit

pluribus scire sui divisione, neq; Cui sui divisione, subdugus: applicatione doma  
nata ab illa neq; Santa ex natura cuiuslibet.

368. Dicitur in tractato optudo que est ipsius p[ro]p[ter] illa, ido; que est plura ex  
natura cuiuslibet neq; vero et quod utiles predicunt natura, sequitur quod prius illa apparet, qua  
exponit pluribus, non simplex apprehensio precepsit iudicium, sed Cui talis predicas, ut  
sit vera, debeat esse. Cuius divisione naturae, si p[ro]p[ter] apprehensio sic debeat illa apparet;  
Cetera natura debeat esse prius optudo apparet, apprehensio cuius divisione ut subpro-  
xime optudo ad predictam illi sci.

369. Ceterum hec optudo ad apprehensionem est in natura apprehensa ab illis; sed  
ex ipsa essentia diuina, quia diuina est apprehensio cuius optudo debeat esse.  
Cuiusque quatuor naturae a parte loci actu sit, pluribus divisione, acti eti[us] debeat ha-  
vere ostendimus ut sit, pluribus Cui sui divisione.

370. Infest ex his quod ut illas sibi, apprehendat natura, pluribus  
Cui sui divisione minima regatur, quod illa prius a pluribus abstracta, primo  
prior. Regatur. Sed ut illas abstracta natura a pluribus, nec necessario de-  
bet illa superesse, pluribus divisione.

371. Ad hanc ratione, universalis logica debeat esse optudo in  
in optudo in aliis, per hoc optudo in eiusdem velacione naturae universalis  
ad fieri ea, cuiusque potest apprehendere. Cetera velacione, de extra  
id optudo; tunc vero de explat velacione enarratio videtur, quod haec duplum optu-  
dine negavit universale formam, tunc vero, ea potest, non formale istud, tunc alii  
nisi vel in p[er]tinentia, tunc velacione omnino discordi.

372. Ruptus ergo, etiam probacione dicitur quod ad plura eius: ex  
plata velacione, id optudo predicatione videtur dea enarratio videtur; velacione  
id optudo alii, neq; tunc ad velacionem angustam. Cui natura logica enarratio videtur  
alio modo id est de illa illa. Cuiusque plura, quod illa predicatione ideo illa ap-  
pedit velacione id optudo enarratio videtur, que prius est spectaculi optudo  
superesse, Cuiusque logica

373. Unde ad summa quod fieri ex arguto est quod natura logica universalis a  
neca optudine terrena fieri modo, n[on]ne, regula illa, Cuiusque p[er]tinet

Si ergo pt predicari; qd ibq debet Ised ea Ulla Casti Causa e argutus; sign  
id est apud eum ad ec in spicere inferiora regnatur, ad quod regit, dico quod  
univ natura.

279 Dicitur an apostolo ad eruditos malis de predicatione & multis per quod  
est universaliter sit ad eruditos; nonnulli sicut & ipse alternative, cui omni. 80, 7  
at ex D<sup>e</sup>, S<sup>i</sup>, 2<sup>a</sup> distinctione 13, 2, 2<sup>a</sup>: alii post numero 11, ut autem: quia  
actu universale traxit sub figura dispensatio, sub figura propter sic in illa e ratione dona  
vite; e actu simulo dico de oib[us] figuris in quibus salvati, sed ipsa figura e  
ratione derivata; quodque pot est simile: 81a

279 Sed notate qd hec figura ad eruditos de predicatione & multi similes debet  
est. qd sui dicione sicut dicit & idea platonica, que est natura separata a  
figuris & ab aliis qd sui dicione partiblebus; hoc est modo apprehenditur  
natura ab illa a figuris abstracta, & etiam ab illa qd sui dicione part  
cipantibus.

276 Unde figura autem quod habet naturam abstractam, n[on] sicut ad rationes  
formalib[us] universalib[us] logicas; quia solit[er] considerat ita n[on] dicimus plura ut pe  
nit[er] regit qd uno l. qd alterius dicitione in tam (q[ue] oib[us]) munera; qd sequuntur  
ad rationes universaliores.

277 Dicitur aliter an in actu exercitio existimat de predicatione per se  
veret universalitas pro resolutione nota qd universaliter applicare debet paratu  
ad exercitio 2<sup>a</sup> pt suorum n[on] p[ro]p[ri]e, signata l. exercitio. hoc applicatus signata, quando  
applicatio solit[er] sicut qd aparte tunc seu exercitio fieri potest, ut qd dicit: genus  
pt predicare & sicut figuris in quo applicatus exercitio quando applicatus illud si  
nata potest ut qd dicit hoc est al.

278 Hoc exercitio pot est; vel l. p[ro]p[ri]e; vel e quando applicatur ad manu  
p[ro]p[ri]e moralitate, p[ro]p[ri]e qd quando illud al[ter]t[er] de quo predicatur, quando universalis  
de predicatione predicatione signata predicatione sed ratione totius potestatur; ac que  
quod exercitio predicatione aduersitatis mortis dispensatione 9<sup>a</sup> c[on]tra p[re]f[er]e, predicatione  
pro modo totius exercitio.

279 Sit dicitur desoluo: i predicatione exercitio superiorum & pecor  
in permanet for[us] ratione formalib[us] universalib[us] logicas, pot ex D<sup>e</sup>, S<sup>i</sup>, 2, 6<sup>a</sup>

universalis; prie; uicere, poud. 8<sup>o</sup> argut; sic ad. Vix e<sup>t</sup> p<sup>re</sup>dicta  
et n<sup>on</sup> ad exercitio, quia aliquis q<sup>uo</sup>d p<sup>re</sup>dicat p<sup>re</sup>dicione exercita; etiam  
est uero universalis; sed; erga h<sup>oc</sup> superiori p<sup>re</sup>dicati p<sup>re</sup>dicione exerci-  
tio q<sup>uo</sup>d.

280. Let uerone: universalis formalis e<sup>t</sup> q<sup>uo</sup>d poter potestatio e<sup>t</sup>, Cuius con-  
itas proprie*s* sit*s*; p<sup>re</sup>divisio*n*; sicut p<sup>ar</sup>ter subiectiv*s*; sed p<sup>re</sup>dicacionem  
exercita desider*s*; p<sup>ar</sup>ter subiectiv*s*; q<sup>uo</sup>d delectantur uirtil*s* i<sup>r</sup> uerone poter  
e<sup>t</sup> potestatio*s*; & Q<sup>uo</sup>d uiril uirtil*s* m<sup>o</sup> p<sup>ro</sup>pt*e* p<sup>re</sup> exercita p<sup>re</sup>dicacione  
manit uero munus p<sup>re</sup>dicata Cy<sup>st</sup>acione de haec p<sup>re</sup>dicto si quis p<sup>re</sup>  
dicto ut explicata & tracta*s* q<sup>uo</sup>d.

281. Citablia h<sup>oc</sup>; p<sup>re</sup>dicacione exercita p<sup>ro</sup>pt*e* uirtil uirtilate provat uniu-  
ersalitas suam p<sup>ar</sup>tem, p<sup>ot</sup> ex 2<sup>o</sup> q<sup>uo</sup>d, citab*s* responsione ad 6<sup>o</sup> arguti p<sup>re</sup>dicti  
loci dicit*s*: q<sup>uo</sup>d h<sup>oc</sup> p<sup>re</sup>dicat al*s* q<sup>uo</sup>d e<sup>t</sup> id est ad h<sup>oc</sup>; Et ad alium ab h<sup>oc</sup>. Uerificat  
rare pro animali q<sup>uo</sup>d e<sup>t</sup> id est h<sup>oc</sup>; sed al*s* id est ad h<sup>oc</sup>; & ego habe<sup>t</sup> universalitate  
suam p<sup>ar</sup>tem Veritatis illius; q<sup>uo</sup>d.

282. Ob*u*c*u*er*1*: actus 2<sup>o</sup>, in delectant p<sup>o</sup>g, in e*q* perfect*s* sed p<sup>re</sup>dicatio*s* &  
pluribus e*t* actus 2<sup>o</sup>; q<sup>uo</sup>d, Thaumal*s*; ab actu ad p<sup>o</sup>g. Uelut Co*s*; Segn*s* em*s*; Paus.  
Cant*s*; q<sup>uo</sup>d, & p<sup>ot</sup> disquido mal*s* actus p<sup>o</sup>g elucture aut receptive*s* do*s*; Ob*u*c*u*er*2*: Cu*s* Ob*u*c*u*er*1*, sub dico*s* quae uero statu Ob*u*c*u*er*1*; & uerone ab illo p<sup>o</sup>g.  
dicit*s* que ad sustent*s* p<sup>o</sup>g p<sup>ro</sup>p*ri*o*s* Cy<sup>st</sup>acione statu exist*u*re*s*, id est.

283. Universali statu p<sup>re</sup>dicitionis uideat*s*; statu Ob*u*c*u*er*1*,  
semiliter et*u*ro; p<sup>o</sup>g; actus uero p<sup>re</sup>dicatio*s*; statu exist*u*re*s* & Thauchon*s*; quia  
aduc*s*; statu exist*u*re*s* repetit*s*; uide*s* p<sup>o</sup>g actus delectant p<sup>o</sup>g nature quae uero  
statu ob*u*c*u*er*1*, & illud q<sup>uo</sup>d p<sup>ot</sup> a tali statu; & Cy<sup>st</sup>acione universalis & eius un-  
iuersalitatis deceptio*s* quia soli i<sup>r</sup> illa manet ob*u*c*u*er*1*; & divisa, id est.

284. Ob*u*c*u*er*2*: hoc p<sup>re</sup>dicatio*s*. Paus e*t* h<sup>oc</sup> i<sup>r</sup> p<sup>re</sup>dicatio Superioris & i<sup>r</sup> k*u*  
ori, seu universalis & particularis; alia*s* nulla daret p<sup>re</sup>dicatio*s* talis: q<sup>uo</sup>d i<sup>r</sup>  
illa & h<sup>oc</sup> arguti provat loqui 2<sup>o</sup> X*o*. & p<sup>ot</sup> disquido anni: i<sup>r</sup> p<sup>re</sup>dicatio Superioris  
seu universalis logis*s*, n*o*; superioris superuocitate me*s*; seu loga fidei  
ampli*s*; id est anni; & n*o* Co*s*.

# Alligata Duvia DVnib, logo Resoluta.

285. **D**uvitavis 1<sup>o</sup> que sit deus universalis logica? universale logu sic de  
pti: e unu aptu ad esqdu' multu', seu predecdy d'ell' Cu' su' divisione. p huc  
definit manet exclar a ratione universalis natura Divina, & quicquid alia,  
si daret una numero pluribus divisione.

286. **L**ogico D. S. ut qd unitas universalis e numeratis plogis, qua  
tu' universale e unu ex numero plogis; quo Iesu loquitur 2<sup>o</sup>. spciarum:  
qua p; i mun' e adeuatu' plogis. Hoc: qd huc ex Ntlo sub illa ratione  
mun' e plogis; sed natura universalis e tale: qd.

287. **D**uvitavis 2<sup>o</sup>: an ut natura sit universalis. Sapientia qd sit in  
unico pdividuo Ceteris repugnatibus? the allegri knp: qd ut natura sit un  
iversalis sapientia qd Obiectum plu' n particolaritate, sicut psona Obmno  
repugnat; quibus adhuc aliqui moderni 2<sup>o</sup>; sui manu scripti.  
Marq defendit i munita Jesu 2<sup>o</sup>, G. D. S. i 2<sup>o</sup>. Descripcione 3 2<sup>o</sup>, 2<sup>o</sup>;  
quidicunt: Vera dicitur; & 2<sup>o</sup> 18<sup>o</sup> universalis.

288. **M**aq siq amplexioris disper: qd locet sapientia ut natura  
sit universalis qd sit; unico pdividuo, Ceteris particolaribus, tam in substantia  
qd sit i unico Ceteris repugnatibus. pot' seruo ex D. S. citato: univer  
salis habet fidamq; ve; sed fidamq; universalitatis e qd natura sit  
a parte tui multiplicari qd pot' m: natura qd nequit multiplicari  
nequit ipso ut multiplicari, alia t' p'cepit sub modo repugnat sibi,  
ut absq; fidamq; qd.

289. **C**ontinuit: universalis e unu aptu ad esqdu', seu predecdy  
et multi; sed si ill' natura repugnat psona, repugnat illa aperte: qd  
universalitas = ad verecundia qd unitas seu aperte universalis logica e ratio  
spciationalis, sicut dicitur. Et obto formalis logica. Hoc ex D. S. i 2<sup>o</sup>. nona u  
niversalis qd 2<sup>o</sup>, ita universalitatis e s; Hoc ut; spciis, & natura ut sub  
receptione; sicut quicquid alia 2<sup>o</sup>, ita loga.

9. 2. P. Quam Operaone illus Fiat

Universale logum? C. I. Alliqua  
Observat & Dificultas Resvit.

290

Cq: nū sit illa qm̄ p̄mis facit; ipsa ex Tho; ante qm̄ d̄ in h̄  
one qua sit universale agat; Observare debet Ordin̄ quo res materialis in  
notis adveneant. V̄ enī d̄ duia om̄lit species Sudiq accidit & opera  
nū s̄tibui Usq species Coloris Oculis: sp̄ces h̄c & facienciae ueribus  
exp̄rare audiu: species quātū factū; & sic & ceteris.

291

Hec species ip̄sumq; ipsa res tamen quātū Vacat; sp̄ces  
sp̄ces: Cq illa recipit q̄s res stani & producit Cratones, ut v̄nius audi  
cionis & que d̄ q̄ sp̄ces exp̄rare ex falso est res materialitate quā  
specie; quaq; p̄q stana que d̄ sit folia & ipsa res minē.

292

Species exp̄rare hanc p̄c d̄ sit falso, & nominaōne descripta ab  
ipsa. huc erg sp̄ces q̄ ip̄se q̄q sp̄ces s̄t materialis sicut ip̄se p̄c;  
Sed quā p̄t recipere sp̄ces, q̄ p̄mis denudat amaterialitate quā  
ē p̄ca sp̄cialis & materialis; & quād recipit ad modū recipi. & cōp̄tū.  
Ideo q̄ hec dat h̄c agit sp̄ciūlē.

293

Tantus agit ī id illas qui p̄mis denudat amaterialitate sp̄ces ipsas  
mutari. In illis sedē sp̄ciūlē at recipit; s̄t illa p̄cipiū illas p̄cipiū. & id illū  
postea recipit predictas sp̄ces. Cq quib; producit p̄lechon, seu lntionē & in h̄o  
alia ē abridachū & alia stativa, quāz exph̄cas res manūt; sumulū.

294

Abrachao p̄t; alio p̄su sumi; & ē mōscæ alligd predicta in hoc  
modo alligd. Cq quo ē ī codice subito seu Oblo. hec presicō su abridas ē 2: anap  
asc p̄cipiū d' alka devītiva. & ē gugdo ex ea, id p̄ticipat̄ iudicat̄ comūm  
alio ī iudicato. Usq iudicato h̄p; l' modo d̄sideri p̄c se ī tale, n̄ a h̄mgo  
j' illo Signo ē v̄nūlē.

295

2: s̄t Cq modū unū ut separati ab alio, d'restra illud. & ex  
plac̄ his his: mōscæ unū sine alio. hec p̄t fieri Cq mōdat̄, gugdo set  
et hemū a quo p̄cipiū d' P̄esica eius; l' 2: modo, gugdo aut̄ n̄ ī Lep  
ciati) septu extremū p̄cepti sine mōdat̄ p̄t fieri abridas. dicta kleigd illud

prologus: abstractum non modicu*m* negat*ur*.

296 Contra alia est aboluta & alia parativa. 1<sup>a</sup> est qua innotescit ob  
tut, in parado illud ex alio. 2<sup>a</sup> est qua innotescit aliis ob tuti & ordine ad alios.  
Hec dividit i*splici* in posita. 1<sup>a</sup> est qua innotescit ob tuti & ordine ad alios ab que  
ulta apliceione d*negatione*. 2<sup>a</sup> est illa qua i*judicat* unu*s* & alio, & hec pertinet  
ad i*judicium*. 1<sup>a</sup> dicitur ad i*splici* a*presuppositionem*.

297 His notari velita multiplicitate i*splici* Cetera huc dicuntur  
stat, sic una*No*: universale logu*fit* p*actu* parativa*i>splici*, p*otius* ratione:  
universale logu*est* una*actu* ad eiusdem p*predicando* & multis; sed p*splicem*  
paravon*stat* i*natura* hec a*probatio*: q*dicitur*, maior stat & minor pot*est*: quia q*dicitur*  
actualiter p*predicat* prius supponit*apresuppositionem*, ut p*predicavit*; sed rati*c* op*eratio*  
ex*actu* est i*splici* parao*;* ordine ad *pericula*: q*dicitur*, q*sp*

### Q. 2. Arcuta Solvunt.

298 Q*Agit* 1<sup>o</sup>: natura dicitur a*regularitate* est universalis logu*se*  
sed talis natura n*est* i*paravon* i*splici*: q*dicitur*, p*otius* ani*m* quia ad universa  
litas logu*non* satis est abstracto ab *speciebus*. Sed ultimum regnatur q*dicitur*, p*otius*  
ordine ad *pericula*.

299 Q*Agit* 2<sup>o</sup>: ablatio unius oportet*est* posicio alterius; sed p*abstra*  
ctio autem i*regularitas*: q*potius*; natura universalitas logu*is*; sed abs  
trato n*est* i*splici* parao*: q*dicitur**.

300 Q*Agit* 3<sup>o</sup>: ablatio unius oportet*est* posicio alterius opositi*is*  
i*ridamptaliter* 1<sup>o</sup> p*otius*, p*otius*, p*otius*, n*g*. & d*igitus* mi*hi*; Sed p*abstra*  
ctio autem i*regularitas* i*ridamptaliter* p*otius*, p*otius*, n*g*. 1<sup>o</sup> potius p*ermissa* mi*hi*, d*igitus*  
Consequens sic*q* p*abstra* ponit*is*; natura universalitas logu*is* i*ridamptaliter*,  
p*otius* p*otius*, n*g*. Soluo p*atet* ex dicto.

Sol. Q*Agit* 3<sup>o</sup>: i*nihil* a*presuppositionem* plena extrema seu i*splici* i*posi*  
ta; Sed universale fit p*innotescit* ap*tilidu*m** ad *plura*: q*dicitur*, q*splici* d*isquisito*  
mag*is*; i*nihil* a*presuppositionem* i*splici* modo i*splici* p*otius*, p*otius*, modo i*splici* n*g*. oper  
acione; plus d*igitus* ex diverso modo aliqd*est* ob*tut*.

302 Q*Agit* ultimo: quia*q* p*predicandia* expliq*p* p*predicari* & i*splici*

Et nō pro predicabilitat, sed predicare dicit propositus propriet quida  
specie disquedo mal: decretū predicare actuale: non predicari aptitudina  
le, id mal. Solus patet ex quo universalē decretū predicari aptitudinē.

503. Dicitur quod sit definitus; de hinc universalis? multa phisika pro  
videt decretū logiq.<sup>1</sup>, disquedo solū subter ter. Solū forma seu 2<sup>a</sup> precōn. 2<sup>o</sup> disquedo  
utraque simul. 3<sup>o</sup> disquedo natura qui decretū, de forma; obliquu. Justa has disserationes  
De sed dicitur.

504. Si resolutus decretū pro se predicione universalis ē 2<sup>a</sup> precōn qui decretū, seu  
tadis natura: ita munera gratia De sed Lega. Quanta de hinc universalis proposit:  
logique debet definire quod presiderat forz; sed legis disserat primario  
pro se & forz, 2<sup>o</sup> precōn; Vecto: qui de c. materia patet, quia quod aliquis decretū inscribit  
ab eo 2<sup>a</sup> sed 2<sup>o</sup> quod quidem mihi dic patet; In qua logia agit Le 2<sup>a</sup> precōnūba;  
hoc quia quod pro se 1<sup>o</sup> disserat ē aliquā m*u*nōrē dicitur terur.

505. Sed oblicueris predicione universalis & preceptibus naturae  
qui predicat & illigit gratia. Si respondas quod natura predicat ut quid & 2<sup>a</sup>  
precōn ut quo. Ita ē: quia si 2<sup>a</sup> precōn solū ē predicabilis ut quo sim, solū erit  
decretū ut quo; quia decretū predicione universalis ē predicabilis qui natura erit  
quod & preceptile. Ipso qui am, non decretū predicione universalis non ē quod predicat  
ut quid, sed quod predicat ut quo; hoc enī ē quod expletus, & talis defensio.

506. Ad propositum istorum dico quod universalē pro se & forz, & solū pre  
dicabile ut quo in vero ut qd. Respectu enī diversorum venu pro aliud quod  
dicitur quod enī ē quo disquedat. Vero, & pro se decretū, & hoc qui quo subter ē alio.  
Similiter 2<sup>a</sup> precōn universalitat ē quod pro se decretū predicione universalis dicitur quod  
natura ē universalis.

507. Leo alliora sed uone notago, decretū subter preceptibus et to  
Ug supposito pro quo responit forma decretū istorum, ē decretū pro se & preceptibus,  
Institutus qui propriet forma; ac istorum a*cc*ceptibus, ut ē universalē in ita; quia  
forma decretū a*cc*ceptibus istent subter. notate hoc quod predictio exercita unive  
rsalitat & pro se & 1<sup>o</sup> precōnibus; quod debeat haveri est predictio pre*ocul*is.

# Q. 3. AVINBERSAE DIBBT

Adequate in Quinque Universalia

Seu Predicavilia. Q. 1. Alliqua

Notatur & Commune

Placitum Ponitur. n. v.

908. Non loquitur presbiter universalis meus. Sed de logo quod Parvus Alius Disputat de virtute quaeque predicationis, que sunt: genus, species, drama, proprietatis, discrepans. & certe est ista divisione universalitatis accepta non esse adecuata; ideo quod quando dicitur autem esse adecuata, intelligitur universalis predicationis, & non est enumeratio Partium.

909. Sit ergo divisio universalis, & predicavilia est adecuata logando de universalis predicatione prout vacone dicitur. s. l. 12. universalis: numerus predicationis accingatur ex diverso modo predicandi; sed modus predicandi est diversus. Sicut est genitrix, & genitilis, modus predicationis. Et predictus quid est, quid est, quid est, ut per ecclesias, & sic est generalis, & ut tota ecclesia, & est species, non ut aut dicitur hic & pluribus aliis; locum species est tota ecclesia, & dividitur.

910. Si autem quid est, quid est ecclesia, & sic est drama, & quid est ecclesia, & hoc adiu 2. h. accidens datur egrediat necessario ab ecclesia subiecto. Inveniuntur in illo, & sic est proprietas; & inveniuntur in dignitate. Sic dicitur in libro de iure Iusti predicatione; sed aliter istorum modorum predicandi non est accingari alicuius alterius. q. d. 2. Argutias solvuntur.

911. Magis si monendo numerus predicationis: genus & species eodem modo pre-  
dictus: genitrix est, predicationis, prout vacone. Sicut genus theatrum ad species, ita species  
ad individua. q. d. 2. q. d. 2. non auctor, sed provocans. Tunc quod aliter genus theatrum ad  
species & aliter species ad individua; genus enim theatrum ita ut animal est drama, & huius  
especialitas species, species vero ut tota quadruplicata, est especia doctrina dicitur. s. l. 2.  
dicitur 3. 2. 6. & alii loci.

512. Si ex qua est hoc in expectativa ad id ut eius esset explicetur, debet addi: Vale, dicta vero individualis, est expectativa respectu non tam ad eius quidditas, sed Vale est quia per speciem & non per dicta individualis, resp ad 2<sup>o</sup>. quia est; & dicta individualis resp ad 2<sup>o</sup>. quia est.

513. Arg<sup>o</sup> 2<sup>o</sup>: auctor amiculalit: universalis & singularis. Sit Maria: ergo sit singularis, tot sit universalis, quia est modus diversus eius Mariae, ex hoc tot modus dicitur & designatur. Et propter diversitate annis. Sicut ponitur in suorum foris. Si sumat matrem omnino. ex diversis respectibus: si sumat foris ut Maria Vido; si mat, sive pro respects) haec est ratio. Sit ita exponit dictum.

512. Singularis pro materiali & universalis pro materiali est respectu Mariae; & hoc sit necesse, tot est singularis quod universalis, ab eo enim Mariae nigra & tamen ponit est plena superiora unius, quia alterius, particularis enim l. singularis ratione, sit ratio 5<sup>o</sup>; sic enim diversus respectus ad materia, quia est h<sup>o</sup> dicitur 5<sup>o</sup> velas, & ceteralit.

515. Dicitur: quod predicatione universale sit immediata? Vnde negatur. Nam est quia universalis prius dividitur, predicatione; quia l. i. quale. & deinde predicatione, quid dividitur; genus, & species. Sicut, predicatione; quale dividitur, & deinde deinde proprietas communis.

Q. 4. An Universale Sit Genus Respondebit Quinque Predicationis? Q. v.

Quod Resolvitur.

Ans. Resoluendum difficultate: multa operari quod hic in logique summa tractatur, qd; quia sic non dat aliqua natura manus respectu illorum; cu quod sit universalis, quod est universalis, quod est universalis & quod est universalis; quibus a parte rei non dat communem. logique qd; universalis pro formalis. & quidam an sit genus respectu & Secundum istuc omnes?

517. Sit gmo: universalis est universalis & genus respectu g<sup>o</sup> predicationis. Hoc h<sup>o</sup> tenet subtilis D<sup>o</sup> L<sup>o</sup> g<sup>o</sup> universalis sub numero 3<sup>o</sup> desp: deinde; quod universalis univore predicationis & obibus istis g<sup>o</sup> sub ratione

generis. Et licet ut respectu hoc replicas tam parva solvit.

918. Potest ratione: genus est quod predicatur; quid est pluribus differens, sicut  
specie 2<sup>a</sup>, nam et ratione, si dicitur; sed ratio universalis, predicatur sic. Estis  
9<sup>e</sup> & ita dicitur species: qd. m<sup>2</sup>, quod 1<sup>a</sup>, pars tota; quia ratio 9<sup>e</sup>, vox talis  
universalis, Et illis Veritatis est una ad eisdem seu predictis & multis.  
quod 2<sup>a</sup> pars est totalis, quia genus & species in diversis numero eo quod  
adde s' numeros dividat.

### Q. 2. Solvuntur Argumenta.

919. Obincus 1<sup>o</sup>: si universalis est genus ad 5<sup>e</sup>, predicationis, erit  
superius distinctionis respectu generis, qd est 1<sup>a</sup>, predicanda; sed id negavit ea  
superius distinctionis respectu cuius: qd 8<sup>e</sup>, potest maxime genus ad 9<sup>e</sup>, predicationis  
est superius ad quatuor alterius; sed dispendio: universalis est genus tunc univer-  
salis, qd est superius, ponit, haec genus, qd est ipsum: qd 8<sup>e</sup>.

920. Confutatio 1<sup>o</sup>: negavit aliquae species Et suo genere predicari; sed in  
universalis est genus ad 5<sup>e</sup>, predicationis, species & suo genere, predicari non  
genus 1<sup>a</sup>, predicationis numerat, ita species universalis: qd regido dicunt, cum  
erat est genus aliquae species de suo genere, predicamus. Item 2<sup>a</sup>, quia  
aliquae species disparata & aliquae posset, predicari dispendio: propriis ex ipso  
eius universalis. Ita est species universalis: qd 8<sup>e</sup>.

921. Pro ratione huius, & aliorum argumentorum notandum est ex D. 5, 2, 6<sup>a</sup>,  
universalis qd una 2<sup>a</sup>, ita est super aliquid per seipsum. Itaque iste confundit. Scimus  
ut quid, hydatum vero ut modus, ita est ut quid est quod intelligit; ut modus est  
ratio sub qua intelligit; ita & hoc est: Genus est species. ut genus est iste  
quid, ut species ut modus est; hoc ipsa ab aliis traditione Veritatis pro.

922. Notandum est quod una 2<sup>a</sup>, ratione alterius posse applicari ut modus  
especialis, & ut modus accidentialis. 1<sup>o</sup>, modo applicatus, quando iste que ap-  
plicatur est superior; Si vero est inferior, & disparata, iste applicatus ut modus  
accidentalis, Viz. universalis est genus: ut iste genus applicatus non  
versatur; 1<sup>o</sup>; hoc genus est species: ut iste species applicatus genus, qui  
una dicat ordinem superiorum distinctionis ad aliquid quod est disparata se habere.

523. *N*ec s' p' dogmata, est superior essentia & genus ac  
s' dicitur; Superior & inferior est, aut acer' n. & minor disgit nequit  
id est superior & inferior essentia aut acer' n. do; Superior essentia  
inferior acer' n. no. universale est, & Superior generis & acer' n. genus.  
unde genus ut quid est species ad universale. Et modus p' eo Superior.

524. Ad 1<sup>o</sup> p'f'raonem ead' distinctione disgit mā? ad 2<sup>o</sup> dicimus  
qd ex 5<sup>o</sup> predicationibus 1<sup>o</sup> est genus esse; 2<sup>o</sup> essentia & species. Et  
ramy p'f'raonem ad universale s'p'f'raonem; nec debet separari p'f'raonem  
q'z genus sit esse; genus, & acer' n. species.

525. Agit ultimo: Et ratione generis esse, predicatione. Et sicut  
perceperimus, sed universale acer' n. predicatione. Et q'z genera univer-  
salita applicat generis ut modus; gena est ratio sub qua videtur  
genus: q'z dicitur p'f'raonem mā; mā; dicitur applicata p'f'raonem, dicitur  
q'z applicat generis ut modus illa p'f'raonem dicitur ut species; dicitur illa  
predicatione est quiditativa.

526. Dicitur: q'z p'f'raonem s'p'f'raonem p'f'raonem universa-  
lare? p'f'raonem aperiatice dicitur: gena species p'f'raonem s'p'f'raonem, q'z n' s'p'f'raonem  
videtur; alias species p'f'raonem; sed at ea dicta videtur nullus erit 5<sup>o</sup> predicationis  
et alterius. Dicitur: q'z alias species p'f'raonem: q'z dicitur.

#### Distin<sup>tio</sup> 4. De Quinque Predicati<sup>bus</sup>.

I Particulari 2. I. II Genere. V.

Predicati<sup>bus</sup> V. VI. Quid est?

Quotuplex s'p'f'raonem.

527. Ceterus logos sic dicit a p'f'raonem q'z predicatione; et q'z quid est  
pluribus deceptibus species hoc dicitur: q'z tunc dicitur: Et dicitur pro causa  
iustificatio notandum est 2<sup>o</sup> p'f'raonem aliquiu predicatione, est, q'z quid est  
iustificatio. illud predicatione; quid est, q'z predicatione essentia, subiectum dicitur  
modus essentiae qualitatis. et predicatione; quale, q'z predicatione adiectio-  
ne, id est, p'f'raonem accipit p'f'raonem qualitatis. et ad partem.

928 Deinde predicanus iugis 2<sup>o</sup> stat: l. plete, ut pars materialis eiusdem de Iheron  
generis, l. plete, ut tota est pars sic dicitur speciei, predicationis autem iugis 3<sup>o</sup>, apparet pt.  
i. qualemque de ipsius quale esset alia, & sic dicitur de hec l. iugale ascendentia, separa  
videtur, & iugum proprie, l. iugale acic, separata, & sic dicitur ascendentia & pars  
descendens.

929 Empletus deo universalis: particula: predicatur de pluribus, ponitur  
tunc generis; quo dicitur C. Vetus predicatorum Ceterae particulae ponuntur loco  
dissimilis; non propter l. de pluribus dissimilibus specie, dicitur ab specie, que ut tota  
organica & pluribus dissimilibus numero, predicationis, designat eam; alliquid predi-  
cationis ut tota organica & pluribus dissimilibus specie, propter l. eo quod quid dicitur  
a dicta, proprio, Venerabiliter, que, quale respectu predicationis.

930 Genus dividitur; 3<sup>o</sup>. Secundum supremum, quod superius de malum  
recipit, medius seu sub alterius, quod ad ipsa quae supra se alia habet,  
dissimilis, quod ipsa se nuda, superius se vero omnia genera habet. exponit ponitur  
postea & arbores predicationis tali. Tertium eiusmodi genus supremum,  
Vetus, Corpus media seu sub alterius, ad aliis dissimiliis genera omnia preter sa-  
pientiam, ut respectu superius, dicitur species, dicitur ipsa, genera.

### C. 2<sup>o</sup>. Arca solvuntur.

931 Agit l. dicta sub alterius et ipsius predicationis, quale, ista de  
pluribus numero dicitur, illa vero de pluribus dissimilibus specie, sed ista  
one non defertur: quoniam satis acutior, iugis 3<sup>o</sup> genere & specie, & hoc quod  
illud predicationis de pluribus specie dicitur, ista vero de dissimilibus numero.  
Dico quod sequitur: quoniam satis acutior, eo precice, id est, & quia utroque  
variat modus predicationis, non hoc in evenit dictum, quia habet eoque modus  
predicationis.

932 Agit 2<sup>o</sup>: genus superius predicationis de pluribus dissimilibus non  
sunt species, sed etiam generes: quod vel disquisito animo: de pluribus dissimilibus  
generes huius, ut genera dictorum, non animo, ut species subiecti sunt, id est.  
al. & plena ut pergit considerare, l. ad suam interiora, & sic sunt genera, l. ad  
superius & sic sunt species; Vetus quod est superius in predicationis de illis

ut sgt genera nq ut sit D<sup>2</sup>. S<sup>1</sup> de dictisbus generis; quatu<sup>r</sup> talia, nul p<sup>o</sup> ex re dat.

533. Plura alia arguta solet fieri. Ita dicti de hinc, ex eo qd genus n<sup>o</sup> posit & finit, quia in statu generali d<sup>icitur</sup> nec p<sup>otest</sup> definiri p<sup>er</sup> genus; alios et finit p<sup>er</sup> se ipsos, que lati manet soluta, huc i<sup>n</sup> Scenulis, h<sup>ab</sup>; 2<sup>a</sup> ante. Sed in dividendis cito: an haec de hinc generi sit qualitativa? Et descriptiva? p<sup>otest</sup> esse qualitativa, p<sup>ro</sup>positiva.

### C. 2. Arauta Solvuntur.

534. Dividatur 1: qd genus posuit immediate subdividatur? Vp<sup>er</sup> qd genus subdividatur precise mediante d<sup>icitur</sup> specie p<sup>er</sup> h<sup>ab</sup>; ipsius, al nec Vale, nec Vale; sed al sicut subdividatur, mediante tale et cetera p<sup>otest</sup> magis a dicto, ad meiora divisionia remittat subdivisio Valeat Coo; sed haec sequula falso erit. qd di.

535. Dividatur 2: angouri ead<sup>m</sup> numero a phusine respectuat, diversa species? Vp<sup>er</sup> aphasmatum; licet, medicina respectuat operie, quia diversa, pot. in sgt multipliciter phasmatum sine necessitate; sed ead<sup>m</sup> a phusine videtur ad 2<sup>o</sup>, tamen sub ordinata unq<sup>m</sup> mediante d<sup>icitur</sup> mediatu<sup>m</sup>: qd ita hoc p<sup>otest</sup> de aphasmatum.

536. Si vero loquuntur de aphasmatum logia; qd illos posuit separare naturaq<sup>m</sup> generiq<sup>m</sup> ad species qui illi p<sup>ar</sup>ent ad subdivisiones, et diversa a phusine 2<sup>o</sup> dictu<sup>m</sup> negocia phus. sed note qd natura generica respectuat unica relatione oer species sub illis hinc, quia oer sgt uniu<sup>m</sup> hinc adequaret oer aphasmatum.

537. Dividatur 3: quoniam modo genus tuncat species de d<sup>icitur</sup>? Vp<sup>er</sup> qd potestatur, seu i<sup>n</sup> pos. da Phus C<sup>ap</sup>. 8<sup>o</sup> posteroꝝ. D<sup>icitur</sup> h<sup>ab</sup> quia ideo distinxit totu<sup>m</sup> potestatur, seu posse respectu d<sup>icitur</sup> scire d<sup>icitur</sup> species, h<sup>ab</sup> quia tuncat in posse est posse respectu. qd obib<sup>m</sup> d<sup>icitur</sup> scire diversu<sup>m</sup>, sive simili, et est magis p<sup>otest</sup> per eas ad hanc l<sup>et</sup> illa species tuncatur; sed hoc havet genus respectu species et d<sup>icitur</sup>, nolq<sup>m</sup> q<sup>uo</sup> acti i<sup>n</sup>cludit: qd 83a.

538. Sed pro plena p<sup>otest</sup> p<sup>er</sup> respectu, qd genus diverso modo tuncat species ac d<sup>icitur</sup>. Tuncat species ut totu<sup>m</sup> posse; nolq<sup>m</sup> posse est illud qd illa tuncat posse, quales sgt p<sup>er</sup> nos, ut in ponat ex illis, sed posse illas ponit; quare nolq<sup>m</sup> posse, sed metafore*re* est totu<sup>m</sup>; sed genus respectu p<sup>er</sup>

cetera ita se havet: qd 8.

939 Sed quaevis iq: quare dicat totu, Cq nō ponat ex eius partibus  
Vpt, qd sicut totu, Vero havet talis habitudine, ut excludat quagliuet propter  
qd nō adegant a singulis, sed ab oībus ceteris, ita genus excludit quagliuet species;  
Dicit. Vero dicit ut pars potius perturbat & determinavit eam: Hec dicitur  
cū ē i genere cause materialis; ad modū quo materia l, forma dicitur.

940 Dicitur d: a genus pōnt separari, unica spēre? Vpt qd genus ut tale  
pōnt separari; unica spēre actualis, si alioq vpt posivit; ac si alioq seponat nō pōnt  
separari, dicitur d: s, qd ita ē ad vaonis generis nō sequuntur multas species  
nec actu nec pōta; Vpt qd debet diligi, nō sequuntur plures quoduo, nō vero supēcere  
unq actu nō pōta.

941 Dicitur d: qd in noscēt predicatione mea, secundū, pro hoc esse  
in Vero essēt a nobis nō dīpictū immedieate dīscit; Sed ex operationib⁹ aut accidit,  
ceteri devenimus; sub divisione. Videmus enī hq existere, dī noscēmus ē enī  
faciosinare, dī noscēmus ēc tali. dī sic dī Ceteris.

942 Dicitur d: qd predicatione prata desumuntur dī noscēmus Cq D: si  
1<sup>a</sup>, 2<sup>a</sup>, 3<sup>a</sup>, 2<sup>a</sup>, 3<sup>a</sup>, qd nec genus sumit pōta a materia nec dīpa a forma, sed ut  
qg sumit a tota pōtate sec. sic genus sumit a tota pōtate 2<sup>a</sup>, qd hec ē pōta ope  
rationis generis; dīpa ut ē pōta operationis specieis.

943 Alio prologue: genus ē sumit a materia. dīpa Vero a forma  
diligit pōtitudinare, que similitudo stat; hoc qd sicut materia ē pōta  
ceteris pōtis, ita ceteris ut pōta operationis generis ē pōtabilis, pōta pōta  
ut pōta operationis specieis.

944 Dicitur d: qd modo genus dī sc̄iātōrib⁹ predicatione?  
genus d: pōt sumit ut pars potius, quatenus est pōt totius pōtis species,  
ut pars actualis, quatenus respondeat aliis. Compacti species ponit ut totu potie,  
hoc ē, ut gaudi superius dicitur plures species. Adenq ut totu actualis, quatenus  
res dicit sua prata ceteris, et quibus ponit.

945 Relicis Vario pōtis dīcimur: genus predicationis species, ut  
pars actualis pōt modo totu. hec videlicet dīcūt, posteaq 2<sup>a</sup> 23<sup>a</sup>

Vera: alia e pars virie prosequitur que dicitur per modum rationis. Italo: pars  
per totum per predicationem universae; hinc modo pars sitat vel.

946. *Post Vero: genus Vero predicationis predicatione actuatae est species; sed*  
*nec ut pars per modum partis, nec ut tota poale g. 8<sup>a</sup>; post me, i predicatione excep-*  
*cita predicationis dicit actu spontaneo spicileto tota Subtilis; sed pars per modum partis*  
*n sponte tota species, nec tota poale, quia hoc solus i poa sponte illa g. 8<sup>a</sup>.*

**Q. 2. D. Spesie, 2. Predicavili. 8<sup>a</sup> Den**

**Individuo. 2. v. Definitiones Spesie**

**Subiectu, & Predicatu Ponuntur.**

947. *Species Vero accepit neq aliquando nomenclatio species apellatur. sic*  
*dicit Salmo 33<sup>a</sup>: speciosus forma - aliquando nomen dicit species expressa; sed*  
*etiam obit productus. Cu poa tritica species ipsa nomenat. hic a Porfirio sa-*  
*mpt pars essentia adequata ex genere et diff. distincta. Sic hoc est species aliis.*  
*Sic selecta 2<sup>a</sup>, sumit: ut subiectu, & ut predicavili.*

948. *Subiectu sic a Porfirio definit: que Subiectu generu, & de*  
*qua genus, qui predicitur. Species Vero predicavili sic: que & pluribus*  
*numero & diversis, qui predicitur, post Venerabilem utramq; definitiones: una Coss*  
*elatione optime definita per ordinem ad Sy Correlationem; sed species Subiectu defini-*  
*tur: g. 8<sup>a</sup>; post Venerabilem 2<sup>a</sup> definitionem: universalis Venerabilem definitam, respectu ad*  
*peripheria: g. 8<sup>a</sup>.*

949. *Obiectus: genus definito per ordinem ad species, que species requiriunt definitio-*  
*nem per ordinem ad genus; alias dicitur Circularis Visionis. Post quod genus definito per ordinem*  
*ad species hydromynticas sunt. Species ad genus hoc sunt, ideoque in dicto Circularis*  
*Visionis, quia hic praeceps est, quando multo latius sumatur.*

950. *Obiectus 2<sup>a</sup>: hoc est species; sed predicationis & diversis species, scilicet &*  
*Marcato & feminino. q. 8<sup>a</sup>; dicitur species predicationis & hoc est equus, quia sequuntur*  
*Venerabiles predicationes: hoc est species: equus est species; sed hoc est regus, dicitur*  
*species: q. 8<sup>a</sup>; ipso ad 1<sup>a</sup> qd. Venerabile & feminino non dicitur species especiali, sed*  
*accidentaliter ad 2<sup>a</sup>, qd 2<sup>a</sup>, hinc species est accidens respectu primarii; & sic*  
*per predicationem & diversis species mat, sicut ab eo dicitur equus.*

## C. 2<sup>o</sup>. BRIA DUBIA DVague Spesie Solvuntur.

591 Divisio 1<sup>o</sup>: an Subuicinitas & predicavilis sit respectus de  
venit? Vt affirmatur Cujusq[ue] Comuni. si provat diversitas talorum. Scem  
it ex diversitate talorum; sed talis ista est diversa, quia talis subuicinitatis  
e prediceat superioriter & predicavilis sit respectus q[uod]ammodo.

592 Divisio 2<sup>o</sup>: an species situit 2<sup>o</sup> predicabile, ut subuicinitatis?  
an ut predicavilis? Vt, q[uod] ut predicavilis Et potest ad Cibarium: species  
; talis e universali, i[psa]q[ue] & talis universalitatis situit talis; sed species  
situit talis universalis, i[psa]q[ue] marat ad plenaria. q[uod] mihi potest universa  
itas e optimo ad predicandum; sed hec negavit talium se electi formant, non  
ordine ad illa multa, quibus p[ro]ficiuntur.

## C. 3<sup>o</sup>. D Individuo Spesiei Correlativo.

593 Individuum, correlative species 2<sup>o</sup>, sumit, n[on] p[otest], metaphysic & logic. me,  
sunt e illis cui a parte sic designat dividit, plura plenaria. Coligit ex D[icitu]r  
si; 7<sup>o</sup> mea 2<sup>o</sup> 16<sup>o</sup> al. e natura specie[rum] materialia, & singularitatis, q[uod] hoc dicit  
dicit, p[er] materiali natura, & proximali hereditate.

594 Individuo logice, Sec 2<sup>o</sup>, spesie 2<sup>o</sup> p[ro]ficiencia sit q[uod] potest ex ipso;  
dividuo me, & 2<sup>o</sup> p[ro]ficiencia p[ro]duccionis, q[uod] haec actione dividit & materiali  
potest dividuo me, & haec 2<sup>o</sup> p[ro]ficiencia p[ro]duccionis q[uod] est quod sub  
uicinitatis, mediana species, & predicavilis sit ipso talis.

595 Possumus tres assignare divisiones, 1<sup>o</sup> definitivum illud, sicut  
cionalitatis sit; q[uod] id est, Cuius Collectio proprietatis altera ratione n[on] p[otest]  
deinde definitivum 2<sup>o</sup>, p[ro]ficiencia ut subuicinitatis sit; q[uod] id est, q[uod] subuic  
n[on] species, & 3<sup>o</sup> quo species; et q[uod] quid predicit! 3<sup>o</sup>, ut predicabile secundum; q[uod]  
id est, q[uod] de uno tali predicit.

596 Ois 3<sup>o</sup>, defit & Dona; quia dividuo subuicinitatis & species Correlative;  
de una velarum Vere defit, p[ro]prio ordine ad aliud fidem taliter sit; et q[uod] defit p[ro]prio  
ordinu ut predicavilis sit at generis & dicta. Et defit dividuo 1<sup>o</sup>, p[ro]ficiencia e Collecta  
descritptio. Sed si Cuezas iusta h[ab]et: que sit Collectio proprietatis dividuo

l' actionis dico et hoc quoque significat. Verius est autem quod  
Forma, Figura, Locus, Tempus, & nomine Sanguis.  
Patria sunt 7: que non habet unus & alter.

557 Forma deestat species qualitatem figurae depositione materiae. Locus  
locus, i. quo aliquis natus est. Tempus istud, i. quo natus est. nomen appellatione unius cuiusque  
iusque. Cognationes, patrum donum regnum prouinciam depositum, & quicunque  
populus i. quo natus est. hec proprietates natu*rum* logando unius soli venire posunt.  
Q. 2. A. 1. Am ab Individuis Posit Abstragi Ratio

Alliquid Communus?

558. Yividuum non venire; aliquia veritatis sententia & alias non est a parte  
rei, & diversa. L. q. Soli est auctoritate unibos, ratione divisionis, quae sola  
ex parte illarum procedit. M. Sit minoribus dividitur & aliqui secundum partem na-  
turalis detinunt ea. S. affirmant vero hanc meliori ratione.

559. C. quibus divisionibus ab dividendo potest abstrahi? Aliquae ratio inde  
cuicunque minoribus: potest 1: ex dicto, si i. 1: dicto, 23: 2: unica universalis, quod  
ab ultimis distat, & a tribus, potest illius procedere. R. ipsius abstrahere ratione minoribus  
dicto, quod est 1: dicto, 23: 2: ad 1: & 2: id est, acutus.

560. Potest ratione: ois divisiones venient; hoc quod videtur dividenda, id  
visuaria, & aliqua sententia; sed quoque aliquae plura venient, & aliqua ratione  
minoribus illis potest aliquae illa plura sub illa ratione & in subalterna particula  
lari: q. dicitur. Et hoc lacrima mea.

561. Dividatur l. Cuius universalis sit depositum sub ratione minori  
accepta? Potest ex dicto, si 1: 12: universalis, quod est species, seu habet modum &  
ratione species. Si ratio est, quia predicit divisionem, & modum totius; sed huc  
est modus proprius species: q. dicitur.

562. Dividatur 2: an depositum possit definiri? Dificultas non est  
deponere sententia sicut; sed latius accepta. Collectonus est, & specie tenet, quod  
sola ratiō potest definiri; tanta divisione oīa; mediate definitione. D. scimus, id  
est depositum, sed aliquae ratione minori uniboscis divisionis, quia  
est depositum. R. Oīus, quod ex dicto constat.

# Q. 3. D. Difra 3. Predicavili. C. I.

## Dēfinitiones & Divisiones Difre

Ponuntur.

963. Observqdq e ex D. 5. i. 1. dicitur 3. 2. 3. qd dicitur & dicimus  
in sylloge dicens expletat aliquia venire; aliquia ratione esset aliis, & posedit  
igitur aliquid ex parte alterius. Observq expletat usq; se tota dicens ab alterio, absq;  
eo qd; aliquia realitate venient, ut coligit ex Tho 1. mo. Co. 2. 1.

964. Difra dicitur a Phaedri, munus, proprium, & propinquum  
munus e accidens separabile facies aliquiq. qd dicitur a deo & ab alterio: v. q.  
albedo. respectu tuis; qd hoc alius dicitur ab alterio in altero, & a se ipso sine  
albedine. difra propria e accidens separabile facies dicens unum ab alterio,  
ut ratiocinatio, hec. ditta deniq; propriissima e que facit unum ab alterio est  
realiter dicens, ut validas respectus tuis.

965. Difra qd hoc syllogismus 3. predicavile. difra pti, sicut oia predica  
vilia, ratiocinatio, & 2. syllogistica. Porfirius 4. definitione dicens propriissima nudit iusta  
2. munera illius. 1. difra, qua species exedit genus. 2. qua genus sua apte  
natura supersat ea, qua sub ipso genere collocat.

966. 3. qua dicitur squala. 1. pars istudca (istudca species; & illa separ  
ab his, quae sub eadē genere collocantur. ergo Coligitur qd predicta definitione syllo  
dicative; quia dicit proprieatis seu munera ipsius dicens.

967. Sylloca parsq; divisiones ignoruerit: an sit adequate & ab initio.  
Tas: quia qd facit differere, l. e. essentia, & sic e difica, l. accidens, taliter. separa  
vilitate, & sic e accidens talis l. talis l. munus, l. e. accidens taliter, separavilitate, & sic e  
propria; Sed nulo alter modo excepto ut pti unum ab alterio dicens: qd;

968. Hoc divisio ut, iacet, non est media; & sic e sedis ad Vincib;.  
iusta sequitur D. 5. 2. 23. universaliter: universaliter oia divisio in Vincib; sed  
est ad Vincib;. qde predicta divisio sic est media; ditta alia e essentia  
altera accidens talis l. e. separavilitate l. separavilitate. loc

969. Sed obnunc: dicens dividuatu e difica; sed in propriissima, quia  
in facit differere essentia, nec munus nec proprio, quia invenit pti

duis aristotelia: qd 2<sup>a</sup> genus Uo ad disquithi essentia et rapido; sed genus n*e* ex predictis dicitur: qd 2<sup>a</sup> sp ad 1<sup>o</sup> gd dicta individualis reditur ad dicta proprii; quia predicta, quale necessarii extra essentia: at genus sedatur ad proprium; quia essentia facit ostendere quo solvit 2<sup>a</sup>

970. Inquiries: qd dicta species proxima scilicet genus? sp qd dicta n*e* includit tot<sup>o</sup> genus qd maxit; nec dicta superiora. itac, 3<sup>a</sup> 1<sup>o</sup>, portaeorum 2<sup>a</sup> 23<sup>a</sup> & aliorum. potest ex dicto 2<sup>a</sup> topicorum Capite 2<sup>a</sup> dicitur: de qd participat genus e specie et dividitur. dicta autem nec species nec dividitur e manibz; qd dicta n*e* participat nec scilicet genus.

971. Si uadet ratione: actus excludit a sua ratione formalis posse; sed dicta e actione mea, genere, qd 2<sup>a</sup> mihi actus ut actus n*e* posse; quia aliter sub una ratione est perfectio & perfeccio; sed actione mea, qd formaliter perfeccio, & mea posse qualiter e genere, e perfectio & determinante: qd.

972. Divisit uerius qd dicta sit perfectio genere, qd maxit? dicta magis propter genus alios. Sunt elevati, & alii non elevati. 1<sup>o</sup>, e que elevat genus ad gradum qualiter in natura. 2<sup>a</sup>, e que elevat illud, ita proprii gradus. dicta Uo taliter ostendit genus ad alios gradus, n*e* posse, ad gradum perfectiorum. ita taliter, autem n*e* elevat.

973. Sic No: dicta n*e* elevata e perfectio genere. potest: dictus actus e perfectio & novitio posse maximiliter; sed dicta propria, qd n*e* elevata e actione determinata. & Magis, qd genus posse maximiliter: qd, que claret qd dicta elevata potest in natura e perfectione genere. Maximaliter dicta species excludit genus, e perfectione; sed illud excludit ratione dicta: qd.

974. Dicta Sabatiana 2<sup>a</sup>, rationale sicutq; sic definit postea: que predicit & pluribus species dictis; quale quid. dicta vero ut sic, dicto ut postea hoc 3<sup>a</sup>, predicabile sic definit a D; S; I; 26<sup>a</sup>, univer- raliter: que predicit & pluribus; quale quid.

975. Divisit uerius deinceps: qd dicta situat hoc predicabile per ordinem ad species quae continentur 2<sup>a</sup> b; predictis ad speciem & species. potest. Am spesia maxima qd per ordinem ad speciem & a vero ad ipsa species. potest: universaliter predicabile & pluribus & illa plura sunt eius speciem; sed

<sup>187</sup>  
d'ha respectu speciei n' e' predicariu' & pluribus, nec de pluribus;  
nq' specie e' una, & equali. Cq' d'parq' d'.

576. Dic: universale & illud per ordinem ad ea de quibus i'mediate  
predicatur; Sed dicta i'mediate predicatur de specie & mediate de pluribus  
specie; nq' de illis media species predicatur; qd<sup>a</sup>, qd<sup>t</sup> disquando maius pro  
ordinem ad ea, de quibus predicatur i'mediate ut species modo, ut equaliter  
nq'.

588  
**Q. 2. E Proprio 2. Predicavili.**  
Vnicus Periuentia ad Pro-  
prium Resolvunt.

577. Proprius p' sumi me, & logice. Thuc l<sup>o</sup>, hypocozy Capit 2<sup>o</sup> Secunda  
tribut propria me, qd n' indicat quid verum; Sola autem inest de veritate predi-  
cat. hec deho, ut adverbit. P<sup>r</sup> 5, I<sup>r</sup> 31, univerbaliu' id. Valde ac deho tradita  
a Porphyro his Veris: proprius qd accidit soli aliqui species, o' ac species.

578. Predicatur deponere opinione sit, ex illis statim qd ad haec proprii 3<sup>o</sup>  
dictiones sequuntur, qd in sit predicatione especiale 2<sup>o</sup>, qd inventat illi Soli na-  
tura cuius est, nq' si alterius veniret, esset immunit. Tertia qd necessariaq' ineli-  
onis habeat Cu' Subto. unde proxima e' illud predicationis, qd extra especias sub-  
stanciarum, & illi Soli inventus necessario p' indicatio; Talem sit de parvioribus, seu ap-  
plicatis ex ~~specie~~ specie veri orbis, & adverbit qd hec n' posset acutus de ipsa  
absoluta Dei separari ab especie, propria ~~indicatio~~.

<sup>588</sup>

579. Proprius logica: qd accidit soli aliquam species, o' ac species;  
q' ut ait Martinus, p' li: accidit p' religio qd predicit, quale accidit taliter pre-  
dicavilius. & reliqua particulariter reliqui particulariter modus quo pre-  
dicatur. Sed Clares deho sic qd predicit de pluribus, quale accidit taliter  
necessario, & integrum taliter.

580. Sed dic: proprius & commune oponunt; sed se univerbale e' commune:  
q' proprius n' e' universale. qd ex d<sup>r</sup> 5, I<sup>r</sup> 30, univerbalius disquando maius pro-  
prium de commune oponit respectu eiusdem modo; respectu diversorum, nq' proprius de  
sit tale respectu species & qua inventus, & respectu illius n' e' universale; at

Respectu i

dividuorum

 dicitur in mune d*U*niversitatis.

581. *D*icitur: q*uod* proprius tribuat hoc 2*o*, predicabile per ordinem ad id  
vidua t*er* ad species? q*uod* per ordinem ad dividua species ita s*i*; D*e* 9<sup>o</sup> 3<sup>a</sup> C*l*ata.  
Et p*ro*p*ri* e*st* modo ac dicta. Sed dicer: ex hoc proprius q*uod* i*nd*icat quid videtur sed  
aut*em* inest, et i*de*bet praedicari; sed non praedicari solum species i*nd*icatur q*uod*.  
Respo*t* q*uod* hic e*st* id est proprius me*us*.

582. Et si C*u*c*u*z*u* quo modo proprius dicat proprius & dividuus, si e*st* illi  
mune? dicitur C*u*D*e* 5<sup>o</sup> p*ro*xime C*l*ata: proprius in discere proprius respectu i*nd*ic  
duorum i*med*iate, sed respectu diversi, q*uod* non obstat, ut dictum: dictum predicabile  
respectu illorum quia hanc dictum modum praedicandi & illius Ponens aut q*uod* discit  
proprius respectu i

dividuorum

, ut oponit. Invenimus & extinximus, q*uod* non participat  
ab i

dividuorum

 alterius species.

### Q*uod* S*ecundu*s D*icitur* A*ccidenti* & P*redicabili* & V*nus*

#### R*esolvuntur* D*ificultates* de A*ccidenti* L*ogo*.

583. *A*ccid*u*s 2<sup>o</sup> i

dividuorum

 p*ro*p*ri*o: predicabiliter. Set si predicabilem*ter* sit & predicabilem*ter*. 2<sup>o</sup>  
& q*uod* non dicitur a substantia & p*ro*p*ri*o: ratione i*mp*re*ce*ptio*ne*; alio*rum* p*re*cep*tit* 9<sup>o</sup> generis  
accid*u*rum 4<sup>o</sup> & q*uod* non dicitur a predicato essentia*li* die obnino extra essentia*li* sub*stanti*a,  
ita ut tota illa substantia*li* posuit p*re*ceptio*ne*, id*em* ap*pe*ri*re*, q*uod* a part*io*n*e* s*er*ie  
ipso.

584. *P*rossus: hoc accid*u*s p*ro*p*ri*o 2<sup>o</sup> (sicut & alia predicabile) i

dividuorum

: 1<sup>o</sup> s*ecundu*s  
cionaliter, l*et* 2<sup>o</sup> p*ro*p*ri*onaliter, set pro 2<sup>o</sup> i*mp*re*ce*ptio*ne* predicata ab illa. Post*pon*it sic ac  
sidi*o* p*re*dicabile detribuit: q*uod* p*ro*t*er* ad ee*st* hab*et* ab ee*st* sub*stanti*a Corruptione.

585. P*art* V*er*itas deponit*re* q*uod* p*ro*t*er* ad ee*st* hab*et* sine sub*stanti*a Corruptione,  
sine*al*ia gen*u* & d*icitu*s set predicari i*quale* accid*u*biliter ag*re*mutabiliter. l*et* ad ee*st*  
hab*et* n*on* dicitur sum*ma* Ver*it*a*li*. Sed hanc eius a*cti*o*n*ea & negao*n*il desegnat*re*  
q*uod* sub*stanti*a.

586. Constat q*uod* h*oc* deponit*re* p*ro* i*ac*comodare*re* nature seu accid*u*bi*li* Ver*it*  
ali*li* it*er* aut*em* li*li* ad ee*st* & ab ee*st* denotet*re* (q*uod* p*re*cep*tit*) venient*re* & c*ita* at*que* sic est*que* q*uod*  
q*uod* Ver*it*a*li* e*st* & quo*que* accid*u*bi*li* i*muni* q*uod* separari*re*. Sed dicer: m*o*re*re* e*st*

acridis vixit; Combustio accidit tunc; Sed mors in pot ad eum vivit; nec ab  
alio igni sine eorum destructione: qd<sup>a</sup>

587 Rept disquido mel: nequebat ad eum vixit sine Corruzione  
reali fūca subi, id; nequebat ad eum fūcionaliter sine Corruzione fūcōna  
et aut mea et esse, nō hic nō agimus dicitur Corruzione reali fūca; sed dicitur  
fūcionaliter mea, que dicitur in mutatione fūcōna.

588 Unicuius: mors autem ab te aliquid predicatur escale, sed pree  
dicatur vixit alia est similitudinē vixit, & mortuus qd<sup>a</sup>, vixit non anima; nō hoc pree  
dicatur vixit pree sumi nominaliter qua ratione i predicatur escale tunc  
mors illi; sic pree nō oportet pree sumi participialiter, & si hoc pree e  
predicatur illi, quo modo illi oportet mors.

589 Obiectus 2o pree pree ab eum mortaliter sine preeiudicio esse  
her; quia hec pree mortaliter sine recipititate: qd acridis, ut a proprio disquistitur  
debet explicari pree ab eum vixit & in mortaliter. Vixit disquido ans: pree ab eum  
mortaliter pree iher, huius operationes, id; dicitur autem iudicative sine  
preeiudicio esse her, nō huc pree posse nō aliquid est aliud est  
pree negari & illa absq; eius preeiudicio; acridis vero pree negari.

590 Inquit: i ordine ad quae i iher acridis 9<sup>a</sup> preeiudiciale & pree  
tenuis & diligēcia nota, qd acridis pree marari, t ad subiectum, ut albedo ad nigrum,  
t ad sua propria fūcōna, ut albedo ad huc illa albedo; dicitur  
acridis in iher hoc 9<sup>a</sup> preeiudiciale pree ordine ad sua fūcōna; sed  
soly i ordine ad subiecta.

591 Potestas Calor respectu alterioris, vixit, t. nigredinis haec  
ratione fūcōna; Sed hoc 9<sup>a</sup> preeiudiciale in iher pree ordine ad cibis ad sua  
fūcōna; nō sic pertinet ad aliam preeiudiciale: qd<sup>a</sup> 2<sup>a</sup> pars suadet:  
acridis iher 9<sup>a</sup> preeiudiciale pree ordine ad ea, & quibus iher & magis  
ratiuitate preeiudiciale, sed soly & sivechi, quibus preeiudiciale, sic preeiudiciale:

592 9<sup>a</sup>. Obiectus: Et ratione universalis est, qd includat escale; subiectis  
disquicet Cq illis; sed acridis nō ita se habet respectu subiectorum: qd<sup>a</sup>

Vol<sup>o</sup> na mas; Co neceitatis clauso, nec id p<sup>o</sup>licao ponat; defensio universales  
sed notata, qd defensio specifica subtoz n<sup>o</sup> vctivit, b. L material<sup>e</sup> se haret ad  
taoz, unidexialis; quia alioz, Vg, eod<sup>e</sup> modo previdat & rive ac L te  
Cobiam: a. n. 2. 3.

593. Coliger; si a predicatione superiora (respectu quorum ipsorum sunt  
accedit a predicatione) est superiora dij. ipsorum; i. diversa linea; Vgat  
i. linea essentia est superior. respectu huius equi; ac i. linea accessoria est  
ipsorum; di. haec linea ab qd est; i. equo & te. sola numero dicitur; quatenus  
ab qd est; i. equo poterat dicitur ex te; & te. Ita; propositi; ordine ac taliter  
dictione eodis modo se habent.



592. Hec figura que arbor predica mentalis predicti. Sunt metapora ab arvore naturali aponit, predicantem. Suntque ut ad hys; Et si de patre sit quomodo; allis predicantib; Contrario sententia dicitur; qua ut vides tres linea disponit. Set recta una, dueq; laterale.

595. In recta linea ponit genera & species ut ad primam speciem; & deinde deinceps ut deinceps proprie, que debidit gradus superiorum & inferiorum; sinistra denique Colocat ut deinceps proprie & negative, quae ponimus loco specierum illius generis; idcirco ponit prophetam post, aut radice arboris.

596. Dicit negative dicunt tales, in qua sit pars negationis, sed quia explicit modus negationis eo quod illius posibilitus non disponitur. hec sola dividit gradus superiorum, in vero deinceps species posterioribus; immo posuit illis repugnat. Sunt tamen istud ut alii ex species illius, per dicantur; que genere species si; arbores ponantur, idcirco propter duas negationes, & repugnant, positivas.

597. In arbores predicantib; ita Vulg. & Cognit. allegiūt collocat duo genera, set michi & generante. in male ponit, ponit & ponit plena alio. Desta Sufficiet, nota quod Vulg. positi; recta linea in sumis & tota sua latitudine, Secundum quia, etiam venient angelis; Sed sumis prout istud per animatus; non Patr. Apolor. in accredit.

### Appendix ad Predicantib;

598. Hie adaequit Doctrina & predicationibus, cui statutus Regule ad recte predicatione stirps; ut quia frustraria & posa quae n redunt ad actus, & in aliis redunt tractatus & predicabilibus vel agit & captiuitate predicationi; ut quia est Valde utilis, immo necessaria ad varia theologicas difficultates erogandas.

599. Multoq; & l; qd predicas & unius ad alterum attributos, id est atque oacio predicationi ad subtilitatem. hec autem alia est affirmativa, & alia negativa; una formalis & altera materialis, quare explicaciones ex summis totaq; affirmativa & formalis est proprie predicatione, negativa vero non pertinet ad aliquas

predicacione & cogitacione in deservit.

600. *N*onquid est 2<sup>a</sup> ad veritatem predicacionis sive formularium sive aliquae in  
superiori, quod predicatio & subtilitas sit id, aparte vero, sed sequitur, quod etiam sit id, in  
modo predicationis; unde ista propositio est falsa. *Dicitur i genereque; quia licet sit id, ex  
parte vero non est ex modo sicquid.*

601. *P*ropositio vero videtur aposse. Vera ex modo sicquid, quando extrema  
licet sit finita in prescripto a ratio id est ista est Vera; ita: hac alia est ratio; quia  
conatur hanc quod est ratione facere omnia. Sunt enim hanc ratio est falsa: alia est Valida;  
quia extrema propositio ab unione rationis.

602. *S*imiliter aposset Vera ex modo sicquid, quando sit extrema abstractio  
a ratio, tam utrumq; l. scilicet una est primis; quia primis habet rationem id, hinc  
dicitur. Secundum proprieatem vero, dicitur hec est Vera id, id est: sapientia est bonitas;  
hinc falsa: sapientia activa est potestitas, quia extrema utriusq; abstractio a  
ratio de aliud neutru est primis.

603. *A*dversatio ex Dic. p. dict. 8, 2<sup>a</sup>, Ceteris ex predicatione non  
id est quod est ratio formata. Ita vero est quia predicatione si sit formata abstractionis  
nil potest predicationi nisi sit, quia nil potest predicationi nisi in primo modo dissidente  
potest si concordet, predicatione id est quod est forma substantiae; secundum autem Deo ratione est pri-  
mitiaria.

604. *S*upponita notitia peractorum & abstractorum ex dictis, item multo plausibilius  
ex Dic. 2<sup>a</sup>, p. dict. 5, 2<sup>a</sup>, tunc posse allegari naturam abstracti, quanto fuerit de  
dicta. In dictis suis generalibus, quia dictum dictio ad suppositionem ad singularare potest  
hinc complexa abstractio. Ita quia natura specifica abstracta est separata, & non  
maneat ultimata abstracta. 2<sup>a</sup> potest a singulari, & maneat humanitas ultimata  
abstracta.

605. *C*ontra acutus habens abstractum est 2<sup>a</sup> abstractio alia a subto, ut cum  
albedo abstractum aposset; quo Ihesus a deceptu rebus vocalis abstractus fuisse  
alia ob haec l. illa albedo. & acutus relatur in 3<sup>a</sup> abstracto. 1<sup>a</sup> a subto.  
2<sup>a</sup> a subto. 3<sup>a</sup> a propriis singularibus.

606. *U*nde ultima abstractio 2<sup>a</sup> Dicitur quod, quando considerat quin

607. *Dicimus 1<sup>o</sup>: tracta by singulare quia accusat latias potest venire quid  
debet. Hoc notatus, 2<sup>a</sup> Conversio nisi posset; 1<sup>a</sup> spargendo facta by caecis  
2<sup>a</sup> abtracta by abtractis, 3<sup>a</sup> abtracta by relin. & 4<sup>a</sup> facta by abtractis.*

607. *Dicimus 1<sup>o</sup>: tracta by singulare quia accusat latias potest venire quid  
caecis; quales formae factae sunt similis; et ex separato de sabio potest ex D<sup>e</sup> S<sup>i</sup>  
dicitur, E<sup>a</sup> 2<sup>a</sup> facta by caecis est Vera, quando extrema sunt aliquummodo id  
per se, & quod arumq<sup>ue</sup> ut in dictis factis, dicta ex modo sicquid explat  
edictata parvitudine, quatenus discrevit id, disponit, de sabio, quod procurat.*

608. *Vt agit sunt Vere: facta at facta, quia dicitur et haec, ut havent  
edictata, et hui in predicatur a factudine ad 3<sup>a</sup>, quo unig<sup>ue</sup> an notatus de pre-  
dicione, facta et facta in formatis, quia predicatur de habet sicut formatis ab  
et de factis nula est edictata, quod in sunt formatis, qui ad hanc modum predicatur.*

609. *Dicimus 2<sup>o</sup>: abtracta in ultimo abtracta potest Vero predicari  
de sunt formatis, et allis in ultimo abtractis vide et sunt Vere: albedo et  
color: Color et Cualitas: Vad et, quia de havent ad modum factos, que licet abtri-  
acta in sabio, manet discrepanda discrepantia, de Velata ad illa, de hac est, per modo  
de sabio.*

610. *Dicimus 3<sup>o</sup>: abtracta ultimo abtracta, ne in sunt formatis, ne edicta  
co, posset et allis similior predicari; potest: Vad ex veritate predicari in  
edictis factis et communicas extremoz in sabio, ta parte Vero, sed et quod ex  
parte modo sicquid; Sed abtracta predicata ex modo sicquid nula havent  
edictata aut metens, quia de factis sunt sua quiditate: q.d.*

611. *Unde hec per se est falsum: umanitas et alitas: Velitas et alitas, na-  
do in scholastis perceperis, ne dictis superioris de modo sicquid in sunt unus  
ut adiacit aliter. Id, Dicimus; abtracti sunt factis et quibus formatis  
dicati in pertinet ad essentia formae sabio: at umanitas et Velitas.*

612. *Vt dicitur; huc umanitas et alitas, et Velitas quia in Sabio id  
hinc exposta recepit regressum quod apparet ex modo sicquid. Sit Velita genera-  
lis; et factis nula ultimo abtracta, posse et allio predicari, Sic facta, Si  
idem, exceptu predicata Divina, que taene stabilitati edictis predicata ad  
quis.*

613. *Diximus 7o: i Creati abstracta negant predicationem & cacti non id hinc.*  
 nec per<sup>2</sup> abstracta ex modo sicquid precepit a subiecto divisione. sed per partem cu  
 ipies; Sed ut sic non posuit & ipsius predicationis quia sic tota communio per exa  
 ema, que est ratio Veritatis, predicationem & 150
614. *Confirmat: nula pars sive finis sive meca pro modo parti  
 & suo modo, predicari; sed abstracta locat partis cacti pro modo parti, et ita  
 iste sit false: hoc est amaritas: albus & albedo: sapientia & sapientia: ex parte ab  
 hac regula parata divisione que sit per<sup>2</sup> finita.*
615. *Diximus 8o: nulli cacti pro predicatione & suo proprio abstracto, quod  
 iste sit vere: humanitas estio: albedo est albus per quia hec pro: albedo est albus  
 facit huc Iesum: albedo est haec, albedens, id est Gallus; sed hec Iesu est fabius; ne  
 albedo est forma, & haec, albedens, Sabius: qd.150*
616. *Diximus 6o: abstracta media abstractione posuit predicationem Galli  
 media abstractione abstracti quod iste sit Dene & formales: albedo est Celos: nigredo  
 est similitus: quadratus est equatus: per nos se habet ad modum scabrum, quia licet ab  
 tracta habeat a subiecto sexaginta hec sexagesima difficultad ad Veritatem predicationis & qd.150*
617. *Diximus 7o: ultimam abstractam solam posuit predicationem per<sup>2</sup> illa  
 recta, que ipsi venient, l<sup>o</sup> modo digne p se, unde iste sit Dene & formales: una  
 rular est ens, scilicet & sic D. S. l<sup>o</sup> dicit & G. l<sup>o</sup> uocavit: quando subiecto ab  
 tractu ultima abstractione nihil pro predicatione & illo nisi posse l<sup>o</sup> modo.*
618. *In Prolesia: sed hec parata l<sup>o</sup> modo non posuit enunciati i abstracto: qd. i Div  
 nis posuit id hinc predicatione & ultimam abstractam recta sursum, licet, l<sup>o</sup> modo  
 non venient, si adest ignoratio: hoc autem in Prolesia cacti, quibus non poterit pre  
 dicatio id hinc, que in sit formales: subiecto illa que non posuit predicationem per<sup>2</sup>  
 non posuit predicationem id hinc.*
619. *Praeterea adiectiva vera & participia, per<sup>2</sup> quae predicuntur. De si non  
 predicent per<sup>2</sup> nec id hinc, partit j. hic que sit per<sup>2</sup> vere: Deus est Utrum: D  
 eus est intelligibilis. Hic hic que sit per<sup>2</sup> non sit vere, nec id hinc: Deitatis est Utrum, que  
 agi, & intelligi; quia Iesus est quod bonitas Utrum est ea formalis Deitatis.*
150
620. *Responde huc ergo tradidit posuit applicari 2<sup>o</sup> i hancinbar sive*

series & cōq l<sup>o</sup>, paratis ibat ex modo scīcōdī hancēt extrema aliquā p̄clūcio  
nō unione, cōp̄tialitā & cōmūnicātiōn. sō aut̄ à talib⁹ presidet p̄ cōnseq̄tētē.  
recolite dicta d<sup>r</sup>, q̄ uin̄eratē sit genūs.

621 Distinctio 9<sup>a</sup> & ante Predicamentis.

Lagracis iq̄ predicationis disputationis acredit n̄ecel q̄ predi-  
cationis agere. que s̄yt necessaria precepta ad noticiq̄ predicationis tñi; &  
quodq̄ precepta ad secta cōlocatiōn Vedy, p̄dicantib⁹ scīce.

Q. I. D Vnib⁹sis & Equib⁹sis. C. Vn<sup>cw</sup>  
Hec Oia. Ureviter Explaſtur.

622 Ales Phor⁹ P̄s⁹, p̄o univōr⁹ p̄sive scīce ar trāct̄t defens⁹: quo  
nō nōm ī mūne Tao Vero scīata p̄ illud ē ead⁹; & vñb⁹. Vñ hoal, quāz n̄ sol⁹  
nōm sed eti⁹ Tao scīata ē ead⁹; & vñb⁹. equib⁹ca Vero sic definiunt⁹; quōrum  
nōm ī mūne Tao Vero scīata p̄ illud ē diverse; ut canis qui licet canis  
marino, Celeris, & latibeli⁹. Scīdu nōm menig⁹, Tao aut̄ scīata; & vñb⁹ ē dive-  
rsa.

623 Vñb⁹cū alliud ē unib⁹cū unib⁹cū, & alius unib⁹cū univōcāt⁹.  
nōm ī mūne scīq̄ Tao ī mūn ī p̄sive unib⁹cāt⁹. 2<sup>a</sup> qđ participat cum alli nō  
m̄ & Tao ī mūn. & rotat qđ equib⁹ca n̄ definiunt⁹ mat̄ & exercit̄ scīta,  
quo qđ u. s̄yt equib⁹ca especialita, & ut quid. sed p̄s⁹, & signata, quā Tao  
s̄yt accīd̄tālitas univōca, quā Cād̄t sub ead⁹ 2<sup>a</sup> scītōn, & quā accīd̄t  
unib⁹cāt⁹. sic enī n̄ oponat⁹; sicut n̄ oponat⁹ genus ut quid, & species ut  
modus.

624 Dāritāris q̄ Sāp̄ciāt ad univōcāt⁹ unītas Iept̄s formalis &  
sp̄l. ī mūni, qđ n̄esāriō r̄quiriūt unītas Iept̄s Obiectiōn. pot. 2<sup>a</sup> Phy<sup>o</sup>  
univōca n̄ sol⁹, participat nōm ī mūne, sed eti⁹ Tao p̄ illud scīata,  
sed hec n̄ ē Iept̄s formales, sed Obiectiōn: q̄ d<sup>a</sup>.

625 C Dāritāris 2<sup>a</sup>: q̄ hec unītas deorat ē à parte Rei? b. Sāp̄ci  
et unītas p̄sīcōn? p̄ isty? pot. qđ ad adecuata unib⁹cāt⁹ l<sup>a</sup>, r̄quirit⁹  
ad univōcāt⁹ Vero; & adecuata Sāp̄ciāt unītar⁹, adecuata. Tao ē: quā ad

l<sup>4</sup>, requirit participatio a parte rei, & ad 2<sup>o</sup> denique in sola i nomine sed  
aliquo respectu jadecuato d quo s mea.

626 Denominativa sic definitur a tho. illaque ab aliquo nominis  
apelaenq hanc; sola dicta Cara, ut ab aliud in aliis advenire, s quacyz deo  
minaone 3<sup>o</sup> fuenia, sed loca denominant Urq aliud, & denominata Urq  
paratu; & ipsi L. monadis, & p. deinde aliis.

## 9.2. D Analogia & Analogia, q. Vnicus Aliqua & his Explat.

627 Analogia e nomi greci, qd Latine id. Valet ac proposicio, l. pa  
ras. sic definitur analogia: quozy nomi o munere, & hoc sitata p illud par  
t i e eas, & partii diversa. analogia e 3<sup>o</sup> set attribucionis, inequalitatibus  
& proportionibus.

628 Analogia attribucionis l, & praesupua species analogie, e: illa  
2<sup>o</sup> qua, aliqua habet munus, & haec vero sitata 2<sup>o</sup> illud nomi qd 2<sup>o</sup>  
nu. diversa 2<sup>o</sup> habitudinis. Cuius sita: e: qd p. participio haec unius dicit  
satis, sive subordinationis & deppreciq ab altero; ut sanu. Convenit alii azi  
ne & medicina; Cq diversa habitudine, nq in ali. e: 62<sup>o</sup> & uiria 2<sup>o</sup> habitudinis  
segni, & medicina 2<sup>o</sup> habitudinis exigentia.

629 Hoc analogia 2<sup>o</sup> sypere p. l, & ut sola l<sup>4</sup> analogata denominatur  
participio forma, Cetera vero extipere; ut Hippo, Sane, Cuius forma participio  
suo e: all. i. aliquis vero tanta extipere 2<sup>o</sup>, modo Hippo gugdo via singularia  
participio sypere haec munus, Cq aliqua tamq; equalitate l. depprecia.

630 Analogia in equalitate e illa, s quo plura habent nomi munus,  
& hoc p illud sitata e eas, jequalitate tamq; participata; ut al respectu huius  
equi qd ad hoc participat. Cq maiori perfectione qd ab equo, nobis ma.  
ni perfectionis in sypere; ipsi distat, sed haec illaque atque eti qd ha  
ec munus ut dicit legimus & divisione entitativa naturam, quia ut act  
D<sup>2</sup>, S<sup>2</sup>, l<sup>o</sup> dict<sup>e</sup> 823<sup>a</sup>, q. ad arguta: non tho e perfectione tho, qd arione  
res perlechit al.

631

Analogia proportionis est illa i qua aliquid habet nomen  
rum & vocum sicut & sphaera diversa, sed proportionaliter eadem  
ut visus que dicitur & res & equo, panto flore, & aqua. Clavis Cuius.

Q. 3. q. Quæ Res Æ Predicamento Ponantur?  
Vnicus Examinal' quæ Res Dueat  
Poni In Predicamento.

632

Q Ante resolutionis huius 2. cap. 24 i. Et divisione de regulis ante pre-  
dicamentis libibus, quas Pius habet, 1. divisione est eorum que dicitur, quodq dicitur  
ex selectione: ut hoc alium, quodq sive illud: ut hec i. quia divisione excludit a  
predicamento res potestas, que plures habent essentias distinctas.

633

2. divisione est eorum que 2. aliquid est subto dicitur, ita nō  
sunt: ut sustentie universale, Vg. ho, al, alia; subto sunt, & nulo vero sub-  
to dicitur: ut accidencia particularia, Vg. habet, albedo. alia dicitur & subto,  
sunt; subto: ut accidencia universalia, Vg. alvada, calor &c.

634

Allia deniq; subto in sunt, nec & subto dicitur: ut sustentie siqu-  
lare, Vg. Paulus, pro Cuius stabilitate nostri &c. Atque si subto sumatur  
pro subto selectionis: divisione & subto pro eo & quo aliquid qualitatim pre-  
dicatur, ut & stabilitate. Ita præterea est: aliquid est, hinc est; subto selectionis: dicitur  
in dico & subto predicationis.

635

V. Regula antepredicamentalis est: Cy gaudiq Æquopiq predi-  
cam ut & subto, que dicitur Æquato, dicitur & subto Vg quia al predicatur,  
di Vg, & al, etiæ alio predicatur & hec. ex hac Regula transit locutio in  
subordinata essentia, que coloqt, recta linea; Sed adverte, quod hac re-  
gula debet stabilitate Æquato predicatur, que docuit superiori supponit  
absolute, nō Vero supponit stabilitatem.

636

2. Regula est: dixerat Genera in Subalternis, posita dico-  
ras havent specie of genera; genera Vero quæcum unum Subalterno Colocat,  
et venit casus havere dipar. genera Subalternis posita Sunt illa, quæcum

una subalterno ponit; ut al sub viro, b. utraq. sub uno tercio Colocatus,  
ut al. & plato sub videti. scimus hinc Regale e:

637 Genera quoq. una ponit sub altero, b. utraq. sub 3° havent  
easq. dicta trinitatis; ut al. & vides dicta trinitatis corporis; si vero ut  
q. Colocat sub 3° & in una sub altero, n. posunt haveret eodq. dicta deinceps  
bq. generis proximi; venetam remoti. scimus n.

638 Si vero rati modo subalterno, nulq. posunt haveret dicta  
predicantia Imitantur, ut al. & Ciceria; Vnde vero Inscripta, ut oia genera  
accidens eodq. modi essendi i. subito; & Sept. ultima predicantia eodq. modi  
essendi ad aliud. Divisiones ut aliquid ponat i. predicantia Christi his Veri  
ceteris.

### Vox Vna, & Simplex, Rbus, Concina, Locutio, Encia, P. Se, Finita, Realia, Tota.

639. Prima dico e qd Vox sit una, id, qd significet q. uniboca; nq. predictio  
mista. Sola ponit genus supremu de ea, que ei subiectu especialiter, & que sunt  
uniboca. p. 1. regula excludit equiboca, & analogia, que n. spontat unq. res  
q. obitibus: ut Canis.

640. 2<sup>a</sup> dico e qd Vox sit simplex, id, non splex; sive; nq. abstrac-  
tio predicatorum ordinari ad vocem splexier vocis neptus. adiectio, qd  
n. excludit splexa voci q. nomi q. q. ut Marcustinus Cario; sed illa  
que diversas naturas explicat sive.

641. 3<sup>a</sup> dico e qd Vox seu vox illa sicut ante se haveret ad  
coordinacionem predicatorum; id, qd; predicantio naturae disponit s decreto;  
ideo q. ha. & n. humanitas i. predicanter Colocat. accidens debet disponi me-  
dia abstractione abstracta; nq. aliudo, n. vero aliud; i. predicanter Colocat.

642. 4<sup>a</sup> dico e qd resonabile; i. predicanter debet esse eas. ova, & in  
accidens. Vox e; quia in. p. accidens n. e una eas. sed especialiter e multiplex; &  
coz n. p. ponit; uno predicanter; q. n. haveret una qualitat, sed placet:  
ut alio, a servus lapidis &.

643 *5<sup>a</sup>* *D*icō ē qd sit ens p̄fīctū; nq̄ ens p̄fīctū n̄ p̄t ē generū; hoc  
ens ē p̄fectū vīle & p̄fectū p̄ dīcta; nec p̄t ē sp̄ecie; quia hēc generū  
dīcta īstat, que ī p̄oryt p̄fīctū dīcta; nec dīcta p̄t ē p̄dictā; alias dīcta  
est sp̄ecie, & dīcta p̄dictā; que ī s̄gt p̄fīctū.

644 *6<sup>a</sup>* *D*icō ē qd sit ens reale; n̄ ē dīctio entis ut cūq; sed dīctio entis extra animū qd sit havet Vero  
essaq; qd n̄ dīctū entis ratione. unde ad rationē ens ratione poterit pertinere  
reductio ad p̄dictām p̄t, ad Cūq̄ p̄t sit.

645 *U*līma dīctio ē qd sit ens ratione p̄fīctū. Vero ē; quia si linea p̄  
edictām p̄t dīcte s̄by respondit ea, que p̄oryt ē subtilis aut p̄dicty p̄  
mali p̄dīctioñ. Cūq̄ se havet p̄ mody partis. Lqua negat p̄dictioñ  
totū, nec ē dīcta qd sit.

646 *S*ed nōtate n̄ sequitur, ut aliquid p̄corat p̄ p̄dictām p̄t, qd sit ens p̄fīctū  
s̄p̄t & 2<sup>o</sup> p̄t; sed s̄p̄t qd sit ens p̄fīctū 2<sup>o</sup> p̄t, seu quod mody; alenq; licet so  
ly significet partis essētis, pointis tamq; p̄dictām p̄t, quia in sumis p̄ mody  
partis. Sed i dīcto, qua ratione havet mody totū; hoc autē jūstit; i eo, qd pac  
dīctū n̄ s̄by i dīcto, sed i quid, & p̄ mody p̄ se st̄ḡt.

647 *E*x quo īstat qd dīcta, aduc s̄yta i dīcto, n̄ p̄t p̄dictām p̄t p̄m  
dīcte; quia p̄dictā p̄t quale, & p̄ mody alteri ad fāctū. Vg: *hō e Valis*; ex  
modo enī loquidi dat istēq; qd sc̄ludat aliquid Cū dīcta istēq; ad rāccare,  
typiq; ipsius determinatiuy.

648 *2<sup>o</sup>* *N*otate qd Reductio p̄oryt p̄dictām p̄t ea, que nec genera  
nec sp̄ecie, nec p̄dictā, nec dīcta essētis s̄yta, aliquo tamq; modo ad ipsa  
pertinet; quia t. s̄yta partis essētis, t. p̄fīctū, ut materia & forma; t. s̄yta  
ter ut Caput, manus, Ueragua & t. p̄sonae, ut Viscibilitas; t. s̄yta negat  
nec Vero; t. allia s̄onitā hauri modi.

649 *2<sup>o</sup>* notate qd partes hauri integrāt allie s̄yta homogene, ut quale que;  
allie exogene, ut manus Caput & a. Exogene n̄ havit eqd; essaq; ad  
totū; & Coer a Veda linea p̄dictām p̄t velegit; partes vero hō gene ha  
vit eqd; essaq; seu euad; ratione actotū; ac proinde p̄dictām p̄t dīcte  
Collegit.

680

Ynquieris: an exinde uerbi post dicta sententia predicantibus? 330  
Ug ex predictis specialibus fieri anq[ue]do ut genere sustentat parcialis que  
dictis, materie & formis, & hec; corporis & spiritualis? Et quod locuplo de  
predicantibus, plato, n[on] potest negari; immo Dicitur, sed negationes & privationes  
potest modo denominari ab intentionibus generis & speciei. Hic de peccata est  
ex parte abiectionis species dicitur.

**Q[uod] A[ctus] An Recte Dividatur Ens In Desem  
Predicamenta? Vnicus Questio**

**Resolutio, & Proval.**

681

**P**redicantibus est series seu coordinatae predicationis specialibus ab uno  
supremo genere usq[ue] ad plurimum; quia vero illuc discunt ens; id est predicantibus,  
sunt; iustitiae,廉謙, Qualitate, Velacione, Actione, Personae, Cibis, Tugendo,  
& Gravity, iuris; præcepti: an hec divisione sit adequa? Scotus; Quod est, 3d  
Anna 2, 1, 8. 2. 2. 2. 2. articulo 11, admodum ut, sicut quod non videtur numerus deorum pre-  
dicantibus hanc esse fidem, in Cibis; quia ista præcepta assignant plura, & pauciora;  
de modo; tali divisione videtur adequa.

682

**I**uxta propositum in deinde aliquorum demonstrari alii unius, alii duos, alii tria  
de aliis plura predicatione posse, praeter id, neque Classes tantum in sunt  
ratione nostra, sed etiam pauciora sicut, ex quo aliud opus; Octo Capita, & dispensa-  
tiones dividit, licet posset illud opus; plura alii pauciora dividere.

683

**S**icut hoc: Recte est statuit dominus noster Iesus Christus predicantibus 330  
nam, ergo approbat Scotus pluribus; locis. Et potest? Non ug quare quid sit?  
Et quod est haec, & hanc predicationis articulus, quatenus sit? Et respondet sic Vincen-  
tius, & hanc quod sit, quatenus sit? Et potest? Tertio, t. alio, & hanc qualitas. I.  
quid ad quid referatur? Et potest ad Patrum, & predicationis velacionis.

684

**V**el quid agat? Et potest logique, & per se, & hanc predicationis acci-  
one de paucioribus, t. quid sit? Et potest, hanc de haec, t. quid modo sit in  
loco? Et potest genitivitate, & hanc sicut, t. quid sit? Et potest mane, hanc q.  
Tugendo, & deinde quomodo se habeat? Et potest? Et potest? Deinde, & hanc habetur; sed  
nulla alia interrogatio fieri potest: q[uod] a. o[ste]ra hec predicatione hic Verbum est potest  
logique?

*Arbor, Sex, Natos, Ardore, Refrigerat Vitos.  
Ruri, Cras, Stavo, Nec, Tunicatus, Ero.* v.v.

655. Quodlibet enim vocatum ex predictis terminis usq; designat pote dicamusque Arbor enim sicut Sartor q; Sex pugnans Natus velacionis Ardore genitatis. Refrigerat desiderio Vitos paucorum. Ruri uvi. Cras tempus. Stavo sibi tunicae vesti, Sea huiusmodi designat.

656. Hu sollet quia an diverso ente, predicamenta sit similitudine ea, dicitur? Vit, qd si aliud preceps ad rationem divisionis neglectum predicamenta ea, digne. Si autem loquatur de singulis huius divisionis materiis, scilicet Sex, ad genitum digne. ita S. D., 2. di 3., 2. d. C. tauri, & per ratiunculas propter sub speciebus disparatis, quia natura ea habet duas essencias. Sed de diversorum predicamentorum haec disparata essentia. qd.

Divitio 6. De Sustancia. I. Predicamento. Q. 1<sup>a</sup>,

Quid Sustantia, Eius & Ratio Constitutiva?

Q. 1. Alliqua Notantur &c. Q.

Resolutum. v.v.

657. Nihilque est, qd substantia vario modo per se immobile, pro facultatibus seu diversis qualiter accepit materiales, scriptura. 2<sup>o</sup>, sumit pro essencia seu genere, & sic de variis potius predicamenta huius substantiae sicut scribitur, sed per se prout accipit. Ita ponit, hoc est substantia adhuc 2<sup>o</sup>, ususpat.

658. Primo prout debeat a Verbo substantio, qd sicut substantia accipit materialis, seu esse illorum subtiles, hoc aspergunt Divinus Augustinus 1<sup>o</sup>, & unitate aut. sicut ab eo qd esse appetit essentia, ab eo qd substantia appetit substantiam, & hoc autem explicatione huius praecipue substantiarum finitur. Deo ergo & capax accipit.

659. Dicitur, s; i. di. 82. 3. qd zono opinione ex ipso Augustino, quod Dei aviuus vocari substantia, quia hoc qd est substantia accipit materialis. Deo ergo quod 2<sup>o</sup>, accepit pro ut est id, acceptum scilicet quo dicitur Zonar Substantia est id qd non ab alio, sed appetit esse est ex quo substantia ut sic ista definita: ex se ipse, inceptu generato.

660 Sit 1<sup>o</sup> Xo: Sustiq̄ia ut sic i manu Create &c; create haec, et hinc p̄ exigencia  
radicali exinde p̄ se impedita ab alio ut oī i subiecto p̄sonice p̄t illa rao formalis  
sustiq̄ia alicuius. Vix quod l<sup>o</sup> s̄telligit, tali si, ut ab oī alia dicta, sed hec exigencia  
exinde p̄ se qd l<sup>o</sup> s̄telligit, sustiq̄ia, ut ab auctoritati dicta qd dicitur.

661 Sit 2<sup>o</sup> Xo: rao formalis, minima Sustiq̄ia Create, p̄ exinde t̄q; p̄ plena  
quod p̄ plena e dicta p̄sonitate, ut modo limitacionis. p̄t rao Sustiq̄ia ut sic est  
taciturnus deus & creatura; qd rao Sustiq̄ia Create, ut Create devit iustitiae; aliquo  
peculiariter Sustiq̄ia Create, & Deo Hispano; sed nū illud p̄t ec' nisi modo limi-  
cationis; qd iustitiae. Dicitur.

662 Sit 3<sup>o</sup> Xo: Sustiq̄ia huius predicationis p̄t illud p̄ persicata. Radicali limi-  
tatio, p̄t excludit nō Soly ijerseiq̄, sed etiā ei; alio ut pars; tuto, l.; alia p̄ parte.  
p̄t. nū ponit; predicatione, preserit ab illo modo nisi ens finitus p̄ plena; qd p̄ predi-  
catione Sustiq̄ia Soly devit ponit Sustiq̄ia finita p̄ plena; sed hoc habuit pecularia illa  
excludere ei; alio ut pars; tuto, l.; alia p̄ parte; qd &c.

## C. 2 Solvuntur Arguta.

663 Obiectus 1<sup>o</sup> Xo: Thas definibit Sustiq̄ia, p̄ negatione exinde; alio; qd. vpt.  
Atq; nō definit quidam Sustiq̄ia p̄ negatione, sed Soly illa allegamus modo expli-  
cione, ut sepe facere nuerit; quia multo rite Sustiq̄ia vero magis nobis notis  
est p̄ negatione.

664 Obiectus 2<sup>o</sup>: actus 2<sup>o</sup>; alicuius esse nō p̄ alteri i municiari; sicut acti-  
us 2<sup>o</sup>; facio neque in p̄t i municiari. Quarto; sed actus 2<sup>o</sup>; exinde p̄ se i munici-  
ari ad fidibus Eucaristici ut pakt; qd. vpt qd actus 2<sup>o</sup>; alicuius esse p̄t i mu-  
niciari alteri negative, scilicet p̄ dicendo p̄q; ut pakt; i acciditibus dictis, que  
existit p̄ se negative; qualiter det nō existit; alio.

665 Obiectus deniq; al Colocat; p̄dicantibus; sed n̄ ē ens finitus p̄ plena;  
quia p̄t ec' j alio p̄ modo pakt; hinc proviso 3<sup>o</sup> Xo. vpt qd ut iq; dicitur  
ut aliquid ponit; p̄dicantibus superius qd p̄dicent p̄ modo totius, sed  
p̄ se ergo dicta ē al. si autē ponit; provocare seu fidibus p̄dicantibus  
sequitur qd est ens p̄ plena; ut ē Paul: i quo dicitur locutus ē Thas.

666. Ex dictis Coliger; hoc predicamento, prout a Propheta, collocari oem  
Subiectus creatus potest, ex corporeo quoq; spirituali; Deus autem propter suu  
spiritu perfectione & applicatio me, q; à predicamento excluditur.

667. Coliger etiq; qd sola persistat, i; tao formaliter intentione subiectio  
tuo. Vero subiecti acceptio ut eternitatis, prius eis & aliquid est; se,  
quoq; alii subiecti. Des subiectus venient, & deinde subiectus, & deinde p. pro  
priori deinde. Ceteraque.

Q. 2<sup>a</sup>. De Divisione Sustantie, Eiusq; Proprie  
tatibus Q. 1<sup>a</sup>. Sustantia Dividitur,  
Eiusq; Proprietates Vnde,  
Declaratur. vii.

668. Subiecta dividitur a Propheta, 1<sup>a</sup> & 2<sup>a</sup>, i; eque nec est; subiecto, nec dicitur subiecto  
2<sup>a</sup>; quoq; non i; subiecto, sed dicitur subiecto. Clarus subiecta 1<sup>a</sup>, eum per signata;

unde sicut dicitur, Vnde, Propter et subiecta 1<sup>a</sup>, vero munus dividitur, Vnde, natura  
humana subiecta 2<sup>a</sup>, apellatur.

669. Hoc primum dicendum q; hoc divisione sit propria? Tao dicitur qd non apparet  
divisione huius divisionis; quia dicitur ex subiecta ratione, 1<sup>a</sup> & 2<sup>a</sup>, & hoc non dicitur, Propter  
debet in ea ex divisione, quoq; enarratione, & sexi ratione, quoq; i; predicatione  
mylo ponuntur. hoc significia & provinilitate & facilitate. Ut lacrima maria tempore ipsorum  
legitur.

670. Circa 2<sup>a</sup>, part 2<sup>a</sup>, 6<sup>a</sup> Subiectae proprietates enarrantur. 1<sup>a</sup> &  
n<sup>a</sup> ex; subiecto, id, i; nulo recipi, neque i; subiecto, i; gesconatur. hec dicitur subiectae  
huius predicationis; sed i; soli, non i; ratione eti; significatur; hec autem proprietates, scilicet  
qd L<sup>a</sup> n<sup>a</sup> ex; subiecto nec actualiter, nec significatur.

671. 2<sup>a</sup>, c<sup>a</sup>: predicatio universale, que dicitur ratione subiectae 2<sup>a</sup>, respecta  
1<sup>a</sup>; & hoc significatur, i; spacio, at Propter hoc, in Vero 2<sup>a</sup>, spacio, Vnde, sub  
iecta 1<sup>a</sup> & 2<sup>a</sup>, hec q; proprietatis in ratione acceptio percepitur ratione subiectae

672. 3<sup>a</sup>, c<sup>a</sup>: Significare hoc allegrius, hoc est, q; subiectae significare, i; ma-

necesse alteri, in solu p modo superiori; sed neq; ut forma Subto; qd 870  
solu venit Susticte l; p qaq Pha stetit Superiori; quia ista hoc, & si que-  
lare, n dñscit.

673. *A*; n haveret Maru. & haec est qvenit de Susticte, dicit autem stetit. R 870  
Marictate proprie dicta, que Versat p forma sui p rist operibus. Ut pter Calo-  
es & pugn. Sed dicit: una forma Susticte excludit alio a Subto; qd 870  
anti, nq Coq; nq Marictas dat pter extrema, que magis pugnat pter se quam  
ex terro. 870

674. Una autem forma Susticte excludit alio determinante, nec me-  
gior hinc, que illa, qd ad operationes regnunt, sed eae excludit id, qd qua-  
cunq; ead modo i operationib;. hec autem proprietas e operatione separata, que n  
e proprie operatione. & si aliquis determinata operatione hanc, n e ratione pot-  
eretur, sed ratione Cualitate. 183

675. *I*, proprietas e: n recipere magis & minus; quia una Susticte  
n p modo magis, modo minus susticte. sicut abeo modo dicitur magis,  
modo minus ipsa; hec autem proprietas n dicit p stetit. Susticte quo ad gradus  
specifiqu presire; sic enim nec abeo recipit magis, aut minus, sed Susticte  
29 existentia pcedatur. 880

676. Ultima e: qd Susticte sit subiecte suscepitur maru. qd dicit  
stetit. Pharis absolute, & in respectu; hec eni; est acide, p recipere, dicitur  
stetit. Susticte ultimata, & pcepta, ut excludat qualitas, que hanc recipiat acide  
reca maria, nqquq illa recipit ut subiecta ultimata.

Distin<sup>tio</sup> 7. D' Acsidenti Predicamentali ut Sic **P**. 880

Vnica quid sit Acsidens Predicamentale.

*E*. Vnicus Quiditas Acsidentis  
Predicamentalis Explan.

677. C; oportet iuste re posita magis eluciscit; id est Acsidens p medie-  
ante Susticte agimus acide, qd sic est p Susticte dicitur, p Susticte, in actu,  
sed pos: ut hec ostendatur p Susticte e dicitur acide a Susticte; nq Susticte vnde  
gnat p Susticte, & aliis. 880

678 *Dividatur quid sit phœnix? & quid forma? dicitur C. D. S. i. 3. dicitur  
t. 2. l. 1. d. ad l. 4. sic: quod forma ut sic est: actio sub Verophore, & Cœlestis  
maris est actuare subtiliter resorbi.*

679 *Y* *Forma dividitur; si forma non per se, sed applicata, & per se, tunc 2<sup>a</sup> quia unde  
est devenit; actuare subtiliter potest; de se est formam, & quo forma sunt generalis, C. q. sit actuare  
applicata, applicata sed est subtiliter actuare, at forma actionis sola 2<sup>a</sup>, quia actuatur;  
quia est actus 2<sup>a</sup>, quia.*

680 *Y* *Inherencia est: quod est actionis posterioris ad aliquem pacem, agno deponet,  
in aliâ causa, sed ut a quod est actionis prior, a quo sunt latentes ex hoc patet  
quod sit phœnix. id est: forma sunt generalis, & materia l. & sunt ab illa: quia  
sunt latentes actiones ex parte illius; & forma sunt generalis deponit a materia, & quia  
ab aliqua priori producitur, scilicet ex parte illius.*

681 *R* *Apud Iosephino ann. sunt latentes ab illa igitur ab aliquo actionis priori,  
nisi; igitur ab aliquo causa, & ad applicata pacem dicit, quod ex parte illius 2<sup>a</sup>  
sumuntur. l. ut causa, l. ut aliquid applicata prior, generali, agno posteriori depo-  
nit. forma sunt generalia materia l. modo, n. vero 2<sup>a</sup>, nisi ex genere suo est sunt generalia,  
sicut materia.*

682 *Y* *Inherencia p. 3<sup>a</sup>, considerari: actualiter, applicativiter, & radicaleiter.  
actualiter est actionis actionis ad sunt generalia, scilicet subtiliter, applicativiter & radicaleiter  
sunt generalia ad phœnix. & de phœnix actualiter p. summa p. 2<sup>a</sup>, & p. 3<sup>a</sup>; l. modo est qui  
de respectu p. actionis, & subtiliter phœnicio. 2<sup>a</sup> modo est radicaleiter talis respectus,  
scilicet radix eius, que dicitur phœnix radicaleiter.*

683 *Y* *Dicitur: essentia actionis est phœnix radicaleiter: p. actionis actionis ut ponitur  
sunt generalia, & de illius phœnix, sed non est actualiter, nec applicativiter: q. d. p. mod. 2<sup>a</sup>, ergo  
essentia actionis ponitur sunt generalia immediate; sed quod ponitur, mehale, perspectu, que est essentia  
sunt generalia, & dicta phœnix radicaleiter: q. d. legitur Curesi Josephini, & iuuenienti: aliquia p.  
ura.*

684 *D*ividatur: quia quod producat phœnix? dicitur C. Mastrio Cœurai ab  
eisq[ue], a quo producit actionis, & agnos, & subtiliter radix grana respectus ex di-  
scens adveniens, producitur ab actione, ut ad d. 2<sup>a</sup> s. galvano 11<sup>a</sup>; Sed phœnix forma,

riga e respectu extasie cura adueniuntur.

688 Ex hac ratione istud quod accidit, positi presencia summa subiecto potest  
decire se illi unius: unde si Deus reproduceret sicutque panis in eodem loco  
locum suum, & nol alius faceret accidens illius ad manum & vime subiecto, sciret mo-  
do, quia in possum se ipsius unius, ut tenet Dicitur.

Distinctio 8. de Quantitate 2. Predicamento 9. V.

Quid sit Quantitas, & eius ratio substantiva?

Q. V. Quæstio resoluta.

686 Poterit et 1. ex Dicitur, quod est pars acutus altera  
dicitur quadratus circulus; & est propria perfectio circulorum. sed ratione Cuius dicitur  
magna & parva: quo sensu dicitur Salmo 97. magnus Dominus. alia dicitur quo  
nas molaris: quia est acutus, corporeus, ratione cuius sursum materialiter est in loco circu-  
captive, & cum aliis corporibus penetrandis.

687 In hac distinctione dicitur et me, quod est quadratus, & recto sic determinatur: quia  
quod est determinante; ea quae sunt, quoniam utrumque l. ut unumque unumquid, & hoc aliquid  
poterit esse. hoc dicitur ab aliis admodum; huc aliquid determinare dicitur; cum explanatione.

688 Poterit et 2. quod est quadratus plusa separari & quadratus dividari potest  
quoniam sed ratio formalis substantiva? & ita separari ratio separabilitatis. 2. potest  
est separatio & havere partes extra partes.

689 In extenso est 2. alia in ordine ad se, & est havere partes taliter per  
se unitas ut una unitas aliquid parti determinante, & alia alteri, nulla vero  
partes; ut Caput, Collo, Corpore humeris &c. aliae est havere partes sunt circulorum  
partes corporis sua pars loci coherendae.

690 3. separari Separabilitas partium. 3. penetrabilitas hoc est talis  
est se havere partes, ut quaelibet habeat vix expellere aliquid a suo loco,  
sive sit eius de loco, sive alterius, proximando ne in illo loco simul possit  
alii. Ceterum est nullus actus ex his est formalis substantia quadratus; quia omnia  
in quadratus separari ut possit in corpore Christi & eucaristia.

691 Relicti variis autem placitis, sit ratio ratio; & ratio formalis substantia  
cugitatis & penetrabilitatis. Variabilis in ordine ad locum id est talis extensio

parcius ad quod sequuntur aptudo & exigencia naturalis se possit expediti, & alia  
ter quæstas, ab eodj loco. ibi 8<sup>ta</sup>, 1<sup>a</sup> dicit 1<sup>a</sup>, 2<sup>a</sup>, 3<sup>a</sup>, ad proximam 2<sup>a</sup> uocat,  
ideo seorsim ligny dividere, quia est ipsoscedens; eodj loco sive quæstib[us] Cetera  
partibus dividitur: qd<sup>z</sup>.

692. *Pot. Vaone:* illa est ratio formalis & statuta allicu[m] rei, que pot[est] be  
tigilij; tali rei, & aqua dominatur de eius proportionabili; sed de proportionabili quæsti  
bati a radicali exigencia penetraabilitate dominatur: qd<sup>z</sup>, pot[est] m[od]i, penetraabilitate  
formalis, que est 1<sup>a</sup> pars quæstib[us] fluit a tali radice: qd[em] velutque posteriori re.

693. *C. 2. Argutis Occurruntur.*

*Agt 1<sup>o</sup>:* Pot. E[st] hoc determinat quæstib[us] p[er] diversibilitatem; ea que  
sit: qd[em] ex theo 8<sup>ta</sup>, pot[est] illa, datam est descriptio, quia diversibilitas est pro quo  
dati, & vero effectus eius: ut clare loquitur D[icitur] 4<sup>ta</sup>, 5<sup>ta</sup>, me, 2<sup>ta</sup>, Uera fidei.

694. Sed dico: qd[em] h[ab]et quæstib[us] quæstib[us] & diversibilitas radicalis, pot[est] Co: d[icitur]  
visibiliter prius radicalis quæstib[us] penetraabilitatis: qd[em] ans. stat ex D[icitur] 5<sup>ta</sup>, 5<sup>ta</sup>, me,  
vni ait: qd[em] dico, c[on]tra l[et]eram paulo ista: unde quæstib[us] non habent p[er] 1<sup>a</sup>  
paon[em] eius.

695. *Rpt. ng Coq:* ad cuius præceptum negat ans. penetraibilitas enim  
est la[bi]a paon[em] quæstib[us], & rationi formalis proximior. nec D[icitur] 6<sup>ta</sup>, Operat tenet, i[n] i[n]  
enī loquitur & dicit sparsata C[on]tra myrram: ut stat ex libro 2<sup>ta</sup>, Pot. exp[licit] quæstib[us] p[er] diversibilitatem, & quia sit 1<sup>a</sup>, pas sed quia nobis magis nota.

696. *Agt 2<sup>o</sup>:* prius est quæstib[us] replicare locum, quia atale loco alleq[ue] quæstib[us]  
tak expellere: hoc enim est Vera Causalitatis: quia replicare locum id est alleq[ue] quæstib[us]  
expedit. n[on] e[st] haec: qd[em] p[ro]mat: Si quæstib[us] expellat p[er] vim expulsiveq[ue]: qd[em] finis  
primario ordinatus est qd[em] qd[em] sanctificans, quia ad sp[iritu]l[em] qd[em] quæstib[us] alterius  
corporis, qd[em] est effectus negativus: qd[em]

697. *Rpt. disquido ans:* prius est prioritate universitatis, & do; prius  
est tali causalitatis, n[on] replicare locum est predicatione munere quæstib[us] & letar[um]  
tear[um] corporis: unde n[on] est Vera, qd[em] quæstib[us] expellat, quia replicat; sed quia  
replicat penetraibilitas: sicut hoc n[on] est necessaria, quia talis, sed quia tale est ad ad.  
p[ro]missio negat Coq; quia id, effectus est excludere penetra, ac expellere alterius  
corporis s[ecundu]m.

698 Arg' dico si penetrauitas est nullitas quæstatis n' poset quæstas  
per se penetrauitas; sicut ex eo quod Christus sit Vale, nequit Vale fieri, sed quæ  
nisi per se penetrauitas utrumque; Eucaristia; qd' qd' dico dico m' n' poset  
per se penetrauitas; actus l' 2o; & hoc dico dicit Christus Vale, n' poset poset  
per se penetrauitas; actus 2o; ng.

699 Sed thadie; actualis penetrauitas; e' actus huius ergo 1o; Corras  
pondet; q' n' poset quæstas Cu' allia penetrauitas; C'ea liquet: quia huius ergo co  
respondet actus Vacuus in quo, n' poset correspondere actus Vacuus. qd' dico  
disparitate: quia penetrauitas e' actus m' negatio, sicut poset exis  
tare i' accidib'bus Eucaristia; actus vero Vacuus quid poset.

O. 2<sup>a</sup>. A. Sustantia Materialis, seu Creata, A-  
ccedenter ad Quantitatem Hancat Partes,  
Extra Partes? Et Quo Modo? Q. V.  
Aliquis Notatis Afirmat,  
Sententia P3 Icluot,

Ampliabitur.

700 Nolq' e' ligatio in separari a' partibus essentibus, t' p'cessio quæ  
metabatur; sed q' e' Sustancia, tales partes ex se habeunt; Cu' eni' s'nt  
essentia, nec raro Sustancia, i' quo cu' statu contantur; sed a' partibus, regula  
liber' circa p'cas 3<sup>a</sup>, difficultas; volo i' p' her' Tesiologia.

701 Notandum e' 2<sup>a</sup> cu' munus est'ia sustancia disque 1<sup>a</sup>; a' quæstatis; cuius vero  
enique separari, 1<sup>a</sup>, disque, sed quæstas separari a' sustancia, ut videtur; Eucaristia,  
qui manet quæstas, f'cta transmutata, h'c'lia accidencia, & n' manet sustancia ipsam.

702 Sit 1<sup>a</sup>; No: Sustancia Corporea antecedens ad quæstatis h'c'lia partes  
quæstatis dicitur, hoc e' una n' alio. i' munus j'ka th' d' 8<sup>a</sup>; Et expressa.  
D' 5<sup>a</sup>; 2<sup>a</sup>; dicit' 12<sup>a</sup>; 2<sup>a</sup>; 2<sup>a</sup>; u' loculo d' materia t' sic ait: Se' Cucur an  
habent partes? dico qd' h'c'lia partes sustancialiter; illas eni' n' h'c'lia a' quæst  
atis.

703. *Loc. Tacone.* *Sustancia* pedis dicitur s<sup>i</sup>, a *sustancia Capitis* q<sup>uia</sup> *sustancia* t<sup>er</sup>  
di, ans pale, q<sup>uia</sup> que r<sup>es</sup> separant, s<sup>i</sup>, dicitur; sed *sustancia* pedis p<sup>otest</sup> separari  
a *sustancia Capiti*, ut si ab hoc piede abridatur q<sup>uia</sup> *sustancia Capiti* di.  
702. *R<sup>es</sup>pondit* q<sup>uod</sup> plures n<sup>on</sup> videntur. *Sustancia Capiti* dicitur a *sustancia*  
pedis, n<sup>on</sup> tacone sui, sed tacone q<sup>uod</sup> habet; q<sup>uia</sup> hanc pars est electus ipsius  
q<sup>uod</sup> habet. — *Sed* haec q<sup>uod</sup> habet invenire negavit pars, distinguiat nec dicitur  
civis p<sup>otest</sup> q<sup>uia</sup> ans potest: n<sup>on</sup> electus constitutive *sustancialis* p<sup>otest</sup>; *Item*  
ex cause formalis provenire ab accipitri; sed *sustancia* habere partem dicitur  
est electus *sustancialis*: q<sup>uia</sup>

705. *Cit. 2<sup>a</sup> X.* *Sustancia materialis*, secura q<sup>uod</sup> habeat pars  
distinctas dichotomia separata vocatione id est habeat illas. *Sic* *Ordinatio*, ut una unica  
materialis altera, & in duas, heretica de divisione *Materialis*, p<sup>otest</sup>: ab aliis q<sup>uod</sup> habet  
tale a corpore humano cum parte animali, & anima rationali, sed disparte: q<sup>uia</sup>,  
potest ans: tale corpus est subiectum vocationis rationalis, invenit vel etiam vocationem  
tacone q<sup>uod</sup> habet; alia secundum distinctionem p<sup>otest</sup> dicitur ab illo autem  
accipitri.

706. *Cit. 3<sup>a</sup> X.* *Sustancia corporis animalium*, haec ad q<sup>uod</sup> habet extra  
securum est; ordine ad loca, id est una pars *sustancia* correspondet una parti  
loci. & alia altera p<sup>otest</sup> si Deus i<sup>n</sup> hoc istud materialis q<sup>uod</sup> habet a *sustancia*  
Oceani, pars illius *sustancia* n<sup>on</sup> habet p<sup>otest</sup> diversitatem, q<sup>uia</sup> talis fluvius  
debet fieri p<sup>otest</sup> motu locali: q<sup>uia</sup>

707. *R<sup>es</sup>pondit* haec *sustancia* i<sup>n</sup> tali loca n<sup>on</sup> est redargitur ad p<sup>otest</sup>. *Sed* obni-  
vo *pro* vocatione habere loca, & situs, q<sup>uia</sup> in terrae & maris ad nos q<sup>uod</sup> habet, *Sed* &  
magna, & n<sup>on</sup> magna. — *Sed* haec q<sup>uia</sup> q<sup>uod</sup> habet non est securum p<sup>otest</sup> loca  
q<sup>uia</sup> & vocationis; q<sup>uia</sup> haec vocatione habet p<sup>otest</sup> q<sup>uod</sup> habet, ut pale, anima, & Ange-  
li; *Sed* sola autem p<sup>otest</sup> p<sup>otest</sup> q<sup>uod</sup> habet: q<sup>uia</sup>

708. *Cit. 2<sup>a</sup> X.* *Sustancia localiter*; extra n<sup>on</sup> est subiectum proportionalem  
q<sup>uod</sup> ut naturaliter q<sup>uod</sup> recipiat, debet p<sup>otest</sup> aliquo p<sup>otest</sup> naturae  
proportionem existere; ordine ad loca, p<sup>otest</sup> ans: subiectum localiter i<sup>n</sup> extremitate  
p<sup>otest</sup> vocatione accidit; localiter extremitate p<sup>otest</sup> q<sup>uia</sup> aptus: q<sup>uia</sup> unus q<sup>uod</sup> ad medium

709 Respondit Thaum.: qd supet havere partes dictas; = ad Tha: Xij<sup>us</sup>  
Dominus i Eucaristia licet haveat partes dictas & ordinatas, n pte  
pecc. Specie. Divisio fuit Thaum facta, qd assumili. & sustentac. patet Cor;  
quia exy quæstas, que e naturaliter corporis illorum accipit. mact  
realius, ideo reddit incepta ex preciosa corporis extincione. qd sim; clausa  
bi. Videat hic Villa Castri uero plura puenienti.

### Q. 2. Arguta. Itra 3. N. Diluit.

710 Arg 1<sup>o</sup>: ante quæstas nulla pte eccl. posicio partes integratoris, substa  
cia materialis: qd nec dictio anni pot. Oi. Posicio partes integratoris e' accid.  
talis, quia n s' ex actu & poa. spidebit; C'quona n se haveat ut actus l.  
poa. respectu alterius, sed posicio accipitatis ante quæstas repugnat;  
quia quæstas e' l. Oi. accid., neq: qd 8<sup>a</sup>.

711 Rpt: nq ans. ad cuius provaonis negat ma; posicio exy allia e' p  
re, & alia p accid.; posicio p se aduc e' 2<sup>x</sup>, l. p se per se amonit, que fitur  
p se actu, & p se poa: l. p se per se amonit, que ex passibus unq. hta  
ls esset integratoris p. hac ultima posicione sustentia ante quæstas dom  
e' posita; disqui qd sustentia corporis a spirituali.

712 Arg 2<sup>o</sup>: idem ponit; sustentia pluralitas parciu, ut post ec  
subtu proporcionalis quæstatis; sed ad hoc n e' necessaria: qd, pot. ans: ut  
subtu recipiat formam soli requiri poa pariva; sed sustentia, licet non  
haveat partes dictas, havet poa ad quæstatis: qd, vlt' nq mi; ad cuius  
provaonis responso, negat mi;

713 Et vero anti provicationis negat Co. n emi, est subtu capax  
recipendi quæstatis, nisi havearet pluralitas partes, tunc eis est spiritualis;  
et Co. n posset accipere corporis recipere.

714 Arg 3<sup>o</sup>, Tha 29 N. si sustentia indepsitare a quæstatis have  
ret partes ordinatas ex se havearet partes penetrauerit; sed hoc negat  
ec: qd, pot. ma, parte ordinata sunt ante 2<sup>o</sup> extremitatis; sed partes  
sic ante rectitud. penetracioni, extremitas ori e, quo una pars asset  
allig a suo loco: qd.

715 R<sup>pt</sup> nō mas; ad Cuius provocatione Isora nra; negat mihi nō enī allegata pars ē penetrabilitatis. Cy alia, ex eo quod illi unitatē īmediate, sed ex qua unitatē īmunitas, quod ē proprietas existitatis. hic autem unitatis solus probatur, quod una pars īmediate unitatē alterius, ut excludat alterius ab īmedicatione, ut patet i<sup>u</sup> Lucca i<sup>u</sup> existitatis corporis Christi.

716 Agt<sup>1</sup> d<sup>o</sup>, partis, Sartoriae organicas īdūces Taois nō ex operariis. Sartoriae nō organicas: quod postulat ordinem, non iste. Namē: sicut una pars Sartoriae nō organicas, unitatē alterius, p<sup>t</sup> unitatē alterius difficit. Cum sit eiusdem Taois: q<sup>d</sup> it, aquila haret manifesta ī sartoria, p<sup>t</sup> partibus existitatis, que sunt eiusdem Taois nō haret ordinem.

717 Dicitur partes Oceanis, praesuma existitatis unitatē īmediate 2<sup>a</sup> extremitatis; qui enī dicit, partes illa aquae que ē ad oxen, unitatē ī īmediate Cy ea, que ē ī medio maris? Verum ē tales partes posse unitate unitas, sc̄ut alterius, sed nō ē vero, ē ī facta Unitas sic: & quomodo cyq<sup>u</sup> unitatē, dicit unitati 2<sup>a</sup> extremitatis, ī quo dicitur Odo ī organicas, sed unitas.

718 Agt<sup>1</sup> g<sup>o</sup>, Tha 3<sup>a</sup>, X<sup>o</sup>: D<sup>r</sup> 5<sup>s</sup>; 2<sup>a</sup> d<sup>o</sup> 12<sup>a</sup>, aut, materia ī sine officia, futura ī loco definitus, sicut Angelus: & 2<sup>a</sup> d<sup>o</sup> 10, 2<sup>a</sup> 3<sup>a</sup>, aut: quod sola existitatis ē Tao ī quodque respectu ad loco. id, videt dōcere p<sup>t</sup> livello 11<sup>a</sup> g<sup>o</sup> 8<sup>a</sup>.

719 R<sup>pt</sup> ad 17<sup>a</sup> autoritatem quod quando D<sup>r</sup> aut, materia ī force, ī loco definitus, & nō sicut captiva, accipit modus expediti ī loco sicut captiva penetrabilitatis ī vero excludit diversitatem & extremitates, nō postea dicit quod haret partes Sartoriales, & nō ī existitatis, ad 2<sup>a</sup> dicit, existitatis ī sartoria, expediti ī loco sicut captiva modo, penetrabilitate, ī vero diversitatem.

720 Agt<sup>1</sup> 6<sup>o</sup>: si Sartoria ex se haret extremitates, ī ordine ad loco, haret penetrabilitatis; sed hoc repugnat antecedente ad existitatis: q<sup>d</sup> it, am p<sup>t</sup> extremitate, ī loco provenit ex eo quod partes ī se locis, sed 2<sup>a</sup> extremitatis unitatē, sed partes sic unita diversitate penetracioni, quia haret ī ordinem ut una sit, ita aliq<sup>u</sup> q<sup>d</sup> it.

721. *Rpt* ng mas. & mo', provsonis disquodo: provenit fidam, & do; provenit for<sup>2</sup>,  
ng unio g' Secundo extremitate in e' tao formalis extremitatis localis; ng paetus quicq'  
tati xph; i' Euca'ista Sept ante 24 extremitatis, & n' Sept for<sup>2</sup>; extremitas unio altera  
se habet i' partibus quicq' tati, & altera i' partibus surtacię i' primis uniusq' operet,  
& cy' Ostatu se j'virs expelit.

722 *In 2<sup>a</sup>, penitentia, & sene tali virtute ex quo colligit quod hanc esse unam partem extra aliquem modum naturaliter pertinet, & non necessaria, modus enim eius necessariarum est esse loco diversibilitatem, id est, in tota, in parte, & in qualibet parte, sicut Angelus; Sed in penitentia, proinde & poset Angelus illa redire, ad nos, locum.*

723 **D**ECOMPTA PUBLICA loc. 1.  
Agit<sup>o</sup>: Se sive ipsa corpora hanc est partes extrahere possent a viles  
statim redire ad actus tales penitentia ablati que sunt; sed hoc est taliter;  
q<sup>d</sup> & p<sup>t</sup> ma<sup>t</sup>: penitentia que statim ad actus rediret q<sup>d</sup> acriuli &  
pot qd penitentia est pars corporis quod d<sup>r</sup> id est penitentia n<sup>t</sup> p<sup>t</sup> p<sup>d</sup> ab  
actis naturali.

724 At vero penitentiaria in e pao Vene Caponei in quod; alia n  
est Capax quipplati; & eius ad ipsu est; statu Violto. Suntque, quipplatae  
expedientur sicut penitentiarii negotiis; id est, apta ad penitentiam, & sine exigencia  
ad illius: ut dico: ut existencia p se, accepimus Ecclesiasticis. I. l. 2. Subtigia pse  
dicantur.

725 Sed replicaveris. Si partes substantiae antecedentes ad qualitatem essent penetrantes negative, substantia non disponet nisi a qualitate. Sed hoc est falsum. Et nam potest in minoris partibus substantia est penetrans et non disponens quia pars qualitatis substantiae penetrans, non est disponens, pars qualitatis per se non est pars qualitatis. Tunc ergo non est pars qualitatis.

726 *Allia e penetrabilitas p. in Lycaenidae; quinibat, & allia; sive  
tacit. t. n. i. Solu negativa, ita ut partis mere negationis se habeat respectu  
penetracionis. Causata ab extensis aegre, & absq; ulla exigua penetracionis  
velq; chq; Cq exigua ad opacitatem penetrabilitatis. Vero si velq; chq; allia qd  
e negativa, in dicitur Cq exigua ad opacitatem, tamen ad actus correspondentes.*

spēcē hāvēlītātē. Cq hē n̄ s̄t p̄sp̄ia illū, sed ill̄g hāvēt Yaōnē ḡgh  
zak̄.

727 Aḡt ult̄mo. Si v̄t̄ḡcia hāvēt̄ ext̄ns̄, i; ord̄ne ad loc̄, hāvēt̄ t̄m̄n̄  
set̄, loḡhūns̄, l̄thud̄ns̄, & p̄f̄f̄d̄t̄ls̄. 2° poset̄ d̄vid̄r̄. 3° poset̄ sp̄c̄m̄,  
d̄l̄t̄at̄r̄, m̄n̄m̄, augez̄, & Colōn̄s̄. 4° poset̄ m̄s̄ur̄r̄, & f̄ḡur̄r̄. Sed h̄c diso  
n̄ḡt̄ Ph̄r̄: q̄d̄ a ȳt̄ facile ad 1°.

728 Non hāvēt̄ t̄m̄n̄ d̄m̄p̄ns̄ inq̄. Et̄ s̄l̄a sept̄ sp̄c̄i sp̄c̄hāvēlīt̄, at̄  
ok̄ȳ sp̄c̄hāvēlīt̄, ad 2°, poset̄ d̄vid̄r̄, i; r̄b̄am̄nt̄to C̄s̄p̄r̄o. ad 3°, sed  
q̄d̄ s̄c̄a p̄ct̄r̄ Colōn̄, quia Colōn̄ r̄c̄p̄l̄, m̄d̄t̄at̄, & ḡgh̄t̄. ad 4°, poset̄  
c̄s̄ m̄s̄ur̄r̄, sed n̄ sp̄c̄hāvēlīt̄, p̄t̄c̄t̄ d̄q̄ f̄ḡur̄r̄, p̄t̄s̄r̄. legat̄ h̄c  
Villa C̄sh̄.

### Q.3. DE CONV. E PROPRIETATIV. us,

Quantitatis. Q. Vnicus Quantitas I Suas

Species Dividit̄r̄, & Propriet̄t̄.

Eius D̄clarantur. L.

729 **Q**uālā 1°. d̄vid̄r̄, M̄n̄q̄ d̄s̄c̄r̄t̄. 1°, ē Cuīs part̄s̄ C̄p̄ul̄t̄ alīq̄o  
p̄t̄d̄m̄n̄; tales s̄ȳt̄ part̄s̄ l̄ḡn̄, l̄p̄c̄d̄r̄, & Knob̄, q̄d̄ ut alīq̄o. Sit r̄a  
m̄n̄m̄, d̄s̄ Reḡuīt̄. 1°, q̄d̄ t̄m̄n̄r̄ d̄t̄q̄ part̄, ut part̄, i; p̄n̄ct̄, quæ utq̄  
utq̄ part̄ l̄ḡn̄. S̄t̄ t̄i: 2°, q̄d̄ s̄t̄ p̄t̄v̄r̄t̄le 2° ill̄ḡ Yaōn̄, 2°, quæ t̄e  
m̄n̄at̄, n̄ḡ si eset̄ d̄v̄n̄v̄ile n̄ eset̄ ult̄mo t̄m̄n̄s̄.

730 L̄ḡt̄a d̄sc̄r̄t̄ ē ill̄a Cuīs part̄s̄ in C̄p̄ul̄t̄ alīq̄o p̄t̄d̄m̄n̄.  
In U. p̄. numeris̄, quæ p̄p̄n̄t̄ ex t̄m̄n̄t̄b̄s̄, quæ m̄l̄o modo s̄t̄ r̄c̄n̄ȳt̄.  
T̄m̄n̄ ḡgh̄t̄. M̄n̄ d̄vid̄r̄, p̄m̄r̄at̄ & susc̄r̄t̄. 1°, ē ill̄a, Cuīs pa  
rt̄s̄. T̄m̄n̄ exiſt̄t̄ U. q̄d̄ ḡgh̄t̄s̄ l̄p̄c̄d̄, l̄ḡn̄. 2°, ē Cuīs part̄s̄ n̄ s̄i  
mul̄, sed susc̄r̄t̄ exiſt̄t̄, id̄, una p̄st̄ alīq̄o ut q̄p̄s̄.

731 D̄ven̄ido ad 2°, part̄s̄ p̄z̄q̄p̄t̄. 1°, ḡgh̄t̄ p̄sp̄p̄t̄ & n̄ hāvēr̄  
mar̄i: q̄d̄ s̄k̄l̄q̄s̄. 2°, mar̄i p̄sp̄p̄t̄ d̄cta; & licet̄ d̄s̄ ḡgh̄t̄s̄ ab eo q̄t̄ loc̄ se  
expelat̄, n̄ id̄ d̄s̄p̄t̄ s̄ȳt̄ mar̄i; n̄q̄ Reḡuīt̄ mar̄i s̄ȳt̄ ē; i; ord̄ne ad sub  
m̄.

732 2°, p̄sp̄p̄t̄s̄ ē; i; Suīp̄re maḡi aut̄ m̄n̄s̄ i; n̄ p̄s̄t̄. 3°, &

Venit; na p̄tēcōn plures partes formis. Sed, eadē sitū, dicitur, parte subtilis;  
at qualitas ē rāo, Cui partes extēcōn, p̄tēt dōcērā, partē loci; hiis duas  
prospectabūt ibēnt qualitas et substantia.

733 3<sup>a</sup>, ē equalitas aut, ē equalitas; n̄ quicq̄ p̄tēt, sic enī pertinet ad p̄tēt  
cōmplexū. Relatio, s̄c̄d̄, p̄tēcōnabilitas; & n̄ sp̄p̄r actualiter & proxime, s̄c̄d̄ actiū;  
& remota, s̄c̄d̄ dī una tāq̄ qualitas existet, aduocata erit p̄tēt equalitate,  
b̄j̄ equalitatē.

734 4<sup>a</sup>, rāo m̄sura, tq̄ active q̄ḡ parwē aptitudinalis, sepe; & h̄c  
p̄f̄dat, p̄ precedēt, ultimā rāo, q̄ḡ propria qualitatis rāo, ē, ē p̄tētā  
lītar formator, & h̄c rāo manet explata alliā divisionē p̄sonāt. Rāboz.

### Distīnctio Nona D Qualitate 3. Predicamento.

9. Unica D Natura Divisionibus, &

Proprietatibus, Qualitatis Q. V.

Defin. Qualitatis Pon  
itur Evidenter.

735 9 Qualitas ē nōm̄ equiboz. aliquod suum̄ pro dība espciale. Cūm̄ dī  
vet rāo, q̄ḡ asephōne p̄ dība p̄tēcōnabilitas dīcāt. 2<sup>a</sup>, suum̄ p̄ pro quo  
tūt accidit p̄ predicatione. Līng extēcōt sc̄m̄ p̄ dīcērā genere hu  
iūr p̄tēcōnabilitati. Set, p̄ quodq̄ accidit, quo quālē dīcērā.

736 Omīsā p̄tēt, aliquod n̄ observā. Sic qualitas, p̄tēt definī  
re: accidit absolute potes q̄d̄ & rām̄. accidit absolute, ponit p̄ genē  
et p̄tēcōnabilitas, & remissibilitas p̄ dība; sicut vere explat̄ qualitas p̄ rāboz  
sp̄p̄nabilitatis, ita quoq̄ qualitas p̄ p̄s̄p̄y exq̄q̄b̄s p̄tēcōnabilitatis, & remissi  
b̄tis.

737 Sed Observe: Caracter Sacramentalis ē qualitas 2<sup>a</sup>, plures Theologos, sed n̄ ip̄t  
suecipere magis aut minus. alia unū, tō dīcērā magis xp̄phorus, q̄ḡ alia,  
& magis sacerdos: q̄d̄, q̄d̄ q̄d̄ licet p̄ factō in dīcērā unus Caracter magis s̄t̄  
sai, q̄ḡ alter;

738 Quia ordīnq̄ ad denominādū Subta Cōstānția & tamē absolute  
lītar Caracter ē Capax p̄tēcōnabilitatis, & remissibilitatis, 2<sup>a</sup>, sūq̄ natura, licet ad eo

Cetera sive scione & remissione. non si dicit nisi eamagis l' minus, si  
se qaq alter, exq tam equaliter, paretq da Lnominatione.

### Q. 2. Divisiones Qualitatis Declarant.

739. *D*icitur dicitur l<sup>o</sup> qualitas, sive hanc & dispositionem, nō sumit hic ha-  
cer, nisi pro qualitate, quae in divisione mea, à subto, sed ei ab extremitate proce-  
nit, & ipsa disponit ad appello b<sup>o</sup> pacientia: quae tam sive difficultate mobiles à sub-  
to, quo modo Cogitatio difficultas rigat. dispositiones p<sup>t</sup> 2<sup>o</sup>, acipi: l<sup>o</sup>, pro vnde  
ne hanc parti.

740. 2<sup>o</sup>, specificalis ad proprietas, & dehinc qualitas ab entia recipi pos-  
sentes, disponit subto ad appello b<sup>o</sup> pacientia, ab eo facilitate mobiles, & de quaq  
hoc faciliter provenient. 2<sup>o</sup> dicitur qualitas p<sup>t</sup> bona, & r<sup>o</sup> quis, forma summa  
pro illa venienti dispositione exteriori, quae se materialiter dist<sup>r</sup> pulchra, & for-  
mata, recta illud Satme 22. Specie p<sup>t</sup> bona p<sup>t</sup> filii t<sup>o</sup>q. p<sup>t</sup> qua accipit, pro  
dispositione aliqua specie q<sup>t</sup> hanc parti qualitati, sive Cuius qualitas  
dist<sup>r</sup> rotunda, plana, curva, recta, triangulare. Et aliae divisiones videt apud  
Autoren.

### Q. 3. DP Proprietatibus Qualitatis Aliqua Ponunt.

L'ama proprietatis qualitatis e hanc magis. hoc nō intelligit. Etiam etiam  
totu<sup>r</sup> rigore; sic enim resunt solum primi qualitatibus, que ab eod<sup>s</sup> subto, se expre-  
sent actione propria; sed sumit, prosequuntur quae dat forma, magis, p<sup>t</sup> q<sup>t</sup>  
q<sup>t</sup> p<sup>t</sup> esse, quae q<sup>t</sup> 3<sup>o</sup> habent subto expedit<sup>r</sup> l<sup>o</sup> actione propria trahentia. ut ab eo  
deinde.

742. In hoc ipso Marieta nō dicit formis & partibus; ne una formam su-  
perioris nō magis hoc quod illa excludit, sed eque o<sup>r</sup> dispensatq. itaq<sup>r</sup> Marieta, pro  
p<sup>t</sup> pia è solius qualitatib; nō tam resunt o<sup>r</sup>; quia est alliqua nulq<sup>r</sup> hanc p<sup>t</sup> Mariet.  
ut hunc, species Crux, & deliquio, & hanc, supernaturales.

743. 2<sup>o</sup>, proprietatis & suscipere magis, & minus hoc i<sup>r</sup> posse p<sup>t</sup> q<sup>t</sup> &  
remittit; nō alliquid e magis. Calidus, q<sup>t</sup> alliquid. Hoc proprietatis resunt o<sup>r</sup>  
soli qualitatib; 3<sup>o</sup>, deniq<sup>r</sup> proprietatis e: ut 2<sup>o</sup>, q<sup>t</sup> alliquid de c<sup>r</sup> simile l<sup>o</sup> dissimile, &  
hoc hydromatik<sup>r</sup>; nō fax, similitudo & dissimilitudo, s<sup>t</sup> relationes.

Distinctio 1<sup>a</sup> D Relaone 2<sup>o</sup> Pramento. 9<sup>o</sup> 1<sup>a</sup>  
Vrum Dntur I Rerum Naturarum  
Relaones Reales. 2<sup>o</sup> 1<sup>a</sup> 1<sup>o</sup> Resolvit.

722 **R**elaos derivat à verbo relaxare, quod sicut relaxare, seu separare ad aliud; unde ex ipsi nominis relaos sicut relaxatus, seu relaxans unius rei ad alium. hec relaxatio dicitur ordo, respectus seu havitudo unius ad aliud, sed non plurim dicitur have  
re relaxatio, ordinis seu havitudo ad patrem; & cetera. Et hoc queritur: quod est te  
nuis relaxatio?

723 **S**it hoc dicitur relaiones; id est relaxatio à relaxatione illuc potest ex D<sup>o</sup> 5<sup>o</sup>  
b<sup>o</sup> d<sup>o</sup> 2<sup>o</sup> L<sup>o</sup> 5<sup>o</sup>; Divinus dicitur relaiones. Relato est: Paternitas, filiorum, & spiritus  
panorum; & ceteris creaturis ex eis. potest hoc: ideo Pater Eternus habet relaiones,  
Paternitatem, quia Vera generatio filiorum, & prosperitas illius; sed hoc quidam dicit  
quod relaxatio seu modo: quod?

724 **P**otest 2<sup>o</sup>: dicitur natura aliqua quae relaxatio operatio situs  
exponit: similitudinē, dissimilitudinē, equalitas, & disparitas; sed ipse dicitur relaxatio g<sup>o</sup> d<sup>o</sup>  
potest videntur uniuscūm dat ad partem rei; sed hoc 2<sup>o</sup> relaxatio 2<sup>o</sup> modis: disparitas; ordine  
partium relaxatio & ad Deum, ut ad 1<sup>o</sup> modum disparitas; & ad 2<sup>o</sup> modum ordine.

725 **D**icitur relaxatio: quae requiriunt ad relaiones. Relato? D<sup>o</sup> 5<sup>o</sup>; l<sup>o</sup> 2<sup>o</sup> 3<sup>o</sup> tenet quod  
ad relaiones relato 3<sup>o</sup>; requiriunt 1<sup>o</sup> exterma relato 2<sup>o</sup>; relaxatio 3<sup>o</sup> relato 2<sup>o</sup> relaxatio 3<sup>o</sup>; quod  
relato relaxatio ex natura extenuat, & non potest attenuari plus marginis, sed  
notata quod D<sup>o</sup> n<sup>o</sup> potest excludere productiones relaiones extenuat advenientes ab  
aggre; sed tamen quod relato producat ad poa relaxatio.

Q<sup>o</sup> 2<sup>a</sup> Quid & Quotuplex Sit Relato? Vnicus Vt  
aque Pars Dificultatis Resolvitur.

726 **P**lus sic definit relaxatio: quae si relaxatio est ad aliud relato; ex quo coligitur  
quod relato est havitudo, seu respectus, unius ad aliud. h<sup>o</sup> deponit, ut vides, mea  
ratio non admittit; nam clavis, & advocatus expletus est relaxatio ad 2<sup>o</sup> partem L<sup>o</sup> 5<sup>o</sup>  
imperio, quod relato dicitur; relato & relaxatio 1<sup>o</sup>; & Caius tobyc est ad aliud sine/  
non. 2<sup>o</sup> Caius tobyc est ad aliud per relaxatio.

739. Dic: Velas de aliis ad Deum. De aliis creaturis. 1. e que dependit in Deo  
2. que s. Creatura. h. de aliis, Velasong 2<sup>o</sup> sec. Et 2<sup>o</sup> dicit Velas 2<sup>o</sup> e illa  
que essentia est velas, etiam, scilicet Veritas ad aliis: ut Paternitas Velas 2<sup>o</sup>  
dicit e; que s. te & paternio e quid absolute, expletum tamen, modo respectus unius  
ad aliis: ut manus, Caput &c.

740. Velas 2<sup>o</sup> in alia est agnoscatur, & predicamentum alia. 1. e que s.  
estimatur. Cy hydrampto. 2. vero que s. estimatur, sed accedit, & e s. hydrampto se  
paravimus. Velas 2<sup>o</sup>, pertinet ad determinatae præcepti, & vero pertinet sed ac  
tive ad præcepta hydrampti: Velas predicamentum dividit, et iuste adveniens  
& p[ro]p[ri]ecus adveniens. 1. e que ad eum posito hydrampto & nos sequuntur alterius ut  
saltet, ut unus, que sequitur, quod extraea est ipsa de iste parte. 2. e que pro  
rati extremae resultat neverniorum similitudo dicorum aliorum.

741. Dic: Velas dicitur; mutuus & in mutuo. 1. e que s. non correspondet alia ut  
loco: ut similitudo alii A ad aliq. B. 2. e Cuius non correspondet alia ut Velas Ce  
cilius ad D e. Velas mutua alia e equi parque, & cuius non correspondet alia  
Velas eiusdem nominis & rationis, ut similitudo, equalitas &c; alia descriptaque &  
e cuius correspondet alia, sed diversi nominis, & rationis: ut Paternitas cuius p[ro]p[ri]o  
correspondet filios.

### ¶ 3. Quenam sit Ratio Constitutiva Relacionis. ¶, V. ¶. Resolvitur.

752. Alterius hoc 2. expositi solerit oppo: q. Velas nihil est, & deceptus est in  
1. deceptus est in 2. ut ergo? Velas, cy sicut haec habet seu ordo unius ad alterius. Tergo  
icit ut ergo set illud, quo hydat, & illud ad quod terminat, & de 4. qualiter Velasone  
recepit deceptus est, hydrampto. Deceptus est in 2.

753. Conceptor ad e illa via sua respectuqua qua Velas respectus s[ic] tunc.  
Deceptus est in e illa respectuqua, qua respectus hydrampti. Sicut; Cy hydrampti Vel  
asone hec ut Verba subiecti & hydrampti, id est illius deceptus est in 2. unius quo  
respectus hydrampti ut subiecti, & illius quo respectus illud est hydrampti, quo respectus.

754. Velasong ipso tunc deceptus est in 2. ut remanserit, ut provocaret  
p[ro]digat; n[on] ob. Cy ita est quod Velasong expliq[ue]t p[ro] hoc quod est ad alium; id est

pas d'opt D. S. la præcepta; 1<sup>o</sup> d<sup>o</sup> 26<sup>a</sup>; uenit autem: Velaonii ut Velas e, uenit quod  
sit ad alium, quia de nō ē ad alium, nō ē Velas.

755. Si h. velas d'inequalitas, & propriez ad h. p. e. ad h. p. e. in  
magis; hydrampto. ē expresa D. S. 1<sup>o</sup> d<sup>o</sup> 12<sup>a</sup>, 2<sup>o</sup> l<sup>a</sup>, numero 8<sup>o</sup>, uenit autem: respe  
cias ē specialitas habitudi, ita ad uero extrema; & video. Sicut tolere magis, ad quod  
ē respectus, & tolere l. tollere respectus ita tolere illud, Cuius ē respectus, &  
tolere respectus, & tollere respectus respectus. & iiii<sup>d</sup> 2<sup>o</sup> 2<sup>a</sup>, numero duodecimo  
autem: respondet: d'inequalitas Velaonii ad hydrampto. ē specialissima ita quod sine  
ea nō poterit esse Velaonii.

756. Pot. Vaeone Velas potest, ut talis ē respectus, seu habitudi, ita  
duo extrema: q. equis specialitas petit hydrampto. & terminari; sed et hydrampto ex  
plat respectus in magis; hydrampto, & ut terminata ex plato ē ad h. p. e. h. p. e. in  
ad; respectus potest, ut talis requiriat Cuius sit, & ad quod sit: q. nō minor petit  
hydrampto quod terminari. & Cuius d<sup>o</sup>.

## Q. 2. Objectiones Solvuntur.

757. Objectione 1<sup>o</sup>: Respectus actualis q. respectu hydrampto. quod subh. nō ē respectus  
Velaonii, quia ē posterior illa; sed respectus est in respectu actuali: q. d<sup>o</sup> 1<sup>o</sup> p. 1<sup>o</sup>  
q. respectus, q. sit propria accidens, nō uenit Velaonii, quia Velas ē, sed quia con-  
dit ē; allia. os Velaonii respectus q. respectus ad hydramptam ē respectus, sed  
id respectus ad h. p. e. Cuius Vaeone ē hydrampto. & terminari.

758. Ob. 2<sup>o</sup>: Hoc determinat Velaonii p. e. ad, d. i. p. e. s. q. h. p. t. h. d. h.  
nō Velaonii p. e. ad, nō excludit ē in, sed illud supponit, b. claudit, do; quia  
implicit ē ad alium, quia sit alium.

759. Solutio enī: excludit ē in accidens absolute, quia accidens absolute  
ita aperte subtilis, ut iiii. sententia h. p. e. & Velas licet potest ut talis sit, subtilis, ita  
illud aperte, ut isto nō sit talis h. p. e. sed ad alium cadatur. Solutio enī: h. p. e. h. p. e.  
ē Velaonii dicit ad alium, quia nō subtilis quiescit, subtilis, q. d. ē ē; ita h. p. e. h. p. e.  
hydrampto.

760. Dicitur: quia si proprietas Velaonii? dicitur: l<sup>a</sup> ē habeat manus; q. d.  
felicitus. L. manus late set. Syllopro Velaonii alia, respectus patavini; eod, hydrampto

et respectu eiusdem tunc ut Particularis Relatio est; et quod respectu eiusdem, sed  
hec in Specie Obiectus Relacionibus. 2<sup>a</sup> est enim Similitudinem naturam, quia unum Relativum non potest  
essere sine altero, hoc propriae solu' provenit Relatibus praeceptibus.

761. *Tertia proprietas est Relacionis, id est, quod unum Relativum  
pertinet, ordine ad alterum Correlatum, et Obligatio posse, ut cum dicitur: Pater all  
icatus filius est Pater. Id est enim Similitudinem naturam typorum et definitionis, hoc est,  
quod unum Correlativum negavit, negavit, nec definiri, nec esse quod alterum; Obligatio posse  
occurrit, si ponatur definitione: Vnde haec est, quia Relatio estordo unus ad alterum.*

Q. 2. Quot & que Sunt Fundamenta Relacionis  
Primentalis? V. Explant.

762. *R*elationes sunt Generis. *Ad hanc*  
*Relationem generis significat unitate de multis invenire, non advenire,*  
*quod in diverso, sed quod ipsa unitate significat, sed illius predicatione quae unitate  
havet. Vnde haec est quia Relatio praeceptibus est acutus, sic et unitas est quae  
de formalitate; Sed una formalitas non est superius significans acutus, sic eti.*  
g. 8<sup>a</sup>

763. *S*pecies Relacionis haec generis sunt 6, scilicet, *Similitudo, Equalitas, Disjunctio, Den  
ominatione, et Equalitas, et Diversitas.* ex his 3<sup>a</sup> priorer significant unitatem extreamorum &  
aliorum multitudinem: ex quo significat, quod Relatio equalitatis est illa, quae significat unitatem  
extremorum; aliquid prout esset: ut equalitas unius dividatur. Et alii eiusdem  
speciei.

764. *S*imilitudo dividitur in speciei hanc Relacionem diversitatem, quam  
provenient per se, seu prout esset: sive vero provenient per prout generico, hanc est ipsa  
ratio generica. Cu illo, l. p. qm: ut Leo & leo; l. subalterno: ut leo & olera; id est  
q. Relatio equalitatis aliquid est ex natura, quae provenient.

765. *R*elatio equalitatis est quae significat unitatem extreamorum qualitatibus,  
hoc est, hoc quod una qualitas necessitatibus, nec credat ab extremitate alterius.  
Equalitas est illa quae significat, non conveniens extremitate qualitatibus, quod dicit  
qualitatem palmarum equalitatem, et una palmarum, et alia equalitatem, et  
equalitas.

766 Similitudo est velas hydata; unitate; aliquia qualitate; unde duo alio  
hanc velas similitudinem. dissimilitudo est illa que hydat; & disconveniens; &  
aliqua qualitate; quae in alio; & hanc nigea hanc velas non dissimili-  
tudine.

## Q. 2. Explantur Relaciones 2. Generis.

767 Ad 2<sup>o</sup> genus reducuntur velas que hydat; actione di Paone, & poa  
activa, & passiva: ut in velas causae & effectus. Sed Autore diversitatem: qd  
nq sit predictarum velasque hydatum; & qd sit actio, & pao? poa activa & pa-  
ssiva? qd deniq; sustentia que e' primita radicale actionis?

768 Discimus: Vao hydati tales velas non e' actio & pao; sed poa activa  
& passiva: ita ut actio, & pao sit divisione sine genibus non e' 2<sup>o</sup>; 3<sup>o</sup>; 4<sup>o</sup>; 5<sup>o</sup>,  
6<sup>o</sup>. & pot: in qua actio, & paone, manet he velasque: qd, partea; quia  
implat manere velasque, non hydatum manere, aut vao hydati.

769 Secunda pars ostendit: poa generativa Patris status & ab ipso eo qd hydat velas  
one; non e' vera quippe hanc poa generativa esse actio velatus: qd poa non e' subcep-  
tum hydatum: qd requirit actio generativa, tamen potest requirita ad exercitum vao, hy-  
datum proximi.

770 Divertitur huc qd sit productus & productus de' vera velas, & hanc  
advenire: qd an paternita sit vera velas dicitur ab actione productiva Patris?  
Iunius ista opinat. Martinus & Poncius oportet dixerit qd paternitas  
e' ipsa actio generativa Patris. & sciat huc non permanet, sic nec paternitas.

771 Sed huc ista; vca 8<sup>o</sup> sustentare nequit; nq; 2<sup>o</sup>; 3<sup>o</sup>; 4<sup>o</sup> deriva 2<sup>o</sup>  
tr 2<sup>o</sup>: ad arguta sic aut: nulla velas 2<sup>o</sup> generat hydat super actionem & paone,  
sed hydat super poa actio & paone: quia illa velasque que vao hydat super  
actionem & paone, non quod poa e' aut actio; iust enim quod non sit.

772 Si uult 2<sup>o</sup> vao: denominatio Patris e' denominatio entis & velasque:  
debet provenire ab aliqua velasone subiectata; ipso Patre; sed non potest provenire  
ne ab actione: qd paternitas dicitur ab illa. pot: in actione solus dat quod effectus  
e' fieri; sed hinc dat paternitas, ex D. 5<sup>o</sup> qd h.

773 *Obiicu: Pateritas; divinis e ipsa generis actuali filius &c, pater loca; quia ex quo del Pateritas, divinis potest; Cacatu. Vpt' vero ante ng Coq. Tuo dupl. actatis e; quia actio productiva; divinis respectu filii genit, & permanet filio genit; at; Cacatu Solus respectu effectu fieri n' Vero i' facto ee.*

774 *Obiicu 2: mula e necessaria per se pateritali dicta ab actione genera rea; nq d' talis denominatio producti ab producti pt provenire ab actione illar qd' sp' ng ann, & paucioris; nq actio proprie sita, & ut dicta a Relacione huius generis, respectu Cuius e' Iudicio fidejunct, sola denominat figurata, n' vero Pater; qd' hec Relao respectu alteri foz.*

775 *Notate qd' illa Relacione figurata que fidejunct super allego pos adiungit parva peccant ad hoc genus, si univocitate sumpt', Vq, Relao producitur ad productivit, eti' ad hoc genus peccant Relacione extirpatur, adveniente aggr ad parva, Vq, Calefacti enti ad Calefacty, nq aliquando fidejunct, p'parva, & parva.*

### C.3. Explant R. Relaciones 3*i*. Generis.

776 *In hoc acusat Thuc Relaciones nascuntur ad inveniencia, levitas ad c'cias, levitas ad f'gry. Sed observandum e, extrema haras, Relacione pote sumi univocitate, ut quicquid quo assignatur, actu, l, p'ea, l. differentia, ut qd' uno assignat, actu, & aliud, p'ea, at si p'ea Uniu' actualiter existit, p'aret ad coloris prouincias, aut etiam.*

777 *Si ergo extrema assignatur univocitate, peccant ad l, l, 2*i*, genus, iuxta qualitat, Vero n' fidejunct, nq si fidejunct, unitate, aut pluralitate, peccant ad l*i*, severo; actione aut paone, ad 2*i*, at vero si assignatur differentia, peccant ad hoc 3*i*.*

778 *Dicimus: Relaciones huius generis dicitur a prescriptibus; eo, qd' illa sit mutua, est vero n'. hic autem mutuata in oīt ex eo qd' habeat diversa a p' deponita a prescriptibus; sed ex eo qd' fidejunct prescriptus assignatur univocitate, n' vero iste l*i*, pote dicitur ex ipso, qui Relatio assignat ex eo, qd' una Relatio, denominat a Relacione existit; alio; at enim: 3*i*, modo dicitur Relativa quia sic qd' ad aliquiu' qualia erit ea*qz*.*

779 Secunda pars ostendit: easq; externa uniformiter accepta mutuo velantur, deponi  
mutu vero clypeo, in mutuo qd depeleat huius generis videtur in deformi etiam ac  
transone potest: illa mutuo velantur, que havet mutua deponit, qd positio, &  
ponit: sed externa huius generis uniformiter capta de mutuo ponit, & autem  
mutu, at deformata assignata in de mutuo ponit & autem: qd sit.

**Q. 1. A Relao Pramentalis Disqual Realiter  
a Fundamento, & Tro & Raone Fund  
andi? Q. 1. q. Resolvitur.**

780 Propterea difficultas quicquid: qd velao pramentalis sit forma aeris plati realis  
rebus super addita, & ab illis sit distincta? Cura quia 3<sup>x</sup> Ueritas istud. 1<sup>a</sup> arcuit vel  
omni pramentale multe, Colocatio seu agregaione hydrampto. 2<sup>a</sup> tenet esse  
junctio iunctio, Cq hydrampto. 3<sup>a</sup> deniq; abhinc esse formam aeris plati 7<sup>a</sup> distincta  
hydrampto & hoc ita 8<sup>a</sup>, &c.

781 Cuius quibus sit ratio? velao pramentalis est forma aeris plati 7<sup>a</sup>  
distincta a hydrampto & non a raone hydrampto potest: illa quo posset separari, tunc dis  
gut, sed hydrampto, huc, & vero hydrampto posset separari a velao pramentali:  
qd 8<sup>a</sup> mutu, patet, nq sursum Padris potest esse sine paternitate, & substantia sibi si  
ne filiatione: qd 8<sup>a</sup>.

782 Post 2<sup>a</sup> ex D<sup>a</sup>; si in similitudine & idem oposita foris; sed ega  
litas, & regularitas, similitudo, & dissimilitudo, sive oposita foris, salvi respectu eiusdem,  
tunc: qd posset transire & idem oportet; eod hydrampto, & coe<sup>2</sup> & videntur hic Vella  
Cach, uniuersitatem citudina.

**Q. 2 Arguta solvuntur.**

783 Argutio, estat qd externa similitudine coenit, Cq transire possit etiam  
secundo velantur ad pueris: qd ans constat, nq una alioq; & alteri simili nil  
afficiat, quoq; una & alioq; & alteri alioq. Tpl: nq ans hydrampto, nq duo al  
ia anterius, nec ad velaoem sive similia ipsa pueris, in deo foris;

784 Replicatur ante velaoem supercedens duo alia haec qualitate  
foris, una: qd sive foris, similia. ans constat ex pueris: similia sive quoq;

qualitas est una pars, & hancat p. 2o qd i. similitudine hoc, quia ipsius fidamptu  
nō potest fidamptu sed simile hoc, sed ita se habet velas dicta: qd.

785 Constat 2o: hoc lapidem sibi essentiales diversas, qd negantur sed velas  
taeae accipit utrumque ad hanc, p. 2o Causa formalis nō potest praebare effectu  
perfectioris se ipsa; sed persona, seu velas subiecta est accipitatis: qd nō potest  
hinc extrema essentiales diversa, sed solum accipitatis: & Causa dicitur.

786 Ad 2o qd negat Causa ad pravaem diversas. Hinc deinceps velas  
nō similitudinem p. fidamptu proxima, quia res melius dicuntur, ad prima  
nō dicitur magis p. id qd est similitudine hoc, ut quo, 2o; ut qd, ng. Similitudo p. t  
videtur ut quo, & sic in similitudine, sed solum similitudo, & ut qd, & sic non  
exicit minus significatio.

787 Ad 2o, primaen, vero anti, negat Causa ad pravaem diversas p. a  
moris, et qd negat Causa aliud enim est tunc & egypti disque essentiales & aliud disque  
velas essentiales, l. e. Verus 2o, falsus; quia velas est fidamptu derigitur, & ista  
unum species est accipitatis.

788 Ad 2o: nō potest accipitari Causa velas similitudinem & novo prae  
dicto; alio usq: qd nō dat hanc similitudo sibi dicta ab extremitate, p. qd non ante, non  
velas proxime & immedioe praebeat à fidamptu p. resultante, posito hoc, & qd que  
dicione; que quid veritatem in excludit Verus significatio.

789 Sed notate, qd nō est velas egypti modo praebeat; sed tunc alle  
que p. hanc à natura ad denominandum subtilis pars, Causa, & hanc nō habent  
proprie taens electu, quia nō praebeat à fidamptu p. verus, illarum, alia  
unum, illarum est utrum alterius, qd. egypti, ita qd est velas sibi  
accipitatis, & causam à fidamptu in genere Causa electus, excepta tam, activa  
causalitate.

790 Ad 3o illa disquitur, que possit separari, l. Separari, sed velas  
praebeat à fidamptu: qd, p. qd hanc velas negantur  
est sine fidamptu tam, fidamptu, p. t. e. sine illa, & sufficit ad distinctionem  
velas, quia sufficit separare in mutua. 281

- 791 Notate ex D. Si pro soluone aliorum argumentorum, quod haret s. 2<sup>o</sup> de,  
23<sup>a</sup> questione 1<sup>a</sup>, tunc, sed, quod non potest redire in numero respectu, non vide  
quod id numerus per dampto & hoc. Et hoc est, quia respectus est alius per dampto  
aperte, & per se, ceteris rationibus, & quare assumptus est dividenda, ad extre-  
mis.
- 792 Agit denique aliquid finitum per distinctionem; sed per ipsitatem oportet fieri, quae sit distinctio  
predicationis, & non diversus processus nisi 2<sup>o</sup> potest autem: ex finitate per distinctionem ope-  
rita fieri, distinctio predicationis, ut sit genus & species: q. d. & per se non autem. Et ideo, pa-  
rtitur secundum distinctionem.
- 793 Quia oportet distinctionem predicationis, tamen est tunc & extrema finita, quae non  
sit caput in distinguis; & ita non est genus & species: quia oportet distinctionem, p. a.  
magis sit extrema pars se disponata mea, ordinata ad communias. Ita distinguitur sp-  
ecies & series predicationis: nam sic genus & species si sunt eiusdem, praesumpti, ut  
debet supponi.
- 794 Est adde quod genus & species solum ponuntur; modo, praedicationis, i. quo  
stat res formalis, predicationis. Iti co-nigra est distinctionis. Sed, ratione quae pred-  
icationis, quae est predicatione per dampto & me. Et ratione tales ut sunt, utq. al-  
& rati ordinetur ad communias unius operis.
- 795 Distinguitur: quod sit operis velacionis negotiatio. Cuius lumen per dampto?  
Vt est realis, minusq. formalis. 1<sup>a</sup> pars processus: illa velacione Vt, id est, ita q. q.  
per dampto, sine genere per dampto significat ab initio esse, sed nula res, et q. deponere  
Dei absolutum, p. t. est sine sua velacione negotiatio. Utq. Creatura sine velacione  
negotiatio ad Deum: q. d.
- 796 T. pars est D. S. ; 2<sup>o</sup> de 1<sup>a</sup> Q. A. uti sit: ex quo praeceptum meum  
in scola natu respectu includit; respectu qualitativo absolutum. Ut potest ex dicto Au-  
gustino 7<sup>o</sup> de natura & 2<sup>o</sup> de distinctione: de quod relative dicitur, est aliquid excepto velo-  
nione: q. per dampto est aliquid distinctum a velacione negotiatio. Ut potest processus hec 2<sup>o</sup> pars  
rationibus, quibus processus manet distinctio formalis.
- 797 Obiectus est, q. significat esse sine motu, & per se proprius. Sine veritate  
supposito Dei decreto; sed motus dirigitur Vt a Celo, & Veritas a per se propriis

bus qd<sup>a</sup>, spt<sup>1</sup> D<sup>1</sup> s<sup>1</sup> n<sup>o</sup> prouare c<sup>1</sup>pt<sup>1</sup>as; qd<sup>a</sup> fidamq<sup>t</sup> d<sup>1</sup> Relaon<sup>1</sup> la<sup>1</sup> p<sup>1</sup>rtalem  
ex c<sup>1</sup>sp<sup>1</sup>aravitatem ut C<sup>1</sup>q<sup>1</sup>, sed ab i<sup>1</sup>st<sup>1</sup> posse; b<sup>1</sup>ij hoc op<sup>1</sup>ra Venia e magis<sup>1</sup>ma D<sup>1</sup> s<sup>1</sup>  
798 Id eni<sup>1</sup> Celo negat<sup>1</sup> e<sup>1</sup> sine motu, n<sup>o</sup> procedit ab i<sup>1</sup>st<sup>1</sup> o<sup>1</sup>natur<sup>1</sup>  
Celi; Sed causa esthieca Celo, s<sup>1</sup>et a decreto Dei, ut Supon<sup>1</sup>; arguto. id<sup>a</sup> e<sup>1</sup>  
L<sup>1</sup> Veritate magis<sup>1</sup>. qd<sup>a</sup> n<sup>o</sup> erit; n<sup>o</sup> es<sup>1</sup>arai quoz<sup>1</sup> Veritatis e<sup>1</sup> id<sup>a</sup>; q<sup>1</sup> Cy i<sup>1</sup>ps<sup>1</sup>; quia  
negat<sup>1</sup> e<sup>1</sup> ab i<sup>1</sup>st<sup>1</sup> o<sup>1</sup>natur<sup>1</sup> sine illa.

Q<sup>1</sup>. 6. A<sup>1</sup> Vna Relao Posit<sup>1</sup> e<sup>1</sup> Fundamentu<sup>1</sup> Alterius  
C<sup>1</sup>. V. 9. Resolut<sup>1</sup>.

799 S<sup>1</sup>ps<sup>1</sup> 2<sup>1</sup>, c<sup>1</sup>: sicut unus alius te<sup>1</sup>kt<sup>1</sup> ad aliud p<sup>1</sup> Relaon<sup>1</sup> similitudinem<sup>1</sup> sup<sup>1</sup>  
adit<sup>1</sup>, t<sup>1</sup>z<sup>1</sup> ch<sup>1</sup> Relao Paterinitati<sup>1</sup> qd<sup>a</sup> te<sup>1</sup>kt<sup>1</sup> ad aliud Relaon<sup>1</sup> Paterinitati<sup>1</sup> p<sup>1</sup> allego<sup>1</sup>  
Relaon<sup>1</sup> i<sup>1</sup>pt<sup>1</sup>at<sup>1</sup> n<sup>o</sup> similitudinem<sup>1</sup>, aut deventati<sup>1</sup> ad i<sup>1</sup>pt<sup>1</sup>ation<sup>1</sup>; it<sup>1</sup> ad alia Relaon<sup>1</sup>  
diversa s<sup>1</sup>on<sup>1</sup>? s<sup>1</sup>it n<sup>o</sup> Vna Relao pt<sup>1</sup> e<sup>1</sup> fidamq<sup>t</sup> alterius e<sup>1</sup> D<sup>1</sup> S<sup>1</sup>, 1<sup>2</sup>,  
d<sup>1</sup>, 1<sup>2</sup>, 2<sup>1</sup>, 3<sup>1</sup>, It<sup>1</sup>al<sup>1</sup>, nequa<sup>1</sup>.

800 Pol<sup>1</sup> ex Th<sup>1</sup>o 1<sup>o</sup> m<sup>1</sup>e<sup>1</sup> tert<sup>1</sup> 2<sup>o</sup> d<sup>1</sup>sp<sup>1</sup>: qd<sup>a</sup> eni<sup>1</sup> alterius p<sup>1</sup>zatu<sup>1</sup> h<sup>1</sup>ic i<sup>1</sup>st<sup>1</sup>  
l<sup>1</sup> de<sup>1</sup>ver<sup>1</sup>q<sup>1</sup>. sed du<sup>1</sup>z Relaon<sup>1</sup> s<sup>1</sup>et duo contra Reali<sup>1</sup> qd<sup>a</sup> de<sup>1</sup>ver<sup>1</sup>at<sup>1</sup> l<sup>1</sup>. s<sup>1</sup>u<sup>1</sup>z ea<sup>1</sup>  
d<sup>1</sup>p, l<sup>1</sup> d<sup>1</sup>verso; d<sup>1</sup> Coe<sup>1</sup> d<sup>1</sup>a, pol<sup>1</sup> Reali<sup>1</sup>; un<sup>1</sup>e Trenq<sup>1</sup>ha i<sup>1</sup>st<sup>1</sup>ha, un<sup>1</sup>e Sup<sup>1</sup>re<sup>1</sup> fida<sup>1</sup>  
m<sup>1</sup>hi i<sup>1</sup>st<sup>1</sup>at<sup>1</sup>; sed du<sup>1</sup>z Paterinitati<sup>1</sup> h<sup>1</sup>av<sup>1</sup>t Trenq<sup>1</sup>ha i<sup>1</sup>st<sup>1</sup>ha: qd<sup>a</sup> sicut duo her<sup>1</sup>  
propter Trenq<sup>1</sup>ha i<sup>1</sup>st<sup>1</sup>ha fida<sup>1</sup> Relaon<sup>1</sup> i<sup>1</sup>pt<sup>1</sup>at<sup>1</sup> it<sup>1</sup> du<sup>1</sup>z Paterinitati<sup>1</sup>.

801 R<sup>1</sup>sp<sup>1</sup>ond<sup>1</sup> opositi<sup>1</sup> du<sup>1</sup>z Paterinitati<sup>1</sup>, se ip<sup>1</sup>z te<sup>1</sup>kt<sup>1</sup> & e<sup>1</sup> similes q<sup>1</sup>an<sup>1</sup>  
Relao e<sup>1</sup> modus rei<sup>1</sup> & modus n<sup>o</sup> h<sup>1</sup>av<sup>1</sup>t modus<sup>1</sup> d<sup>1</sup>e<sup>1</sup>o<sup>1</sup>s, genere, q<sup>1</sup>uo modifi<sup>1</sup>c<sup>1</sup>at<sup>1</sup>.  
sed Reali<sup>1</sup> h<sup>1</sup>icet modo n<sup>o</sup> del<sup>1</sup> modus<sup>1</sup> e<sup>1</sup>o<sup>1</sup>s, genere, d<sup>1</sup>e<sup>1</sup>o<sup>1</sup>s, d<sup>1</sup>verso; sed Paterinitati<sup>1</sup>  
e<sup>1</sup> modus<sup>1</sup> e<sup>1</sup>o<sup>1</sup>s genere & terminatio, & n<sup>o</sup> genere i<sup>1</sup>pt<sup>1</sup>at<sup>1</sup> & i<sup>1</sup>coexistati<sup>1</sup>: qd<sup>a</sup>  
C<sup>1</sup>. 2<sup>o</sup> Arguta Soluunt<sup>1</sup>.

802 Agt<sup>1</sup> 1<sup>o</sup>, Relaon<sup>1</sup> di<sup>1</sup>vine s<sup>1</sup>et qd<sup>a</sup> se d<sup>1</sup>ivere, & oposite, sed ad ha<sup>1</sup>  
denominacione<sup>1</sup> n<sup>o</sup> sequit<sup>1</sup> nova Relao; alia<sup>1</sup> s<sup>1</sup> di<sup>1</sup>vin<sup>1</sup> d<sup>1</sup>aret allie Relao<sup>1</sup>  
n<sup>o</sup> p<sup>1</sup>zka 2<sup>o</sup>, qd<sup>a</sup>. p<sup>1</sup>ro<sup>1</sup> Relao not<sup>1</sup>da e<sup>1</sup> Regula D<sup>1</sup> S<sup>1</sup>, C<sup>1</sup>it<sup>1</sup>, n<sup>o</sup> p<sup>1</sup>zka<sup>1</sup>  
qd<sup>a</sup> sola illa Relao d<sup>1</sup>igit<sup>1</sup> t<sup>1</sup>z<sup>1</sup> fidamq<sup>t</sup>, sine qua & cui n<sup>o</sup> fidam<sup>1</sup>  
q<sup>1</sup>u<sup>1</sup> exister<sup>1</sup> pt<sup>1</sup>; Cy<sup>1</sup> persone di<sup>1</sup>vin<sup>1</sup> n<sup>o</sup> posse<sup>1</sup> e<sup>1</sup> sine t<sup>1</sup>z<sup>1</sup> id<sup>a</sup> e<sup>1</sup> 2<sup>o</sup>.

803 Agt<sup>1</sup> 2<sup>o</sup>: si una Relao fida<sup>1</sup>et allio<sup>1</sup>, proser<sup>1</sup> i<sup>1</sup>nt<sup>1</sup> d<sup>1</sup>aret; n<sup>o</sup>  
si du<sup>1</sup>z paternitati<sup>1</sup> fida<sup>1</sup> Relaon<sup>1</sup> i<sup>1</sup>pt<sup>1</sup>at<sup>1</sup> hec i<sup>1</sup>pt<sup>1</sup>at<sup>1</sup> fida<sup>1</sup>et alliam

causam. hec alia & sic, p. n. f. ng sequela; nq i proceru relacoru  
dat status: aliquando eni deveniendu e ad aliquo que nequeat ee sicut  
no, t. illa linea sit quo.

804 **Rsply:** Paterit. Vg Joannis referit p. relacoru iugitatis  
super addit ad Pateritatis P. at vero illa relac iugitatis se ipsa & non  
p. alio referit ad alio relac iugitatis p. data p. Pateritatis P.; quia ne  
quit exire relac p. data p. Pateritatis Joannis, quis exiret relac iugitatis  
p. data p. Pateritatis P.

805 **Agt 3:** Cy denominatio noba e diverso ratione devet duci  
nova relac: sed ex hoc sequitur praesuris & p. m. ad denominandas  
pateritatem. Similiter Regula nova similitudo; sed hoc similitudo e dicit  
michi alio reburi devet super addi dissimilitudo. Tunc hec dissimilitudo  
e similis alteri dissimilitudini; & sic p. similitudo.

806 **Rpt** disegno rna: praeceq; denominatio noba e diverso ra  
onis, nq si alias ver denominata p. e sine p. dampto, & eius modo  
& nq Cog. ad provas p. credi ma; & nq dicitur devet super addi duci  
schito p. 2. dicitur id; & nq m. & Cog ad provas p. credi anti ngt Cog.

807 **Explan:** Soluo discimus cy D. S. qd solu illa relac sine qua  
& eius modo p. p. dampto exiret dicitur v. ab illo; Cy q. similitudo p. ex  
duar Pateritatis n. patit exire sine dissimilitudine, & pateritatis b. us;  
quia Pateritatis est ipsius similitudini p. dampta & huius ideo duci  
ludo ad nos e p. id, iugitatis, & p. 2. dicitur.

808 **Pnkt:** quia similitudo nequit ee sine dissimilitudine p. oar,  
ideo denominatio similis cuiusq; extremo, sine quo n. p. ee per  
illu similitudine p. credi ut dicitur simili, n. sequitur  
alio similitudo, quia 1. sapient en quodo dat estatus & n. procerus.

809 **Ex dictis colligite qd oir illi suspectus, quo relac tric. &**  
referri ad su p. dampto, sive ad id cui p. p. erit, sive alio modo, tali  
suspectus e p. id, iugitatis. Cy ipsa relacione, ita ut sit ipsa p. ad p. da  
mpto referat, ob generale Regula a D. S. assignata.



288 de miff 288 corr. regnum in obitum

